

VENKATESWARA

ஓம்.

முருகன் துணை.

மாலை ஏற்றல்.

பியாசி—சாபு

அன்பர்தொகுத்த பத்திமிசுத்த மாலைபணியவே—வா
பாணுனைப்பாட நீ யுகந்தாட அடிபார்கொண்டாட—வா

ஸோமசுமாரனே சூரஸம்ஹாரனே எடவிழ்நீபனே—வா
மாமயில்வாகனே சேவல்பதாகனே குஞ்சரிபாகனே—வா

வானவர்கேசனே தானவர்கேசனே மோனர்விச்வாகேசனே—வா
கானவர்கேசனே வள்ளிமணாளனே அம்பிகைபாலனே—வா

மாலோன்மருகனே மன்றாடிமைந்தனே வீரானிசாகனே—வா
பாலவிலாஸனே பத்மவிவாஸனே பாலகுழேசனே—வா

திருப்புகழ்முருக தானனைழத்திட நேசத்துடனே நீ—வா
வாவா முருகா மயிலுடனாடி தேவர்புகழ்ந்திட—வா

ஸ்ரீ குறாய பரப்ரம்மணே நம :

ப க் தி ம ல ா .

சென்னை ஹைகோர்ட் வக்கீல்
ஸ்ரீமான் டி. எம். கிருஷ்ணசுவாமி அய்யர்
அவர்கள் முன்னுரையுடன்

பதிப்பாசிரியர்

எஸ். அனந்தராமய்யர்

ஹைகோர்ட் வக்கீல்

“ஸ்ரீவித்யா” மைலாப்பூர், சென்னை.

சென்னை

சுதேசமித்திரன் அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

1926

காரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.] [காகித அட்டை விலை ரூ. 1—8—0.
காலிகோ விலை ரூ. 2—0—0.

ஐகன் மாதா

ஸ்ரீ வி த் யா வி ன்

பாதபத்மங்களில்

“ப க் தி ம ர ல ர”

அ ர் ப் ப ண ம்

முகவுரை.

பெரியோர்கள் அனுக்ரஹத்தாலும் ஸத்ஸங்கத்தாலும் ஈசுவர பஜனை செய்யும் பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்து பஜனை செய்து வருகையில், பற்பல புஸ்தகங்களிலிருக்கும் அடியார்கள் திருப்பாடல்கள் ஒருங்கே சேர்ந்து ஒரே புஸ்தகமாக யிருந்தால் அனுபவத் தொடர் சகியுடன் பஜிக்க ஒரு பெரும் ஸாதகமாக இருக்குமென்ற எண்ணம் என் மனதில் தோன்றி, அநேக பக்தர்களும் அந்த அபிப்பிராயத்தை ஆமோதித்ததின் பேரில் இந்த பக்திமாலையை வெளியிடலானேன். என் புத்திக்கும் அனுபவத்துக்கும் ஸாத்யமானவரையில் அடியார்கள் பாடல்களில் அர்த்த புஷ்டியுள்ள செய்யுள்களையும் மனதை உருக்கி ஒருமைப்படுத்தும் பாடல்களையும் தொகுத்திருக்கிறேன். பஜனை செய்யும் பக்தர்கள் அவைகளை அங்கீகரித்து என்னை ஆசீர்வதிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இந்த பக்திமாலையை தொகுப்பதிலும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதிலும் எனக்குப் பேருதவி உவந்து புரிந்த என் நண்பர் ஸ்ரீமான் டி. எஸ். வெங்கட ராமய்யரவர்களுக்கும் இதர நண்பர்களுக்கும் எனது பரிபூரண வந்தனத்தை யளிக்கிறேன்.

இப்புஸ்தகத்தை அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்குச் சிரத்தையுடன் உதவிசெய்த சுதேசமித்திரன் பத்திராதிபருக்கும் எனது அன்பார்ந்த வந்தனத்தை யளிக்கிறேன்.

இதிலிருக்கும் குற்றங்குறைகளைப் பெரியோர்கள் தயவுசெய்து மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பக்திமாலை விற்பனையில் ஏற்படும் லாபம் ஈசுவரார்ப்பணமாக வினியோகப் படுத்தப்படும்.

‘ஸ்ரீவீத்யா’ மைலாப்பூர்
அகஷ்யனா
கடகம் 29வ
சுக்ரவாரம்.

எஸ். அனந்தராமன்.

விஷய அட்டவணை.

முன்னுரை	...	...	xi
திருப்புகழ் சிறப்பு	...	...	xiv
அருணகிரிநாதர் சரித்திர சுருக்கம்	...	...	xv
பரசிவ வணக்கம்	...	...	1
விநாயகர்ஸ் துதி	...	...	2
அம்பாள் ஸ் துதி	...	...	4
சிவஸ் துதி	...	...	6
விஷ்ணுஸ் துதி	...	...	21
சுப்ரமணியஸ் துதி	...	...	25
நால்வர் ஸ் துதி	...	...	31
அருணகிரிநாதர்ஸ் துதி	...	...	„
அடியார்வணக்கம்	...	...	„
திருப்புகழ்	...	...	...
நூல்	...	...	32
வரவு	...	...	„
மாலே	...	...	69
அர்ச்சனை	...	...	69
திபாராதனை	...	...	72

அருள் வேண்டல்.

பக்தியேற்பட	...	...	73
அடியரொடு சேர்க்கை	...	...	82
பஜனையின் மகிமை	...	...	91
புகழ்பாட	...	...	97
திருட்டுக் கவிகண்டனம்	...	...	111
புலவ அகந்தை தவிர்ந்திட	...	...	112
நரஸ் துதிகண்டனம்	...	...	115
நோயற்றவாழ்வு	...	...	117
யமபயம்	...	...	119

முறையீடு	...	...	122
இகபர செளக்கிபம்	...	...	127
தடுத்தாட் கொள்ளல்	...	...	129
தீகைந்	...	...	135
உபதேசம்	...	...	135
பூஜை செய்ய	...	...	143
அறியாமை கூறல்	...	...	149
வாழ்வு நிலைபாமை	...	...	160
கர்மப்ராந்தி மொழிய	...	...	172
சமயமயக்க மொழிய	...	...	173
ப்ரபஞ்சமயக்க மொழிய	...	...	175
பவமகல	...	...	182
அசட்டு யோக கண்டனம்	...	...	188
சிவயோகம்	...	...	192
நாயக நாயகி பாவம்	...	...	202
ஸ்வதந்த்ர மின்மை	...	...	204
ஸாரூப பதவி	...	...	205
உள்ளக்கண் நோக்க	...	...	209
சிவஞானம்	...	...	211
அனுபூதி	...	...	219
மனோலய ஸமாதி	...	...	220
அத்வைத நிலை	...	...	223
முத்தியருள	...	...	237
ஸ்துதி	...	...	238
நிந்தாஸ் துதி	...	...	245
நன்றி மறவாமை	...	...	247
இதர சில திருப்புகழ் } அருமை மொழிகள் }	...	...	251
கந்தரலங்காரம்	...	...	259
கந்தரனுபூதி	...	...	269
திருவகுப்பு	...	...	277
அபிராமி அந்தாதி	...	...	294

வித்தர்பாடல்	...	...	
சிவவாக்கியர்	...	...	295
சூதம்பை சித்தர்	...	...	296
இடைக்கூட்டு சித்தர்	...	...	296
ராமலிங்கஸ்வாமி கீர்த்தனைகள்	...	...	297
நாமாவளிகள்	...	...	
கணேசர்	...	...	299
அம்பாள்	...	...	299
சிவன்	...	...	300
விஷ்ணு	...	...	303
சுப்ரமணியம்	...	...	303
ஸ்வாமிமலை நவரத்னமலை	...	...	310
பரப்ரம்ம ஸ்துதி	...	...	312
மங்களம்	...	...	314

முன்னுரை.

பகவத் பக்தியிலும் பக்தி யனுபவத்திலும் மிகவும் சிறந்தது இந்தப்பரதநாடு. இந்நாட்டின் தென்பாகத்திலோ தேன் மொழி யன்ன தமிழ்மொழியில் எண்ணிறந்தபாகவத சிரேஷ்டர்கள் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களை மிகவும் ஆரிய பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். இப்பாக்களின் மகிமையை எளிதில் சொல்லற் பாலதன்று.

உலகத்தின்கண் ஆன்மாக்கள் கர்மபந்தம் நீங்கப்பெற்று நிரா சையை யடைந்து பேரின்ப வெள்ளத்தில் மூழ்கி ஈசுவர ப்ரஸாதம் பெற்று ‘நேராக வாழ்வதற்கு’ அநேக மார்க்கங்கள் உள். அவை களுள் ஞான மார்க்கம் யோக மார்க்கம் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களும் இக் கலியுகத்தில் இல்லற தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு மிகவும் சிரம ஸாத்யமான வழிகள். பக்தி மார்க்கமோ மிகவும் எளியதென் றும் அதையே முக்கியமாய் எல்லோரும் கைக்கொள்ளல் வேண்டு மென்றும் தூல்களும் மறைகளும் முறையிடுகின்றன. அதை யனுஸ் ரித்தே நமது அருணகிரிநாத சுவாமிகளும்,

“காட்டிற் குறத்தி பிரான் பத்தத்தே கருத்தைப் புகட்டின்
வீட்டிற்புகுத் மிக்வெளிதே விழி நாசுவைத்து
மூட்டிக் கபாலமூ லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஒட்டிப்பிடித் தெங்குமோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே!”

என்று பாடி யருளி யிருக்கிறார்.

இந்த பக்தி மார்க்கத்தை அனுஷ்டிக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு பக்த சிரோமணியாகிய நமது நண்பர் ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான் எஸ். அனந்தராமப்பர் அவர்கள் தொகுத்திருக்கும் “பக்தி மாலா” என்னும் பாடல் திரட்டு மிகவும் உதவியாயிருக்கு மென்பதற்கு ஐயமில்லை.

இந்த பக்தி மாலையில் கவனிக்கத்தக்க விசேஷ அம்சங்களாவன:—

1. பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டு அனுபூதியடைந்த பெரியோர்கள் ஆங்காங்கு பாடியுள்ள பாசரங்களிலிருந்து மிகவும் சிரேஷ்டமான மாணிக்கங்கள் பொறுக்கி யெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

2. மனதை ஒருமைப்படுத்துவதற்கு ஸங்கீதம் ஒரு பெரிய கருவி ஆனதால் ஸாத்யமானவரையிலும் பாசரங்களின் சந்தத்தை யனுஸரித்தும் ஸாராம்சத்தை ஒட்டியும் ராகங்களும் தாளங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவிரவும் ஆசிரியர் தம் ஸ்வானுபூதியில் சிரேஷ்டமாகத் தோன்றியபடி பாசரங்களை இன்னிசையில் சேர்த்து பக்த ஜனங்கள் எளிதாகவும் மனவருக்கமாகவும் பாடும்படி இராக தாளங்களை அமைத்திருக்கிறார். ஆனால் இதில் கண்ட இராக தாளங்கள் தவிர இதர இராக தாளங்களில் அப் பாசரங்களை பாடக்கூடா தென்ற எண்ணம் இல்லை.

3. மேலும் இறைவன் ஒருவனே யெனினும், அந்தந்த பக்தர்களுக்கு அவரவர்கள் மனோபாவப்படி ஸ்துதி செய்தவாறு பயனளித்திருத்தலால், ஸமர்ஸ பாவத்திலேபெட்ட நமது நண்பர் தேவாரம், திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல், திருப்புகழ், திருவாய்மொழி, அருட்பா, பிள்ளைத் தமிழ் இவைகளிலிருந்தும் மற்றும் பற்பல நூல்களிலிருந்தும் பாக்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் தொகுத்திருக்கிறார்.

4. மேலும் திருப்புகழ், கந்தர்லங்காரம் ஆகிய பாசரங்களை பூஜ்விதியின் மூலையையும் பக்தி நெயியில் நிற்போர் இறைவனருளால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடையும் மனோ நிலைமைகளையும்னு ஸரித்து படிப்படியாக அமைத்துத் தொகுத்திருக்கிறார்.

5. இந்தப் பாமாலையை உபயோகிப்பவர்களைச் சலபமாகப் பாக்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கும், விசேஷமார்க்க குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும், பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களையும் பாடின அடியார்களையும் அறிவதற்கும் உதவியாக அட்டவணைகள் தயாரித்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வித அம்சங்களுடன் அனுபவத்துக்கு நன்றியிசைந்துள்ள பற்பல புஸ்தகங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பாசரங்கள் ஒரே புஸ்தகமா யிருந்தால் பஜனை காலங்களில் காலதாமதமின்றியும் அனுபவத் தொடர்ச்சிக்கு ஒரு தடையின்றியும் பஜிக்கப் பேருத வியாயிருக்குமென்று நினைத்து நமது நண்பர் இந்தப் புஸ்தகத்தை வெளியிடலானார்.

பெரியோர்கள் மகிழ்ந்து பாடியிருக்கும் இந்த “பக்தி மாலை”யில் தொகுக்கப்பட்ட செய்ய தமிழ்ப் பாக்களை எல்லோரும் மகிழ்ந்து பாடி தெளிய வோதி தெளியாத மறை நிலங்களை தெளிவாய் அறியு மாறு ஸர்வேசுவரன் அருள்புரிவாராக!

ஆண்டவன் இப்புத்தகம் தொகுத்தவர்க்கும் அதை உபயோகிக்கும் ஏனைய பக்தர்களுக்கும் தம் கருணை ப்ரவாகத்தை அருளி ஸதாகாலமும் இரகதிக்குமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

‘பால விலாஸ்’
திருமயிலை,
13—8—26. }

டி. எம் கிருஷ்ணசாமி அய்யர்.

திருப்புகழ் சிறப்பு.

1. எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி.
2. வேதம்வேண் டாம்சகல வித்தைவேண் டாங்கீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான ஞால்வேண் டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் தான் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம்.
3. ஞானம் பெறலாம் நலம் பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவீ
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார் காமேயிக் கூறு.
4. ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
சூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால்.
5. திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலே யுன்றனரு ளாலே
பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றும்பில் மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்ற பெருமாளே.
6. திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கொர்ச்சிக்க லாமே கெட.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளின் சரித்திரம்.

இவர் சற்றேறக்குறைப 470 ஆண்டுகளுக்குமுன் பிரபுடதேவ மகாராஜா என்பவர் காலத்தில் திருவண்ணாமலையில் அவதரித்தார். இவர் வாலிபத்தில் சிற்றின்ப நுகர்ச்சியில் அலைந்து அவதிப்பட்டு பிறகு முருகபிரான் தெரிசன விசேஷத்தால் அருள் பெற்று, ஞானோபதேசம் அடைந்து, இனிய பாடல்களால் அவரைத் துதித்தார். மேலும் நமது ஸ்வாமிகள் முருகக்கடவுளின் முக்கிய ஸ்தலங்களான ஆறுபடை வீடுகள் என்று சொல்லப்படுகிற திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, குன்றுதோராடல் (என்னும் பல மலைகள்), பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய இடங்களுக்கும் இதர சேஷத் திரங்களுக்கும் சென்று எம்பிராணை பாடித் துதிப்பதே தொழிலாகக் கொண்டார். அருணகிரியார் விராலிமலை சென்ற சமயம் முருகப் பெருமான் அவரை வயலூருக்கு வரும்படி அழைத்து, அவ்விடத்தில் ஏகமுகத்துடன் தர்சனம் கொடுத்து “நித்தம் திருப்புகழ் பாடும் அன்பு” தந்தருளினார். [(1) தாமரையின்.....(2) திருவுருப...(3) கோலகுங்கும.....என்னும் பாடல்களைப் பார்க்கவும்]. இப்பாடல்களே திருப்புகழாகும். தவிர கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு கந்தரந்தாதி என்பனவையும் பாடியருளினார்.

அருணகிரியார் பாடிய திருப்புகழ், பதினாறுயிரம் என்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். ஆனாலும் அவைகளில் சுமார் 1300 பாக்களே கிடைத்திருக்கின்றன. இவருடைய பாடல்களில் செந்தமிழின் அழகும், இன்பச்சுவையும், கர்ணமிர்த ஓசை நயமும், அர்த்த புஷ்டியும், ஞானசாரமும், மனைதக் கவர்ந்து ஒருமைப்படுத்தக்கூடிய ஒரு வசிகர சக்தியும் அமைந்து யிருக்கின்றன. ‘சந்தப் பாவலப் பெருமான்’ என்ற பெயர் இவருக்கே பொருந்தும். இவரது வாக்கின் பெருமையைக் காட்ட

“வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ரார்களினில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்ரு
நக்கிரதேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச்சொல்” என்னும் பாடலேசான்றும்.

கந்தரந்தாதி என்பது அருணகிரியார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூராருடன் தர்க்கம் செய்த காலத்தில் பாடினார் என்றும், அதற்கு உரை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூராரே செய்தனர் என்றும், ஆனால் 54-வது செய்யுளுக்கு வில்லிபுத்தூரார் உரைசெய்ய அசுத்தனாகி மயங்கி தோல்வி அடைந்தனர் என்றும், அதற்குமட்டும் அருணகிரியாரே உரையருளினார் என்றும் ஆன்றோர் மூலம் வெளியாகிறது.

திருவண்ணாமலையில் பிரபுட தேவராஜன் சபையிலிருந்த சம்பந்தாண்டான் என்பவருக்கும் நமது அருணகிரியாருக்கும் தர்க்கம் உண்டானபோது இவ்விருவரில் தாம் உபாசிக்கும், மூர்த்தியை அச்சபையில் நிதர்சனமாக வரவழைப்பவர் யாரோ அவரோ வெற்றி பெற்றவர் ஆவர் என்று அரசன் கூற சம்பந்தாண்டான் தன் உபாசனா தேவியாகிய பார்வதியையும் நமது பெருமான் தன் மூர்த்தியாகிய முருகபிரானையும் வரவழைப்பதாக சபதம் செய்தனர். அப்பொழுது நமது அருணகிரியார் “அதலசேடனாராட” என்னும் பாடலைப்பாட, அருணகிரியாருக்காக முருகக்கடவுள் ராஜ சபைக்கு எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்து தனது பக்தனுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

இதுபற்றி சம்பந்தாண்டான் மன யிழுக்கும்படி நமது அருணகிரியாரை ஒரு சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கருதி பாரிஜாத மலரைக் கொணரக்கூடுமோ என்று வினவ, நமது புலவர்பிரான் அதற்கு சம்மதித்து தமது உடலை அருணைக் கோபுரத்துள் விட்டு கிளியுரு வெட்டுத்து விண்ணுலகம் யேகி, மலர் கொண்டுவந்தார். இவர் திரும்பி வருமுன் அருணகிரியார் காலமாயினார் என்று சம்பந்தாண்டான் ராஜனுக்குக் கூறி அவருடைய திருவுடலை அக்கினிக்கு அளித்துவிட்டான். மலருடன் வந்த நமது ஸ்வாமிகள் தம்முடல் அழிந்து போனதை உணர்ந்து, கிளி யுருவாகவே யிருந்து கந்தரனுபூதி பாடி முருகக்கடவுள் திருவருள் பெற்றார்.

அருணகிரிநாதருடைய பெருமையும் அவரது திருவாக்கின் பிரபாவமும் எளிதிற் சொல்லற்பாலதன்று.

கேணி டி

ஸ்ரீகுருப்போ நம :

ப க் தி ம ல ா .

பரசிவ வணக்கம்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண் முரசுறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியை யுநாதியேக
தத்துவசொருபத்தை மதசம்மதம் பெருச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாகுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்த பத வ்யோம நிலையை
நித்த நிர்மலசுகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்ய தேஜோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள் வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையை அஞ்சலிசெய்வாம்.

விநாயகர் ஸ்துதி.

1. நித்தியானந்தமாகி நிஷ்கள ஸ்வரூபியாகி
சுத்தியாய்ச் சிவமுமாகி த்தாணுவாயுலகுக்கெல்லாம்
சித்தியாய் முத்தியாகி திகழ்பரமார்த்தமாகி
அத்தியின் உருவமான அண்ணலை வணங்குவோமே.

2. திருவுங்கல்விபுஞ் சீருந்தழைக்கவும்
கருணைபூக்கவுந் தீமையைக்காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் புழுக்கவும்
பெருகுமாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவோம்.

3. (நாட்டை—ஆதி.)

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுக	னடிபேணிக்-
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி னுறைபவ	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்;
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை-
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே.
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே-
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைநாம்	
அச்சது பொடி செய்த	அதிதிரா ;
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	யிபமாகி-
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமானே.

4.

(ஆனந்தபாவி—ஆதி.)

உம்பர் தருத் தேனுமணிக்	கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்ஆழி;
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத்	தணீவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே-
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே-
ஐந்துகரத் தாணமுகப்	பெருமானே.

5.

(மோகனம்—ஆதி.)

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
 பகழியெனு முக்தர தூர கமுநீபப்-
 பக்குவம் லர்த்தோடையும் அக்குவமி பட்டொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
 திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரகசுதரு
 சிற்றடியு முற்றியபு நிருதோளும்-
 செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புக்கழி ருப்பமொடு
 செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே.
 இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
 எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்-
 டெச்சில்பய ற்ப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பசுணமெ னக்கொளொரு
 விக்கிரச மர்த்தனெனு மருளாழி-
 வெற்பகுடி லுச்சடிவ விற்பரம ரப்பரருள்
 வித்தகம் ருப்புடைய பெருமானே.

6. உள்ளமெனுங்கூடத்தி லூக்கமெனுந்தறி நிறுவியுறுதியாகத்

தள்ளரியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டி யிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்
 கள்ளவினைப் பசுபோதக்கவளமிடக், களித்துண்டு கருணையென்னும்
 வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நினைந்துவருவினைகடர்ப்பாம்.

அம்பாள் ஸ்துதி.

1.

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி த்ரயம்பகியெழிற்
 புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
 புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
 நாரணி மனதீத நாயகி குணதீத
 நாதாந்த சத்தி யென்றுன்
 னாமமே யுச்சரித்திடு மடியர் நாமமே
 நானுச்சரிக்க வசமோ
 வாரணி சடைக் கடவுளாரணி யெனப்புகழ்
 வகிலாண்டகோடி யின்ற
 வன்னையே பின்னையுந் கன்னிபென மறைபேசு
 மானந்த ஞபமயிலே
 வாரணியுமிரு கொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
 வளமருவு தேவைபரசே
 வரைராஜனுக் கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே.

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
 புந்தி முதலான பேய்கள்
 போரொடு கோபாதி ராக்ஷஸப் பேய்தளென்
 போதத்தை யூடழித்து
 வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
 விதித்தா னிவ்வல்லலெல்லாம்
 வீழும்படிக்குனது மவுனமந்த்ராதிக்ய
 வித்தையை வியந்தருள்வையோ
 நாதவடிவாகிய மஹாமந்த்ரநுபியே
 நாதாந்த வெட்ட வெளியே
 நற்சமயமான பயிர் தழைவரு மேகமே
 ஞான வான்ந்த மயிலே

வாதமிழ் பரசமயம் யாவுக்கு, முணர்வரிய
மகிமை பெறு பெரிய பொருளே
வரைராஜனுக் கிருகண் மணியாடித்த மலை
வளர் காதலிப் பெனுமையே.

3. பொய்யாத மொழியு மயல் செய்யாத செயலும்
வீண்போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமுமுட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்திதளராத நிலையு
மெய்யாத வாழ்வும் வேறெண்ணாத நிறைவு
நினைபென்று மறவாத நெறியு
மிறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமில்வேழை
யேற்கருள் செய்கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்
விசுகோமளத் தெய்வமலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவிளக்கே
யைய்யாந நங்கொண்ட தில்லையம்பதி
மருவுமண்ணலார் மகிழுமணியே
யகிலாண்ட முஞ்சராசரமு மீன்றநுள்
பரசிவாநந்த வல்லியுமையே.

4. மாயையெனு மிரவிலென் மனையகத்தே
விடயவாதனை யெனும் கள்வந்தாம்
வந்து மனவடிமையை யெழுப்பி யவனைத்
தமது வசமாகவுளவு கண்டு
மேயமதி யெனுமொரு விளக்கினை யவித்தெனது
மெய்நிலைச் சாளிகை யெலாம்
வேறுறவுடைத்துள்ள பொருளெலாங் கொள்ளை
கொளமிக நடுக்குற்று நிலையே
நேயமுறவோவாது கூறுகின்றேன் சற்று
நின்செவிக் கேறவிலையோ

நீதியிலையோ தரும நெய்யிலையோ வருளினிறைவு
 மிலையோ வென்செய்கே
 னாயமறை முடிகின்ற தில்லையம்பதி
 மருவு மண்ணலார் மகிழுமணியே
 யகிலாண்ட முஞ்சராசரமு மீன்றருள்
 பரசிவானந்த வல்லியுமையே.

சிவ ஸ்துதி.

(எதுதலகாம்போதி—ஆதி.)

1. கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
 காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
 வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
 மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிக்கொடுக்கு மதியே
 நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுகின்ற நடுவே
 நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங் கொடுக்கு நலமே
 எல்லார்க்கும் பொதுவில் நட மிடுகின்ற சிவமே
 என்னரசே யான்புகலு மிசையுமணிந்தருளே.
2. படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியாதரசே
 பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
 னுடலுயிராதிய வெல்லாம் நீ யெடுத்துக் கொண்டுன்
 னுடலுயிராதியவெல்லா மு வந்தெனக்கே யளிப்பாய்
 வடலுறு சிற்றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்
 மணியேயென் குருமணியே மாணிக்கமணியே
 நடனசிகாமணியே யென் நவமணியே ஞான
 நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜமணியே.
3. வாழையடிவாழையென் வந்ததிருக்கூட்டமரபினில்
 யாடுருவன்னரே வகையறியேனிந்த
 வேழைபடும்பாடுனக்குந் திருவுளச்சம்மதமோ
 விதுதகுமோ விதுமுறையோ விதுதருமந்தானே

மாழை மணிப்பொது நடஞ்செய்வள்ளால் யானுனக்கு
மகனலனே நீ எனக்கு வாய்த்த தந்தையலையோ
கோழையுலகுயிர் த் துயரமினிப் பொறுக்கமாட்டேன்
கொடுத்தருணின் னருளொளியைக்கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

4. உன்னை மறந்திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா
லுயிர்விடுவேன் கணந்தரியே னுன்னுணையிது நீ
யென்னை மறந்திடுவாயோ மறந்திடுவாயெனில் யான்
என்ன செய்வேனெனக் குறுவேனெனவர்க் குரைப்பேனென்தா
யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீ மறந்தாயெனினு
மகில மெலாமளித்திடு நின்னருள் மறவாதென்றே
யின்னு மிக்கக்களித்திங்கே யிருக்கின்றேன்
மறவே லிதுதருண மருட்சோதி யெனக்கு விரைந்தருளே.

5. காட்டைக் கடந்தே னுட்டையடைந்தேன்
கவலை தவிர்த்தே னுவகைமிகுந்தேன்
விட்டைப் புகுந்தேன் தேட்டமு துண்டேன்
வேதாகமத்தின் விளைவெலாம் பெற்றேன்
ஆட்டைப் புரிந்தே யம்பலத் தோங்கு
மையர் திருவடிக் கானந்தமாகப்
பாட்டைப் படித்தேன் படிக்கின்றேன் மேலும்
படிப்பேனெனக்குப் படிப்பித்தவாரே.

(எதுதல காம்போதி—ஆதி.)

6. தாயாகித் தந்தையுமாய்த்	தாங்குகின்ற தெய்வம்
தன்னை நிகரில்லாத	தனித்தலைமைத் தெய்வம்
வாயார வாழ்த்துகின்றோர்	மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
மலரடியென் சென்னிமிசை	வைத்த பெருந் தெய்வம்
காயாது கனியாகி	கலந்திணிக்ருந் தெய்வம்
கருணை நிதித் தெய்வ முற்றுங்	காட்டுவிக்குந் தெய்வம்
சேயாக வெணவளர்க்குந்	தெய்வமகா தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற	தெய்வமதே தெய்வம்

(செஞ் சுருட்டி—மீசாசாபு.)

7. நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே—அங்கே
 நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
 இராப்பகலில் லாவிடத்தே வெண்ணிலாவே—நானும்
 இருக்கவெண்ணி வாடுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
 அந்தரங்க சேவை செய்ய வெண்ணிலாவே—யெங்க
 னாயர் வருவாரோ சொல்லாய் வெண்ணிலாவே
 வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே—மல
 வேதை யுளவேது சொல்லாய் வெண்ணிலாவே
 குண்டலிப்பால் சிந்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே—அந்த
 குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே
 ஆதியந்த மென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே—அந்த
 ஆதியந்த மாவதென்ன வெண்ணிலாவே
 வித்திலாமலே வினோந்த வெண்ணிலாவே—நீ தான்
 வினோந்த வண்ணமேது சொல்லாய் வெண்ணிலாவே
 முப்பொருளு மொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே—அந்த
 மூன்றுமொன்று முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே
 நானதுவாய் சிற்சும் வண்ணம் வெண்ணிலாவே—ஒரு
 ஞான நெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே
 வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே—அந்த
 வாசி யென்னப் பேசு கண்டாய் வெண்ணிலாவே
 ஐந்தலைப் பாம்பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலாவே—அவர்
 அம்பலத்தினின்ற தென்ன வெண்ணிலாவே
 ஒரெழுத்தி லைந்துண்டென்பார் வெண்ணிலாவே—அது
 ஊமை யெழுத்தாவதென்ன வெண்ணிலாவே.

8. களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணம்
 கடைச்சிறியேனுளம் பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான்
 விளக்க முறப்பழுத்திடுமோ வெம்பி யுதிர்ந்திடுமோ
 வெம்பாது பழுக்கினு மென்கரத்தி லகப்படுமோ
 கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்கு கவர்ந்திடுமோ
 குரங்கு கவராதெனது குறிப்பிலகப்படினுந்
 துளக்கமுறவுண்ணுவனோ தொண்டை விக்கிக்கொளுமோ
 சோதி திருவுளமெதுவோ வேதுமறிந்திலனே.

தோடி—நபகம்

9. பாடுகின்ற பனுவலோர்கள் தேடுகின்ற செல்வமே
நாடுகின்ற ஞானமன்றில் ஆடுகின்ற அழகனே,
அத்தனென்ற இன்னையே பக்தி செய்து பனுவலாற்
பித்தனின்று பேசுவே வைத்த தென்ன வாரமே,
அண்டரண்டம் யாவுநீ கொண்டு இன்ற கோலமே
தொண்டர் கண்டு சொரிகணீர் கண்டநெஞ்சு கரையுமே,
அன்னேபோல அருள்மிகுத்து மன்னு ஞானவரதனே
என்னையே யெனக்களித்த இன்னையானு இனைவனே,

10. உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க்
ஞற்றெனவெதும்பியூற்ற
ஊசிகார்த்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
ஒருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறபு
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழத்தாரை வெள்ளமேநீழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனைய அன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்ச னுக்கெளியையோ
கருதரியசுற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே.

11. கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவினையே
கருணைக் கிணங்காத வன்மையை நான்முகன்
கற்பிக்க வொரு கடவுளோ
வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்காநெனும்பெரு
வழக்குக் கிழக்குமுண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
 வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
 பொல்லாத சேயெனிற ரூய் தள்ளல்நீதமோ
 புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
 புன்மையேனுவனந்தோ
 சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லை மெளனியாய்ச்
 சம்மாவிருக்க வருளாய்
 சுத்த நிற்குணமான பரதேய்வமே பரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

12. அங்கைகொடுமலர் தூவி யங்கம துபுளிகிப்ப
 அன்பினுலுருகிவிழிநீர்
 ஆரூகவாராத முத்தியின தாவேச
 வாசைக்கடற்குண்முழ்கிச்
 சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
 தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
 சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
 தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
 துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்கள்
 தொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
 சொருபாஹுபூதிகாட்டிச்
 செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தகூணுமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

13. துள்ளுமறியாமன து பலிகொடுத்தேன்கர்ம
 துட்டதேவதைகளில்லை
 தூரியநிறை சாந்த தேவதையாமுனக்கே
 தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
 ருள்ளுறையிலென்னுவி நைவேத்தியம் ப்ராண
 னேங்குமதிதூபதிப

மொருகாலமன்றி து சதாகால பூசையா
 வெப்பிவித்தேன் கருணைகூர்
 தெள்ளிமறை வடியிட்ட அமுதப்பிழம்பே
 தெளிந்ததேனேசினியே
 திவ்யரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
 தெவிட்டாத வானந்தமே
 கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமே எவெளியாய்க்
 கலக்கவரு நல்லவுறவே
 கருதரிய சிற்சபையிலானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணைகரக் கடவுளே.

14. நீங்கா துயிருக்குயிராகிநின்ற நினையறிந்தே
 தூங்காமற் றாங்கி னல்லாதே யெனக்குச் சுகமுமுண்டோ
 வோங்காரமா மைந்தெழுத்தாற் புவனத்தை யுண்புண்ணிப்
 பாங்கானடத்தும் பொருளே யகண்டபரசிவமே.

ஆரபி—ஆதி.

15. எத்திக்குந்தானாகி யென்னிதயத்தேபூமித்
 தித்திக்குமானந்தத்தேனே பராபரமே
 ஓயாதோளன்கவலை யுள்ளே ஆனந்தவெள்ளம்
 பாயாதோலையா பகராய் பராபரமே
 சிந்தையவிழ்ந்த விழ்ந்து சின்மயமா நின்னடிக்கே
 வந்தவர்க்கே யின்பநிலைவாய்க்கும் பராபரமே
 தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்ட நின்கருணைக்
 கென்னைக்கொண்டென்ன பலனெந்தாய் பராபரமே
 மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
 பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண் பராபரமே
 நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
 தாயே யனையவருள் தந்தாய் பராபரமே.

16.

சுஷானு—நுபகம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
 சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
 தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
 செந்துவர்வாயுமைபங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.
 வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
 போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
 ஓதத்தருவதுநீறு உண்மையிலுள்ளதுநீறு
 சீதப்புனல்வயல்கூழ்ந்த திருவாலவாயான் திருநீறே.
 முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
 சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
 பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
 சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான் திருநீறே.

17.

நவரோல்—தீக்ர நுபகம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விட முண்டகண்டன்
 மிக நல்லவினை தடவி
 மாசுறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
 சனி பாம்பிரண்டு முடனே
 ஆசுறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

18.

பந்துவாளி—தீர்புடை

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல்வையத்து
 முன்னரீபுரி நல்வினைப்பயனிடை முழுமணித்தரளங்கள்
 பன்னுகாவிரிகூழ் திருவலஞ்சுழிவாணனை வாயாரப்
 பன்னியாதரித்தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே.

19.

நாதநாமகீரைய—தீர்புடை.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
 ஒதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது

வேத நான்கினு மெப்பொருளாவது
நாதனும் நமச்சி வாயவே.

20.

நாதநாமகீர்தை—நீர்புடை

நங்கடம்பனைப்பெற்றவள் பங்கினன்
தென்கடம்பைத்திருக் கரக்கோயிலான்
தன்கடன்னடியேனையுந் தாங்குதல்
என்கடன்பணிசெய்து கிடப்பதே.

21.

கேதாரகௌளம்—நீர்புடை.

இல்லக விளக்கது விருள்கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே.

22.

பந்துவாள்—நுபகம்.

தலையே நீவணங்காய்—தலை மாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய்
கண்காள் காண்மின்களோ—கடல் நஞ்சுண்டகண்டன்றனை
எண்டோள்வீசிநின்றும்பிரான்றனைக் கண்காள் காண்மின்களோ
செவிகாள் கேண்மின்களோ—சிவன் எம்மிறைசெம்பவள
எரிபோன்மேனிபிரான்றிறமெப்போதும் செவிகாள்கேண்மின்களோ
மூக்கே நீமுரலாய்—முது காடுறைமுக்கணனை
வாக்கேநோக்கிய மங்கைமணாளனை மூக்கே நீமுரலாய்
வாயே வாழ்த்துகண்டாய்—மத யானையுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான்றனை வாயே வாழ்த்துகண்டாய்
நெஞ்சே நீநீனையாய்—நிமிர் புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடும் மலைமங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீ நீனையாய்
கைகாள் கூப்பித் தொழீர்—கடி மாமலர் தூவி நின்ற
பைவாய்ப் பாம்பரையார்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர்
ஆக்கையாற் பயனென்—அரன் கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையாலட்டிப் போற்றி யென்னுதவிவ் வாக்கை யாற் பயனென்
கால்களாற் பயனென்—கறைக் கண்டனுறை கோயில்
கோலக்கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக் கால்களாற் பயனென்

உற்றாராருளரோ—உயிர்கொண்டு போம்பொழுது
 குற்றாலத்துறைக் கூத்தனல்லால் நமக் குற்றாராருளரோ
 இறுமாந்திருப்பன்கொலோ—ஈசன் பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
 சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்கிழ்மாந்திருப்பன்கொலோ
 தேடிக் கண்டுகொண்டேன்—திரு மாலொடுநான் முகனும் [டேன்.
 தேடித் தேடொணுத் தேவனை யென்னுளே தேடிக் கண்டுகொண்

23.

எதுதலகாம்போதி—தீர்ப்புடை.

அடுத்தாணையுரித்தானை யருச்சுனர்க்குப் பாசுபதம்
 கொடுத்தானைக்குலவரையே சிலையாகக்கூரம்பு
 தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சுணைமல்குகயிலாயம்
 எடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

24. கருவுற்ற நாண்முதலாகவுன்பாதமே காண்பதற்கு
 உருகிறெனுள்ளமு நானுங் கிடந்தலந்தெய்த் தொழிர்தேன்
 திருவொற்றியூரா திருவாலவாயா திருவாருரா
 ஒரு பற்றிலாமைபுங் கண்டிரங்காய் கச்சியேகம்பனே.

25. சிவனெனு நாமந்தனக்கேயுடைய செம்மேனி யெம்மான்
 அவனெனை யாட்கொண்டளித்திடுமாகிலவன்றனையான்
 பவனெனுநாமம் பிடித்துத் திரிந்து பன்னாழைத்தால்
 இவனெனைப் பன்னாழைப்பொழியானென் நெதிர்ப்படுமே.

26. கருவாய்க்கிடந்துன் கழலே நீனையுங்கருத்துடையேன்
 உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னுமம் பயின்றேனுனதருளால்
 திருவாய்ப் பொலியச் சிவாயநமவென்று நீரணிந்தேன்
 தருவாய் சிவகதி நீபாதிரிப்புலி யூரானே.

27. உடம்பெனு மனையகத்துவுள்ளமே தகளியாக
 மடம்படுமுணர் நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
 இடம்படு ஞானத் தீயாலெரிகொள விருந்துநோக்கில்
 கடம்பமர்கானே தாதைகழலடி காணலாமே.

28. மெய்ம்மையா முழுவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தைவித்திப்
 பொய்மையாங்கனையை வாங்கிப் பொறையெனு நீரைப்பாய்ச்சித்
 தம்மையு நோக்கிக்கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்
 செம்மையு ணிற்பராகிற் சிவகதி வினையும்மே.

29. காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக

வாய்மையே தூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக

நேயமே நெய்யும்பாலா நிறைய நீரமைபவரட்டிப்

பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

30. குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்

செவ்வாயிற் குமிண்சிறிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம்போன்

மேனியில் பால் வெண்ணீறும்

இனித்த முடைய வெடுத்த பொற்பாதமுங்

காணப் பெற்றால்

மனித் தப்பிறவியும் வேண்டுவதே

யிந்த மாநிலத்தே.

31. பேணிய நற்பிறைதவழ் செஞ்சடையினுளைப்

பித்தராமடியார்க்கு முத்திகாட்டும்

ஏணியை யிடர்க்கடலுட் சுழிக்கப்பட்டிங்

கிளைக்கின்றேற்கக் கரைக்கே யேறவாங்கும்

தோணியைத் தொண்டனென்தூய சோதிச்

சுலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற்காசின்

ஆணியையாவடு தண்மிறையுண்மேய

வரனடியே யடிநாயே னடைந் தூபந்தேனே.

32. மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கினுள்ளான்

வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர்

இனத்தகத்தா னிமைபவர்தஞ் சிரத்தின்மேலான்

ஏழண்டத்தப்பா லானிப்பாற் செம்பொன்

புனத்தகத்தார் நறுங்கொன்றைப் போதினுள்ளான்

பொருப்பிடையா னெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்

கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சியுள்ளான்

காளத்தி யானவனென் கண்ணுளானே.

33. முந்தைகாண் மூவரினுமுதலானுன்காண்

மூவிலேவென் மூர்த்திகாண் முருகவேட்குத்

தந்தைகாண் தண்கடமாழுகத்தினுற்குத்
 தாதைகாண் தாழ்ந்தடியே வணங்குவார்க்குச்
 சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத்தார்க்குச்
 சிவனவன்காண் செங்கண்மால்விடை யொன்றேறும்
 எந்தைகாணெழிலாரும் பொழிலார்க்கச்சி
 யேகம்பன்காணவனென் னெண்ணத்தானே.

34. நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி
 நலஞ்சுடரே நால்வேதத்தப்பானின்ற
 சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங்கடந்துநின்ற
 சொலற்கரியகுழலா யிதுவுன்தன்மை
 நிற்பதொத்து நிலையிலாநெஞ்சந் தன்னு
 ணிலாவாதபுலாலுடம்பே புகுந்துநின்ற
 கற்பகமேயானுண்ண விடுவேனல்லேன்
 கனகமாமணி நிறத்தெங்கடவுளானே.
35. பேராயிரம்பரவி வானோரேத்தும்
 பெம்மானப் பிரிவினா வடியார்க்கென்றும்
 வாராதசெல்வம் வருவிப்பானே
 மந்திரமூர் தந்திரமுமருந்துமாகித்
 திரானோய்தீர்த்தருள வல்லான்தன்னைத்
 திரிபுரங்கள் தியெழுத்திண்கிலைகக்கொண்ட
 போரானைப்புள் ளிருக்கு வேளுரானைப்
 போற்றுதேயாற்றநாள் போக்கினேனே.
36. மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்
 வீசுதென்றலும் வீங்கினவேனலும்
 மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 யீசுனெந்தை யிணையடிமீழலே.
37. விறகில் தீயினன் பாலில்படுநெய்போல்
 மறையநின்றான் மாமணிச்சோதியான்
 உறவுகோல் நட்டுணர்வு கயிற்றினால்
 முறுகவாங்கிக்கடைய முன்னிற்குமே.

38. நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்
 நரகத்திவிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோம்
 இன்பமேயெந்நாளந் துன்பமில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மைபான
 சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர்காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்று 'மீளாவாளாய்க்
 கொய்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே.

39. **தோடி—நபகம்.**

அஞ்சினார்க்கரணதியென்றடி யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்
 அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு ணல்கினாய்க்கழி கின்றதென்
 பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்க் குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
 நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

40. **பந்துவாளி—தீர்புடை-**

நீளநினைந்தடியே னுமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
 வாளன் கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே
 கோளிலியெம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
 ஆளிலையெம்பெருமா னவையட்டித் தரப்பணியே.

41. **கங்கராபரணம்—நபகம்.**

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
 மன்னேமாமணியே மழப்பாடியுண் மாணிக்கமே
 அன்னையுன்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே.

42. பத்தராய்ப் பணிவார்க் ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்குமடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 திருவாரூர் பிறந்தார்க் ளெல்லார்க்குமடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க்கடியேன்
 முழுநீறுபூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்

அப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே.

43. நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்தன்

நாவினுக்கரையன் நானைப்போவானும்
கற்றசூதன்நற் சாக்கியன் சிலர்தி
கண்ணப்பன் கணம்புல்லன் என்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
பொற்றிரள் மணிக்கமலங்கள் மலரும்
பொய்கைசூழ் திருப்புன்குருளானே.

44. நிருத்தனே! நிமலா! நித்தனே! நெற்றிக்
கண்ணனே! விண்ணுளோர் பிரானே!

ஒருத்தனே! உன்னை ஒலமிட்டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே! அடியேன் ஆதரித்தமைத்தால்
அடுத்ததுவே என்றருளாயே!

45. ஆடுகின்றிலை; கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை; என்புருகிப்
பாடுகின்றிலை; பதைப்பதுஞ் செய்கிலை; பணிகிலை; பாதமலர்
சூடுகின்றிலை; சூட்டுகின்றதுமிலை; துணையிலி பிணநெஞ்சே!
தேடுகின்றிலை; தெருவுதே தாறலறிலை; செய்வதொன்றறியேனே.

46. இந்துஸ்தான் தோடி—நபகம்.

பிணக்கிலாத பெருந்துறைப்பெரு மானுன்னுமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கிலாத தோரின்பமே வருந்துன்ப மேதுடைத்தெம்பிரான்
உணக்கிலாத தோர்வித்து மேல்வினையாமலென் வினைஒத்தபின்
கணக்கிலாத் திருக்கோலம்நீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

பிட்டுநேர்படமண் சுமந்தப்பெருந்துறைப் பெரும்பித்தனே!
சட்டநேர்படவந்திலாத சழக்கனே னுனைச் சார்ந்திலேன்

சிட்டனே! சிவலோகனே! சிறுநாயினுங்கடையாயவெம்
கட்டனேனையும் ஆட்கொள்வான்வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

மலங்கினேன் கண்ணினீரை மாற்றிமலங்கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன், இனிமேல்வினை வதறிந்திலேன்.
இலங்குகின்ற நின்சேவடிகள் இரண்டும் வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலேவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

47. வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய்! விடையாய்! விண்ணோர்
பெருமானே! எனக்கேட்டு வேட்டநெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழுறு புனலிற் கீழ்மேல்ஆகப்
பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை ஆண்டாய்க்
குள்ளந்தாணின் றுச்சி அளவுநெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங்கண்ணாய் அண்ண
வெள்ளந்தான்பாயாதா நெஞ்சங்கல்லாம்
கண்ணினையுமரமார் தீவினையினேற்கே.

48. பானினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்து நீபாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளிபெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச்சொரிந்து புறம்புறந்திறிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே!
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப்பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளுவதினியே?

ஆடி—ஆதி.

49. முத்திரெறியறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேளைப்
பத்திரெறியறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலமறுவித்துச் சிவமாக்கியெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே.

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாகநினைவேளைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
சூறியொன்று மில்லாத கூத்தன் தன் கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ண மருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே.

50. அஞ்சக்கரமெனுந் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத்திருத்திச சதாசிவமென்கிற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்களைப்பறித்தே வளர்த்தேன் சிவபோகத்தையே.
51. வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்தமினி முடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.
52. ஒளிவந்தவா பொய்மனத்திருணீங்க வென்னுள்ளவெள்ளர்
தெளிவந்தவா வந்துதித்தவா சிந்தியாததொரு
களிவந்தவா வன்புகைவந்தவா கடைசாரமையத்
தெளிவந்தவா நங்கமுடலவாணர்த மின்னருளே
53. காயத்தேரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தேரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தேரேறி நிமலனருள்பெற்றால்
ஆயத்தேரேறி யவனிவனுமே.
54. பதிபசுபாச மெனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப்போற் பசுபாசமனாதி
பதியினைச்சென்றனு காப்பசுபாசம்
பதியனுகிற் பசுபாசநில்லாவே.
55. தன்னையறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னையறியாமற்றானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியுமறிவை யறிந்தபின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே.
56. ஆன்கன்றுதேடி யழைக்குமதுபோ
னான்கன்றாய் நாடியழைத்தே நென்னுதனை
வான்கன்றுக் கப்பாலாய்நின்ற மறைப்பொருள்
ஊன்கன்றாழடி வந்துட் புகுந்தானே.
57. அப்பணி செஞ்சடை ஆதிபுராதான்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பார்கள் மூடர்கள்

முப்புரமாவது மும்மலகாரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறிவாரே.

58. விளக்கைப்பிளநது விளக்கினையேற்றி
விளக்கினுக்குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில்விளக்கை விளக்கவல்லாக்கு
விளக்குடையான் கழன்மேவலுமாமே.
59. சிந்தனைசெய்ய மனமமைத்தேன் செப்பநாவமைத்தேன்
வந்தனைசெய்யத் தலையமைத்தேன் கைதொழுவமைத்தேன்
பந்தனைசெய்வதற் கன்பமைத்தேன் மெய்யரும்பவைத்தேன்
வெந்தவெண்ணீறணி யீசற்கிவையான் விதித்தனவே.
60. ஒன்றே நினைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
ஒன்றே யென்னுள்ளத்தினுள் ளடைத்தேன்—ஒன்றேகாண்
கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கொளிசேர்
அங்கையாற்காளாமது.

விஷ்ணு வஸ்துதி.

1. காராயவண்ண மணிவண்ண கண்ண கணசங்கு சக்ரதரீள்
சீராய தூயமலர் வாயநெய சீராம ராமனெனவே
தாராய வாழ்வுதரு நெஞ்சுசூழ்க தாமோதராய நமவோம்
நாரூயணாய நமவாமனாய நமகேசவாய நமவே.
2. தெவ்வினையா ரரக்கர் குலஞ்செற்ற வெற்றி
சிங்கமே யெங்கள் குலதெய்வமேயோ
வெவ்வினை தீர்த்தருள்கின்ற ராமநாம
வியன்சுடரே யிவ்வுலக விடயக்காட்டில்
இவ்வினையேனகப்பட்டேன் புலனாங்கள்வர்க்
கிலக்கானேன் துணையொன்று மில்லெனந்தோ
செய்வினை யொன்றறியேனிங் கென்னையெந்தாய்
திருவுளத்திற் சேர்த்திலையேல் செய்வதென்னே

பைவி—ஆதி,

3. நன்றாய் ஞானம்கடந்து போய் நல்லிந்திரிய மெலமீர்த்து
ஒன்றாய்க் கிடந்தவரும் பெரும்பாழ் உலப்பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையற்றால்
அன்றே அப்போதே வீடு அதுவேவீடு வீடாமே.

ஸ்ரீராகம்—நீர்புடை.

4. பொன்னைக் கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல்
உன்னைக்கொண்டென்றாவகம்பால்மாற்றின்றி யுரைத்துகொண்டேன்
உன்னைக்கொண் டென்னுள்வைத்தேன் என்னைபு முன்னிலிட்டேன்
என்னப்பா என் இருஜீகேசா என் உயிர்காவலனே.

கல்யாணி—அடைதாளம்.

5. பாருருவி நீரெரிகால் விசும்புமாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற
ஏருருவில் மூவருமே யெனநின்ற
இமையவர்தம் திருவுருவே எண்ணும்போது
ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தி
ஒன்றுமா கடலுருவ மொத்து நின்ற
மூவுருவம் கண்டீபோது ஒன்றும் ஜோதி
முகிலுருவம் எம்மடிகளு ருவந்தானே.

ஸஹஸ்ர-அடைதாளம்.

6. குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலும் கீழிழிந்து எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாள சண்டாளர்களாகிலும்
வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்று உள்
கலந்தார் அடியார்தம் அடியார் எம்மடிகளே.

பந்துவாளி—ஆதி.

7. தூராதமனக்காதல் தொண்டர்தங்கள்
குழாம்குழுமி திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி
ஆராதமனக்கனிப்போடு அழுதகண்ணீர்
மழைசோர நினைந்துருகியேத்திராளும்

சீராரந்தமுழுவோசை ப்ரவைகாட்டும்
 திருவரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்
 போராழியம்மாணக் கண்டுதுள்ளிப்
 பூதலத்தில் என்றுகொலோ புரளுநாளே ?

ஸஹானு-மீசாசாபு.

8. (a) வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
 பெருந்துயரிடும்டையிற் பிறந்து
 கூடினேன் கூடி யினையவர் தம்மோடு
 அவர்தரும் கலவியே கருதி
 ஒடினேன் ஒடி உய்வதோர் பொருளால்
 உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
 நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன்
 நாராயணுவென்னும் நாமம்.

சங்கராபரணம் --- தீர்ப்புடை.

- (b) குலம்தரும்செல்வம் தந்திடும்
 அடியார்படு துயராயினவெல்லாம் .
 நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசம்பருளும்
 அருளொடுபெரு நிலமளிக்கும்
 வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும்
 பெற்றதாயினு மாயினசெய்யும்
 நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன்
 நாராயணுவென்னும் நாமம்.

பைலி --- தீர்ப்புடை.

9. அன்பேதகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
 இன்புருகுசிந்தை யிடுதிரியா—நன்புருகு
 ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு
 ஞானத்தமிழ் புரிந்தநான்.

மோகனம்--தீர்ப்புடை-

10. (a) திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் திகழும்
அருக்கனணி நிறமுமகண்டேன்—செருக்கினரும்
பொன்னாழிகண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னாழிவண்ணன்பால் இன்று.

(b) தாழ்சடையும் நீள்முடியும் ஒள்மழுவும் சக்கரமும்
சூழரவம் பொன்னாணும் தோன்றுமால்—சூழும்
திரண்டருவி பாயும் திருமலைமே லெநதைக்கு
இரண்டுருவு மொன்றாயிசைந்து.

கேதாசுகளளம்--அடைதாளம்.

11. தெரியேன் பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்
பெரியேனாயின பின்பிறர்க்கேயுழைத்து ஏழையானேன்
கரிசேர் பூம்பொழில் சூழ்கனமாம்பலேவங்கடவா
ஹரியே! வந்தடைந்தேன் அடியேனை ஆட்கொண்டருளே.

மோஹனம்-நுபகம்-

12. இனி எப்பாவும் வந்தெய்தும் சொல்லீர்
எமக்கு இம்மையே அருள்பெற்றமைபாலும்
துனியைத்தீர்த்தின்பமே தருகின்றதோர்
தோற்றத்தொன்னெறியை வையம்தொழப்பிடும்
முனியை வானவரால் வணங்கப்படும்
முத்தினைப்பத்தர்தாம் நுகர்கின்றதோர்
கனியைக் காதல்செய்தென் னுள்ளங்கொண்ட
கள்வனை யின்று கண்டுகொண்டேனே.

முகாரி--நுபகம்-

13. புள்வாய்பிளந்தபுனிதா! என்றழைக்க
உள்ளேநின்று என்னுள்ளம் குளிரும் ஒருவா!
கள்வா! சூடல்மல்லைக்கிடந்த கரும்பே!
வள்ளால்! உன்னை எங்ஙனம் நான்மறக்கேனே?

சுப்ரமணியர் துகி.

1. அருவமு முருவுமாகி யனாதியாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன னுலகமுய்ய.
2. அஞ்சுமுகந் தோன்றி லாறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரந் தோன்றில் வேல்தோன் று—நெஞ்சி
லொருகானினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.
3. காயா தனியக்கனிந்தன் பாற்கல்லா லடிநின்றருளொழுங்குங்
கனியுட்சவையே யடியர் மனக்கவலை யகற்றுங்கற்பகமே
யோயாதுயிர்க்கு ளொளித்தெவையு முணர்த்திய ருளுமொன்றே
னுள்ளக்களிப்பே யைம்பொறியுமொடுக்கும் பெரியோர்க் [யென்
[கோருறவே
தேயாக்கரு ணைப்பாற்கடலே தெனியாவசுரர் போர்கடலே
தெய்வப்பதியே முதற்கதியே திருச்செந்தூ ரிற்றிகழ்மதியே
தாயாபென்னைக் காக்கவருந் தனியே பரமசங்குருவே
தணிகாசல மாந்தலத்தமர்ந்த சைவமணியே ஷண்முகனே.
4. ஒருமையுட னினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
வுத்தமர்த முறவுவேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று
பேசுவாருறவு கலவாமவேண்டும்
பெருமைபெறு னினதுபுகழ் பேசவேண்டும்
பொய்மை பேசாதிருக்கவேண்டும்
பெருநெறிபிடித் தொழுகவேண்டும்
மதமான பேய்பிடியாதிருக்கவேண்டும்
மருவு பெண்ணுசையை மறக்கவேவேண்டு
முனைமறவாதிருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும்
நோயற்றவாழ்வினான் வாழ்வேண்டும்

தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்
வளர்தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத்துய்ய மணியுண்முகச் சைவமணி
ஷண்முகத் தெய்வமணியே.

5. எத்திக்குமென் னுளந்தித்திக்கு மின்பமே
யென் னுயிர்க்குயி ராகுமோர்
ஏகமே யானந்த போகமே யோகமே
யென் பெருஞ்செல்வமே நன்
முத்திக்கு முதலான முதல்வனே
மெஞ்ஞான மூர்த்தியே முடிவிலாத
முருகனே நெடியமான் மருகனே
சிவபிரான் முத்தாடு மருமைமகனே
பத்திக்கு வந்தருள் பரிந்தருளு
நின்னடிப்பற்றருளி யென்னை யிர்தப்
படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே யொருவனாப்
பண்ணும லாண்டருள்வாய்
சத்திக்கு நீர்ச்சென்னைகந்த கோட்டத்துள் வளர்
தல மோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத்துய்ய மணியுண்முகச் சைவமணி
ஷண்முகத் தெய்வ மணியே.

சங்கராபரணம்—ஆநீ

6. அருளாரமுதே சரணஞ் சரணம்
அழகாவமலா சரணம் சரணம்
பொருளாவெனையாள் புனிதா சரணம்
பொன்னேமணியே சரணஞ் சரணம்
பண்ணைம்மறையின் பயனே சரணம்
பதியேபரமே சரணஞ் சரணம்
விண்ணைரொளியே வெளியே சரணம்
வெளியின்வினாவே சரணஞ் சரணம்
அடியார்க்கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம்

கடியாக்கதியே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்
 ஞாலத்துயர்தீர் நலனே சரணம்
 நடுவாகிய நல்லொளியே சரணம்
 காலற்றெறுவோய் சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்
 ஒளியுள்ளொளியே சரணஞ் சரணம்
 ஒன்றேபலவே சரணஞ் சரணம்
 தெளியுந் தெருளே சரணஞ் சரணம்
 சிவமேதவமே சரணஞ் சரணம்.

7. கலைப்பால் குறைத்த பிறைமுடிக்குங்கடவுளுடலின் விளைபோகங்
 கனலிகரத்தி லளிக்கவந்தக் கனலி பொறுக்க மாட்டாமன்
 மலைப்பால் விளங்குஞ் சரவணத்தில் வந்து புகுதவோராறு
 மடவர் வயிறு சூலுணந்து மைந்தாறுவர்ப்பயந்தெடுப்பக்
 கொலைப்பால் விளங்கும் பரசுதரன் குன்றிலவரைக் கொடுசெல்லக்
 கூட்டி யணைத்துச் சேரவொரு கோலமாக்கிக் கவுரிதிரு
 முலைப்பால் குடித்த கனிவாயால் முருகா முத்தந்தருகவே
 முத்தஞ் சொரியுங் கடலைவாய் முதல்வா முத்தந்தருகவே.

8. கமலமடமங்கை வதனத்தழுகாண் பளக்
 கரியமுகில் வண்ணனுஞ் செங்
 கண்ணமுகு காண்பன் வளர்கலை வாணி சொல்லமுகு
 காண்பள் முக்கண் தாதையும்
 விமலமுறு சொற்பொருளினமுகு காண்பன் விதி
 வியன் கரத்தழுகு காண்பான்
 வீறுதோளமுகிந்திராணி காண்பாளும்பர்
 வேந்து வேலமுகு காண்பா
 னிமல மனவடியரடியமுகு காண்பார் கவுரி
 கின்று பின்னமுகு காண்பா
 ணின்னெத்த வாதித்தன் வடிவமுகு காண்பனொரு
 நீயுமவெரோடு குழுமியே
 யமல மென்னகையமுகு காணலாஞ் சமயம்
 தம்புலீ யாடவாவே

யம்புய தடங்குலவு கம்பைவளர் கந்தனுட
னம்புலி யாடவாவே.

9. அடியார் நிமலத்திருவகத்து ளன்பு பொறுமை யவாவறுத்த
லடுப்பாங்கமைத்து மலக்காட்டத் ததிக ஞானக்கனன் மூட்டி
மடியாதிருந்த வயிர்க்கலசம் வழிய வருட்பேருலை வார்த்து
மாறப்பெருமைச் சிவானந்த மதுரச்சோறுதினம் பொங்க
விடியாச்சீவபோத விருள் வீழமவுனச் சுடர்விளக்கு
விளக்கி யிருந்தபடியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ்
செடிதீரகத்தோர் புகழ்வாலை சிறுவாகிற்றில் சிதையேலே
தேருர்விதித் போருந்ரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

10. தரணிதனி. லாறுபத் தறுகோடி தீர்த்தமுன்
சரவணத் துள்ளடக்கம்
சாற்றுமோ ரெழுகோடி மந்திரங்களுமுன்
சடாகூரத் துள்ளடக்கம்
மேலான தேவாலயங்களுமு னாறுபடை
வீட்டினிடி, துள்ளடக்கம்
இரவிமுதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவருமு
னிதய கமலத்தடக்கம்
ஈரெழு புவன்முத லண்டங்கள் பலவுமு
னிடத்தி நிலடக்கமையா
வரிசைமிகு பக்தஜன பரிபாலனா மோக
வள்ளி குஞ்சரி மணாளா
வனஜமலரயன் மதனையருள்ஸரஸ் கோபால
மருக சரவண முருகனே.

11. இந்நிலங்காக்கு மன்னவரை வேண்டேன்வீரக
நீகை யென்பதையும் வேண்டேன்
எங்குமுள தேவாலயங்களையும் வேண்டிலேன்
இருமசர் தமையும் வேண்டேன்
சொர்னமக மேருவை யடுத்திடவும் வேண்டிலேன்
சொர்க்க போகங்கள் வேண்டேன்
துரிய மிருமணி மந்தி ரங்களையும் வேண்டிலேன்
சுருதியின் பொருளை வேண்டேன்

28-வது பக்கம் 10-வது பாட்டில் 4-வது வரிக்குப் பிறகு சேர்க்கவும்.

X விரதமிரு நவகோடி சித்தர்களு முனதுகப
விசுஷணந் தனி லடக்கம்

அன்ய விஷயங்களையும் வேண்டிலேனுன்னையு
 மகத்யமாகவும் வேண்டிலே
 னறுமுக நினடியவர்க் கடியவர் பதத்தூளி
 லணுவொன்று யான் வேண்டுவேன்
 வன்னமயிலேறி வந்தென்குடியை வாழ்விக்கும்
 வள்ளி குஞ்சரி மணுளா
 வ்னஜமலரயன் மதனையருள் ஸரஸகோபால
 மருக சரவண முருகனே.

12. அரனுக்கு வரைமீது விரிவுற்ற மூலாக்
 கரந்தனை புரைக்கவிலையா
 அருணகிரியார்க்குனது கருணைமிகு நல்வாக்
 கதுக்கரஞ் செய்யவிலையா
 உரமுற்ற கும்பமுனி இன்பமுற ஞானநெறி
 புண்மையை புணர்த்த விலையா
 உற்ற சங்கத்திலிசை பெற்றநக்கிரநுக்
 குபதேச மருளவிலையா
 நரருக்குள் யானுமுனதடிமை யென்றுய்யவகை
 நவிலாது நீ யிருந்தால்
 நாணுண்டு தமிழுண்டு நீயுண்டு க்ருபையுண்டு
 ஞாயநடு வொன்று மிலையா
 வரமுற்ற சொருபநிலை யருள்கர்த்தனே மோக
 வள்ளி குஞ்சரி மணுளா
 வனஜமலரயன் மதனையருள் ஸரஸகோபால
 மருக சரவண முருகனே.

13. நீர்கொண்ட சடைமுடியோன் நெற்றிவிழி களிற்பிறந்து
 சீர்கொண்ட சரவணத்தின் செங்கமலமிசை வளர்ந்து
 கார்த்திகையின் முலைப்பாலுங் கவுரிமுலைப்பாலு முண்டு
 ஆர்த்ததிரைக் கடலிடைச்சென்றசுரர்குலங்களைத்தொலைத்து
 தேவாசிதை தனைமீட்டுத் தெய்வமடப் பிடிமணந்து
 மூவர்தொழுந் திருத்தணிகை முதுகிரியிலெழுஞ்சுடரே!

* இவை பிறும்மழி கவிஞ்சர பாரதி அவர்களுடைய கவிகளிலிருந்து
 அவருடைய பெளதரன் ஸ்ரீமான் கோடசுவரய்யருடைய அனுமதியின் பேரில்
 எடுக்கப்பட்டவை.

பன்னரிய உன்னற்புதத் திருப்புகழைப்
 பகர்ந்து கொண் டென்றிருமலைப்
 படியேறுமன்பர் வினைபொடியாகுமென் றுநிறை
 மொழிமார்தர் பகருவது கேட்டு
 என்னுடைய பொல்லாத சஞ்சிதப்பிணி யொழித்து
 என்ையும் வாழ்வித்தருளு கென்று
 இரவுபகலுன் னருட்சந்தியில் வந்துமுறை
 யிடுவேற் கிரங்கி யருள்வாய்
 பொன்னிறக்கார்தனொடு செங்கு வளைமலர்களும்
 பொற்பமர் கடப்ப மலரும்
 பூத்தலர் குறிஞ்சியுஞ் சேத்தகூதளமும்
 புனைந்த திருமார்பு அழகனே!
 தன்னமு மனத்துயரிலாது அமரரைக்காத்த
 சரவணோற்பவ குமரனே!
 தணிகையங்கிரிவாஸ! அரன்விரும் புபதேச
 சகலபண்டித ராசனே!

15. புறத்திருநீ யகற்றுதற்குப்

புணரியெழுஞ் சூரியனைப் புலரிக்கலைச்
 சிறக்குமிருகிறை யடித்துத் தினந்தினமும்
 அழைத்துலவுஞ் சேவலே நான்
 துறப்பரிய அகத்திருநீத் தொலைப்பதற்கு
 நீயொரு காற்கடர் வேலானைக்
 குறத்தியணையுந் தணிகை வருளுன
 சூரியனைக் கூவுவாயே.

16. கண்ணுலுனது திருவடியைக் கண்டாதரவு பெருகியிரு
 கையாற்றொழுதுன் றிருக்கோயில் காலால்வலஞ்செய் துனதுபுகழ்
 பண்ணுலுருகிப் புகழ்ந்து கண்ணீர்பாயா வெணையுந்தாயாக
 பரிந்துவளர்க்கும் பெருங்கருணை படைத்துவிரிஞ்சைப் பதிவாழு
 மண்ணல்வருக வுலகமுழு தாண்டாய்வருக கதிதருமெம்
 மையாவருக வாறுமுகவப்பா வருக விளங்குகதிர்
 வண்ண வருக மயிலேறுமன்னு வருக வடியார்கள்
 வாழ்வேவருக தெய்வசிகாமணியே வருக வருகவே.

நால்வர் துதி.

சைவமது தழைத்தோங்கச் சமண் முதலாம் பற்றகலத்
தெய்வநெறித் தமிழோதுந் திருஞான சம்பந்தர்
மெய்மைவளர் வாசீசர் வித்தகராம் வன்றெண்டர்
செய்வளருந்திருவாத லூரர் திருத்தாள் போற்றி.

அருணகிரிநாதர் துதி.

1. ஐயா அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்யாக ஓர் சொல் விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றிரிதென் றேசற்றார் தன்னணையப் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.
2. அறிவை யறிவதுவேயாகும் பொருளென்
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ.
3. கந்தரதுபூதிபெற்றுக் கந்தரதுபூதி சொன்ன
எந்தையருணடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ.
4. சந்தத் திருப்புகழ்ச் சொன்மாலை சாற்றியுஞ் சண்முகர்க்கே
அஞ்சொற்பதக்க மணியலங் காரமுஞ் செய்தவாசீர்
உந்தப் புகழ்வரு மந்தாதி வகுப்பனு பூகிபுநம்
வஞ்சம் மகல வகுத்தா னடிபரவி வாழ்த்துவமே.

அடியார் வணக்கம்.

நப்புகழ்வல்ல சுரர்மகள் நாயகன் சங்கரற்குக்
நப்புகழ்வல்ல குமரேசன் ஷண்முகன்குன் நெறிந்தோன்
நப்புகழ் வல்ல அருணகிரிப் பெயர்வள்ளல் சொன்ன
நப்புகழ் வல்லவர் சீர்பாததூளி என் சென்னியதே.

திருப்புகழ்

நூல்.

காகாபரியா—தீர்ப்புடை.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
 முப்பத்து முவர்க்கத் தமரரு
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பகைத்தொடு ரக்ஷித் தருள்வது
 தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்க நடிக்கக் கழுகொடு
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென
 கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பவி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல

எனவோதும்
 மடிபேணப்
 விரவாகப்
 மொருநாளே.
 கழுதாடத்
 எனவோதக்
 முதுகுகை
 பெருமாளே.

காவேரி—நீருவம்.

கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி
 தனில்வந்துத கந்தக நென்றிடு
 கதிர்மிஞ்சிய செண்டையெ றிந்திடு

கதியோனே

கடமிஞ்சிய நந்தவி தம்புணர்
 கவளந்தனை யுண்டுவ ளார்த்திடு
 கரியின் றுணை யென்றுபி றந்திடு முருகோனே
 பனகந்துயில் கின்றதி றம்புனை
 கடல்முன்புக டைந்தப ரம்பரர்
 படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள் மருகோனே
 பலதுன்பமு முன்றுக லங்கிய
 சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி
 பவமின்றுக ழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே;
 அனகன்பெயர் நின்றரு ஞந்திரி
 புரமுந்திரி வென்றிட வின்புடன்
 அழலுந்தந குந்திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே
 அடல்வந்துமு முங்கியி டும்பறை
 மெடுண்டு மெடுண்டு மெண்டென
 அதிர்கின்றிட அண்டநெ ரிந்திட வருசூரர்
 மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ
 ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
 மயில் வென்றனில் வந்தரு ஞங்கன பெரியோனே
 மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
 யுயர்கின்றவ னங்கன்பொ ருந்திய
 வளமொன்றுப ரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே.

நாதநாமகீர்யா—ஆதி.

உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
 உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை
 உறப்ப ணிந்தில நொருதவ மிலனுன தருள்மாரு
 உளத்து ளன்பின ருறைவிட மறிகிலன்
 விருப்பொ டின்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
 உவப்பொ டின்புகழ் துதிசெய விழைகிலன் மலைபோலே
 கனைத்தெ ழும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
 சுறுத்த வெஞ்சின மறலித னுழையினர்
 கதித்த டர்ந்தெறி கயிறிடு கதைகொடு பொருபோதே

கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
 கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவையொள்
 கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாயே;
 வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிக்கொள
 விழுக்கு டைந்துமெ யுகுதசை கழுஞ்சு
 விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு னாரையமர் புரிவேலா
 மிகுத்த பண்பயில் சூயில்மொழி யடிகிய
 கொடிச்சி குங்கும முலைமுக நெடுநரை
 விரைத்த சந்தன மருகமது புயவரை யுடையோனே
 தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு
 புனற்சொ ரிந்தலர் பொதிபவி னவரொடு
 சினத்தை நிர்த்தனை செயுமுநி வரந்தொழ மகிழ்வோனே
 தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
 தெவிட்ட அனபொடு பருகுயர் பொழில் திகழ்
 திருபப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானே.

மத்யமாவதி—கண்டசாபு.

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
 தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேலின்
 தந்தையினை முன்பிரிந் தின்பவுரி கொண்டிருந்
 சந்தொடம ணைந்துநின் றன்புபோலக்
 கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
 கஞ்சமலர் செங்கையுந் சிந்துவேலும்
 கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ!
 புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
 பொங்கியெழ வெங்களங் கொண்டபோது
 பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும்வ ளார்த்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூர
 கொண்டநட னம்பதகு செந்திலிலு மென்றன்முன்
 கொஞ்சநட னங்கொஞ்நங் கந்தவேனே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
 கும்பமுநி சும்பிடுந் தம்பிரானே.

5.

தோடி—ஆதி.

முநதுதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே
முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே
தந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅது கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன்மயில் மீதி லேயெய் போது வருவாயே;
அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே
அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான
சிந்தூரமின் மேவு போகக் கார
விந்தைகுற மாது வேலைக் கார
செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார ஏதிரான
செஞ்சமரை மாபு மாயக் கார
துங்கரண சூர சூறைக் கார
செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே

6.

தன்யாசி—கண்டசாபு.

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடுடன்
காலினார் தந்துடன் கொடுபோகக்
காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
கானமே பின்தொடர்ந் தலறுமுன்
சூலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
சூடுதோ ளுந்தடந் திருமார்புந்

தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்;
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா முன்றுகந் தமுதியும்
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே
 சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே
 தாவுரு ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும் பெருமாளே.

7. இந்துஸ்தான் தோடி—கண்டஜம்பை.

விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த
 மிகவானி லிந்து வெயில்காய
 மிதவாடை வந்து தழல்போல வென்ற
 வினைமாதர் தந்தம் வசைகூற
 குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
 கொடிதான துன்ப மயியல்தீர
 குளிர்மலை யின்க ணணிமலை தந்து
 குறைதீர வந்து குறுகாயோ!
 மறிமானு கந்த இறையோன்ம கிழந்து
 வழிபாடு தந்த மதியாளா
 மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச
 வடிவேலெ லிந்த அத்திரா
 அறிவால லிந்து னிருதாளி றைஞ்ச
 மடியாரி டைஞ்சல் களைவோனே
 அழகான செம்பொன் மயில்மேல மர்ந்து
 அலைவாபு கந்த பெருமாளே.

8. பூரிகல்யாணி—கண்டசாபு

அந்தகன்வ ருந்தினம் பிறகிடச்
 சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
 கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக் குணமாள்

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயப தங்களின் பெருமையைக்
 செந்திலையு ணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 கந்தனைய றிந்தறிந் தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத்
 சிந்தையும் விழந்தவிழந் துரையொழித்
 தென்செய லழிந்தழிந் தமிழமெய்ச்
 சிந்தைவர ஏன்றுநின் தெரிசனைப்
 கொந்தவிழ்ச ரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடுபு ரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரிகு யம்புயம் பெறஅரக்
 குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கண்கிணிகி ணின்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டலம் சைந்திளங் குழைகளிற்
 தந்தனத னந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறுச தங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள்க லின்கலின் கலினெனத்
 சங்கரிம னங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தரவ ருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததிச கந்தொழுஞ் சரவணப்
 கவிபாடிச்
 தணியாத
 படுவேனோ!
 கருமாளக்
 ப்ரபைவீசத்
 திருவான
 பெருமாளே.

9.

சார்வரி—ஆதி.

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெரி
 குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய
 பந்த பாசமு மருவிய கரதல
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
 பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில்
 அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
 தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பி னாலுன தடிபுக முடிமையெ
 திரிகுலம்
 யமராஜன்
 நெதிரேநீ

அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
 எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
 அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்;
 மஞ்சு போல்வள ரளகமு மிளகிய
 ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
 வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்
 மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய
 குன்ற வாணந்த மடமகள் தடமுலை
 மந்த ராசல மிசைதூயி லழகிய மணவாளா
 செஞ்சொல் மாதிரை வடதிரை குடதிரை
 விஞ்சு கீழ்திரை சகலமும் மிகல்செய்து
 திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு
 செண்டு மோதின ரரசரு ள்திபதி
 தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
 செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே.

10

ஆனந்தபாவி—கண்ட அடைதாளம்.

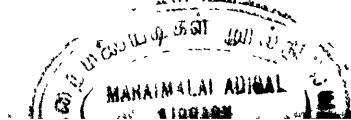
தொந்திரிய மயிரே வெளிநிறை
 தந்தமசைய முதுகே வளையிதழ்
 தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி
 தொண்டுகிழவ னிவனா ரெனஇருமல்
 கிண்கிணைமு னுரையே குழறவிழி
 துஞ்சுகுருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி
 வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
 பண்டிதனுமெ யுறுவே தனையுமிள
 மைந்தருடைமை கடனே தெனமுடுக தூயர்மேவி
 மங்கையழுது விழவே யமபடர்கள்
 நின்றசருவ மலமே யொழுகவுயிர்
 மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்;
 எந்தைவருக ரகுநா யகவருக
 மைந்தவருக மகனே யினிவருக
 என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம

இங்குவருக அரசே வருகமுலை
 யுண்கவருக மலர்கு டிடவருக
 என்றுபரிவி னொடுகோ சலைபுகல
 வருமாயன்
 சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
 வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
 சிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய
 அடுதீரா
 திங்களரவு நதிசூ டியபரமர்
 தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
 செந்தினகரி லினிதே மருவிவளர்
 பெருமானே.

11.

சேஞ்சுருட்டி—ஆதி.

மூல மந்திர மோத லிங்கிலை
 யீவ திங்கிலை நேப மிங்கிலை
 மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை
 மடவார்கள்
 மோக முண்டதி தாக முண்டப
 சார முண்டப ராத முண்டிடு
 மூக நென்றொரு பேரு முண்டருள்
 பயிலாத
 கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
 வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
 கோர சும்பியி லேவி முந்திட
 நினைவாகிக்
 கூடு கொண்டுமூல் வேணை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாவி ணங்கிடு
 கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள்
 புரிவாயே;
 பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோரு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாதுகொண்டரு
 ளெழுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
 மாற னாம்பினி தீர வஞ்சுகர்
 பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு
 முருகோனே
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
 பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி
 ஆதி யந்தமு மான சங்கரி
 குமரேசா

ஆரணம்பயில் ஞான புங்கவ
சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
ஆவினன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே.

12

நாட்டைத்தந்திச்சி—கண்டசாபு.

சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு	
செவிமீதி லும்பகர்செய்	குருநாத
சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தரின்	
செயலேவி ரும்பியுளம்	நீனையாமல்
அவமாயை கொண்டிலகில் விருதாவ லைந்துழலு	
மடியேனை அஞ்சலென	வரவேணும்
அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய	
அருள்ஞான இன்பமது	புரிவாயே;
நவரீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி	
ரகுராமர் சிந்தைமகிழ்	மருகோனே
நவலோக முங்கைதொழு நிகேதவ லங்கிருத	
நலமான விஞ்சைகரு	வினோகோவே
தெவயாணை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு	
திறல்வீர மிஞ்சுகதிர்	வடிவேலா
திருவாவி னன்குடியில் வருவேன்ச வுந்தரிக	
செகமெல்மெய் கண்டவிறல்	பெருமானே.

13.

ஆனந்தபாவி - தீர்க்ககம்.

திமிர வுததி யணைய நரக	
செனன் மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியு	மணுகாதே
அமரர் வடிவு மதிக குலமு	
மறிவு நிறையும்	வரவேனின்
அருள தருளி யெணையு மனதொ.	
டடிமை கொளவும்	வரவேணும்;
சுமர முகடுவ லசுரர் தமது	
தலைக ளுருள	மிகவேனீள்

சலதி யலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவோனே
வெமர வணையி லினிது துயிலும்	
விழிகர் நளினன்	மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர பழநி	
விரவு மமரர்	பெருமானே.

14.

பைவீ—ஜதி.

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்	
கலக கெருவித விழிவலை படவிதி	
தலையி லெழுதிபு மனைவயி னுறவிடு	வதனாலே
தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்	
சுரபி விரவிய வகையென் நினைவுறு	
தவன சலதியின் முழுகியெ யிடர்படு	துயர்தீர
அகர முதலுள பொருளினையருளிட	
இருகை குவிசெய்து ஞருகிட வருகியெ	
அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன	திருபாதம்
அருள அருளுடன் மருளற இருளற	
கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு	
அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர	இசைவைய;
சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி	
சதுரன் விதுரனில் வருபவ னளையது	
திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன்	மதுகுதன்
திகிரி வளைகதை வசுதனு வுடையவ	
னெழிலி வடிவின நைவுபொன் முடிமிசை	
திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி	மருகோனே
பகர புகர்முக மதகரி புழைதரு	
வனிதை வெருவமுன் வர அருள் புரிசுக	
பரம குருபர இமகிரி தருமயில்	புதல்வோனே
பலவின முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய	
நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்	
பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள்	பெருமானே.

15.

காமல்—கண்டசாபு

இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
 வருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
 இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுசூயி லதுகூவ
 எழுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்மணி
 யிசைகுறுகி யிருசெவியி னூரச முறுவதென
 இகல்புரிய மதனகுரு வோராத அணையர்கொடு வசைபேசு
 அரஹரென வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
 அவசமுற அவசமுற ஆரோமல் தரவுமிக மெலிவானாள்
 அகுதியிவள் தலையில்விதி யானாலும் விலகரிது
 அடிமைகொள வுனதுபரம் ஆறுத லொருதனிமை
 யவனையணை தரஇனிதி னோகார பரியின்மிசை வருவாயே;
 நிரைபரவி வரவரைபு னோர்சீத மருதினொடு
 பொருசுகடு வதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
 நிலைகுலைய மலைகுடையதாவேகொள் கரகமலன் மருகோனே
 நிருமலிய திரிநயனி வாள்வீச வருகுமரி
 கவுரிபயி ரவியரவ பூணரி திரிபுவனி
 நிபுடமலை யரசனருள் வாழ்வான புரணவுமை யருள்பாலா
 பரவைகிரி யசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
 படஅமரர் துயரகல வேலேவி யமர்பொருத
 பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக மயில்வீரா
 பனிதம்ருக மதகளப சேறூர வளருமுலை
 வனிதைகுற மகள்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
 பனுவல்தரு பழநிவரு கோலாக லவவமரர் பெருமானே.

16

ஸிம்மேந்திரமத்யமம்—கண்டசாபு

தலைவலிம ருத்திடு காமாலை சோகைசுரம்
 விழிவலிவ றட்குலை காயாச வாசம்வெகு
 சலமிசைவி ஷப்பாக மாயாவி காரபிணி யணுகாதே
 தலமிசைய தற்கான பேரோடு கூறியிது
 பரிகரிபெ னக்காது கேளாது போலுமவர்
 சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும் விதியாதே

உலைவறவிருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
 வகைவகையெடுத்தேதொடாமாலி காபரண
 முனதடியி னிற்கூட வேநாடு மாதவர்க ளிருபாதம்
 உளமதுத ரித்தேவி னுவோடு பாடியருள்
 வழிபடஎ னக்கேத யாவோடு தாளுதவ
 உரகமதெடுத்தாடு மேகார மீதின்மிசை வரவேணும்;
 அலைகடல டைத்தேம காகோர ராவணனை
 மணிமுடிது னித்தாவி யேயான சாநகியை
 அடலுடன ழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு
 மருகோனே
 அறுகினைமு டித்தோனை யாதார மானவனை
 மழுவுழைபி டித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
 அவைதனில்ந டித்தோனை மாதாதை யேனவும்
 வருவோனே
 பலகலைப டித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
 யிருசரண வித்தார வேலாபு தாவுயிர்செய்
 பரண்மிசைகு றப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு
 மணவாளா
 பதுமவய லிற்பூக மீதேவ ரால்கள்துயில்
 வருபுனல்பெ ருக்காறு காவேரி சூழவளர்
 பழநிவரு கற்பூர கோலாச லாவமரர் பெருமானே.

17.

சாவேரி—ஜநீ.

[நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
 குத்துமு லைக்குட மசைத்து வீதியி
 னிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே
 நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
 மெத்தையில் வைத்ததி விதத்தி லேயுட
 னெட்டுவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியு முறவாடி
 உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
 மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறு
 முற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்க ளுறவாமோ]

உச்சித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
 மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
 வுட்குளிர் புத்தியை யெனக்கு நீதர வருவாயே;
 கற்றத மிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
 வுற்றொரு பொற்கொடி களிக்க வேபொரு
 கற்பனை நெற்பல அளித்த காரண னருள்பாலா
 கற்பந காக்களி றளித்த மாதனை
 பொற்புய மைப்புயல் நிறத்த வானவர்
 கட்குறை யுட்கிட அருட்குரு பாகர எனநாளும்
 நற்றவ ரர்ச்சனை யிடத்த யாபர
 வஸ்துவெ னப்புவி யிடத்தி லேவளர்
 நத்தணி செக்கரன் மிகுச்சி கூர்தரு மருகோனே
 நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
 மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேதரு
 நற்பழ ரிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே.

18.

கேதாசுரனம்—கண்டசாபு.

கடிமாம லர்க்குளின்ப முளவேரி கக்குரண்பு
 தருமாக டப்பமைந்த தொடைமலை
 கனமேரு வொத்திடும்ப னிருமாபு யத்தணிந்த
 கருணாக ர்ப்ரசண்ட கதிர்வேலா
 வடிவார்கு றத்திதன்பொ னடிமீது நித்தமுந்தண்
 முடியான துற்றுக்கந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்ரபந்த முளகீர னுக்குகந்து
 மலர்வாயி லக்கணங்க ளியல்போதி
 அடிமோனை சொற்கணங்க வலகாழு வப்பஎன்று
 னருளால ளிக்குகந்த பெரியோனே
 அடியேனு ரைத்தபுன்சொ லதுமீது நித்தமுந்த
 ணருளேத ழைத்துகந்து வரவேணும்;
 செடிநேரு டற்குடம்பை தனின்மேவி யுற்றிடிந்த
 படிதான லக்கணிங்க னுறலாமோ
 திறமாத வர்க்கணிந்து னிருபாத பத்மமுய்ந்த
 திருவேர் கத்தமர்ந்த பெருமானே.

இருவினைபு னைந்து ஞான விழிமுனைதி றந்து நோயி
 னிருவினையி டைந்து போக மலமுட
 இருளறவி ளங்கி யாறு முகமொடுக லந்து பேத
 மிலையெனஇ ரண்டு பேரு மழகான
 பரிமளசு கந்த வீத மயமெனம கிழ்ந்து தேவர்
 பணியவிண்ம டந்தை பாத மலர்துவ
 பரிவுகொட நந்த கோடி முநிவர்கள்பு கழந்து பாட
 பருமயிலு டன்கு லாவி வரவேணும்;
 அரியயன றிந்தி டாத அடியிணைசி வந்த பாதம்
 அடியெனவி ளங்கி யாடு நடராஜன்
 அமுலுறுமி ரும்பின் மேனி மகிழ்மரசு தம்பெ னாகம்
 அயலணிசி வன்பு ராரி யருள்சேயே
 மருவலர்கள் திண்ப னூர முடியுடல்ந் தெங்க ஆவி
 மறலியுண வென்ற வேலை யுடையோனே
 வளைகுலம் லங்கு காவி ரியின்வடபு றஞ்சு வாயி
 மலைமிசைவி ளங்கு தேவர் டெருமாளே.

20.

அடாணு—ஆதி.

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே
 இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநரி
 னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
 என்சித் தழுமன முருகினல் சுருதியின் முறையோடே
 சந்தித் தரஹர் சிவசிவ சரணென
 கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
 தங்கப் புளகித மெழுகிரு விழிபுனல் குதிபாயச்
 சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
 னந்தத் திருநட மிசைர னழகுற
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திசுசுட தசுசுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதனடுடுடுடமடம
 துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி
 துன்றச் சிலைமனி கலகல கலினென
 சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு மயில்வேலா
 கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகன் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளிளையோனே
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே.

21

கமால்-கண்டசாபு

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்
 திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்துநொந்
 துலையிலிடு மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ் சனையாலே
 ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுந்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
 தொளிருமின லுருவதெனவோடியங்கம்வெந்
 திடுவேனைக்
 கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என்னுஎன்
 செவியிணையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண் டருமாடுமன்
 கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
 தொடைமகுட முடியுமொளிர் தூபு ரஞ்சரண்
 கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந்
 தெனையாள்வாய்;
 திரிபுரமு மதனுடலு நீறு கண்டவன்
 தருணமழ வ்நடையனட ராஜ நெங்கணுந்
 திகழருண கிரிசொருப னுதி யந்தமந் கறியாத
 சுவயநம நமசிவய கார ணன்சுரந்
 தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்
 திருஞ்ஞவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திடும்
 புதல்வோனே

குருதுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
 புவனகிரி சமுலமறை யாயி ரங்களுங்
 குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சுவந் திடுவோனே
 குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
 பொலிய வெருரு சசிமகனொ டேக லந்துதிண்
 குருமலையின் மருவுகுரு நாத வும்பர்தம் பெருமானே.

22.

கரம்போதி—திசாந்ருவம்

வாதமொடு சூலை கண்ட மாலேசூலை நோவு சந்து
 மாவலிவி யாதி குன்ம மொடுகாசம்
 வாயுவுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்
 மாதர்தரு பூஷ ணங்க ளெனவாகும்
 பாதகவி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து
 பாயலைவி டாது மங்க இவையால்சின்
 பாதமல ரான தின்க ணையமற வேம றந்து
 பாவமது பான முண்டு வெறிமூடி
 ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு மூன்று
 ஈனமிகு சாதி யின்க ணதிலேயான்
 ஈடழித லான தின்பின் மூடனென வோது முன்புன்
 ஈரஅருள் கூர வந்து ளீனயாள்வாய்;
 சூதமகிழ் பாலே கொன்றை தாதுவளர் சோலை துன்றி
 சூழுமதில் தாவி மஞ்சி னளவாகத்
 தோரணநன் மாட மெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த
 சுவாமிமலை வாழ வந்த பெருமானே.

23.

காகாபீரியா—ஜதி.

தறையின் மாணுட ராசையி னுல்மட
 லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக
 சரசர் மாமல ரோதியி னுலிரு கொங்கையாலுந்
 தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
 யழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
 சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ

பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக எணுகொ ணவகை நீடுமி ராசிய பவன பூரக வேகிக மாகிய	விந்துநாதம்
பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது நீனையொ ணுதது வானத யாபர பதிய தானச மாதிம னேலயம்	வந்துதாராய்;
சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள் மடிய நீலக லாபம தேறிய திறல்வி நோதச மேளத யாபர	அம்புராசித்
திரைகள் போலலை மோதிய சீதள குடக காவிரி நீளலை சூடிய திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு	றிஞ்சிவாமும்
மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக நிளைய நாயக காவிரி நாயக வடிவி னாயக ஆனைத னாயக	எங்கள்மானின்
மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக கவுரி நாயக னார்குரு நாயக வடிவ தாமலை யாவையு மேனிய	தம்பிரானே.

24.

கண்ணா—ஆதி.

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு முணர்வுற இருபத	முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ் வெளியொடு வொளிபெற	விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து திரிதொழி லவமது	புரியாதே
திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக தெரிசனை பெறஅருள்	புரிவாயே;
பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள் பயரொடு சிலவகை	பணியாரம்
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி எழுதிய கணபதி	யினையோனே

பெருமலை புருவிட அடியவ ருருகிட
 பிணிகெட அருள் தரு குமரேசா
 பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்
 பிணையமர் திருமலை பெருமானே.

25.

கேதாரம்—கண்டசாபு.

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னேத் துமதன்
 விட்டகணை பட்ட விசையாலே
 வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபணை யிற்கனல்வி
 ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
 பற்றிவசை கற்றபல தத்தையர் த மக்குமிசை
 பட்டதிகி ரிக்கு மழியாதே
 பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியை யளித்துவளர்
 பச்சைமயி லுற்று வரவேணும் ;
 நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி
 னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
 நெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி யிச்சையுற
 நித்தமியு கத்த முவுமார்பா
 எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி
 லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
 எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
 ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே.

26.

கதனததூகலம்—ஆதி.

[அன்பா கவந்து உன்றாள் பணிந்து
 ஐம்பூ தமொன்ற நிணையாமல்
 அன்பால் மிகுந்து நஞ்சா ருகண்க
 ளம்போ ருகங்கள் முலைதூ னும்
 கொந்தே மிகுந்து வண்டா டிநின்று
 கொண்டா டுகின்ற குழலாமைக்
 கொண்டே நினைந்து மன்பே துமண்டி
 குன்றா மலைந்து அலைவேனோ ;]
 மன்றா டிதந்த மைந்தா மிகுந்த
 வம்பார் கடம்பை யுணிவோனே

வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்
 வம்பே தொலைந்த
 சென்றே யிடங்கள் கந்தா எனும்பொ
 செஞ்சே வல்கொண்டு
 செஞ்சா லிகஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
 செங்கோ டமர்ந்த
 வடிவேலா
 வரவேணும்;
 பெருமானே.

27.

இத்துஸ்தாஃ காபி—ஆதி.

கொடிய மறலியு மவனது கடகமு
 மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
 குதலை யடிபவ னினதருள் கொடுபொரு
 குறவர் மகள்புணர் புயகிரி சமுதமு
 மறுமு கமும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்
 கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை
 படிய நெடியன எழுபுண ரியுமுது
 திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
 பவுரி வருமொரு மரகத துரகத
 பழய ஆடியவ ருடனிமை யவர்கண்
 மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு
 பரவ வருமதி லருணையி லொருவிசை
 சடில தரவிட தரபணி தரதர
 பரசு தரசசி தரசசி தரவித
 தமரு கமிருக தரவனி தரசிர
 தரணி தரதனு தரவெகு முககுல
 தடினி தரசிவ சுதகுண தரபணி
 சயில விதரண தருபுர சசிதரு
 நெடிய வுடலுரு இருளெழ நிலவெழ
 எயிறு சுழல்விழி தழலெழ எழுகிரி
 நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ
 நிலனும் வெருவர வருகிசி சரர்தள
 நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
 நிருப குருபர சுரபதி பரவியு
 மமர்காண
 யிருநாலும்
 மிசையேறிப்
 வரவேணும்;
 தரபாரத்
 மயில்வாழ்வே
 நெடுவானும்
 பெருமானே,

28.

பிலஹரி—கண்டசாபு

வருபவர்க ளோலைகொண்டு நமனுடைய தூதரென்று
 மடிபிடிய தாகநின்று தொடர்போது
 மயலதுபொ லாதவம்பன் விரகுடைய னாகுமென்று
 வசைகளுட னேதொடர்ந்து அடைவார்கள்
 கருவியத னுலெறிந்து சதைகள் தனை பேயரிந்து
 கரியபுன லேசொரிந்து விடவேதான்
 கழுமுனையி லேயிரென்று விடுமெனும வேளைகண்டு
 கடுகிவர வேனுமெந்தன் முனமேதான்;
 பரகிரியு லாவுசெந்தி மலையினுட னேயிடும்பன்
 பழநிதனி லேயிருந்த குமரேசா
 பதிகள் பல வாயிரங்கள் மலைகள் வெகு கோடிநின்ற
 பதமடியர் காணவந்த கதிர்காமா
 அரவுபிறை பூனை தும்பை விலுவமொடு தூர்வைகொன்றை
 யணிவர்சடை யாளர்தந்த முருகோனே
 அரகரகி வாயசம்பு குருபரகு மாரநம்பு
 மடியர்தமை யாளவந்த பெருமானே.

29.

கமாஸ்—ஆதி.

அகரமு மாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி அகமாகி
 அயனென் வாகி அரியென வாகி அரனென் வாகி
 அவர்மேலாய்
 இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி வருவோனே
 இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு னோடி
 வரவேணும்;
 மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி மகிழ்களி கூடும் வடிவோனே
 வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்கதிர் காம
 முடையோனே
 செககண சேகு தகுதிமி தோதி திமியென ஆடு மயிலோனே
 திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிசை மேவு
 பெருமானே.

80.

பந்துவாளி—கண்ட சாபு.

காரணம் தாகவந்து	புவிமீதே
காலனனு காதிசைந்து	கதிகாண
நாரணனும் வேதன்முன்பு	தெரியாத
ஞானநட மேபுரிந்து	வருவாயே;
ஆரமுத மானதந்தி	மணவாளா
ஆறுமுக மாறிரண்டு	விழியோனே
சூரர்களை மாளவென்ற	கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவிநின்ற	பெருமாளே.

81.

காகாப்ரியா—ஆதி.

சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குழல்	
சகல வினைக்கொத் திருந்தி மும்படி	
சதிர வுறுப்புச் சமைந்து வந்தொரு	தந்தைதாயும்
தரவரு பொய்க்குட் கிடந்த கந்தவி	
லுறையு முயிர்ப்பைச் சமன்னு ரந்தொரு	
தனியி லிழுக்கப் படுத்த ரங்கமும்	வந்திடாமுன்
பலவுரு வத்தைப் பொருந்தி யன்றுயர்	
படியு நெளிக்கப் படர்ந்த வன்கண	
படமயில் புக்குத் தூரந்து கொண்டிகல்	வென்றிவேலா
பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கழல்	
பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு	
பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட	வந்திடாயோ!
கிலையு மெனப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு	
சிவமய மற்றுத் திடங்கு லைந்தவர்	
திரிபுர மத்தைச் சுடுத்தி னந்தரி	திண்கையாளி
திருமகள் கச்சப் பொருந்தி மீந்தன	
தெரிவை யிரக்கத் துடன்பி றந்தவள்	
திசைகளி லொக்கப் படர்ந்தி டம்பொரு	கின்றஞானக்
கலைகள ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர்	
நதிகொள கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய்	
கருக இடத்திற் கலந்தி ருந்தவள்	கஞ்சபாதங்

கருணை மிகுத்துக் கசிந்து எங்கொடு
 கருது மவர்க்குப் பதங்கள் தந்தருள்
 கவுரி திருக்கோட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

32.

மோகனம்—கண்டசாபு.

தருணமணி வானிலத்தி லருணமணி யாலவிட்ட .
 தழலமனி மீதெறிக்கு நிலவாலே
 தலைமைதவி ராமனத்தி னிலைமையறி யாதெதிர்த்த
 தறுகண்மத வேள்தொடுத்த கணையாலே
 வருணமட மாதர்கற்ற வசையின்மிகை பேசமுற்று
 மருவுமென தாவிசற்று மழியாதே
 மகுடமணி வாரிசைக்கும் விகடமது லாவுசித்ர
 மயிலின்மிகை யேறிநித்தம் வரவேணும் ;
 கருணையக லாவிழிச்சி கள்பமழி யாமுலைச்சி
 கலவிதொலை யாமறத்தி மணவாளர்
 கடுவுடைய ராரிரைத்த சடிவமுடி மீதுவைத்த
 கடியமல ராதரித்த கழல்வீரா
 அருணமணி யாலமைத்த கிரணமணி சூழும்வெற்றி
 அருணைநகர் கோபுரத்தி லுறைவோனே
 அசுரர்குலம் வேரறுத்து வடவனலை மீதெழுப்பி
 அமரச்சிறை மீளவிட்ட பெருமானே.

33.

ரீதிகளனே—ஆதி.

இருவினை யஞ்ச மலவகை மங்க
 இருள்பிணி மங்க மயிலேறி
 இனவரு என்பு மொழியக டம்பு
 வினதக முங்கொ டளிபாடக்
 கரிமுக நெம்பி முருகனெ னண்டர்
 களிமலர் சிந்த அடியேன்முன்
 கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து
 கடுகந டங்கொ டருள்வாயே;
 திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க
 திகழ்நகை கொண்ட விடயேறிச்

சிவம்வெளி யங்க ணருள்சூடி கொண்டு
 திகழந டஞ்செய் தெமையீனை
 அரசியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்தை
 அமலன்ம கிழந்த குருநாதா
 அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை
 அமளிந லங்கொள் பெருமானே.

34.

எதுதலகாம்போதி—தீர்ப்புடை.

கீதவி நோத மெச்சு குரலாலே
 கீறுமை யார் முடித்த குழலாலே
 நீதியி லாத ழித்து முழலாதே
 நீமயி லேறி யுற்று வரவேணும்;
 சூதமர் சூர ருட்க பொருகூரா
 சோணகி ரீயி லுற்ற குமரேசா
 ஆதியர் காடொ ருச்சொ லருள்வோனே
 ஆணைமு கார்க னிட்ட பெருமானே.

35.

அசாவேரி—கண்டசாபு.

கேதகைய பூழுடித்த மாதர்தம யாலிலுற்று நினைவாலே
 கேவலம் தான ஆற்ப நினைவாலே
 கேள்வியதி லாதிருக்கு முழுவினையி னுல்குத்த வினையாலே
 கேடுறுக வேவினைக்கும் வினையாலே
 வேதனையி லேமிகுத்த பாதகனு மாயவத்தில்
 மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
 வீடுதவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்து வருவாயே;
 வீறுமயில் மீதிலுற்று வருவாயே;
 நீதிநெறி யேயழித்த தாருகனை வேரறுத்து குடியேற
 நீடுபுகழ் தேவரிற்சுக குடியேற
 நீடருளி னுல்விடுத்த பாலகும் ராசெழித்த மருகோனே
 நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே
 சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள் ளுறைவோனே
 சோபைவட கோபுரத்தி ளுறைவோனே
 சோனைமழை போலெதிர்த்த தானவர்கள் மாளவெற்றி
 தோளின்மிசை வாளெடுத்த பெருமானே.

கோடுசெறி மத்த கத்தை வீசுபலை தத்த வொத்தி
 கூறுசெய்த ழித்து ரித்து ரடைமாணர்
 கோளுலவு முப்பு ரத்தை வாளெரிகொ ளுத்தி விட்ட
 கோபநுத லத்த ரத்தர் குருநாதா
 நீடுகன கத்த லத்தை யூடுருவி மற்ற வெற்பு
 நீறெழிமி தித்த நித்த மனதாலே
 நீபமலர் பத்தி மெத்த வோதுமவர் சித்த மெத்த
 நீலமயில் தத்த விட்டு வரவேணும்;
 ஆடலணி பொற்சி லைக்கை வேடுவர்பு னக்கு றத்தி
 ஆரமது மெத்து சித்ர முலைமீதே
 ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமணிநி றைத்த வெற்றி
 ஆறிருதி ருப்பு யத்தில் அணைவீரா
 தேடிமையொர் புத்தி மெத்தி நீடுறநி னைத்த பத்தி
 சீருறவு ளத்தெ ரித்த சிவவேளே
 தேறருணை யிற்ற ரித்த சேண்முகடி டத்த டர்த்த
 தேவாச்சிறை வெட்டி விட்ட பெருமானே.

தமரகு ரங்களுங் காரி ருட்பி ழம்பு
 மெழுகிய அங்கமும் பார்வை யிற்கொ ளுந்து
 தழலுமிழ் கண்களுங் கர்ள மொத்த கொம்பு
 முளகதக் கடமாமேல்
 தனிவரு மந்தகன் பாசம் விட்டெ றிந்து
 அடவரு மென்றுசின் தாகு லத்தி ருந்து
 தமரழ மைந்தருஞ் சோக முற்றி ரங்க
 மரணபக் குவமாநாள்
 கமலமு கங்களுங் கோம ளத்தி லங்கு
 நகையுடுநெ டங்கணுங் காதி னிற்று லங்கு
 கனககு தம்பையுந் தோடும் வஜ்ர அங்க
 தழுமடற் சுடர்வேலுங்

கடிதுல கெங்கணுந் தாடி யிட்டு வந்த
 மயிலுமி லங்கலங் கார பொற்ச தங்கை
 கழுலொலி தண்டையங் காலு மொக்க வந்து
 வரமெனக் கருள்கூர்வாப் ;
 இமகிரி வந்தபொன் பாவை பச்சை வஞ்சி
 அகிலத லம்பெறும் பூவை சத்தி யம்பை
 யிளமுலை யின்செழும் பால்கு டித்தி லங்கு
 மியல்நிமிர்த் திடுவோனே
 இறைவரி றைஞ்சரின் றுக மப்ர சங்க
 முரைசெய்தி மெப்ரசண் டாவி சித்து நின்ற
 ரணமுக துங்கவெஞ் சூரு டற்பி ளந்த
 அயிலுடைக் கதிர்வேலா
 அமணர டங்கலுங் கூட லிற்றி ரண்டு
 கழுவினு தைந்துதைந் தேற விட்டு நின்ற
 அபிரவ துங்ககங் கார திக்கு மைந்த
 அடியவர்க் கெளியோனே
 அமரர்வ ணங்குகந் தாகு றத்தி கொங்கை
 தனில்முழு குங்கடம் பாமி குத்த செஞ்சொ
 லருணைநெ டிந்தடங் கோபு ரத்த மர்ந்த
 அறுமுகப் பெருமாளே.

88

பூரிகல்யாணி—ஆத்

தேதென வாச முற்ற சீதவி நோக மெச்ச
 தேனளி சூழ மொய்த்து ~~கொடு~~ மலராலே
 சீறும ராவெ யிற்றி லூறிய காளம் விட்ட
 சீதநி லாவெ றிக்கு மனலாலே
 போதனை நீதி யற்ற வேதனை வாளி தொட்ட
 போர்மத ராஜ னுக்கு மழியாதே
 போகமெ லாநி றைத்து மோகவி டாய்மி குத்த
 பூவையை நீயணைக்க வரவேணும்;
 மாதனை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை
 மாயனு மாத ரிக்கு மயில்வீரா
 வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்
 வாரண மானதத்தை மணவாளா

மேதினி யோர்தழைக்க வேயரு ணை லத்தி

வீதியின் மேவி நிற்கு

முருகோனே

மேருவை நீறெழுப்பி நான்முக னார்பதத்தில்

வேலடை யாள மிட்ட

பெருமானே.

39.

தேசிகதோடி—தீக்ரத்ருவம்.

இருவினையின் மதிமயங்கித்

திரியாதே

எழுநரகி லுழலு நெஞ்சம்.

றலையாதே

பரமகுரு அருள்நினைந்திட்

ணைர்வாலே

பரவுதரி சீனையை யென்றெற்

கருள்வாயே

தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்

புலவோனே

சிவனருளு முருக செம்மொற்

கழலோனே

கருணைநெறி புரியு மன்பர்க்

கெளியோனே

கனகசபை மருவு கந்தப்

பெருமானே.

40.

ஆனந்தபாவி—தீக்ரமட்யம்.

வந்து வந்துவித் தூறி யென்றனுடல்

வெந்து வெந்துவிட் டோட நொந்துபிரும்

வஞ்சி னங்க ளிற் காடு கொண்டவடி

வங்காளே

மங்கி மங்கிவிட் டேனை யுன்றனது

சிந்தை சந்தொழித் தாளு கொண்டருள

வந்து சிந்துரத் தேநீ யண்டரொடு

தொண்டர்கூழ்

எந்தன் வஞ்சனைக் காடு சிந்திவிழ

சந்த ரண்டிசைத் தேவ ரம்பையர்க

னிந்து பந்தடித் தாடல் கொண்டுவர

மந்திமேவும்

என்க டம்பணித் தோளு மம்பொன்முடி

சந்த ரந்திருப் பாத பங்கயமும்

என்றன் முந்துறத் தோணி யுன்றனது

சிந்தைதாராய்;

அந்த ரந்திகைத் தோட விஞ்சையர்கள்

சிந்தை மந்திரத் தோட கெந்தருவ

ரம்பு யன்சலித் தோட எண்டிசையை யுண்டமாயோன்

அஞ்சி யுன்பதச் சேவை தந்திடென
 வந்த வெஞ்சினர்க் காடெ ரிந்துவிழ
 அங்கி யின்குணக் கோலை யுந்திவிடு செங்கைவேலா
 சிந்து ரம்பணைக் கோடு கொங்கைகுற
 மங்கை யின்புறத் தோள ணைந்துருக
 சிந்து ரந்தனைச் சீர்ம ணம்புணர்நல் கந்தவேளே
 சிந்தி முன்புரக் காடு மங்கநகை
 கொண்ட செந்தழற் கோல ரண்டர்புகழ்
 செம்பொ ணம்பலத் தாடு மம்பலவர் தம்பிரானே.

41.

நீலாம்பரி—ஜி.

நஞ்சினைப் போலுமன வஞ்சகக் கோளர்க்கோ
 நம்புதற் றீதெனநி ணைந்துநாயேன்
 நண்புகப் பாதமதி லன்புறத் தேடியுனை
 நங்களப் பாசரண மென்றுகூறல்
 உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள்மெற் பார்வையெகொல்
 உன் சொலைத் தாழ்வுசெய்து மிஞ்சுவாரார்
 உன்றனக் கோரமும் என்றனக் கார்துணைவர்
 உம்பருக் காவதினின் வந்துதோனாய்;
 கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயமிகு
 கண்களிப் பாகவிடு செங்கையோனே
 கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடழுவு
 கஞ்சகப் பான்மைபுனை பொன்செய்தோளாய்
 அஞ்சுவெற் பேழுகடல் மங்கலிட் றேர்குலம்
 அந்தரத் தேறவிடு கந்தவேளே
 அண்டமுற் பார்புகழு மெந்தபொற் பூர்புலிசை
 அம்பலத் தாடுமவர் தம்பிரானே.

42.

சஹானு—கண்ட சாபு.

சுடரணைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான
 சொருபகிரி யிடமேவு முகமாறும்
 சுரந்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய
 துகிரிதழின் மொழிவேத மணம்விச

அடர்பவள் வெள்ளிபாய அரியபரி புரமாட
 அயில்கரமொ டெழில்லேதோகை . வயிலேழை
 அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ரி துபூரை
 அதிசயமெ னருள்பாட வரவேணும்;
 விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முநி கணமோட
 மிடறடைய விடம்வாரி யருள்நாதன்
 மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
 மிகமகிழ் அதுகுதி யருள்வோனே,
 இடர்கலிகள் பிணியோட எணையுமருள் குறமாதி
 னிணையிளநிர் முலைமார்பி னணைமார்பா
 இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சத்கோடி
 யிருடியர்கள் புகழ் ஞான பெருமானே,

43.

பாகு—ஆதி:

நாடா பிறப்புமுடி யாதோவெ னக்கருதி
 நாயே மறந்துமொழி வினையாயின்
 நாதா திருச்சபையி னேறாது சித்தமென
 நாலா வகைக்குமென தருள்பேசி
 வாடா மலர்ப்பதவி தாதாள னக்குழறி
 வாய்பா றிநிற்குமடி யவரோடு
 வாராய் மனக்கவலை தீராய்எ னத்தொழுது
 வாரே னெனக்குமெதிர் வரவேணும்;
 சூடா மணிப்பிரபை ஞாபக னத்தவரி
 சூழா சலத்தி யுமை யருள்பாலா
 தூயா துதித்தவர்கள் நேயாவெ மக்கமிர்த
 தோழா கடப்பமல ரணிவோனே
 ஷடார் குழற்சுருபி ஞானாத னத்திமிகு
 மேராள் குறத்திதிரு மணவாளா
 ஈசா தனிப்புலிசை வாழ்வேசு ரத்திரனே
 ஈடேற வைத்தபுகழ் பெருமானே,

அமரு மமரரணி லதிக நயனுமரி
 யவரும் வெருவவரு மதிகாளம்
 அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
 மமைய நவர்கரண அகிலேச
 நிமிர வருள்சரண நிபிட மதெனவுன
 நிமிர சமிரமய நியமாய
 நிமிட மதனிலுண வலசி வசுதவர
 நினது பதவிதர வருவாயே;
 சமர சமரசர அசுர விதரபர
 சரத விரதயுயில் விடுவோனே
 திருத்த திருத்ததிரு திருத்த திருத்ததிரு
 தரர ரரரரி திருத்தாத்
 எம்மர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகன்குமர் எமதீச
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லினிதுறையு
 மீமமது பர்குர்வ பெருவானே,

களபமணி யார்முற்ற வனசமுலை மீதுகொற்ற
 கலகமத வேள்தொடுத்த கணையிலுங்
 கனிமொழிமி னுர்கள்முற்று மிசைவச்சகள் பேசவுற்ற
 கனலெனவு லாவுவட்ட மதியாலும்
 வளமையணி நீடுபுஷ்ப சயன அணைமீதுருக்கி
 வனிதைமடல் நாடிநித்த நலியாதே
 வரியனியு லாவுதுற்ற இருபுயம ளாவிவெற்றி
 மலர்ணையில் நீயணைக்க வர்வேணும்;
 துள்பமணி மார்பச்சு தந்நரிமு ராரிசர்ப்ப
 துயிலதர் னாதரித்த மருகோனே
 சுருதிமறை வேள்விமிக்க மயிலைநகர் மேவுமுகர்
 துர்கதக லாபபச்சை மயில்வீரர்
 அளகைவணி கோர்சுலத்தில் வனிதையுயிர் மீளழைப்ப
 அருள்பரவு பாடல்சொற்ற குமரேசர்

அஞ்ஞவந்ரயை நீறெழுப்பி நிருதர்தமை வேரறுத்து
அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமாளே.

46

ஹம்ஸத்வனி—நீச்சுரகம்.

கடிய வேக மாறாத விரத சூத ராபாதர்
கலக மேசெய் பாழ்முடர் வினைவேடர்
கபட வீன ராகாத இயல்பு நாடி யேநீடு
கனவி கார மேபேசி நெறிபேணுக்
கொடிய னேது மோராத விரக சால மேழுடு
குழலின் மேவி யேநாளு மடியாதே
குலவு-தோகை மீதாறு முகமும் வேலு மீராறு
குவளை வாகும் நேர்காண வருவாயே
படியி னோடு மாமேரு அதிர விசி யேசேட
பணமு மாட வேநீடு வரைசாடிப்
பரவை யாழி நீர்மோத நிருதர் மாள வானுடு
பதிய தாக வேலேவு மயில்வீரா
வடிவு லாவி யாகர்ச மிளிர்ப் லாவி னீள்சோலை
வனச வாவி பூவோடை வயலோடே
மணி செய்மாட மாமேடை சிகர மோடு வாகான
மயிலை மேவி வாழ்தேவர் பெருமாளே.

47.

வசந்தா—கண்டகாடி.

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசுரர் உருமாற
அண்டர்மன மகிழ்மீற அருளாலே
அந்தரியொ டுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூர்
ஐங்கரனு முமையாளு மகிழ்வாக
மண்டலமு முறிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு
மஞ்சினனு மயனாரு மெதிர்காண
மங்கையுட னரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற
மைந்துமயி ஓடாடி வரவேணும்;
புண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள
புந்திநிறை யறிவாள வ்யர்தோளா
பொங்குகட லுடனாகும் விண்டுவரை யிகல்சாடு
பொன்பரவு கதிர்விசு வடிவேலா

தண்டரள் மணிமார்ப் செம்பொனெழில் செறிந்ருப

தண்டமிழின் மிகுநேய

சந்ததமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான

தண்சிறுவை தனில்மேவு

முருகேசா

பெருமானே.

48.

பியாக்—சதுஸ் ஏகம்.

கழைமுத்துமலை புயல்முத்துமலை

கரிமுத்துமலை

கடிமுத்துமலை வளைமுத்துமலை

கடல்முத்துமலை

அழல்முத்துமலை யிவைமுற்றுமார்பி

னடைவொத்துலாவ

அடர்பச்சைமாவ லருளிற் பெண்ணே

மடிமைக்குழாமொ

மழையொத்தசோதி குயில்த்தத்தேபோலு

மழலைச்சொலாயி

மதமத்தரீல களந்தநாதர்

மகிழ்சத்தியினு

செழுமுத்துமார்பி னமுதத்தெய்வானை

திருமுத்திமாதின்

சிறையிட்டசூரர் தளைவெட்டினான்

திருமுட்டமேவு

மலைமேவுங்

யரவீனும்

அடியேன்முன்

புருள்வாயே,

பெயமையினு

முருகோனே

மணவாளர்

பெருமானே.

49

சக்ரவாகம்—ஆதி.

[மைக்குழ லொத்தவை நீலோ மாலோ

அக்கணிணைக்கிணை சேலோ வேலோ

மற்றவர் சொற்றெளி பாலோ பாகோ

வத்திர மெய்ச்சசி தானே நாண

குத்துமுலைக்கிள நீரோ மேரோ

வைப்பதி டைக்கிணை நாலோ மேலோ

தக்கவுறுப்பினுள் மாலே மேலாய்

லச்சைய ரப்புணர் வாழே காதே

சைச்சையெ னத்திரி நாயே னோயா

வடிதேனே

வெனமாதர்

தலையாதே]

தற்பொறி வைத்தருள் பாராய் தாராய்
தற்சமை யத்தக லாவே னாதா
கத்தும யிற்பரி மீதே நீதான் வருவாயே;
முக்கணர் மெச்சிய பாலா சீலா
சித்தசன் மைத்துன வேளே தோளார்
மொய்த்தம ணத்தது ழாயோன் மாயோன் மருகோனே
முத்தமிழ் வித்வவி நோதா கீதா
மற்றவ ரொப்பில ரூபா தீபா
முத்திகொ ட்த்தடி யார்மேல் மாமால் முருகோனே
இக்குறி ரைத்தவி ராலார் சேலார்
செய்ப்பழ நிப்பதி யூரா வாரூர்
மிக்கவி டைக்கழி வேளூர் தாரூர் வயலூரா
எச்சுரு திக்குரு நீயே தாயே
சுத்தவி றற்றிறல் வீரா தீரா
எட்டிசு டிப்பதி வேலா மேலோர் பெருமானே.

50.

காம்போதி—கண்டசாபு.

பஞ்சபுல னும்பழைய ரண்டுவினை யும்பிணிகள்
பஞ்செனள ரிந்துபொடி யங்கமாகிப்
பண்டறவு டன்பழைய தொண்டர்களு டன்பழகி
பஞ்சவர்ணி யன்பதிபு டன்குலாவக்
குஞ்சரமு கன்குணமொ டந்தவனம் வந்துலவ
கொஞ்சியசி லம்புகழல் வின்துநாதங்
கொஞ்சமயி லின்புறமெல் வந்தருளி யென்கவலை
கொன்றருள்ரி றைந்தகழ லின்றுதாராய்;
எஞ்சியிடை புஞ்சுமல அம்புவிழி புஞ்சுமல
இன்பரச கொங்கைகர முங்கொளாமல்
எந்தவுடை சிந்தபெல மிஞ்சியமு தம்புரள
இந்துதுத லும்புரள கங்குல்மேகம்
அஞ்சுமள கம்புரள மென்குழைக ளும்புரள
அம்பொனூரு மங்கைமண முண்டபாலா
அன்பர்குல வந்திருநெ ளங்களவ ளம்பதிபி
லண்டரய னும்பரவு தம்பிரானே,

51.

காவேர்—கண்ட சாடி.

கமையற்ற சீர்கேடர் வெகுதர்க்க கோலாலர்

களையுற்று மாயாது

மந்த்ரவாதக்

கடைகெட்ட ஆபாத முறுசித்ர கோமாளர்

க்ருமத்தின் மாயாது

கொண்பிணுஞ்

சமயத்த ராசார நியமத்தின் மாயாது

சுகளத்து ளோநாளு

நண்புளோர்செய்

சரியைக்ரி யாயோக நியமத்தின் மாயாது

சலனப்ப டாளுனம்

வந்துதாராய்;

ஆமரிற்ச ராபான திதிபுத்ர ராலோக

மதுதுக்க மேயாக

மிஞ்சிடாமல்

அடமிட்ட வேல்வீர திருவொற்றி யூர்நாதர்

அருணச்சி காரீல

கண்டபார

மமபட்ச மாதேவ ருருமைச்சு வாமீரி

மலநீட்க ளாமாயை

விந்துநாதம்

வரசத்தி மேலான பரவத்து வேமேலை

வயலிக்குள் வாழ்தேவர்

தம்பிரானே.

52.

அடாண—ஆதி.

மனத்தி ரைந்தெழு மீனாயு மேலிட

கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட

மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை

தடுமாறி

வருத்த முந்தர தாய்மனை யாள்மக

வெறுத்தி டங்களை யோருடன் யாவரும்

வசைக்கு றுஞ்சொலி னுல்மிக வேதின

நகையாட

எணைக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு

சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி

லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய

முறவேதான்

இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்

பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய

இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில்

வரவேணும்;

கனத்த செந்தமி மூலநினை யேதின	
நினைக்க வுந்தரு வாயுன தாரருள்	
கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர்	துணையாகக்
கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை	
யுடற்ப் குந்திரு கூறென வேயது	
கதித்தெ முந்தொரு சேவலு மாமபில்	விடும்வேலா;
அனத்த இங்கம லாலய மீதுறை	
திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய	
அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய	குமரேசா
அறத்தை யுந்தரு வேர்க்கன பூசரர்	
நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி	
யருட்செ றிந்தவி நாசியுள் மேவிய	பெருமானே.

53.

வஸந்தா—ஆதி.

கரங்க மலமின தரம்ப வளம்வளை	
களம்ப கழிவிழி	மொழிபாகு
கரும்ப முதுமுலை குரும்பை குருகுப	
கரும்பி டியினடை	புலிந்மாதோ
டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை	
யலங்க நியமுற	மயில்மீதே
அமர்ந்து பவவினை களைந்து வருகொடி	
யவந்த கனகல	வருவாயே;
தரங்க முதியம கரம்பொ ருத்திரை	
சலந்தி நதிசும	ரெனவான
தலம்ப ரவமறை புலம்ப வருகிறு	
சதங்கை யடிதொழு	பவராழி
இரங்கு தொலைதிரு வரங்கர் மருகப	
னிரண்டு புயமலை	கிழவோனே
இலங்கு தரதமிழ் விளங்க வருதிறு	
இலஞ்சி மருவிய	பெருமானே.

54.

மானவி—ஆதி.

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீறும்
இலங்கு னூலும் புலியத ளாடையு	மழுமானும்

அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய
 உச்சந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற
 உகந்த பாசங் கயிற்றெடு தூதுவர்
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய

முடிமீதே
 குருநாதா
 முனிவோனே
 நலியாதே
 வரவேணும்;
 பெருமாளே.

55.

முகாரி—கண்டசாபு.

உறவின்முறை கதறியழ ஊராரு மாயையு
 பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
 உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளில்

உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
 திரள்புயமு மெழில்பணிதொள் வர்காது நீள்விழியு
 முபயமத மிசைகுலவு சீரேறு நூபுரமும் அந்தமார்பும்

மறையறைய அமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
 மதுவொழுது தரவில்மணி மீதேழு நூலொளிர
 மயிலின்மிசை யழகுபொலி யாளாய்மு னாடியர் வந்துகூட

மறலிபடை யம்புரமு மீதோட வேபொருது
 விருதுபல முறைமுறையி லேயூதி வாதுசெய்து
 மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாளஇங்ங்
 வந்திடாயோ!

பிறையெயிறு முரணசுரர் பேராது பாரில்விழ
 அதிரளழு புவிபுலக மீரேழு மோலமிட
 பிடிசுளிறி னடல்நிரைகள் பாழாக வேதிகையில்
 நின்றநாகம்

பிரியநெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழ
 பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
 பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய
 வென்றதீரா

குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
 கரடிபுலி திரிகடிய வாறான கானில்மிகு
 குளிர்பணியி னிளமரம தேயாகி நீடிபுயர் குன்றுலாவி

கொடியதொரு முயல்கனின் மீதாடு வாருடைய
வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய்
குமரகுரு பரஅமரர் வானாடர் பேணஅருள் தம்பிரானே.

53.

தேவகாந்தாரி—நபகம்.

மதனேவிய கணையாலிரு வினையால்புவி கடல்சாரமும்
வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்
மனமாயையொ டிருகாழ்வினை யறமுதுடை மலம்வேற
மகிழ்ஞானக அதுபூதியி னருள்மேவிப்
பதமேவுமு னடியாருடன் வினையாடுக அடியேன்முனை
பரிபூரண கிருபாகர முடன்ஞான
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவர்பூமழை யடிமேல்விட
பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே;
சதகோடிவெண் மடவார்கட லெனசாமரை யசையாமுழு
சசுஞரியர் சடராமைன வொருகோடி
சடைமாமுடி முனிவோர்சர னெனவேதியர் மறையோதுக
சதிநாடக மருள்வேனிய னருள்பாலா
விதியானவ வினையாளென துளமேவிய வளிராயகி
வெகுமாலுற தனமேலனை முருகோனே
வெளியாசையொ டடைபூவணர் மருகாமணி முதிராடக
வெயில்வீசிய அழகாதமிழ் பெருமாளே.

57.

குறஞ்சி—ஆதி.

சிவஞான புண்டரிக மண்மாதா டன்கலவி
சிவபோக மன்பருக அறியாமல்
செகமீது முன் றுமல வடிவாயி ருந்துபொது
திகழ்மாதர் பின்செருமி யழிவேனோ
தவமாத வங்கன்பயில் அடியார்க ணங்களொடு
தயவாய்ம் கிழந்துதினம் வினையாடத்
தமியேன்ம லங்களிரு வினேநோயி டிந்தலற
ததினனும் வந்ததென்முன் வரவேணும்;
உவகாரி யன்பர்ப்பணி கலியாணி யெந்தையிட
முறைநாய கங்கவரி சிவகாமி

ஒளிராணை யின்கரமில் மகிழ்மாதா ளங்கனியை

யொருநாள்ப கிர்ந்தவுமை

யருள்பாலா

அவமேழி றந்தஎனை யிறவாம லன்பர்ப்புகு

மமுதால யம்பதவி

யருள்வோனே

அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு றிஞ்சிமகிழ்

அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள்

பெருமானே.

58.

ஷண்மகபரியா—தேசாதி.

பரவைக் கெத்தனை விசைதூது பகரற் குற்றவ ரெனமாணுன்

மரபுக் குச்சித ப்ரபுவாக வரமெத் தத்தர வருவாயே;

கரடக் கற்பக னினையோனே கலைவிற் கட்டுற மகள்கேள்வா

அரனுக் குற்றது புகல்வோனே அயனைக் குட்டிய பெருமானே.

59.

நீலாம்பி—நண்டசாபு.

பிறவியலை யாற்றினிற் புகுதாதே பிரகிருதி மார்க்கமுற் றலையாதே

உறுதிசூரு வாக்கியப் பொருளாலே உனதுப தகாக்கியைத் தருவாயே;

அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே அறிவுளறி வார்க்குணக்

[கடலோனே

குறுமுனிவ னேத்துமுத் தமிழோனே குமரகுரு கார்த்திகைப்

பெருமானே.

60.

ஹம்ஸத்வனி—ஆதி (திசாகதி).

அதல சேட னூராட அகிக மேரு மீதாட

அபின காளி தாடாட

அவளோடன்

றதிர விசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட

அருகு பூத வேதாள

மவையாட

மதுர வாணி தாடாட மலரில் வேத னூராட

மருவு வானு னோராட

மதியாட

வனச மாமி யாராட நெடிய மாம னூராட

மயிலு மாடி நீயாடி

வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம நெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு

கருத லார்கள் மாசேனை

பொடியாகக்

கதறு காலி போய்மீள விஜய னேறு தேர்மீது

கனக வேத கோதி

அலைமோதும்

இராஜாஜேர்வரி

உததி மீதி லேசாயு முலகமுடு சீர்பாத

உவண மூர்தி மாமாயன்

உதய தாம மாப்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ

னுளமு மாட வாழ்தேவர்

மருகோனே

பெருமானே.

மலை.

61.

உதயாவி சந்திரகா—ஆதி.

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம

மானபூ வைத்து

பானதூ லிட்டு நாவிலே சித்ர

மாகவே கட்டி

வாசம்வி சிப்ர காசியா நிற்ப

மாகிலோர் புத்தி

மாக்குதா புஷ்பமாலேகோ லப்ர

வாளபா தத்தி

முககா னத்து மீதுவாழ் முத்த

மூரல்வே டிச்சி

மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த

மூரிவே முத்தின்

விசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு

வேகவே தித்து

விழமோ திப்ப ராரைநா கத்து

விரவேல் தொட்ட

நடுவேயன்

யொருஞான

யனிபாட

லணிவேனோ;

தனபார

மயில்வாழ்வே

வருமாகூர்

பெருமானே.

அர்ச்சனை.

62.

சங்கராபரணம்—ஆத.

நாத விர்துக லாதீந்மோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபாந மோநம

ஞான பண்டித ஸ்வாமிந மோநம

நாம சம்புகு மாராந மோநம

போக அந்தரி பாலாந மோநம

நாக பந்தம யூராந மோநம

வெகுக்கோடி

பரகூரர்

சேத தண்டனி நோதந மோநம
கித கிண்கிணி பாதந மோநம
திர சம்பரம வீரந மோநம கிரிராஜ

திப மங்கள ஜோதிந மோநம
தூய அம்பல லீலந மோநம
தேவ குஞ்சரி பாகந மோநம அருள்தாராய்;

ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதேம னேகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாநூர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடேழு னுளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாச பாடிய
சேரர் கொங்குவை காலூர் னாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

33.

சங்கராபரணம்—ஆதி.

போத கந்தரு கோவேந மோநம
நீதி தங்கிப தேவந மோநம
பூத லந்தனை யாள்வாய்ந மோநம பணியாவும்

பூணு கின்றபி ரானேந மோநம
வேடர் தங்கொடி மாலாந மோநம
போத வன்புகழ் ஸாமீந மோநம அரிதான

வேத மந்திர ரூபந மோநம
ஞான பண்டித நாதந மோநம
வீர கண்டைகொள் தாளாந மோநம அழகான

மேனி தங்கிய வெளேந மோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வேந மோநம
வீறு கொண்டனி சாகாந மோநம அருள்தாராய்;

பாத கஞ்செறி சூராதி மாளவெ
 கூர்மை கொண்டயி லாலேபொ ராடியெ
 பார அண்டர்கள் வானுடு சேர்தர அருள்வோனே
 பாதி சந்திர னேசும் வேணியர்
 சூல சங்கர னூர்கித நாயகர்
 பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்
 ஆதி சங்கர னூர்பாக மாதுமை
 கோல அம்பிகை மாதாம னேமணி
 ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி
 ஆவல் கொண்டுவி றுலேசி ராடவே
 கோம ளம்பல சூழ்கோயில் மீறிய
 ஆலி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

64.

சங்கராபாணம்—தீர்ப்புடை.

சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
 சததள பாதா நமோநம அபிராம
 தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம
 சமதள யூரா நமோநம ஜகதீச
 பரம சொஸுபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
 பரிமள நீபா நமோநம உடைமகாளி
 பகவதி பாலா நமோநம இகடர மூலா நமோநம
 பவுருஷ சீலா நமோநம அருள் தாராய்;
 இரவியு மாகா சபூமியும் விரவிய தூளே நவானவ
 ரெவர்களு மீடே நவழ்கடல் முறையோவென்
 றிடர்பட மாமே ருபூதர மிடிபட வேதா னிசாசர
 ரிகல்கெட மாவே கரீடயில் விடுவேனே
 மரகத ஆகா ரஆபனு மிரணிய ஆகா ரவேதனும்
 வசுவெனு மாகா ரசசனு மடிபேண
 மயிலுறை வாழ்வே விநாயக டிலையுறை வேலா மகேதர
 வனசர ராதா ரமாகிய பெருமானே.

65.

பியாக்—பூதி.

சீதள வாரிஜ பாதாந மோநம
 நாரத கீதவி நோதாந மோநம
 சேவல மாமயில் ப்ரீதாந மோநம மறைதேடுஞ்

சேகர மானப்ர தாபந மோநம	
ஆகம சாரசொ ஞாபந மோநம	
தேவர்கள் சேனைம கீபந மோநம	கதிதோயப்
பாதக நீவுகு டாரந மோநம	
மாவசு ரேசக டோரந மோநம	
பாரினி லேஜய வீரந மோநம	மலைமது
பார்வதி யாஸ்தரு பாலந மோநம	
நாவல ஞானம னோலந மோநம	
பாலகு மாரசு வாமீந மோநம	அருள் தாராய்;
போதக மாமுக நேரந சோதர	
நீறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர	
பூமக ஞார்மரு கேசாம கோத்தி	யிகல்குரா
போதக மாமறை ஞானாத யாகர	
தேனவிழ் நீபந றுவாரு மார்பக	
பூரண மாமதி போலாறு மாமுக	முருகேசா
மாதவர் தேவர்க ளோடேழு ராரியு	
மாமலர் மீதுறை வேதாவு மேபுகழ்	
மாநில மேழினு மேலான நாயக	வடிவேலா
வானவ ஞுரினும் வீறுகி வீறள	
காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு	
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேசு ராதிபர்	பெருமானே.

தீபாராதனை.

66.

கானடா—ஆதி.

மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு	
மோகா டவிசுடர்	தனைநாடி
மோனா நிலைதனை நானு வகையிலு	
மோதா நெறிமுறை	முதல்கூறும்
ஸீலா விதமுன தாலே கதிபெற	
நேமா ரகசிப	வுபதேசம்
நீடு ழிதனிலை வாடா மணிபொளி	
நீதா பலமது	தருவாயே;

நாலா ருசியமு தாலே திருமறை
 நாலா யதுஜெப
 நாடாய் தவரிடர் கேடா ஹரிஹரி
 நாரா யணர்திரு
 சூலா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை
 காலார் தரவரு
 தோதீ திருதிரு தீதீ செகசெக
 சோதீ நடமிடு

மணிமாலை
 மருகோனே
 குருநாதா
 பெருமானே,

அருள்வேண்டல்.

1. பக்தி ஏற்பட.

67.

நவ்ரோஜ்—தீர்ப்படை

சந்ததம் பந்தத்
 சஞ்சலந் துஞ்சித்
 கந்தனென் றென்றுத்
 கண்டுகொண் டன்புத்
 தந்தியின் கொம்பைப்
 சங்கரன் பங்கிற்
 செந்திலங் கண்டிக்
 தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே
 திரியாதே
 றுனைநாளும்
 றிடுவேனே!
 புணர்வோனே
 சிவையாலா
 கதிர்வேலா
 பெருமானே,

68.

பைரவி—ஆதி.

கமல மாதாட னிர்திரை யுஞ்சரி
 சொலவொ ணுதம் டந்தையர் சந்தன
 களப சீதள கொங்கையி லங்கையி
 களவு நூல்தொரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்தசு கந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்துமு கந்தனின்

விருபோதேய்
 மருளாதே

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளீர்ப்பமு
 மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின்

அருள் தானே

அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கணி தங்கிய அடிதாராய்;
 குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குழலை யோகினி சண்டினி குண்டலி யெமதாயி
 குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
 குமர முஷிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்
 மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
 அணிக ஜானன விம்பிளே ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தரு ளிளையோனே
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் சேந்திலில் வந்துறை பெருமாளே.

69,

கேதார்களளம்—கண்டசாபு.

சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக்க ணப்பறையு
 மொகுமொகென அதிரவுட நெட்டிப்பிடித்துமுடி
 சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட்டி முக்ககினி யணுகாதே
 சிலதமர்க ளுறவுகளை கத்திப்பி தற்றியெடு
 சுடலைதனி லிடுகனலை யிட்டுக்கொ ளுத்துபுனல்
 திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப்ப டிக்குழை யொழியாதே
 மறைமுறையி னிறுதிலை முத்திக்கி சைத்தபடி
 உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக்கு ணத்திரயம்
 வழிபடவும் நினதடிமை யிச்சைப்ப டுத்துவது மொருநாளே
 வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
 ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத்தொ டைக்கிசைய
 முனமகிழ இனியமொழி செப்பிச்சி வத்தபத
 மருள்வாயே;

நறையிதழி யறுகுபல புட்பத்தி ரட்களொடு
 சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத்தி ருத்தலையி
 னளினமுற அணிசடைபர் மெச்சிப்ரி யப்படவு

மயிலேறி

நவந்திகள் குழுகுமென வெற்புத்தி ரட்சுழல
 அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத்தி டுக்கிடவும்
 நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத்து ரத்திவரு

முருகோனே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப்ப டக்குடிலில்
 மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச்சி றுக்கியிரு
 குவிமுலையு மணியிடைபு மெச்சிப்பு ணர்ச்சிசெயு

மணவாளா

குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
 அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத்த மிழக்கினிய
 குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத்த னிற்றிகழு

பெருமானே.

70.

இந்துஸ்தான்—தோடி—கண்ட த்ருபுடை.

[ஓல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென
 வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென
 வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை
 ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குகை குகுவென
 வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
 ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென அமுதமாரன்
 ஆல யத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென
 லோகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென
 ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்]
 ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ
 சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்
 ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென வகைவராதோ!
 மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
 வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல் கறேலென எதிர்கொள்ளுரன்

மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
 வாய்பு தைத்து வீழுந்து ஐயோ ஐயோவென உதிரமாறும்
 வேலை வற்றி வறண்டு சுறில் சுறிலென
 மாலை வெற்பு மிடிந்து திடல் திடலென
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென விசைகல்கூற
 வேலெ டுத்து நடந்த திவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பி லமர்ந்த க்ருபா கராசிவ குமரவேளே.

71.

இந்துல்தான் காபி—ஆதி (தீசாகதி.)

வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு	மபிராம
வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை	முடிதோய
ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி.	புயனேய
ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி	புகல்வாயே;
காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க	மகுடாமா
காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி	யிமையோரை
ஒது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்த	முனிநாண
ஒரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த	பெருமாளே.

72

நாட்டைக்கிறஞ்சி—தீசா ஏகம்.

எதிரி லாத பத்தி	தனைமேவி
இனிய தாணி னைப்பை	யிருபோதும்
இதய வாரி திக்கு	ஞறவாகி
எனது னேசி றக்க	அருள்வாயே;
கதிர காம வெற்பி	லுறைவோனே
கனக மேரு வொத்த	புயவீரா
மதுர வாணி யுற்ற	கழலோனே
வழுதி கூனி மிர்த்த	பெருமாளே.

73

சகீரவாகம்—ஆதி

பேதக விரோதத் தோதக-விரோதப்
 பேதையர் குலாவைக்

கண்டுமாலின்

பேதைமை யுறும் நேதம கலாமற்
 பேதவு டல்பேணித்
 சாதக விகாரச் சாதல வைபோகத்
 தாழ்வினு யிராகச்
 தாரைவ டிவேலைச் சேவல்த னையேனற்
 சாரல்ம றமாணச்
 போதக மயூரப் போதக கடாமற்
 போதரு ணைவீதிக்
 போதக கலாபக் கோதைமு துவானிற்
 போனசி றைமீளச்
 பாதக பதாதிச் சூரன்மு தல்வீழ்ப்
 பாருல குவாழ்ச்
 பாதம லர்மீதிற் போதம லர்தூவிப்
 பாடும வர்தோழத்

தென்படாதே
 சிந்தையாலுன்
 சிந்தியேனோ!
 கந்தவேளே
 சென்றவேலா
 கண்டகோவே
 தம்பிரானே.

74.

பூரிகல்யாணி—ஆதி.

சூகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
 புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
 குமுளி சிவவழு தூறுக வுந்திப்
 கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்
 கலிகள் பிணியிவை வேரோடு சிந்திக்
 குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக்
 பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
 குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
 பரம கதியிது வாமென சிந்தித்
 பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்
 சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
 றருண சரண்மயி லேமியு னம்பொற்
 தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்
 திகுட திகுதிசு தீதக தொந்தத்
 தடுடு டுடுடு டாடக டிங்குட்
 தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
 கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
 தடிய முனவுக மாருத சண்டச்

பசியாறிக்
 களிகூரப்
 தழகாகப்
 கழல்தாராய்;
 டியல்தாளம்
 சமரேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
 பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
 கடல்க் ளெறிபட நாகமு மஞ்சத் தொடும்வேலா
 கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
 குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
 கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமானே .

75.

பியாக் - தீக்ர ஏகம்.

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து நான்மெ லிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயராற
 ஆல முண்ட கோன கண்ட லோக முண்ட மால்வி ரிஞ்ச
 ஞா ணங்க ளாக மங்கல் புகழ்தாளும்
 ஆன னங்கள் மூவி ரண்டு மாறி ரண்டு தோளு மங்கை
 யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ!
 வால சந்தர சூடி சந்த வேத மந்தர ஞபி யம்பை
 வாணிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயை யைந்து வேக மைந்து பூத மைந்து நாத மைந்து
 வாழ்பெ ருஞ்ச ராச ரங்க ஞறைவோனே
 வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
 வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அணைவோனே
 வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவு கின்ற
 மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே.

76.

சாவேரி—ஆதி (தீக்ரகதி)

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியி லாத துறைசெ றிந்து
 பணிக ளான துயரு முன்று தடுமாறிப்
 பெருகு தீய வினையி னெந்து கதிக டோறு மலைபொ ருந்தி
 பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே
 நறைவி ழாத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த
 நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே
 நரசர் ராதி பருமவ ணங்கு மினிய சேவை தனைவி ரும்பி
 நலன தாக அடிய நென்று பெறுவேனோ!

பொறிவ ழாத முநிவர் தங்கள் நெறிவ ழாத பிலனுழன்று
 பொருநி சாச ரணைநி னைந்து வினைநாடிப்
 பொருவி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலி னேறி நொடியில் வந்து
 புளக மேவ தமிழ்பு னைந்த முருகோனே
 சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிப தாதி கொடுபொ ருஞ்சொல்
 சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்
 செயம தான நகர ம்ந்த அளகை போல வளமி குந்த
 சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமாளே.

77

ஆனந்தபாவி—ஆதி

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன
 முற்றி தம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்
 பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல் விழிஞான
 பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை
 வித்ரு மஞ்சிலை போல்துத லாரிதழ்
 பத்ம செண்பக மாமநு பூதியி னழகாளென்
 றிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி
 தத்தை பொன்கவி னூலிலை போல்வயி
 றிற்ப சங்கினி யானமி னூலிடை யபிராமி
 எக்கு லங்குடி லோடுல கியாவையு
 மிற்ப திந்திரு நாழினெ லாலற
 மெப்பொ தும்பகிர் வாஸ்கும ரான வுருகேனே!
 கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை
 பொற்பு யங்களும் வேலுமி ராறுள
 கட்சி வங்கம லாமுக மாறுள முருகோனே
 கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வற
 சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
 கட்ட வெங்கொடு சூர்கினை வேரற விடும்வேலா
 நச்சு வெண்பட மீதனை வார்முகில்
 பச்சை வண்புய னூர்கரு டாசனார்
 நற்க ரந்தது கோல்வனை நேமியர் மருகோனே
 நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
 யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாதொடு
 நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள் பெருமாளே.

78.

ஸ்ரீராகம்—ஆதி

அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதொனை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக
 அடியென முடியிற் கொண்ட கூதள
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு கன்புறாதோ!
 கலகல கலெனக் கண்ட பேரெழு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
 கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்களாவுங்
 கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
 மொழியுற மொழியிற் றஞ்ச ருதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாடுநன்!
 இலகுக டலைகற் கண்டி தேனெடு
 மிரதமு றுதினைப் பிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருந் றெம்பி ரானெரு கொம்பினாலே
 எழுதென மொழியப் பண்டி பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுசூழ
 வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாசன முண்டிலாவு
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு ளேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே.

79.

காண்டா—நீர்புடை

என்பந்தவி னைத்தொடர் போக்கிவி சையுமாகி
 இன்பந்தனை யுற்றம காப்பிரிய மதுவாகி
 அன்புந்திய பொற்கிணி பாற்கட லமுதான
 அந்தந்தனி லிச்சைகொ ளாற்பத மருள்வாயே;
 முன்புந்திநி னைத்துரு வாற்சிறு வடிவாகி
 முன்புந்தியெ னப்பர தாத்துட னடமாடித்

நாலா ருசியமு தாலே திருமறை
 நாலா யதுஜெப
 நாடாய் தவரிடர் கேடா ஹரிஹரி
 நாரா யணர்திரு
 குலா திபர்சிவ ஞானர் யமனுதை
 காலார் தரவரு
 தோதீ திருதிரு தீதீ செகசெக
 சோதீ நடமிடு

மணிமாலை
 மருகோனே
 குருநாதா
 பெருமானே,

அருள்வேண்டல்.

1. பக்தி ஏற்பட.

67.

நங்கோஜ—தீர்ப்புடை

சந்ததம் பந்தத்
 சஞ்சலந் துஞ்சித்
 கந்தனென் றென்றற்
 கண்டுகொண் டன்புற்
 தந்தியின் கொம்பைப்
 சங்கரன் பங்கிற்
 செந்திலங் கண்டிக்
 தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே
 திரியாதே
 ஹிணநாளும்
 றிடுவேனோ!
 புணர்வோனே
 சிவைபாலா
 கதிர்வேலா
 பெருமானே,

68.

பைவி—ஆதீ.

கமல மாதாட னிந்திரை யுஞ்சரி
 சொலவொ ணாதம டந்தையர் சந்தன
 களப சீதள கொங்கையி லங்கையி
 களவு நூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்தசு கந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்துமு கந்தனின்
 அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமு
 மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின்

விருபோதேய்
 மருளாதே

அருள்தானே

அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்;

குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி யெமதாயி

குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாகம சந்தரி தந்தருள்
 குமர மூவிக முந்திய ஐங்கர கணராயன

மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
 அணிக ஜானன விம்பனே ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தரு ளினையோனே

வளரும் வாமுடி மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாரகர் செந்திலில் வந்துறை பெருமானே.

601

கேதாரிகளளம்—கண்டசாபு.

சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக்க ணப்பறையு
 மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப்பிடித்துமுடி
 சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட்டி முக்கினி யணுகாதே

சிலதமர்க னூறவுகிளை கத்திப்பி தற்றியெடு
 சுடலைதனி லிடுகனலை யிட்டுக்கொ ணத்துபுனல்
 திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப்ப டிக்குடலை யொழியாதே

மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக்கி சைத்தபடி
 உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக்கு ணத்திரயம்
 வழிபடவும் நினதடிமை யிச்சைப்ப டுத்துவது மொருநாளே

வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
 ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத்தொ டைக்கிசைய
 மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச்சி வத்தபத மருள்வாயே;

நறையிதழி யறுகுபல புட்பத்தி ரட்களொடு
 சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத்தி ருத்தலையி
 னனினமுற அணிசடையர் மெச்சிப்ரி யப்படவு
 பயிலேறி

நவநதிகள் குமுகுமென வெற்புத்தி ரட்சுமல
 அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத்தி டுக்கிடவும்
 நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத்து ரத்திவரு
 முருகோனே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப்ப டக்குடலில்
 மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச்சி றுக்கியிரு
 குவிமுலையு மணியிடைபு மெச்சிப்பு ணர்ச்சிசொபு
 மணவாளா

குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
 அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத்த மிழக்கினிய
 குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத்த னிற்றிகழு
 பெருமானே.

70.

இந்துல்தான்—தோடி—கண்ட த்நுபுடை.

[ஓல மிட்ட சுரும்பு தன தனுவென
 வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென
 வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை
 ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குகூ குகூவென
 வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
 ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென அமுதமாரன்
 ஆல யத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென
 வேகு திக்க வுடம்பு விளீர் விளீரென
 ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்]
 ஆசை யிற்கை கலந்து சமா சமாபவ
 சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்
 ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென வகைவராதோ!
 மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
 வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல் கறேலென எதிர்கொள்ருன்

மாப்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
 வாய்பு தைத்து வீழுந்து ஐயோ ஐயாவென உதிரமாறும்
 வேலை வற்றி வறண்டு சுறில் சுறிலென
 மாலை வெற்பு மிடிந்து திடில் திடிலென
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென விசைசக் கூற
 வேலெ டெத்து நடந்த திவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பி லமர்ந்த க்ருபா கராசிவ குமரவேனே.

71. **இந்துஸ்தான் காபீ—ஆதி (நீகாகதி.)**

வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு மபிராம
 வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை முடிதோய
 ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி புயனேய
 ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே;
 காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க மகுடாமா
 காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி யிமையோரை
 ஒது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்த முனிநாண
 ஒரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த பெருமானே.

72 **நாட்டைகீதறிஞ்சி—நீகா ஏகம்.**

எதிரி லாத பத்தி தனைமேவி
 இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்
 இதய வாரி திக்கு னுறவாகி
 எனது னேசி றக்க அருள்வாயே;
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே
 கனக மேரு வெலத்த புயவீரா
 மதுர வாணி யுற்ற கழலோனே
 வழிதி கூனி மிர்த்த பெருமானே.

73 **சகீரவாகம்—ஆதி**

பேதக விரோதத் தோதக விரோதப்
 பேதையர் குலாவைக் கண்டுமாலின்

பேதைமை யுறும் றேதம கலாமற் பேதவு டல்பேணித் சாதக விகாரச் சாதல வைபோகத் தாழ்வினு யிராகச் தாரைவ டிவேலைச் சேவல்த னையேனற் சாரல்ம் றமாணச் போதக மயூரப் போதக கடாமற் போதநூ ணைவீதிக் போதக கலாபக் கோதைமு துவானிற் போனசி றைமீனச் பாதக பதாதிச் சூரன்மு தல்விழப் பாருல குவாழக் பாதம லர்மீதிற் போதம லர்தூவிப் பாடும வர்தோழத்	தென்படாதே சிந்தையாலுன் சிந்தியேனோ! கந்தவேளே சென்றவேலா கண்டகோவே தம்பிரானே.

74.

பூரிகல்யாண—ஆதி.

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற் புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக் குமுளி சிவவழு தூறுக வுந்திப் கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக் கலிகள் பிணியிவை வேரோடு சிந்திக் சூலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக் பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக் குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற் பரம கதியிது வாமென சிந்தித் பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற் சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற் றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற் தகுட தகுதகு தாதக தந்தத் திகுட திகுதிகு தீதக தொந்தத் தடுடு டெடுடு டாடக டிங்குட் தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக் கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத் தடிய முனவுக மாருத சண்டச்	பசியாறிக் கனிகுரப் தழகாகப் கழல்தாராய்; டியல்தாளம் சமரேறிக்

ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
 பசிகள் தணிவுற சூர்கள் மங்கக்
 கடல்க னெறிபட நாகமு மஞ்சத் தொடும்வேலா
 கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
 குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்
 கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப் பெருமானே .

75.

பியாக் - தீக் ஏகம்.

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பிளை துன்று கோழை பொங்கு
 சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
 தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து நான்மெ லிந்து
 சோரு மிந்த நோய கன்று துயராத
 ஆல முண்ட கோன கண்ட லோக முண்ட மால்வி ரிஞ்ச
 ஞா ணங்க ளாக மங்கள் புகழ்தாரும்
 ஆன னங்கள் மூவி ரண்டு மாறி ரண்டு தோளு மங்கை
 யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ!
 வால சந்த்ர சூடி சந்த வேத மந்த்ர ரூபி யம்பை
 வாணிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயை யைந்து வேக மைந்து பூத மைந்து நாத மைந்து
 வாழ்பெ ருஞ்ச ராச ரங்க ஞாறவோனே
 வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
 வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அணைவோனே
 வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவு கின்ற
 மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே.

76.

காவேரி—ஆதி (தீக்ரகதி)

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியி லாத துறைசெ றிந்து
 பணிக ளான துயரு முன்று தடுமாறிப்
 பெருகு திய வினையி னெடுத்து கதிக டோறு மலைபொ ருந்தி
 பிடிப டாத ஜனன நம்பி யழியாதே
 நறைவி மூத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த
 நளின பாத மெனது சிந்தை யகலாதே
 நரசர் ராதி பருமவ ணங்கு மினிய சேவை தனைவி ரும்பி
 நலன தாக அடிய னென்று பெறுவேனோ!

பொறிவழாத முறிவர் தங்கள் நெறிவழாத பிலனுழன்று
 பொருநி சாச ரணைநினைந்து வினைநாடிப்
 பொருநி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலினை நொடியில் வந்து
 புளக மேவ தமிழ்புனைந்த முருகோனே
 சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிபு தாதி கொடுபொருஞ்சொல்
 சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்
 செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல வளமி குந்த
 சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமானே.

77

ஆனந்தபாவி—ஆதி

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன
 முற்றி தம்பொறி சேர்குழல் வாளயில்
 பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல் விழிஞான
 பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை
 வித்ரு மஞ்சிலை போல்துத லாரிதழ்
 பத்ம செண்பக மாமது பூதியி னழகாளென்
 லிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி
 தத்தை பொன்கவி னுலிலை போல்வயி
 றிற்ப சுங்கினி யானமி னூலிடை யபிராமி
 எக்கு லங்குடி லோடுல கியாவையு
 மிற்ப திந்திரு நாழிநெ லாலற
 மெப்பொ தும்பகிர் வாங்கும ராளன வருகேனே!
 கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை
 பொற்பு யங்கனும் வேலுமி ராறுள
 கட்சி வங்கம லாழுக மாறுள முருகோனே
 கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற
 சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
 கட்ட வெங்கொடு சூர்கினை வேரற விடும்வேலா
 நச்ச வெண்பட மீதனை வார்முகில்
 பச்சை வண்புய னுர்கரு டாசனர்
 நற்க ரந்தது கோல்வனை நேமியர் மருகோனே
 நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
 யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாதொடு
 நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள் பெருமானே.

78.

ஸ்ரீராகம்—ஆதி

அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதொலை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன
 அடியென முடியிற் கொண்ட கூதள
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு
 கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்
 கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய
 கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
 மொழியுற மொழியிற் றஞ்ச ருதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி
 இலகுக டலைகற் கண்டு தேனெடு
 மிரதமு றுதினைப் பிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருற் றெம்பி ரானெரு
 எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை
 வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாசண
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு ளேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு

புண்டரீக
 கன்புருதோ!
 பொங்களாவுங்
 ருந்தவாறென்!
 கொம்பினாலே
 யன்றுசூழ
 முண்டிலாவு
 தம்பிரானே.

79.

காண்டா—நீரிபுடை

என்பந்தவி னைத்தொடர் போக்கிவி
 இன்பந்தனை யுற்றும காப்பிரிய
 அன்புந்திய பொற்குணி பாற்கட
 அந்தந்தனி லிச்சைகொ ளாற்பத
 முன்புந்திரி னைத்துரு வாற்சிறு
 முன்திந்தியெ னப்பர தாத்துட

சையுமாகி
 மதுவாகி
 லமுதான
 மருள்வாயே;
 வடிவாகி
 னடமாடித்

தம்பந்தம் றத்தவ நோற்பவர்
சம்பந்தனெ னத்தமிழ் தேக்கிய

குறைதீரச்
பெருமானே.

80.

கல்யாணி—ஆதி.

விரகற நோக்கிபு முருகியும் வாழ்த்தியும்
விழிபுனல் தேக்கிட
மிகவுமி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற
விழைவுகு ராப்புனை
முருகவு டாகூர சரவண கார்த்திகை
முலை நுகர் பார்த்திப
மொழிக்குழ றுத்தொழு தழுதழு தாட்பட
முழுதும் லாப்பொருள்
பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய
பரமப ராக்ரம
படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய
பகவதி பார்ப்பதி
இறைகடல் தீப்பட நிசிசரர் கூப்பிட
எழுகிரி யார்ப்பெழு
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய
எழுகரை நாட்டவர்

அன்புமேன்மேல்

புங்குமார

என்றுபாடி

தந்திடாயோ!

சம்பராரி

தந்தவாழ்வே

வென்றவேலா

தம்பிரானே.

81.

தேடி—ஆதி.

செறிதரும் செப்பத் துற்பல வெற்பும்
பிறிதுமங் கத்தைக் குற்றவி ருப்புஞ்
சிகரிதுண் டிக்கக் கற்றத னிச்செஞ்
திரள்புயங் கொத்துப் பட்டவ னைத்துந்
தெனியநெஞ் சத்துப் புற்றும யக்கம
திகழ்ப்ரபஞ் சத்தைப் புற்புத மொக்கும்
அறிவறிந் தத்தற் கற்றது செப்புங்
கடவுளன் பத்தர்க் கச்சம றுத்தன்
பருள்பவன் பொற்புக் கச்சியுள் நிற்கும்
றவிழுமன் புற்றுக் கற்றும னத்தின்
செயலொழிந் தெட்டப் பட்டத னைச்சென்
றடைதரும் பக்வத் தைத்தமி யெற்கென் றருள்வாயே;

சுடர்வேலும்

படிநாமும்

பெருமானென்

குமியவன் செப்பப் பட்டள வர்க்கும்
 பெரியவன் கற்பிக் கப்படு சுக்ரன்
 குலேகுலேர் துட்கச் சத்யமி ழுற்றுஞ்
 குதலையின் சொற்குத் தர்க்கமு ரைக்குங்
 கனகனங் கத்திற் குத்திரி ண்ச்செங்
 குடர்பிடுங் கித்திக் குற்றமு கச்சிங்
 பொறிவிந் துத்திக் கட்செவி யிற்கண்
 துயில்கொளுஞ் சக்ரக் கைக்கிரி சத்தம்
 புயலெனும் பொற்புப் பெற்றறி றத்தன்
 புனிதசங் கத்துக் கைத்தல ரித்தன்
 பழையசந் தத்தைப் பெற்றம டப்பெண்
 புகலுகொண் டற்குச் சித்திய ளிக்கும்
 கிறுபாலன்
 கமுராரி
 ஜகதாதை
 பெருமாளே.

2. அடியரொடு சேர்க்கை.

82.

தஞ்சீ-நுபகம் (லேகு சமம்).

கறுத்த தலை வெளிறுமி ருந்து
 மதர்த்த இணை விழிகள்கு ழிந்து
 கதுப்பி லுறு தசைகள்வ றண்டு
 கழுத்த டியு மடையவ னைந்து
 கனத்த நெடு முதுகுரு னிந்து
 கதுப்பு றுப லடையவி ழுந்து
 ருறக்கம் வரு மளவிலெ லும்பு
 குலுக்கி விடு மிருமல்தொ டங்கி
 உரத்த கன குரலுநெ ரிந்து
 உறத்த நடை தளருமு டம்பு
 பழுத்திடு முன் மிகவும்வி ருப்பி
 உனக்க டிமை படுமவர் தொண்டு
 சிறுத்த செலு வதனுளி ருந்து
 பெருத்த திரை யுத்திக ரந்து
 செறித்த மறை கொணரரி வந்த
 செறித்த வளை கடலில்வ ரம்பு
 புதுக்கி யினை யவனொட றிந்து
 செயிர்த்த அறு மனைபுமு கந்து
 செவிதோலாய்க்
 தடுகீர்சோ
 தடிகாலாய்
 புரிவேனோ!
 ஜெயமாலே
 படையோடி

மறப்பு ரிசை வளையுமி லங்கை
 யரக்க நொரு பதுமுடி சிந்த
 வளைத்த சிலை விஜயமு குந்தன் மருகோனே
 மலர்க்க மல வடிவுள் செங்கை
 அயிற்கு மர குகைவழி வந்த
 மலைச்சி கர வடமலை நின்ற பெருமானே.

83.

காகாப்பிரியா—தீர்புடை .

எனக்கென யாவும் படைத்திட நானும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிலோயா
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற
 உனைப்பல நானுந் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங் குளிமேவி
 உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
 பொலச்சர னானுந் தொழுவேனோ!
 வினைத்திற மோடன் நெதிர்த்திடும் வீரன்
 விழக்கொடு வேள்கொன் றவனீயே
 விளப்பென மேலன் றிடக்கய னாரும்
 விருப்புற வேதம் புகல்வோனே
 சினத்தொடு சூரன் தனைக்கொடு வேலின்
 சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
 தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
 திருத்தணி மேவுந் பெருமானே.

84.

நாதநாமக்கிரியா—தீசீர அடை தாளம்.

கோங்க முகையு மெலிய வீங்கு புளக களப
 மேந்து குலவி குழையுந் படிகாதல்
 கூர்ந்து குழையை அமுளி தோய்ந்து குலவு மினிய
 தேங்கு கலவி யமுதுண் டியல்மாதர்
 வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்
 வாய்ந்த துயிலை மிகவுந் தணியாத

வாஞ்சை புடைய அடிமை நீண்ட பிறவி யலையை
 நீந்தி அமல அடிவந் தடைவேனோ!
 ஓங்க லனைய பெரிய சோங்கு தகர மகர
 மோங்கு ததியின் முழுதும் பொருகரும்
 ஓய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்
 ஊர்ந்து மயில துலவுந் தனிவேலா
 வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக
 வேங்கை வடிவு மருவுந் குமரேசா
 வேண்டு மடியர் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை
 வேண்டு மளவி லுதவும் பெருமானே.

85.

அடாண—கண்டசாபு.

சினமுடுவல் நரிகழுது டன்பருந் தின்கணங்
 கொடிகெருடன் அலகைபுழு வுண்டுகண் டின்புறுஞ்
 செடமளறு மலசலமொ டென்புதன் றுங்கலன் துன்பமேவு
 சென்னவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பிந்தொடர்ந்
 தணுகுமுட லநெகவடி விங்கடைந் தம்பரஞ்
 சிறுமணலை யளவிடினு மங்குயர்ந் திங்குலன் தொன்றுநாயேன்
 கனகபுவி நிழல்மருவி யன்புறுந் தொண்டர்ப்பந்
 குறுகஇனி யருள்கிருபை வந்துதந் தென்றுமுன்
 கடனெனது உடலுயிரு முன்பார் தொண்டுகொண் டன்பரோடே
 கலவிநல மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்
 புணர்கரண மயில்புறமொ டின்புகொண் டண்டருங்
 கனகமலர் பொழியஉன தன்புகத் தின்றுமுன் சித்தியாதோடி
 தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனந்
 தகுக்குகு குகுக்குகு டங்குடங் குந்தடர்
 தவிலுராச பறைதிமிலை டிங்குடிங் குந்தடர் தண்டர்பேரி
 தடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்
 டிமிடிமிட டுர்த்திக்கு சங்குவெண் கொம்புதிண்
 கடைபுகமொ டொலியகட லஞ்சுவஞ் சங்குலஞ் சிந்திமானச்
 சினமுடுகி அயிலருளி யும்பரந் தம்பரந்
 திகைபுரகர் புவிபுளது மந்தரம் பங்கயன்
 செசமுழுது மகிழஅரி அம்புடன் தொண்டுகொண் டஞ்சல்பாடத்

திருமுறுவ லருளியென தெந்தையின் பங்குறுங்
கவுரிமன முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுங்
திருவருண் கிரிமருவு சங்கரன் சும்பிடுந் தம்பிரானே.

86.

பைரவி—நபகம்

அருவரையெடுத்த வீர நெரிபடவி ரற்க ளுணு
மரனிடமி ருக்கு மாயி யருள்வோனே
அலைகடல டைத்த ராமன் மிகமனம கிழ்ச்சி கூரு
மணிமயில்ந டத்து மாசை மருகோனே
பருதியினு ளிக்கண் வீறும் அறுமுகந் ரைத்த தோள்ப
னிருகரமி குத்த பார முருகாவின்
பதமலரு ளத்தி னுரு கினைவுருக ருத்தர் தாள்கள்
பணியவுமெ னக்கு ஞானம் அருள்வாயே;
சுருதிகளு ரைத்த வேத னுரைமொழித னக்கு ளாதி
சொலுவெனவு ரைத்த ஞான குருநாதா
சுரர்பதிதழைத்து வாழ அமர்சிறைய னைத்து மீள
துணிபடஅ ரக்கர் மாள விடும்வேலா
மருமலர்ம ணக்கும் வாச நிறைதருந ருக்கள் சூழும்
வயல்புடைகி டக்கு நீல மலர்வாவி
வளமுறுத டத்தி னோடு சரஸ்வதிந திக்கண் வீறு
வயிரவ வ னத்தில் மேவு பெருமானே.

87.

கேதார கேளளம்—சதுசீரமட்யம்.

திரைவார் கடல்குழ்ப்புவி தனிலே யுலகோரொடு
திரிவே னுணையோ துதல் திகழாமே
தினரா ளுமுனேதுதி மனதா ரபினேகிவ
சுதனே திரிதேவர்கள் தலைவாமால்
வரைமா துமையாள்தரு மணியே குகனையென
அறையா வடியேனுமு னடியாராய்
வழிபா டுறுவாரொடு அருளா தரமாயிடு
மகநா ளுளதோசொல அருள்வாயே;
இறைவா ரணதேவனு மிமையோ ரவரேவரு
மிழிவா கிமுனையிய லிலராகி

இருளா மனதேபுற அசுரே சர்களைமிக
 இடரே செயலேயவ
 மறமா வயிலேகொடு வுடலே யிருகூறெழ
 மதமா மிகுசூரனை
 வதையே செபுமாவலி யுடையா யழகாகிப
 மயிலா புரிமேனிய
 ரிடர்தீர
 மடிவாக
 பெருமானே.

88.

மோகனம்—ஆதி.

கலகலெ னச்சில கலைகள் பி தற்று
 தொழிவது னைச்சிறி
 கருவழி தத்திய மடுவத நிற்பு
 கடுநர குக்கிடை
 உலகுத நிற்பல பிறவித ரித்தற
 வழல்வது விட்டினி
 உனதடி மைத்திரள் அதனினு முட்பட
 வுபயம லர்ப்பத
 குலகிரி பொட்டெழ அலைகடல் வற்றிட
 நிக்சர னைப்பொரு
 குணதர வித்தக குமரபு னத்திடை
 குறமக னைப்புணர்
 அலைபுன லிற்றவழ் வளைநில வைத்தரு
 மணிதிரு வக்கரை
 அடியவ ரிச்சையி லெவையெவை யுற்றன
 அவைதரு வித்தருள்
 துரையாதே
 யிடைவீழா
 யடிநாயேன்
 மருள்வாயே ;
 மயில்வீரா
 மணிமார்பா
 யுறைவோனே
 பெருமானே.

89.

நனுகி—கண்டசாபு.

நீலமுகி லானகுழ லானமட வார்கள் தன
 நேயமதி லேதினமு
 நீடுவி யாசைபொரு ளாசைமரு ளாகியலை
 நீரினுழல் மீனதென
 காலனது நாவரவ வாயிலிடு தேரையென
 காயமரு வாவிவிழ
 காதலுட னோதுமடி யார்களுட னாடியொரு
 கால்முருக வேனெனவு
 முழலாமல்
 முயலாமற்
 அணுகாமுன்
 மருள் தாராய்;

சோலைபரண் மீதுநிழ லாகதினை காவல்புரி
 தோகைகுற மாதினுட னுறவாடிச்
 சோரனென நாடிவரு வார்கள்வன வேடர்விழ
 சோதிகதிர் வேலுருவு மயில்வீரா
 கோலவழல் நீறுபுனை யாதிசரு வேசரொடு
 கூடிவினை யாடுமுமை தருசேயே
 கோடுமுக வாண்பிற கானதுனை வாதுழகர்
 கோடிநகர் மேவிவளர் பெருமானே.

90. அசாவேரி—கண்ட ஜம்பை.

மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும்
 மாதவமெ னுமற் றிரிவாரும்
 தீதகல வோதிப் பணியாரும்
 தீநரக மீதிற் றிகழ்வாரே;
 நாதவெளி யேநற் குணசீலா
 நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா
 சோதிசிவ ஞானக் குமரேசா
 தோயில்கதிர் காமப் பெருமானே.

91. ஸிம்மேந்திரமத்யமம்—ஆதி.

குருதிபு லாலென் புதோன ரம்புகள்
 கிருமிகள் மாலம் பிசீத மண்டிப
 குடர்நிணம் ரோமங் கள்முனை யென்பன பொதிகாயக்
 குடிவிடை யோரைந் துவேட ரைம்புல
 அடவியி லோடுந் துராசை வஞ்சகர்
 கொடியவர் மாபஞ் சபாத கஞ்செய அதனுலே
 சுருதிபு ராணங் களாக மம்பகர்
 சரியைக்ரி யாவண் டர்பூசை வந்தனை
 துதியொடு நாடுந் தியான மொன்றைபு முயலானென்
 சமடம தாய்வம் புமால்கொ ளுந்திய
 திமிரரொ டேபந் தமாய்வ ருந்திய
 துரிசற ஆநந் தவிடு கண்டிட

ஒருதனி வேல்கொண் டீள்க்ர வஞ்சமும்
 நிருதரு மாவங் கலோல சிந்துவும்
 உடைபட மோதுங் குமார பங்கய கரவீரா
 உயர்தவர் மாவும் பரான அண்டர்கள்
 அடிதொழு தேமன் பராவு தொண்டர்கள்
 உளமதில் நானுங் குலாவி யின்புற வுறையோனே
 கருதிய ஆறங் கவேள்வி யந்தணர்
 அரிகரி கோவிந் தகேச வென்றிரு
 கழல்தொழு சீரங் கராச னண்புறு மருகோனே
 கமலனு மாகண் டலாதி யண்டரு
 மெமதுபி ரானென் றுதாள்வ ணங்கிய
 கரிவணம் வாழ்சம் புநாதர் தந்தருள் பெருமானே.

92.

கல்யாணி—ஃதுகா அடைதாளம்.

தவர்வாட் டோமர சூலந் தரியாக் காதிய சூருந்
 தணியாச் சாகர மேழங் கிரியேழுஞ்
 சருங்காக் காய்கதிர் வேலும் பொருகாற் சேவலு லீலந்
 தரிகூத் தாடிய மாவந் திணைகாவல்
 துவர்வாய்க் கானவர் மானுஞ் சுரநாட் டாளொரு தேனுந்
 துணையாத் தாழ்வற வாழும் பெரியோனே
 துணையாய்க் காவல்செய் வாயென் றுணராப் பாவிகள் பாலுந்
 தொலையாப் பாடலையானும் புகல்வேனோ!
 பவமாய்த் தாணது வாகும் பணிகாய்த் தேமண நாலும்
 பழமாய்ப் பார்மிசை வீழும் படிவேதம்
 படியாப் பாதகர் பாயன் றியுடாப் பேதைகள் கேசம்
 பறிகோப் பானிகள் யாருங் கழுவேறச்
 சிவமாய்த் தேனமு தூறுந் திருவாக் காலொளி சேர்வெண்
 டிருநீற் றுலம் ராடுஞ் சிமியோனே
 செழுநீர்ச் சேய்ந்தி யாரங் கொழியாக் கோமளம் வீசந்
 திருவோத் தூர்தனில் மேவும் பெருமானே.

கமாஸ்—ஜதி.

நமொழி யுரைபெற அரனுன துழிபணி
 செயமுன மருளிய

குள்வோனே

திறலுயர் மதுரையி லமணரை டுயிர்கழு
 தெறிபட மறுகிட விடுவோனே
 ஒருவரு முனதருள் பரிவில ரவர்களி யருள்வாயோ!
 னுறுபட ருறுமெனை யருள்வாயோ!
 உலகினி லீனவர்கள் புகழ்வுற அருணையில்
 ஒருநொடி தனில்வரு
 கருவரி யுறுபொரு கணைவிழி குறமகள்
 கணினெதிர் தருவென முனமானாய்
 கருமுகில் பொருநிற அரிதிரு மருமக
 கருணையில் மொழிதரு முதல்வோனே
 முருகலர் தருவுறை யமரர்கள் சிறைவிட முனிவோனே
 முரணுறு மசுரனை முறைதமிழ் பெருமானே
 முடிபவர் வடிவறு சுகிகர முறைதமிழ் பெருமானே
 முதுகிரி வலம்வரு

94

காம்போதி—ஆதி,

தோழமை கொண்டுச லஞ்செய் குண்டர்கள்
 ஒதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்
 சூழ்விர தங்கள்க டிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்
 தூஷண நிர்தைப கர்ந்த குண்டர்க
 வீவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்
 சூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையாமல்
 வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்
 நீதிய றங்கள்சி தைந்த குண்டர்கள்
 மானவ கந்தைமி சூந்த குண்டர்கள் வலையாலே
 மாயையில் நின்றவ ருந்து குண்டர்கள்
 தேவர்கள் சொங்கன்க வர்ந்த குண்டர்கள்
 வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டிங்குழி விழுவாரே;
 ஏழும் ரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்
 வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை
 ராவண் னுஞ்சது ரங்க லங்கையு மடைவேமுன்
 ஈடழி யும்படி சந்தர் னுஞ்சிவ
 சூரிய னுஞ்சுர ரும்ப தம்பெற
 ராமச ரந்தொடு புங்க வந்திரு ம்ருகோனே

கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக

லாபந டஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கோபுர மெங்கும்வி ளங்கு மங்கல

வயலூரா

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேலனெ னும்பெய ரன்பு டன்புகழ்

கோடையெ னும்பதி வந்த இந்திரர்

பெருமானே.

95.

சகீரவாகம்—ஆதி.

ஆசார வீனக் குதர்க்க துட்டர்கள்

மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்

ஆமாவி னுனைச் செகுத்த துட்டர்கள்

பரதாரம்

ஆகாதெ னுமற் பொசித்த துட்டர்கள்

நானாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்க

ளாவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள்

தமியோர்சொங்

கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்

ஊரார்க ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்

கோலால வான்விற செருக்கு துட்டர்கள்

குருசேவை

கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்

ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்

கோமள நாயிற் கடைப்பி றப்பினி

லுழல்வாரே;

வீசாவி சாலப் பொறுப்பெ டுத்தெறி

பேரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்

மீளாம லோடித் தூரத்தி யுட்குறு

மொருமாவை

வேரோடு வீழத் தறித்த மிக்கிய

போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்

வேலாயு தாமெய்த் திருப்பு கழப்பெறு

வயலூரா

நாசாதி ப்ராரத் ததுக்க மிக்கவர்

மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்

ஞானோப தேசப் ப்ரசித்த சற்குரு

வடிவான

நாதாவெ னுமற் றுதித்தி டப்புவி

யாதார மாய்கைக் குழுட்ட முற்றருள்

நாகேச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய

பெருமானே.

96.

பூரிகல்யாணி—ஆதி.

ஒது வித்தவர் கூலி கொடாதவர்
 மாத வர்க்கதி பாதக மானவர்
 ஊச லிற்கன் லாயெரி காளைபர்
 ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்
 ஆர்த னக்குழு தாசின தாரிகள்
 ஒடி யுத்தம ஞுதிய நாடின
 கேது மித்தனை தானமி டாதவர்
 பூத லத்தினி லோரம தானவர்
 ஈசர் விஷ்ணுவை சேவைசெய் வோர்தமையிகழ்வோர்கள்
 ஏக சித்ததி யானமி லாதவர்
 மோக முற்றிடு போகித மூழினர்
 ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர
 தாத தத்தத தாதத தாதத
 தூது துத்துது தூதுது தூதுது
 சாச சச்சச சாசச சாசச
 தாட டட்டட டாடட டாடட
 டுடு டுட்டுடு டுடுடு டுடுடு
 தாடி டிட்டிடி டிடிடி டிடிடி
 தீதி தித்திதி தீதிதி தீதிதி
 தோதி குத்திசு தோதிசு தோதிசு
 சேசு செக்குசு சேசுசு சேசுசு
 சேசெய னப்பல ராடிட மாகலை
 ஆயு முத்தமர் கூயிடும்-வாசக
 சேசு சித்திர மாகவி-ஹுடிய
 மறையோர்கள்
 ரிரவோருக்
 குழல்வாரே;
 சச்சாச
 டிடிடிடி
 டெ-சுசேசு
 பெருமானே.

3. பஜனையின் மகிமை.

97-

ஷண்முகபீரியா—தேசாதி (உசீ)

வரதா மணிரீ
 வருகா தெதுதா
 திரதா திகளால்
 மிடவே கரியா
 யெனவோரில்
 னதில்வாரா
 நவலோக
 மிதிலேது!

சுரதா மறையோ
சகலா கமநூ
பரதே வதையாள்
பழனா புரிவாழ்

தயன்மாலும்
லறியாத
தருசேயே
பெருமானே.

98.

சாவேரி—ஆதி

தெரியலஞ் செச்சைக் கொத்துமு டிக்கும்
பரிதிகந் தத்தைச் சுற்றந டத்துஞ்
சிறைவிடுஞ் சொர்க்கத் துச்சுர ரைக்கங் கையில்வாழுஞ்
சிறுவனென் றிச்சைப் பட்டுப ஜிக்கும்
படிபெரும் பத்திச் சித்ரக வித்வஞ்
சிறிதுமின் றிச்சித் தப்பரி சுத்தம் பிறவாதே
பரிகரஞ் சுற்றத் தக்கப்ர புத்வம்
பதறியங் கட்டப் பட்டனர் தத்வம்
பலவையுங் கற்றுத் தர்க்கம தத்வம் பழியாதே
பரபதம் பற்றப் பெற்றள வர்க்கும்
பரவசம் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பரவரதம் பற்றப் பெற்றிலன் மற்றென் துயர்போமோ!
சரியுடன் துத்திப் பத்திமு டிச்செம்
பணதரங் கைக்குக் கட்டிய நெட்டன்
தனிசிவன் பக்கத் தற்புதை பற்பந் திரிசூலன்
தரிகரும் பொக்கத் தக்கமொ ழிச்சுந்
தரியரும் பிக்கப் பித்தத னத்தந்
தரிசுரும் பிக்குப் பத்ரையெ வர்க்குந் தெரியாத
பெரியபண் டத்தைச் சத்திய பித்தன்
பிரிதியுண் கற்புப் பச்சையெ றிக்கும்
ப்ரபையன் தண் டிணைப் பத்மம் டப்பெண் கொடிவாழ்வே
பிரமரண் டத்தைத் தொட்டதொர் வெற்பும்
பிளவிடுஞ் சத்திக் கைத்தல நித்தம்
பெருமிதம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

99.

பைரவி—ஆதி.

கருணை சிறி துமில் பறிதலை நிசுசரர்
பிசுத அசனம் றவரிவர் முதலிய
கலக விபரித வெகுபர சமயிகள்

பலர்கூடிக்

கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை
 கதறி வதறிய குதறிய கலைகொடு
 கருத அறியதை விழிபுனல் வரமொழி குழறாவன்
 புருகி புனதருள் பரவுகை வரில்விர
 கொழியி லுலகியல் பிணைவிடி லுரைசெய
 லுணர்வு கெடிவயிர் புணரிரு வினையள றதுபோக
 உதறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி
 லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ
 ருதய மரணமில் பொருளினை யருளுவ தொருநாளே!
 தருண சததள பரிமள பரிபுர
 சரணி தமனிய ததுதரி திரிபுர
 துகனி கவுரிப வதிபக வதிபயி ரவிசுளி
 சடில தரியது பவையுமை திரிபுரை
 சகல புவனமு முதலிய பதிவ்ருதை
 சமய முதல்வித நயபகி ரதிசுத சதகோடி
 அருண ரவியினு மழகிய ப்ரபைவிடு
 கருணை வருணித தனுபர குருபர
 அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே
 அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு
 மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு
 கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமாளே.

100. ஹிந்துஸ்தான் நோடி—தீர்ப்புடை.

சிகரிக னிடிய நடநவில் கலவி
 செவ்வி மலர்க் கடம்பு சிறுவாள்வேல்
 திருமுக சமுக சததள முளரி
 திவ்ய கரத் திணங்கு பொருசேவல்
 அகிலடி பறிய எறிதிரை யருவி
 ஐவ னலெற் பில்வஞ்சி கணவாளன்
 றகிலமு முணர மொழிதரு மொழிய
 னல்ல துபொற் பதங்கள் பெறலாமோ!
 நிகரிட அரிய சிவசுத பரம
 நிர்வ சனப் ரசங்க குருநாதர்

நிரைதிகழ் பொதுவர் நெறிபடு பழைய
 நெல்லி மரத் தமர்ந்த
 வெகுமுக ககன நதிமதி யிதழி
 வில்வ முடித் தநம்பர்
 விகசித கமல பரிமள தமல
 வெள்ளி கரத் தமர்ந்த

அபிராம
 பெருவாழ்வே
 பெருமானே.

101.

36—தீர்ப்புடை.

மாண்டாரெ லுமபணி யுஞ்சடை
 யாண்டாரி றைஞ்சமொ ழிந்ததை
 வான்பூத லம்பவ னங்கனல்
 வான்பூத முங்கர ணங்களு
 நான்போயோ நெக்கடி டங்கலு
 மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை
 வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள
 மீண்டாறி நின்சர ணங்களில்
 வீழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை
 வேந்தாக டம்புபு னைந்தருள்
 சேந்தாச ரண்சர ணென்பது
 ழின்போம தொன்றவு என்பதை
 ஆண்டார்த லங்கள் ளந்திட
 நீண்டார்மு குந்தாத டந்தனில்
 ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு
 ருங்கோர்சி லம்புபு லம்பிட
 ஞான்று து துங்கச லஞ்சலம்
 ஆம்பூமு ழங்கிய டங்கும
 பூண்டாழி கொண்டிவ னங்களி
 லேயந்தாள வென்றுவெ றுந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வும்புயல்
 மும்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய

புனலான
 யருளாயேல்
 யுடையேனாய்
 யுணராத்தோ!
 தலைவாயும்
 ளவில்நேசம்
 மருகோனே
 பெருமானே.

அதிமதங் கக்கப் பத்தமு கக்குஞ்
 சரிதனன் தைக்கச் சிக்கென நெககங்
 கணைதருஞ் செச்சைப் பொற்புய னத்தன் குறவாணர்
 அடவியர் தத்தைக் கெய்த்துரு கிச்சென்
 றடிபணிந் திட்டப் பட்டும யற்கொண்
 டயர்பவன் சத்திக் கைத்தல னித்தன் கும்மேசன்
 துதிசெயும் சத்தப் பத்தியர் துக்கங் •
 கலைபவன் பச்சைப் பகழிந் டத்துந்
 துணைவனென் றர்ச்சித் திச்சைத ணித்தன் புகழ்பாடிச்
 சுருதியின் கொத்துப் பத்தியு மூற்றுந்
 துரியமுந் தப்பித் தத்வம னைத்துந்
 தொலையும் தத்துக் கப்புற நிற்கும் பவபாராய்;
 கதிபொருந் தக்கற் பித்துந் டத்துங்
 கனல்தலம் புக்குச் சக்ரமெ டுக்குங்
 கடவுளும் பத்மத் தச்சனு முட்கும் படிமோதிக்
 கதிரவன் பற்குற் றிக்குயி லைத்திண்
 சிறகரிந் தெட்டுத் திக்கர்வ குக்குங்
 கடகமுந் தட்டுப் பட்டொழி யக்கொண் றபிராமி
 பதிவ்ரதம் பற்றப் பெற்றம கப்பெண்
 பரிவொழிந் தக்கிக் குட்படு தக்கன்
 பரிபவம் பட்டுக் கெட்டொழி யத்தன் செவிபோயப்
 பனவிபந் கப்பட் டப்படி வெட்கும்
 படிமுனிந் தற்றைக் கொற்றம்வி னைக்கும்
 பரமர்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

கறையிலங் குக்ரச் சத்தித நிக்ஞஞ்
 சரவணன் சித்தத் துக்குளொ ளிக்கு
 கரவடன் கொற்றக் குக்குடி வத்தன் தனிவீரக்
 மூலிமும் பத்மக் கட்டுசெவி வெற்பன்
 பழநிமூன் கச்சிக் கொற்றவன் மற்றுங்
 குடகவஞ் சிக்குக் கர்த்தனெ னச்செந் தமிழ்பாடிக்

குறையிலன் புற்றுக் குற்றம் றுக்கும்
 பொறைகள்நர் தற்பப் புத்தியை விட்டென்
 குணமடங் கக்கெட் டெக்குண மற்றென் றிலதான
 குணமடைந் தெப்பற் றுக்களு மற்றுங்
 குறியொடுஞ் சத்தப் பத்த ரிருக்குங்
 குருபதஞ் சித்திக் கைக்கருள் சற்றுங் கிடையாதோ!
 பிறைகரந் தைக்கொத் துப்பணி மத்தந்
 தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற கக்கம்
 பிரமனன் றெட்டற் கற்றதி ருக்கொன் றையும்வேணிப்
 பிறவுநின் றெுக்கத் தொக்கும ணக்குஞ்
 சரணியம் பத்மக் கைக்கொடி முக்கண்
 பெறுகரும் பத்தக் கத்தருள் நற்பங் கயவாவி
 திறைகொளுஞ் சித்ரக் குத்துமு லைக்கொம்
 பறியுமந் தத்தைக் கைக்கக மொய்க்குந்
 த்ரிபுரைசெம் பட்டுக் கட்டுறு சுப்பின் திருவான
 தெரிவையந் தூர்க்கிச் சத்தியெ வர்க்குந்
 தெரிவருஞ் சத்தப் பச்சைநி றப்பெண்
 சிறுவதொண் டர்க்குச் சித்திய ளிக்கும் பெருமானே.

104

சங்கராபரணம்—தீகீர அடைதாளம்

சீரிய மவல யாக்கையு ளெரிய முரிய தீப்பசி
 தணிகை பொருடி ராப்பகல் தடுமாறுஞ்
 சகல சமய தார்க்கிகர் கலக மொழிய நாக்கொடு
 சரண கமல மேத்திய வழிபாடுந்
 றரிய துரிய மேற்படு கருவி கரண நீத்ததொ
 ரறிவின் வடிவ மாய்ப்புள கிதமாகி
 அவச கவச மூச்சற அமரு மமலர் மேற்சில
 ரதிப திவிடு பூக்கணை படுமோதான்!
 விரியு முதய பாஸ்கர கிரண மறைய வார்ப்பெழ
 மிடைபு மலகில் தேர்ப்படை யொடுஞ்மூம்
 விகட மருட பார்த்திப ரணவருடனு நூற்றுவர்
 விசைய னொருவ னுற்பட வொருநூது

திரியு மொருப ராக்ரம அரியின் மருக பார்ப்பதி
 சிறுவ தறுகண் வேட்டுவர் கொடிகோவே
 திமிர் வுத்தி கூப்பிட அவுணர் மடிய வேற்கொடு
 சிகரி தகர வீக்கிய பெருமானே.

4 புகழ்பாட

105.

நாட்டைக் குறிச்சி—ஆதி.

[கோல குங்குமகற்பூர மெட்டொன்
 றுன சந்தன வித்துரு மத்தின்
 கோவை செண்பக தட்பம் கிழ்ச்செங் கழுநீரின்
 கோதை சங்கிலி யுற்றக முத்தும்
 பூஷ ணம்பல வொப்பனை மெச்சங்
 கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும் பொதுமாதர்
 பாலு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்
 தேனெ னும்படி மெத்தரு சிக்கும் பயிலாமே]
 பாத கம்பகர் சொற்களி லிட்டம்
 பாத பங்கய முற்றிட வுட்கொண்
 டோது கின்றதி ருப்புக்கழ் ரித்தம் தவனீபே!
 பாடு மன்பது செய்ப்பதி யிற்றந்
 தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந்
 தேக மின்றிம் திக்கவ திர்க்குஞ் தலைசாயச்
 சாக ரஞ்சுவ நக்கிரி யெட்டிந்
 சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்
 சூர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ் தனிவேலா
 சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந்
 ஆல முண்டக முத்தினி லக்குந்
 தேவ சென்புரி ரைத்தெரி யிற்சென்
 ராடு கின்றத கப்பனு கக்குங் குருநாதா
 ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குங்
 கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தங்
 காலி னன்குடி வெற்றினி னிற்கும் பெருமானே,

106.

பியாக்—ஆதி.

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தர டித்திடு

பகநி டத்திய

குதபூர்வ

பச்சிம தகநிண வுத்தர திக்குள

பத்தர்க ளற்புத

மெனவோதுஞ்

சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி

ருப்புக் மைச்சிறி

தடியேனுஞ்

செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி

சித்தவ நுகர்க

மறவேனே;

கத்திய தத்தைக னோத்துவி முத்திரி

கற்கவ ணிட்டெறி

தினேகாவல்

கற்றகு றத்திரி றத்தக முத்தடி

கட்டிய னேத்தப

னிருதோளா

சத்தியை யொக்க இடத்தினில் வைத்தத

கப்பனு மெச்சிட

மறைநூலின்

தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய

சர்ப்பகி ரிச்சரர்

பெருமாளே.

107.

நேவகாந்தாரி—ஆதி.

ஆனாத ஞான புத்தியைக்கொ டத்ததும்

ஆராயு நூல்க ளிற்கருத்த ளித்ததும்

ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ரமித்தி னோத்துயி

ரழியாதே

ஆசாப யோதி யைக்கடக்க விட்டதும்

வாசாம கோச ரத்திருத்து வித்ததும்

ஆபாத னேனமி கப்ரசித்தி பெற்றினி

தாலகேழும்

யானாக நாம அற்புதத்தி ருப்புகழ்

தேனூற வோதி யெத்திசைப்பு றத்தினும்

ஏடேவு ராஜ தத்தினைப்ப ணித்ததும்

இடராழி

ஏனாத மாம லத்ரயக்கு ணத்ரய

நானாவி கார புற்புதப்பி றப்பற

ஏதேதம மாயெ னக்கநுகர் கித்ததும்

மறவேனே;

மாநாக நாண்வ லுப்புறத்து வக்கியொர்
 மாமேரு பூத ரத்தனுப்பி டித்தொரு
 மாலாய வானி யைத்தொடுத்த ரக்கரி லொருமுவர்
 மாளாது பாத கப்புரத்ர யத்தவர்
 தூளாக வேழு தற்சிரித்த வித்தகர்
 வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக வனமேவும்
 தேநாய காள னத்துதித்த வுத்தம
 வானூடர் வாழ விக்ரமத்தி ருக்கமல்
 சேராத சூர னைத்துணித்த டக்கிய வரைமோதிச்
 சேரூய சோரி புக்களக்கர் திட்டெழ
 மாறாநி சாச ரக்குலத்தை யிப்படி
 சீராவி னுல றுத்தறுத்தொ துக்கிய பெருமாளே.

108.

கமாஸ்—கண்டசாபு.

விரைமருவு மலர ணிந்த கரியபுரி குழல்ச ரிந்து
 விழுவதன மதிவி ளங்க அதிமோக
 விழிபுரள முலைகு லுங்க மொழிசூழற அணைபு குந்து
 விரகமயல் புரியு மின்ப மடவார்பால்
 இரவுபக லணுகி நெஞ்ச மறிவழிய வருகு மந்த
 இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்
 எனதுதலை மிசைய ணிந்து அழுதழுது னருள்விரும்பி
 யினியபுகழ் தனைவி ளம்ப அருள் தாராய்;
 அரவில்விழி துயில்மு குந்த னலர்கமல மலர்ம் டந்தை
 அழகிடுநெடு தழுவு கொண்டல் மருகோனே
 அடலசுர ருடல்பி ளந்து நிணமதனில் முழுகி யண்ட
 அமரர்சிறை விடுப்ர சண்ட வடிவேலா
 பரவைவரு விடம ருந்து மிடறுடைய கடவுள் கங்கை
 படர்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்
 பரமரரு ளியக டம்ப முருகஅறு முகவ கந்த
 பழநிமலை தனில மந்த பெருமாளே.

109.

நாதநாமக்கிரியா—தீசர் நுபகம் (லதகாம்).

கடாவினிலை வீரங் கெடாமலினி தேறு
 கடாவினிக ராகுஞ் சமனாருங்

கடாவிலிடு தூதன் கெடாதவழி பேர்லுங்
 கனுவில்வினை யாடுங் கதைபோலும்
 இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்
 கிராமலுயிர் கோலிங் கிதமாகும்
 இதாமெனிடு போதுஞ் சதாவின்மொழி—யாலின்
 றியானுமுனை யோதும் படிபாராய்;
 விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னுடும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வே
 விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வுங்
 விநாசமுற வேலங் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரந் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மது தானைம் புலனோடுஞ்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

110. பிலஹரி— திசீர்ஜம்பை (திசீர்கதி)

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ணர்கள் தே ,
 மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்
 வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
 வந்தியர் போல வீணி லழியாதே
 செஞ்சர னாத கித கிண்கிணி நீப மலை
 திண்டிற் ல வேல்ம யூர முகமாறும்
 செந்தமிழ் நானு மோதி உய்ந்திட ஞான முறு
 செங்கனி வாயி லோர்சொ லருள்வாயே;
 பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு
 பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்
 பண்பறு பிலி யோடு வெங்கழு வேற வோது
 பண்டித ஞான நீறு தருவோனே
 குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு
 குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்
 கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு
 குன்றுதோ ருடல் மேவு பெருமானே.

111.

ஆனந்தபாவி—ஆதி.

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்பாம்
 நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
 நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
 நிறைப்புக முரைக்குஞ் செயல்தாராய்;
 தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி
 தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
 தளத்துட னடக்குந் கொடுசூர்
 சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்
 சிரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே.

112

கல்யாணி—கண்டசாபு.

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லினேனூரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி புளகாச மவர்க்குதவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுன அத்தனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரொடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி யவரோடே
 உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே;
 விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமாலே
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்ப்பாடு புலவோனே

செருக்கியிடு பொருசூர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை புடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சனையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.

113.

கேதாரம்—கண்டசாபு.

பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திரிபாதா
வெற்றிவே லாபுத	பெருமானே.

114.

தோடி—ஆதி.

கனக்ரவுஞ் சத்திற் சத்தியை விட்டன்	
நசுராதன் டத்தைச் செற்றவி தழ்ப்பங்	
கயனைமுன் குட்டிக் கைத்தனை யிட்டும்	பரையாளுங்
கடவுளன் புற்றுக் கற்றவர் சுற்றும்	
பெரியதும் பிக்கைக் கற்பக முற்றங்	
கரதலம் பற்றப் பெற்றவொ ருத்தன்	ஐகதாதை
புனவிளந் தத்தைக் கிச்சையு ரைக்கும்	
புரவலன் பத்தர்க் குத்துணை நிற்கும்	
புதியவன் செச்சைப் புட்பம் ணக்கும்	பலபாரப்
புயனென்னுஞ் சொற்கற் றுப்பிற கற்கும்	
பசையொழிந் தத்தத் திக்கென நிற்கும்	
பொருடொறும் பொத்தப் பட்டதொ ரத்தம்	பெறவேனோ!
அனல்விடுஞ் செக்கட் டிக்கய மெட்டும்	
பொரவரிந் திட்டெட் டிற்பகு திக்கொம்	
பணிதருஞ் சித்ரத் தொற்றையு ரத்தன்	திடமாக
அடியொடும் பற்றிப் பொற்கயி லைக்குன்	
றதுபிடுங் கப்புக் கப்பொழு தக்குன்	
றணிபுயம் பத்துப் பத்துநெ ரிப்புண்	டவனீடுந்

தனதொரங் குட்டத் தெட்பல கிக்குஞ்
 சரியலன் கொற்றத் துக்ரவ ரக்கன்
 தசமுகன் கைக்குக் கட்கம ளிக்கும் பெரியோனார்
 தலைவியும் பக்கத் தொக்கவி ருக்குஞ்
 சயிலமுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புந்
 தணியலும் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே.

115

அடாண—ஆதி

புனமடந் தைக்குத் தக்கபு யத்தன்
 குமரனென் நெத்திப் பத்தர்து திக்கும்
 பொருளைநெஞ் சத்துக் கற்பனை முற்றும் பிறிதேதும்
 புகலுமெண் பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்
 சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
 பொதுவையென் றெக்கத் தக்கதொ ரத்தந் தனைநாளும்
 சினமுடன் தர்க்கத் துச்சிலு சிக்கொண்
 டறுவருங் கைக்குத் திட்டொரு வார்க்குந்
 தெரிவரும் சத்யத் தைத்தெரி சித்துன் செயல்பாடித்
 திசைதொறுங் கற்பிக் கைக்கினி யற்பந்
 திருவுளம் பற்றிச் செச்சைம ணக்குஞ்
 சிறுசதங் கைப்பொற் பத்மமெ னக்கென் றருள்வாயே;
 கனபெருந் தொப்பைக் கெட்பொரி யப்பம்
 கனிகிழங் கிக்குச் சர்க்கரை முக்கண்
 கடலைகண் டப்பிப் பிட்டொடு மொக்குந் திருவாயன்
 கவளதுங் கக்கைக் கற்பக முக்கண்
 திகழுநங் கொற்றத் தொற்றைம ரூப்பன்
 கரிமுகன் சித்ரப் பொற்புகர் வெற்பன் றனையீனும்
 பனவியொன் நெட்டுச் சக்ரத லப்பெண்
 கவுரிசெம் மொற்பட் டுத்தரி யப்பெண்
 பழயஅண் டத்தைப் பெற்றம் டப்பெண் பணிவாரைப்
 பவதரங் கத்தைத் தப்பி னுத்தும்
 பவதிகம் பாக்குப் புக்கவள் பக்கம்
 பயில்வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமாளே.

116.

தன்யாசி—கண்டசாபு

இரவுபகற் பலகாலும்—இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
 திரமதனைத் தெளிவாகத்—திருவருளைத் தருவாயே;
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே—பரசிவதத் துவருளு
 அரனருள்சற் புதல்வோனே—அருணகிரிப் பெருமாளே.

117.

நீலாம்புரி—கண்டசாபு

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
 வறள்குலை குட்டமொடு குளிர்தாகம்
 மலிநீரி ழிச்சல்பெரு வயிறீனை கக்குகளை
 வருநீர டைப்பினுடன் வெகு கோடி
 சிலைநோய டைத்தவுடல் புவிமீதே டுத்துழல்கை
 தெளியாவெ னக்குமினி முடியாதே
 சிவமார்தி ருப்புகழை என்னுவி னிற்புகழ்
 சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே;
 தொலையாத பத்தியுள திருமால்க ளிக்கவொரு
 சுடர்விசு சக்ரமதை யருள்ஞான
 துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
 சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே
 அலைசூரன் வெற்புமரி முகனனை வத்திரனெ
 டசுராரி றக்கவிடு மழல்வேலா
 அமுதாச னத்திகுற மடவாள்க ரிப்பெண்ணெய்
 அருணாச லத்திலுறை பெருமாளே.

118.

கேதாசுரனாம்—சதுர்ஜம்பை.

அஞ்சுவித ஶூத முங்கரண நாலு
 மந்திபகல் யாது மலியாத
 அந்தநடு வாதி யொன்றுமில் தான
 அந்தவொரு வீடு பெறுமாறு
 மஞ்சுதவழ் சார லஞ்சயில் வேடர்
 மங்கைதனை நாடி வனமீது
 வந்தசர னை விந்தமது பாட
 வண்டமிழ்வி நோத யருள்வாயே;

குஞ்சரக லாப வஞ்சியி ராம

குங்குமப டர

கும்பதன மீது சென்றணைபு மார்ப

குன்றுதடு மாற

வெஞ்சமர சூர நெஞ்சபக வீர

வென்றிவடி வேலை

விம்பமதில் சூழு நீம்ப்புர வாண

விண்டலம சீபர்

வதிரேகக்

இகல்கோப

விடுவோனே

பெருமானே,

119.

ரீதிகளே—ஆதி.

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச

இருள்பிணி துஞ்ச

எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க

இசைகொடு துங்க

திருமுக சந்தர முருகக டம்ப

சிவசுத கந்த

சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்ச

திகழந் டஞ்செய்

மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு

மகிழரி விண்டு

வதைப்புரி கின்ற நிசிரார் குன்ற

வலம்வரு செம்பொன்

அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து

மமலனு கந்த

அருள்செறி பந்த ணையிலிரு மங்கை

அமளிந லங்கொள்

மலமாய

புகழ்கூறித்

சூகவேல

கழல்தாராய்;

மருகோனே

மயில்வீரா

முருகோனே

பெருமானே,

120.

எதுதலகாம்போதி--ஆதி.

[மாலேத னில்வந்து வீதித னில்நின்று

வாசம லாசிந்து

வாரிரு தனங்கள் பூடுண்டு குலுங்க

மால்பெரு கிநின்ற

சாலேவழிவந்து போமவர் கணின்று

தாழ்குழல் கள்கண்டு

குழல்கோதி

மடவாரைச்

தடுமாறித்

தாகம யல்கொண்டு மாலிரு ளமுந்தி
 சாலமி கநொந்து தனியாமற்]
 காலையி லெழுந்து னாமமெ மொழிந்து
 காதலு மைமைந்த எனவோதிக்
 காலமு முணர்ந்து ஞானவெ ளிகண்கள்
 காணஅ ருளென்று பெறுவேனோ!
 கோலமு டனன்று சூர்படை யின்முன்பு
 கோபமு டனின்ற குமரேசா
 கோதையி ரூபங்கின் மேவவ ளர்கும்ப
 கோணந கர்வந்த பெருமானே.

121.

குறஞ்சி—மீசாசாபு.

அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
 கசைந்தாடு குழைக்கவசத் திரடோளும்
 அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
 தணிந்தாழி வணைக்கடகச் சுடர்வேலுஞ்
 சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்
 சிவந்தேறி மணத்தமலர்ப் புனைபாதந்
 திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்
 தினந்தோறு நடிப்பதுமற் புகல்வேனோ!
 இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்
 டிளந்தாது மலர்த்திருவைச் சிறைமீளும்
 இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு கரத்திலெடுத்
 திருங்கான நடக்குமவற் கினியோனே
 குலங்கோடு படைத்தசுரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
 கொடுத்தாரை வெயிற்கயிலைத் தொடுமீவீரா
 கொழுங்காவின் மலர்பொழிலிற் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
 குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமானே.

122

மோகனம்—ஆதி.

மருவு லாவிடு மோதிரு லைப்பவர்
 சமர வேலெனு நீடுவி ழிச்சியர்
 மனதி லேகப ரூப ரத்தைய ரதிகேள்வர்

மதன னோடுறழ் பூசலி டைச்சிய ரிளைஞ ராருயிர் வாழுமு லைச்சியர் மதூர மாமொழி பேசுகு ணத்தியர் சருவி யாரையும் வாவென மைப்பவர் பொருளி லேவெகு ஆசைப ரப்பிகள் சகல தோதக மாயைப டிப்பரை சலச மேவிய பாதறி னைத்துமு னருணை நாடதி லோதுதி ருப்புகழ் தனியி வோகையி லோதள னக்கருள் அரிய கானக மேவுகு றத்தித னிதணி லேசில நானும னத்துட னடவி தோறுமெ வாழியல் பத்தினி அசுரர் வீடுகள் நூறுபொ டிப்பட உழவர் சாகர மோடியொ ளித்திட அமரர் நாடுபொன் மாரிமி குத்திட திருவின் மாமர மார்பழ னப்பதி அயிலு சோறவை யாளுது றைப்பதி திசையி னுன்மறை தேடிய முற்குடி சிரமு மாநிலம் வீழ்தரு மெய்ப்பதி பதம னாயகன் வாழ்பதி நெய்ப்பதி திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி	தெருமீதே யணுகாதே புரிவாயே; மணவாளர் நினைவோனே விதியாதிச் பெருமானே.

123.

இந்துஸ்தான் தோடி—ஆதி.

பரவுநெ டெங்கதி ருலகில்வி ரும்பிய பவனிவ ரும்படி பகரவ ளங்களு நிகரவி ளங்கிய இருளைவி டிந்தது வரையினி லெங்கணு முலவிநி றைந்தது வரிசைத ரும்பத வளமொடு செந்தமி முரைசெய அன்பரு மகிழவ ரங்களு அரஹர சுந்தர அறுமுக என் றுனி அடியாப் ணிந்திட	யதனாலே நிலவாலே மதுபாடி மருள்வாயே; மகிழ்வோனே

அசலநெ டிங்கொடி அமைபுமை தன்சுத
 குறமக ளிங்கித மணவாளர்
 கருதரு திண்புய சரவண குங்கும
 களபம னிரந்திடு மணிமார்பா
 கனகமி சும்பதி மதுரைவ ளம்பதி
 யதனில்வ ளார்தருள் பெருமாளே.

124.

ஸ்ரீராகம்—ஆதி.

கற்பக ஞானக் கடவுண்மு னண்டத்
 திற்புத சேனைக் கதிபதி யின்பக்
 கட்கைழ பாகப் பமமுது வெண்சர்க் கரைபால்தேன்
 கட்டிள நீர்முகக் கனிபய றம்பொற்
 ரொப்பையி னேறிட் டருளிய தந்திக்
 கட்டினை யாப்பொற் பதமதி றைஞ்சிப் பரியாய
 பொற்சிகி யாப்கொத் துருண்மணி தண்டைப்
 பொற்சரி நாதப் பரிபுர என்றுப்
 பொற்புற வோதிக் கசிவொடு சிந்தித் தினிதேயான்
 பொற்புகழ் பாடிச் சிவபத மும்பெற்
 றுப்பொருள் ஞானப் பெருவெளி யும்பெற்
 றுப்புக லாகத் தமுதையி முண்டிட் டிடுவேனோ!
 தெற்பமு ளாகத் திரள்பரி யும்பற்
 குப்பைக ளாகத் தசுரர்பி ணந்திக்
 கெட்டையி மூடிக் குருதிகள் மங்குற் செவையாகித்
 திக்கய மாடச் சிலசில பம்பைத்
 தத்தன தானத் தடுடுடு வென்கச் சிலபேரி
 செப்பறை தாளத் தகுதொகு வென்கச்
 உற்பன மாகத் தடிபடு சம்பத்
 தற்புத மாகத் தமரர்பு ரம்பெற்
 றுட்செவ்வ மேனிக் கனமலர் சிந்தத் தொடுவேலா
 உட்பொருள் ஞானக் குறமக ஞும்பற்
 சித்திரை நீடப் பரிமயில் முன்பெற்
 றுத்தர கோசத் தலமுறை கந்தப் பெருமாளே.

125.

இந்துல்தான் காபீ—ஆதி.

நெடிய வடகு வ டியவு மெழுகிரி
 நெறுநெ நெனநெரி யவுமுது பணிபதி
 நிபிட முடிகழி யவுநில மதிரவும் வினையாடும்
 நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
 நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
 நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமும்பீப
 முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
 தளர வளர்வன ம்ருகமத பரிமள
 முகுள புளகித தனகிரி தழுவி ய திரடோளும்
 மொகுமொ கெனமது கரமுரல் குரவணி
 முருக னறுமுக நெனவரு வனபெயர்
 முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே;
 கொடிய படுகொலை நிக்சர ருமொடு
 குழுகு மெனவிசை யுடனிகை பெறமிகு
 குருதி நதிவித சதியோடு குதிக்கொள விதியோடக்
 குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர
 மொளுமொ ளெனஅடி யொடலறி விழவுயர்
 குருகு பெயரிய வரைதுளை படவிடு சுடர்வேலா
 இடியு முனைமலி குவிசமு மிலகிடு
 கவள தவளவி கடதட கனகட
 இபமு மிரணிய தரணியு—முடையதொர் தனியானைக்
 கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
 ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரும்
 எமது மகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமாளே.

126.

மால்கோஸ்—தீர்ப்புடை.

வேடர் செழுந்தினை காத்திதண்
 மீதலி ருந்தபி ராட்டிவி
 லோசன அம்புக ளாற்செயல் தடுமாறி
 மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி
 தாபமு டன்புன மேற்றிரு
 வேளைபு குந்தப ராக்ரம மதுபாடி

நாடறி யும்படி' கூப்பிடு

நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி

னாலு கங்களு மேத்திய

இருதானில்

நாறுக டம்பணி யார்ப்பரி

வோடுபு ரந்தப ராக்ரம

நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பது

மொருநாளே;

ஆடக மந்தர நீர்க்கசை

யாமலு ரம்பெற நாட்டியொ

ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி

சயிளுக

ஆழிக டைந்தழு தாக்கிய

நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு

ளாயனு மன்றெயில் தீப்பட

அதிபார

வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய

வீரனு மெம்பர மாற்றிய

வாழ்வென வஞ்சக ராகுதர்

குலமான

வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ

னாரும் டங்கலு மீட்டவன்

வானுல குங்குடி யேற்றிய

பெருமாளே.

127

ஸிம்மேந்திரமத்யமம்—ஆதி.

ஆராத காத லாகி மாதர்த

மாபாத சூட மீதி லேவிழி

யாலோல னய்வி கார மாகியி

லஞ்சியாலே

ஆசாப சாச மூடி மேலிட

ஆசார வீன னாகி யேமிக

ஆபாச னாகி யோடி நானும்

ழிந்திடாதே

நூரூ தோளு மாறு மாழுக

மோடாரு நீப வாச மாலைபு

மேறூன தோகை நீல வாசிபு

மன்பினாலே

ஏனோரு மோது மாறு தீதற

நானாச் பாடி யாடி நாடொறு

மீடேறு மாறுஞான போதக

மன்புறாதோ!

வாராகி நீள்க பாலி மாலினி

மாமாழி யாயி தேவி யாமனை

வாசாம கோச ராப ராபரை

யிங்குளாயி

வாதாடி மோடி காடு காளுமை
 மாஞால லீலி யால போசனி
 மாகாளி சூலி வாலையோகினி யம்பவானி
 சூராரி மாபு ராரி கோமனை
 தூளாய பூதி பூச நார்ணி
 சோனாச லாதி லோக நாயகி தந்தவாழ்வே
 தோளாலும் வானி னாலு மாறிடு
 தோலாத வான நாடு சூறைகொள்
 சூராரி யேவி சாக னேசுரர் தம்பிரானே.

128

செஞ்சுருட்டி—ஆதி (தீக்ரகதி).

தார காசு ரன்ச ரிந்து வீழ வேரு டன்ப ரிந்து
 சாதி பூத ரங்கு லுங்க மதுமீனச்
 சாக ரோதை யங்கு மும்பி நீடு தீகொ ளந்த அன்று
 தாரை வேல்தொ ளங்க டம்ப மததாரை
 ஆர வார வும்பர் சும்ப வார னாசுலம்பொ ருந்து
 மாண யானு நின்ன குன்ற மறமானும்
 ஆசை கூரு நண்ப என்று மாம யூர கந்த என்றும்
 ஆவல் தீர என்று நின்னு புகழ்வேனோ!
 பார மார்த மும்பர் செம்பொன் மேனி யாளர் கங்கை வெண்க
 பால மாலை கொன்றை தும்பை சிறுதாளி
 பார மாசு ணங்கள் சிந்து வார வார மென்ப டம்பு
 பானல் கூவி ளங்க ரந்தை அறுகோடே
 சேர வேம ணந்த நம்ப ரீச னாரி டஞ்சி றந்த
 சீத ளார வந்த வஞ்சி பெருவாழ்வே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்ச
 தேவ னார்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

திருட்டுக்கவி கண்டனம்.

129.

காம்போதி—ஆதி.

கனகதம் பத்தைச் செச்சையை மெச்சங்
 கடகசங் கத்துப் பொற்புய வெற்பன்
 கடலுள்வஞ் சித்துப் புக்கதொர் கொக்கும் பொடியாகக்

கறுவுசெஞ் சத்திப் பத்மக ரத்தன்
 குமரனென் றர்ச்சித் தப்படி செப்புங்
 கவிமொழிந் தத்தைக் கற்றற வுற்றும் புவியோர்போய்
 குனகியுங் கைக்குக் கற்பக மொப்பென்
 றனகனென் றிச்சைப் பட்டத ளிக்குங்
 குமுணனென் றொப்பிட் டித்தனை பட்டிங் கிரவான
 குருநிகொண் டத்தச் சத்தம னைத்துந்
 திருடியுஞ் சொற்குத் தக்கதொ டுத்துங்
 குலவியுங் கத்தப் பட்டக லக்கந் தெளியாதோ!
 சனகனென் புற்றுப் பெற்றம டப்பெண்
 தனிபெருங் கற்புச் சக்ரந டத்துந்
 தகையிலங் கைச்சுற் றத்தைமு முத்துஞ் சுடவேவெஞ்
 சமரசண் டக்கொற் றத்தவ ரக்கன்
 கதிர்விடும் பத்துக் கொத்துமு டிக்குந்
 தனியொரம் பைத்தொட் டுச்சுரர் விக்கன் கனோவோனும்
 தினகரன் சொர்க்கத் துக்கிறை சக்ரன்
 சசிதரன் திக்குக் கத்தர கத்பன்
 திசைமுகன் செப்பப் பட்டவ சிட்டன் திரள்வேதஞ்
 செகதலஞ் சுத்தப் பத்தியர் சித்தம்
 செயலொழிந் தற்றுப் பெற்றவர் மற்றும்
 சிவனும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

புலவ அகந்தை தவிர்ந்திட.

130.

சங்கராபாணம்—ஆதி.

படர்புவியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க னுந்தெரி சங்கபாடல்
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவஞ்ச தேவர் வாய்மை யென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை
 மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
 வகைவகையி லாகச் சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு

மதுரகவி ராஜ னுனென் வெண்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டுகை
 வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத்
 விரந்திடாதோ!
 அடல்பொருது பூச லேவி னேந்திட
 எதிர்பொருவொ ணும லேக சங்கர
 அரஹாசி வரம ஹாதெ வென்றுனி
 அன்றுசேவித்
 தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கிபு
 ஞ்ருகிவெகு பாச கோச சம்ப்ரம
 அதிபெலக டோர மாச லந்தர
 ஞெந்துவிழ
 உடல்த்டிபு மாழி தாவெ னம்புய
 மலர்க்கதச நூறு தாளி மும்பக
 லொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு
 செங்கண்மாலுக்
 குதவியம கேசர் பால இந்திரன்
 மகனேமண மேவி வீறு செந்திலி
 லுரியஅடி யேனை யாள வந்தருள்
 தம்பிரானே.

131

கரகர்பீயா—தீர்புடை.

குருவி யெனப்பல கழுகு நரித்திர
 ளரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
 குறவை யெனக்கரி மரழு மெனத்திரி
 யுறவாகா
 குமரி கவித்துறை முழுகி மனத்துயர்
 கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
 குலைய நெனப்புலை கலிய நெனப்பலர்
 நகையாமல்
 மருவு புயத்திடை பணிக ளணப்பல
 கரிப ரிசுற்றிட கலைகள் தரித்தொரு
 மதன சரக்கென கனக பலக்குட
 னதுதேடேன்
 வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிட
 மமைபு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
 மருவு திருப்புக முருள எனக்கினி
 யருள்வாயே;
 விருது தனத்தன தனன தனத்தன
 விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
 விகிர் த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குகு
 வெகுதாளம்
 வெருவ முகிழ்த்திசை யுரகன் முடித்தலை
 நெறுநெ நெனத்திசை யநிர அடைத்திட
 மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட
 விடும்வேலா

அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவ
 னயனை முடித்தலை யரிய மழுக்கைய
 னகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவ னருள்சேயே
 அமண ருடற்கெட வசியி லழுத்திவி
 ணமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
 டழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே.

132.

கல்யாணி—ஆதி.

தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல
 புலவர் மதிக்கச் சிகண்டி குன்றெறி
 தருமயில் செச்சைப் புயங்க யங்குற வஞ்சியோடு
 தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி
 தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய
 சரணமும் வைத்துப் பெரும்பர பந்தம்வி ளம்புகாளப்
 புலவனெ னத்தத் துவந்த ரந்தெரி
 தலைவனெ னத்தக் கறஞ்செ யுங்குண
 புருஷனெ னப்பொற் பதந்த ரஞ்சன னம்பெறுதோ
 பொறைபனெ னப்பொய் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய
 துறவனெ னத்திக் கியம்பு கின்றது
 புதுமைய லச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை தந்திடாதோ!
 குலசயி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி
 புலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தணி
 குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி கின்றபேதை
 குணதரி சக்ரப் ப்ரசண்ட சங்கரி
 கணபண ரத்நப் புயங்க கங்கணி
 குவடுகு னித்துப் புரஞ்ச டுஞ்சின வஞ்சிரீலி
 கலபவி சித்ராச் சிகண்டி சுந்தரி
 கடியவி டத்தைப் பொதிந்த சுந்தரி
 கருணைவி ழிக்கற் பகந்தி கம்பரி யெங்களாயி
 கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை
 சுருதிது திக்கப் படுந்த்ரி யம்பகி
 கவுரிதி ழுக்கோட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

நரஸ்துதி கண்டனம்.

133.

நீலாம்புரி—தீசாந்ருவம்.

திரவனெ முந்து லாவு திசையளவு கண்டு மோது
 கடலளவு கண்டு மாய மருளாலே
 கண்பண்பு யங்க ராஜன் முடியளவு கண்டு தாள்கள்
 கவினறந டந்து தேயும் வகையேபோய்
 இதமிதமி தென்று நாளு மருகருகி ருந்து கூடு
 மிடமிடமி தென்று சோர்வு படையாதே
 இசையொடுபு கழ்ந்த போது நழுவியப்ர சண்டர் வாச
 விரவுபகல் சென்று வாடி யுழல்வேனோ!
 மதுகாமி டைந்து வேரி தருநறவ முண்டு பூக
 மலர்வளரி றைந்த பாளை மலருடே
 வகைவகையெ முந்து சாம வதிமிறைவி யந்து பாட
 மதிநிழலி டுஞ்சு வாயி மலைவாழ்வே
 அதிரவரு சண்ட வாபு வெனவருக ருங்க லாப
 அணிமயிலி ரும்பி யேறு மினையோனே
 அடைவொடுல கங்கள் யாவு முதலிலை கண்ட பாவை
 அருள்புதல்வ அண்ட ராஜர் பெருமானே.

134.

பைவி—கண்டஜம்பை.

உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி
 யுளமகிழ ஆசு கவிபாடி
 உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
 தெனவுரமு மான மொழிபேசி
 நடைபழகி மீள வறியவர்கள் நாளை
 நடவுமென வாடி முகம்வேறாய்
 நலியுமுன மேயு னருணவொளி வீசு
 நளினஇரு பாத மருள்வாயே ;
 விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
 விகிந்தரப்ர யோகர் நிலவோடே
 விளவுசிறு பூனை நகுதலையொ டாறு
 விடவரவு சூடு மதிபாரச்

சடையிறைவர் காண் உமைமகிழ ஞான

தளர்நடையி டாமுன்

வருவோனே

தவமலரு நீல மலர்சுனைய நாதி

தணிமலையு லாவு

பெருமானே.

135.

கேதாரம்—கண்ட தீர்ப்புடை.

அறிவிலாப் பித்த நுன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்

அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி

யறியாத

அவலர் மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழந்து

அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து

பொருள்தேடிச்

சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து

தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து

அவமேயான்

திரிபுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து

தெனியமோ கூத்தை யென்று

அருள்வாயே;

இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து

இடபமேற் கச்சி வந்த

உமையாள்தன்

இருளேரீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு ழைந்த

இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ

லுடையோனே

குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனுப் புக்கு நின்ற

குருவியோட் டித்தி ரிந்த

தவமாணக்

குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த

குமரகோட் டத்த மர்ந்த

பெருமானே.

136.

கமாஸ்—ஜதி.

சொற்பிழைவ ராம லுனைக்கனக் கத்துதித்து

நிற்பதுவ ராத பவக்கடத் திற்சுழற்றி

சுக்கிலவ தார வழிக்கிணக் கிக்களித்து

விலைமாதர்

துப்பிறைய தான இதழ்க்கனிக் குங்கருத்தை

வைத்துமய லாகி மனத்தைவிட் டுக்கடுத்த

துற்சனம காத கரைப்புவிட் குட்டழைத்த

நிதிமேவு

கற்பகஜி ராச னெனப்படைக் குப்பெருத்த

அர்ச்சுனர ராதி யெனக்கனிக் குப்பதித்து

கற்றறிவி னாவை யெடுத்தடுத்த துப்படித்து

மிகையாகக்

கத்திடுமெ யாக வலிக்கலிப் பைத்தொலைத்து
கைப்பொருளி லாமை யெனைக்கலக் கப்படுத்து
கற்பனை டாம லலைத்திருக் கச்சலிக்க விடலாமோ!
எற்பணிய ராவை மிதித்துவெட் டித்துவைத்து
பற்றியக ராவை யிழுத்துரக் கக்கிழித்து
எட்கரிப டாம லிதத்தபுத் திக்கதிக்கு நிலையோதி
எத்தியப சாசின் முலைக்குடத் தைக்குடித்து
முற்றுகிரி லாம லடக்கவிட் டெச்சிரித்த
யிற்கணையி ராமர் சுகத்திருக் கச்சினத்த திறல்வீரா
வெற்பெனம தாணி நிறுத்துருக். கிச்சமைத்து
வர்க்கமணி யாக வடித்திருத் தித்தகட்டின்
மெய்க்குலம தாக மலைக்கமுத் தைப்பதித்து வெருகோடி
விட்கதிர தாக நிகர்த்தொளிக் கச்சிவத்த
ரத்தினப டாக மயிற்பரிக் குத்தரித்து
மிக்கதிரு வாவ நேற்றுறைக் குட்செழித்த பெருமாளே.

நோயற்ற வாழ்வு.

137.

சேக்கரட்டி—ஆதி (திசாகதி)

நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனுடே
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி
நாட றிந்தி டாம லேக் வளராமுன்
நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி விளைதிமை
நோய்க் லந்த வாழ்வு ருமல் நீக லந்து ளாகு ளான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே;
காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீச
காலம் வந்து வோல மோல மெனுமதி
காம னைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே
ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் திரு மூல
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே
ஆர ணங்கள் தூளை நாட வார ணங்கை மேவு மதி
யான சேந்தில் வாழ்வ தான பெருமாளே.

138.

சாவேரி—தீர்ப்புடை

இருமலு ரோக முயலகன் வாத	விடமேனீ
மெரிசுண நாகி	
ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை	யிவையோடே
யெழுக்கள மாலை	
பெருவயி றீளை யெரிசுலை சூலை	முளநோய்கள்
பெருவலி வேறு	
பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத	எருள்வாயே;
படியுன தாள்க	
வருமொரு கோடி யசர்ப் தாதி	இசைபாடி
மடியஅ நேக	
வருமொரு கால வயிரவ ராட	விடுவோனே
வடிசுடர் வேலை	
தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி	மண்வாளா
தருதீரு மாதின்	
சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு	பெருமானே.
தணிமலை மேவு	

139.

நாட்டைக்கூறிஞ்சி—தீர்ப்புடை

வாத பித்தமொடு சூலை விப்புருதி	
பேறு கற்படுவ னீளை பொக்கிருமல்	
மாலை புற்றெழுத லாசல் பற்சனியெ	நந்திமாலை
மாச டைக்குருடு காத டைப்பு செவி	
மேமை கெட்டவலி மூல முற்றுதரு	
மாலை யுற்றதொணு ருறு தத்துவர்க	ஞண்டகாயம்
வேத வித்துபரி கோல முற்றுவினை	
யாடு வித்தகட லோட மொய்த்தபல	
வேட மிட்டுபொரு ளாசை பற்றியுழல்	சங்கியாலே
வீடு கட்டிமய லாசை பட்டுவிழ	
வோசை கெட்டுமடி யாமல் முத்திபெற	
வீட ளித்துமயி லாடு சுத்தவெளி	சங்கியாதோ!
ஓத அத்திமுகி லோடு சர்ப்பமுடி	
நீறு பட்டலற சூர வெற்பவுண	
ரோடு பட்டுவிழ வேலை விட்டபுக	முங்கிவேலா

ஒரு மச்சிவய சாமி சுத்தஅடி
 யார்க ளுக்குமுடிகாரி பச்சையுமை
 ஓர்பு றத்தருள்சி காம ணிக்கடவுள் தந்தசேயே
 ஆதி கற்பகவி நாய கற்குபிற
 கான பொற்சரவ னூப ரப்பிரம
 னாதி யுற்றபொருள் ஓது வித்தமைய றிந்தகோவே
 ஆசை பெற்றகுற மாதை நித்தவன
 மேவி சுத்தமண மாடி நற்புலியு
 ராட கப்படுக கோபுரத்தினமகிழ் தம்பிரானே.

யம பயம்.

140. சங்கராபரணம்—ஆதி.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ரருளிய குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாத குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே
 கால னெனையனு காம லுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே;
 ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல
 காளுந் வகையுறு சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
 குழ வரவரு மீளையோனே
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாயி மலைதனி லுறைவோனே
 சூர னுடலற வாரி சுவரிட
 வேலை விடவல பெருமானே.

141. சாம — கண்டசாபு.

சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில
 மூண்டவி யாதசம யவிரோத
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ னுதுலகர்
 ரந்துணை யாவவென மடவார்மேல்

வந்திள வார்முளரி சாந்தணி மார்பிடுனெடு

தோய்ந்துரு காவறிவு

தடுமாறி

வங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்

யாந்தனி போய்விடுவ

தியல்போதான்!

காந்தனி னானகர மான்தரு கானமயில்

காந்தவி சாகசர

வணவேளே

காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி

யாண்டகை யேயிபயின்

மணவாளா

வேந்தகு மாரகுக சேந்தம யூரவட

வேங்கட மாமலையி

லுறைவோனே

வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது

வேண்டவெ ருதுதவு

பெருமானே.

142.

நாதநாமகீரியா—ஆதி.

புவனத் தொருபொற் றெடிசுற் றுதரக்

கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்

புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித்

திடிலாவி

புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்

கடிசுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்

புரள்வித் துவருத் திமணற் சொரிவித்

தனலூடே

தவனப் படவிட் டியிர்செக் கிலரைத்

தணிபற் கருதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்

தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியிசித்

திடவாய்கண்

சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்

தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துளையத்

தளையிட் டெருத் தும்பமப் ரகரத்

துயர்தீராய் ;

பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்

ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்

படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக்

க்ரியையோகர்

பரிபக் குவாநிட் டைநிவீர்த் தியினிற்

பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்

பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக்

குருநாதா

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்

கணனக் கன்மமூக் கரனுக் ரரணத்

த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணநிற்

குணநிதி

செகவிக் தனிசப் பொருள்சிற்ப் பரனற்
புதனெப் பிலியுற் பவபத் மதடத்
தீரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப்

பெருமானே.

143.

பந்துவராளி—ஆதி.

தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு
தலைகொடு விசிறீக்

கொடுபோகுஞ்

சளமது தவிர அளவிடு சுருதி

தலைகொடு பலசாத்

திரமோதி

அறுவகை சமய முறைமுறை சுருவி

யலைபடு தலைமுச்

கிணையாகும்

அருவரு வொழிய வடிவுள பொருளை

அலம்வர அடிபேற்

கருள்வாயே ;

நறுமல ரிறைவி யரிதிரு மருக

நகமுத வியபார்ப்

பதிவாழ்வே

நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்

நடமிடு புலியூர்க்

குமரேசா

கறுவிய நிருதர் எயிதிரை பரவு

கடலிடை பொடியாப்

பொருதோனே

கழலிணை பணியு மவருடன் முனிவு

கனவினு மறியாப்

பெருமானே.

144.

பியாகடை—தீசாந்நவம்.

ஒருவழிப டாது மாயை யிருவினைவி டாது நாளு

முழுலுமது ராக மோக

அதுபோகம்

உடலுமுயிர் தானு மாபு னுணர்விலொரு காலி ராத

வுளமுநெகிழ் வாகு மாறு

அடியேனுக்

கிரவுபகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீர

மெனமொழியும் வீசு பாச

கனகோப

எம்படரை மோது மோன வுரையிலுப தேச வானை

யெனதுபகை தீர நீடும்

அருள்வாயே;

அரிவையொரு பாக மான அருணகிரி நாதர் பூசை

அடைவுதவ ருது பேணும்

அறிவாளன்

அமணர்குல கால னாகும் அரியதவ் ராஜ ராஜன்
 அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவும்
 முருகபொரு சூரர் சேனை முறியவட மேரு வீழ
 முகரசல ராசி வேக முனிவோனே
 மொழியுமடி யார்கள் கோடி குறைகருதி னாலும் வேறு
 முனியஅறி யாத தேவர் பெருமானே.

145.

சகீரவர்கம்—கண்டசாபு.

எதிரொருவ ரிலையுலகி லெனஅலகு சிலுகுவிரு
 திட்டுக்கரி யைக்கேயெ முந் துபாரின்
 இடைபுழுவ் சமுலுவன சமயனித சகலகலை
 யெட்டெட்டு மெட்டாத மந்த்ரவாளால்
 விதிவழியி னுயிர்கவர வருகொடிய யமபடரை
 வெட்டித்து ணித்தாண்மை கொண்டுநீபம்
 விளவினிள இலைதளவு குவளைகமழ் பவளநிற
 வெட்சித்தி ருத்தாள்வ ணங்குவேனே!
 திதிபுதல்வ ரொடுபொருது குருதிநதி முழுகியொளிர்
 செக்கச்செ வத்தேறு செங்கைவேலா
 சுகரகிரி தகரவிடு முருவமர கதகலப
 சித்ரக்க கத்தேறு மெம்பிரானே
 முதியபதி நெருவிடையர் முடுகுவன பரிககன
 முட்டச்செ லுத்தாறி ரண்டுதேரர்
 மொழியுமிரு அசவினிக னிருசதுவி தவசுவெனு
 முப்பத்து முத்தேவர் தம்பிரானே.

முறையீடு.

146.

தனுக்—ஆதி.

குமர குருபர முருக சரவண
 குகஷண் முககரி பிறகான
 குழக சிவசுத சிவய நமவென
 குரவ னருள்குரு மணியேபென்
 றமுத இமையவர் திமிர்த மிகெட
 லெதன அதுதின முனையோதும்

அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு
மபய மிடுகூர் லறியாயோ!
திமிர எழுகட லுலக முறிபட
திசைகள் பொடிபட வருகூர்
சிகர முடியுடல் புனியில் விழவுயிர்
திறைகொ டமர்பொரு மயில்வீரர்
நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்
நதிகொள் சடையினர் குருநாதர்
நளின குருமலை மருவி யமர்தரு
நவிலு மறைபுகழ் பெருமானே.

147. ஷண்முகப்ரியா—ஆதி (உசீ).

இருவர் மயலோ அமனி விதமோ
எனென செயலோ அணுகாத
இருடி அயன்மா லமர ரடியா
நிரையு மொலிதா னிவைகேளா
தொருவ னடியே னலறு மொழிதா
னொருவர் பரிவாய் மாழிவாரோ!
உனது பததூள் புவன கிரிதா
னுனது கிருபா கரமேதோ!
பரம குருவா யணுன் லசைவாய்
பவன முதலா கியபூதப்
படையு முடையாய் சகல வடிவாய்
பழைய வடிவா கியவேலா
அரியு மயனோ டபய மெனவே
அயிலை யிருள்மேல் விடுவோனே
அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே
அருண கிரிவாழ் பெருமானே.

148. முகாரி—கண்டசாபு.

நீள்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
நேசமுற் றடியேனு நெறிகேடாய்
நேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி
நீதியிற் சிவவாழ்வை நினையாதே

பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி

பாடலுற் றிடவேசெய்

திடுமோச

பாவினெய் படிவாழ்வ னேயர்கட் குளதான

பார்வைசற் றருளோடு

பணியாயோ !

ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு

மாகமப் பொருளோரு

மனைவோரும்

ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரு

மாயிரத் திருநூறு

மறையோரும்

வாழுமுத் தரமேருந் மேவியற் புதமாக

வாகுசித் திரதோகை

மயிலேறி

மாறெனப் பொருகூர னீறெழப் பொரும்வேல

மான்மகட் குளனான

பெருமானே.

[49;

தோடி—கண்டசாபு.

[காதோடு தோடிகலி யாடவிழி வாள்சுழல்

கோலாக லாரமுலை மார்புதைய பூணகல

காரோடு கூடளக பாரமல ரோடலைய

அணைமீதே

காலோடு காலிகலி யாடபரி நூபுரமொ

டேகாச மானவுடை வீசியிடை நூல்துவள

காவீர மானகித முறல்தர நேசமென

மிடறோதை

நாதான கீதகுயில் போலஅல்குல் மால்புரள

மார்போடு தோள்கரமொ டாடிமிக நாணழிய

நானாவி நோதமுற மாதரோடு கூடிமயல்

படுவேனை]

நானாரு நீயெவனெ னுமலென தாவிகவர்

சீர்பாத மேகவலை யாபுமுன வேந்தமு

நாதாகு மாரமுரு காளனவு மோத அருள்

புரிவாயே ;

பாதாள சேடனுட லாயிரப னுமகுட

மாமேரொ டேமுகட லோதமலை சூரருடல்

பாழாக தூளிவிணி லேறபுவி வாழ்விடு

சுடர்வேலா

பாலாழி மீதரவின் மேல்திருவொ டேயமளி

சேர்நீல ஞுபன்வலி ராவணகு ழாமிரிய

பாரேவை யேவியமு ராரியைவர் தோழனரி

மருகோனே

மாதாபு ராசிசக வாரிபரை நாரியுமை
 ஆகாச ரூபியபி. ராமிலல மேவுசிவன்
 மாடேறி யாடுமொரு நாதன்மகிழ் போதமருள் குருநாதா
 வானோர்க ளீசன்மயி லோடுகுற மாதுமண
 வாளாகு காகுமர மாமயிலின் மீது தீரு
 மாகாள மாநகரில் மாலொடடி யார்பரவு பெருமானே.

150.

கேதாசுரேஸ்வரம்—மீசாமயம்.

விடைக்கு மேனியி லணிக் கோவை மேகலை
 தரித்த வாடையு மணிப் பூணு மாகவெ
 மினுக்கு மாதர்க ளிடக் காம மூழ்கியெ மயலூறி
 மிகுத்த காமிய னெனப் பாரு ளோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுவ
 வெறுப்ப தாகியெ யுதைத் தேவி டாய்ப்பு கொடியேனைக்
 கலக்க மாகவெ மலக் கூடி லேமிகு
 பிணிக்கு ளாகியெ தவித் காம லேயுனை
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத் தேற வேசெயு மொருவாழ்வே
 கதிக்கு நாதனி யுனைத் தேடி யேபுக
 முரைக்கு நாயெனை யருட் பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப் பான தாயருள் தரவேணும் ;
 மலைக்கு நாயக சிவக் காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனெ முகத் தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப் பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே
 வசிட்டர் காசிபர் தவத் தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுநி யிடைக் காடர் கீரணும்
 வகுத்த பாணினில் பொருட் கோல மாய்வரு முருகோனே
 மலைக்கு நான்மறை மகத் தான பூசுரர்
 திருக்கோ ணுமலை தலத் தாரு கோபுர
 மலைக்குள் வாயினில் கிளிப் பாடு பூதியில் வருவோனே
 நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற் சூறை யாகவெ
 மலைக்குள் வாயினில் கிளிப் பாடு பூதியில் வருவோனே

151.

ஸஹானு—மீகாசாபு.

விர்துபே தித்தவடி வங்கனா யெத்திசையு
 மின்சரா சர்க்குலமும் வந்துலாவி
 விண்டுபோய் விட்டவுடல் சிந்தைதா னுற்றறியு
 மிஞ்சரீ விட்டவடி வங்கனாலே
 வந்துநா யிற்கடைய நென்துநா னப்பதவி
 வந்துதா இக்கணமெ யென்றுகூற
 மைந்தர்தா விப்புகழ் தந்தைதா புற்றுருகி
 வந்துசே யைத்தழுவல் சிந்தியாதோ!
 அந்தகா ரத்திலிடி யென்பவாய் விட்டுவரு
 மங்கிபார் வைப்பறையர் மங்கிமாள்
 அங்கைவேல் விட்டருளி யிந்தரலோ கத்தின்மகி
 முண்டரே றக்கிருபை கொண்டபாலா
 எந்தனா விக்குதவு சந்தரசேர் வைச்சடைய
 ரெந்தைபா கத்துறையு மந்தமாது
 எங்குமாய் நிற்குமொரு கந்தணார் சத்திபுக
 மெந்தைபூ சித்துமகிழ் தம்பிரானே.

152.

மோகனம்—நுபகம் (லதசமம்).

புவிக்குன் பாத மதைநினை
 பவர்க்குங் கால தரிசனை
 புலக்கண் கூடு மதுதனை அறியாதே
 புரட்டும் பாத சமயிகள்
 நெறிக்கண் பூது படிற்றை
 புழுக்கண் பாவ மதுகொளல் சிழையாதே
 கவிக்கொண் டாடு புகழினை
 படிக்கும் பாடு திறமிலி
 களைக்கும் பாவ சமல்படு மடிநாயேன்
 கலக்குண் டாகு புவிதனி
 லெனக்குண் டாகு பணிவிடை
 கணக்குண் டாதல் திருவுள ராதோ!
 சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை
 நடிக்குஞ் சாமி யெமதுளெ
 சிறக்கன் சாமி சொநபயி காணச்

செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை
 யொழிக்குஞ் சாமி பவமதை
 தெறிக்குஞ் சாமி முனிவர்க ளிடமேவுந்
 தவத்தின் சாமி புரிபிழை
 பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை
 தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
 சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி
 விதிக்குஞ் சாமி சரவண
 தகப்பன் சாமி யெனவரு பெருமானே,

இகபர சௌக்கியம்.

153. சுத்தசாவேரி—தீர்புடை (உச்சி)

வசனமிக வேற்றி மறவாதே மனதுதுய ராற்றி லுழலாதே
 இசைபயில்ச பாகுந் ரமதாலே யிகபரசௌ பாக்ய மருள்வாயே;
 பசுபதிகி வாக்ய முணர்வோனே பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
 அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ அமராச்சிறை மீட்ட பெருமானே.

154. செஞ்சுருட்டி—கண்டசரபு

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத
 சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
 தமியன்மிடி யால்ம யக்க முறுவேனோ!
 கருணைபுரி யாதி ருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
 கடகபுய மீதி ரத்த மணியணிபொன் மலை செச்சை
 கமழமுண மார்க டப்ப மணிவோனே
 தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்க
 சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞான முத்தி பாகதிபு நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாத பத்ம மதுநிதமு மேது திக்க
 அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேக முற்ற பழநிமலை மீது தித்த
 வாகுகிடை வோ கட்டின்

155.

செஞ்சுருட்டி—ஆதி.

ஐங்கரணை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றினை வருள்வாயே
 அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியினை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வாயே
 தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வாயே
 தண்டிகைக னப்பவுசு எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்பரமவி தத்துடனே யருள்வாயே
 மங்கையர்சு கத்தைவெகு இங்கிதமெ னுற்றமன
 முன்றனைரி னைத்தமைப அருள்வாயே
 மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தசுப ரகைபுரி
 வந்தணைய புத்தியினை யருள்வாயே
 கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பரருள்
 கொண்டுஉட லுற்றபொரு ளருள்வாயே
 குஞ்சரமு கற்கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கோங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே.

156.

வலந்தா—நீர்ப்புடை.

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
 யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
 ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் யுறுநோயை
 ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
 இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்
 படுக்கத் தனிவீடு வேணுமீவ் வகையாவுங்
 கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
 மயக்கக் கடலாடி நீடிய
 கிளைக்குப் பரிபால னாயி ரவமேபோம்
 க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமு
 மழைத்துத் தரவேணு மூழ்ப்புவ
 கிரிக்குட் சுழல்வேணை யாளுவ தொருநாளே!
 குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
 குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக வெனமேனிக்

குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
 -- யினித்தெற் கொருதுது போவது
 குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும்
 வரலாமோ
 அடிக்குத் திரகார ராகிய
 வரக்கர்க் கினையாத தீரனு
 மலைக்கப் புறமேவி மாதுறு
 வனமேசென்
 றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
 மளித்துத் தவரமேல்ம னோகர
 மளித்துக் கதிர்காம மேவிய
 பெருமானே

157.

ஆடி—ஆதி.

பகரு முத்தமிழ்ப் பொருளு மெய்தத்
 பயனு மெப்படிப்
 பலவாழ்வும்
 பழைய முத்தியிற் பதமு நட்புறத்
 பரவு கற்பகத்
 தருவாழ்வும்
 புகரில் புத்தியுற் றரசு பெற்றுறப்
 பொலியும் அற்புதப்
 பெருவாழ்வும்
 புலன கற்றிடப் பலவி தத்தினைப்
 புகழ்ப் லத்தினைத்
 தரவேணும்;
 தகரி லற்றகைத் தலம்வி டப்பினைச்
 சரவ ணத்தினிற்
 பயில்வோனே
 தனிவ னத்தினிற் புனம றத்தியைத்
 தழுவு பொற்புயத்
 திருமார்பா
 சுகர வெற்பினைப் பகிரும் வித்தகத்
 திறல யிற்சுடர்க்
 குமரேசா
 செழும லர்ப்பொழிற் குரவ முற்றபொற்
 றிருவி டைக்கழிப்
 பெருமானே.

தடுத்தாட் கொள்ளல்.

158.

பூரிகல்யாணி—தண்டராபு (உசீ).

அவாமரு வினாவசு தைகாணும டவாரெனு
 மவார்கன லில்வாழ்வென்
 னுணராதி

அராதுக ரவாதையு றுதேரைக திநாடும
 றிவாகியு ளமால்கொண் டதனாலே
 சிவாயமெ னுநாமமொ ருகாலுரி னையாததி
 மிராகர னைவாவென் றருள்வாயே;
 திரோதம் லமா றும் டியார்கள் ருமாதவர்
 தியானமு றுபாதந் தருவாயே;
 உவாவினி யகானுவி னிலாவும் யில்வாகன
 முலாசமு டனேறுங் கழலோனே
 உவாவுத யபானுச தகோடியு ருவானவொ
 ளிவாகும் யில்வேலங் கையிலோனே
 துவாதச புயாசல சடானன வராசிவ
 சுதாஸி னர்மானன் புடையோனே
 சுராகிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
 சுவாமிம லைவாழும் பெருமானே.

159.

சங்கராபரணம்—கண்டதீர்ப்புடை

[சீர்சி றக்கு மேனிப சேல்ப சேலென
 நூபு ரத்தி னேசைக லீர்க லீரென
 சேர விட்ட தாள்கள்சி வேல்சி வேலென வருமானார்
 சேக ரத்தின் வாலைசி லோர்சி லோர்களு
 நூறு லக்ஷ கோடிம யால்ம யால்கொடு
 தேடி யொக்க வாடியை யோவை யோவென மடமாதர்
 மார்பு டைத்த கோடுப லீர்ப லீரென
 ஏம லித்தெ னாவிப கீர்ப கீரென
 மாம சக்கி லாசையு ளோமு ளோமென நினைவோடி]
 வாடை பற்று வேளைஅ டாஅ டாஎன
 நீம யக்க மேதுசொ லாய்சொ லாயென
 வாரம் வைத்த பாதமி தோஇ தோஎன அருள்வாயே;
 பார தத்தை மேருவெ லீவெ லீதிகழ்
 கோடுடா டித்த நாளில்வ ரைஇவ ரைஇபவர்
 பானி றக்க ணேசுர்கு வாகு வாகனர் இனையோனே
 பாடன் முக்ய மாதாத மீழ்த மீழிறை
 மாமு நிக்ரு காதிலு ணர்வு ணர்விடு
 பாச மற்ற வேதகு ருகு ருபர குமரேசா

போர்மி குத்த சூரன்வி டோம்வி டோமென
 நேரெ திர்க்க வேலைப டர்ப டரென
 போய றுத்த போதுகு பிர்கு பிரென வெகுசோரி
 பூமி யுக்க வீசுகு காகு காதிகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவுதெய் வாடுதெய் வாணதொள்
 பூணி யிச்சை யாறுபு யாபு யாறுள பெருமானே.

160.

உசேனி—மீசாசாபு.

சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்
 சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரற்ச்
 சேவன் முத்தியிற் கூட வேகளித் ததுபூதி
 சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்
 சூரி யப்புவித் கேறி யாடுகச்
 சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக் கறியாமற்
 பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்
 போது மிப்படிக் காகி லேனினிப்
 பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித் தடியேனைப்
 பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்
 தாப ரித்து நித் தார மீதெனப்
 பாத பத்மநற் போதை யேதரித் தருள்வாயே ;
 தசில் துட்டரிட் றே கோதுடைச்
 சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புவித்
 தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த் தருள்வோனே
 சீர்ப டைத்தழற் சூல மான்மழுப்
 பாணி வித்துருப் பாத னோர்புறச்
 சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற் குருநாதா
 காசி முத்தமிழ்க் கூட லேழ்மலைக்
 கோவு லத்தியிற் கான நான்மறைக்
 காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர்பொற் புனிவேளூர்
 காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
 தேச முற்றுமும் பூசை மேவிரந்
 காம கச்சியிற் சால மேவுபொற் பெருமானே.

161.

மோகனம்—கண்டசாபு.

கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சுற்ற மாணவழி.
 காய்த்தொட்டொ ணாதவுரு ஒருகோடி
 காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்கக்க மாணவுடல்
 காட்டத்தி னீளெரியி லுறவானிற்
 கூர்ப்பித்த சூலனத னாற்குத்தி யாவிகொடு
 போத்துக்க மாணகுறை யுடையேனைக்
 கூப்பிட்டு சாவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
 கோக்கைக்கு நூலறிவு தருவாயே ;
 போர்க்கெய்த்தி டாமறலி போற்குத்தி மேவசுரர்
 போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேலாற்
 பூச்சித்தர் தேவர்மழை போற்றார்க்க வேபொருது
 போற்றிச்செய் வார்சிறையை விடுவோனே
 பார்க்கொற்ற நீறுபுனை வார்க்கொக்க ஞானபர
 னாய்ப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே
 பார்க்கொத்தி னூலியலர் நோக்கைக்கு வேல்கொடுயர்
 பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே.

162.

தேவகாந்தரி—நீரிபுடை

பூமாதூர மேயணி மான்மறை
 வாய்நாலுடை யோன்மலி வானவர்
 கோமான்முமி வோர்முதல் யாருமி யம்புவேதம்
 பூராயம தாய்மொழி நூல்களும்
 ஆராய்வதி லாதட லாசுரர்
 போரால்மறை வாபுறு பீதியின் வந்துகூடி
 நீமாறரு ளாயென ஈசனை
 பாமாலைக ளால்தொழு தேதிரு
 நீறூர்தரு மேனிய தேனியல் கொன்றையோடு
 நீரோர்தரு சானவி மாழிதி
 காகோதர மாதுளை கூவினை
 நேரோட்டிவி ளாழுத லாரசுடை யெம்பிரானே

போமாறினி வேறெது வோதென
 வேயாரரு ளாலவ நீதரு
 போர்வேலவ நீலக லாவியி வர்துநீடு
 பூலோகமொ டேயறு லோகமு
 நேரோர்நொடி யேவரு லோய்சுர
 சேனாபதி யாயவ னேயுனை யன்பினோடுங்
 காமாவறு சோமஸு மானன
 தாமாமண மார்தரு நீபசு
 தாமாவென வேதுதி யாதுழல் வஞ்சனேனைக்
 காவாயடி நாளசு ரேசரை
 யேசாடிய கூர்வடி வேலவ
 காரார்தரு காழியின் மேவிய தம்பிரானே,

163.

அடாண—ஆதி.

நித்தப் பிணிகொடு மேவிய காயமி
 தப்புப் பிருதிவி வாயுவு தேயுவு
 நிற்பொற் ககனமொ டாமிவை பூதக லவைமேவி
 நிற்கப் படுமுல காளவு மாகரி
 டத்தைக் கொளவுடெம் நாடிடு மோடிடு
 ரெட்டுப் பணிகலை பூணிடு நானெனு மடவாண்மை
 எத்தித் திரியுமி தேதுபொ யாதென
 உற்றுத் தெளிவுண ராதுமெய் ஞானமோ
 டிச்சைப் படவுறி யாதுபொப் மாயையி லுழல்வேனை
 எத்திற் கொடுநின தாரடி யாரொடு
 முய்த்தித் டினதரு ளாலுயர் ஞானமு
 திட்டுத் திருவடி யாமுயர் வாழ்வுற இனிதாள்வாய்;
 தத்தத் தனதன தானன தானன
 தித்தித் திமிதிமி தீதக தோதக
 டத்தக் குடகு குட தாகுட தீகுட வெனபேரிச்
 சத்தத் தொலிதிகை தாவிட வானவர்
 திக்குக் கெடவரு சூரர்கள் தூள்பட
 சர்ப்பச் சதமுடி நாணிட் வேலதை யெயிறுவோனே

வெற்றிப் பொடியணி மேனியர் கோசுல
சத்திக் கிடமுநுள் தாதகி வேணியர் .
வெற்புப் புரமது நீறெழ காணிய
வெற்புத் தடமுலை யாள்வளி நாயகி
சித்தத் தமர்சும ராஎமை யாள்கொள
வெற்றிப் புகழ்க்கரு வூர்தனில் மேனிய
பெருமாளே.

164.

வஸந்தா—தீர்ப்புடை.

ஆராதன ராடம் பரத்து
மாறாதுச வாலம் பனத்து
மாவாகன மாமந் திரத்து
ஆறூர்தெச மாமண் பபத்தும்
வேதாகம மோதுந் தலத்து
மாமாறெரி தாமிந் தனத்து
நீராளக நீர்மஞ் சனத்த
நீடாரக வேதண் டமத்த
நீநானற வேமின் றிநிற்க
நீவாவென நீயிங் கழைத்து
பாராவர வானந் தசித்தி
நேரேபர மாநந் தமுத்தி
வீராகர சாமுண் டிசக்ர
பாராகண பூதங் களிக்க
வேதாளச மூகம் பிழைக்க
வேதாமுறை யோவென் றறற்ற
ஆகாசக பாலம் பிளக்க
வேர்மாமர மூலந் தறித்து
வாராகர மேமூங் குடித்து
மாகுரொடு போரம் பறுத்து
வாணசன மேலுந் துணித்த
வாடைர சாளம் படிக்கு
வாவாவென வாவென் றழைத்த
வானோர்பரி தாபந் தவிர்த்த

மடலாலும்
மருளாதே
நியமாக
தரவேணும்;
அமராடி
வடவாலும்
கதிர்வேலா
பெருமாளே.

தீகை.

165.

கருட்டி - கண்டதீர்ப்புடை

கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்பொய்
 களவுமத னூல்பலப டித்தவா வேட்கை
 கனதனமு மார்புமுற லிச்சையா லார்த்து கழுநீரார்
 கமழ்நறைச வாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து
 நிலவரசு நாடறிய கட்டில்போட் டார்ச்செய்
 கருமமறி யாதுசிறு புத்தியால் வாழ்க்கை கருதாதே
 தலமடைசு சாளரமு கப்பிலே காத்து
 நிறைபவுச வாழ்வரசு சத்யமே வாய்த்த
 தெனவுருகி யோடியொரு சற்றுளே வார்த்தை தடுமாறித்
 தழுவியது ராகமும்வி னைத்துமா யாக்கை
 தனையுமரு நானையும வத்திலே போக்கு
 தலையறிவி லேனைநெறி நிற்கநீ தீகை தரவேணும்;
 அலகில்தமிழ் மூலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
 அருணைநகர் கோபுரவி ருப்பனே போற்றி
 அடல்மயில்ந டாவிப்பரி யத்தனே போற்றி அவதான
 அறுமுகசு வாமியெனும் அத்தனே போற்றி
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
 அருணகிரி நாதளனும் அப்பனே போற்றி அசுரேசர்
 பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே பேர்ற்றி
 கரதலக பாலிசுரு வித்தனே போற்றி
 பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே போற்றி பெருவாழ்வாம்
 பிரமனறி யாவிரத தக்ஷிண மூர்த்தி
 பரசமய கோளரித வத்தினால் வாய்த்த
 பெரிடம - மேனியசு கத்தனே யோக்யர் பொருமானே.

உபதேசம்.

166.

ஸஹானு-மீகாசாபு.

அபகார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சரைக்
 குழலாதே
 குறியாதே

உபதேச மந்திரப்
உணைநானி னைந்தருட்
இபமாமு கந்தனக்
இமவான்ம டந்தைபுத்
ஜெபமாலை தந்தசற்
திருவாலி னன்குடிப்

பொருளாலே
பெறுவேனோ !
கிளையோனே
தமிழாலா
குருநாதா
நமாளே.

167.

பிலகரி—ஆதி.

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காணு தெய்த்துத்
கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நானு வர்க்கக்
வருமநேகவி கற்பவி பரிதம
னோபா வத்துக்
மவுன பூரித சத்திய வடிவினை
மாயா மற்குப்
தரும வீமஅ ருச்சன நகுலச
காதே வர்க்குப்
சமர பூமியில் விக்ரம வளைகெ...
நாளோர் பத்தெட்
குரும கீதல முட்பட வுளமது
கோடா மற்கூத்
குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு
மாரா கச்சிப்

தடுமாறுங்
கலைநூலின்
கரிதாய
புகல்வாயே ;
புகலாகிச்
டினிலாளுங்
ரியர்மாளக்
பெருமாளே.

168.

எதுநலகம்போதி—மீசாசாபு.

புவிபுனல் காலுங் காட்டி சிகியொடு வானுஞ் சேர்த்தி
புதுமன மாணும் பூட்டி யிடையூடே
பொறிபுல னீரைந் தாக்கி கருவிகள் நாலுங் காட்டி
புகல்வழி நாலேந் தாக்கி வருகாயம்
பவவினை நூறுங் காட்டி சுவமதி தானுஞ் சூட்டி
பசுபதி பாசங் காட்டி புலமாயப்
படிமிசை போவென் றோட்டி அடிமையை நீவந் தேத்தி
பரகதி தானுங் காட்டி யருள்வாயே;

சிவமய ஞானங் கேட்க தவமுநி வோரும் பார்க்க
 திருநட மாநெல் கூத்தர் முருகோனே
 திருவளர் மார்பன் போற்ற திசைமுக னானும் போற்ற
 றெஜமொடு வானங் காக்க மயிலேறிக்
 குவடொடு சூரன் தோற்க எழுகடல் சூதந் தாக்கி
 குதர்வடி வேலங் கோட்டு குமரேசா
 குவலயம் யாவும் போற்ற பழனியி லாலங் காட்டில்
 குறமகள் பாதம் போற்று பெருமானே,

169.

காம்போதி--தீர்ப்புடை.

கார்ச்சார்துழ லார்விழி யாரயி
 லார்ப்பால்மொழி யாரிடை நூலெழு
 வார்ச்சாரிள நீர்முலை மாதர்கள் மயலாலே
 காழ்க்காதல தாமன மேமிக
 வார்க்காழக னாயுறு சாதக
 மாப்பாதக னுமடி யேனைநி னருளாலே
 பார்ப்பாயலை யோவடி யாரொடு
 சேர்ப்பாயலை யோவுன தாரநுள்
 கூர்ப்பாயலை யோவுமை யாள் தரு குமரேசா
 பார்ப்பாவல ரோதுசொ லால்முது
 நீர்ப்பாரினில் மீறிய கிரை
 யார்ப்பாயுன தாமரு ளாலொர்சொ லருள்வாயே;
 வார்ப்பேரரு ளேபொழி காரண
 நேர்ப் பாவச காரண மாமத
 ஏற்பாழக ளையழி வேயுற அறைகோப
 வாக்காசிவ மாமத மேமிக
 ஆக்காதிப போகம் தேயுறு
 மாத்தாசிவ பால்கு காவடி யர்கள்வாழ்வே
 வேற்காடவல் வேடர்கள் மாமக
 ளார்க்கார்வநன் மாமகி னுதிரு
 வேற்காநேற வேதபு ரீசுரர் தருசேயே
 வேட்டார்மக வான்மக ளானவ
 ளேட்டார்திரு மாமண வார்பொனி
 னுட்டார்பெரு வாழ்வென வேவரும் பெருமானே,

170.

வடாணு—ஆதி.

சயிலாங்க ணைக்கு ருகியிடப்பக்
 கங் கொடுத்த கம்பர் வெகுசாரி
 சதிதாண்ட வத்தர் சடையிடத்துக்
 கங்கை வைத்த நம்பர் உரைமாளச்
 செயல்மாண்டு சித்த மவிழித்தத்
 த்வம்பெ றப்ப கர்ந்த வுபதேசஞ்
 சிறியேன்த னக்கு முரைசெயிற்சற்
 றுங்கு ருத்து வங்கு றையுமோதான் !
 அயில்வாங்கி யெற்றி யுத்தியிற்கொக்
 கன்ற ணைப்பி ளந்து சுரர்வாழ
 அகிலாண்ட முற்று நொடியினிற்சற்
 றுந்தி றற்ப்ர சண்ட முழுநீல
 மயில்தாண்ட விட்டு முதுகுலப்பொற்
 குன்றி டித்த சங்கர் மவிநோதா
 மதுராந்த கத்து வடதிருச்சிற்
 றம்ப லத்த மர்ந்த பெருமானே.

171.

இந்துவந்தான் தோடி—கண்டசாபு

[வங்கார மார்பிலணி தாரொடுபர் கோடசைய
 கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
 வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி வீசஇதழ் மலர்போல
 மஞ்சாடு சாபதுதல் வாளைநைய வேல்விழிகள்
 கொஞ்சார மோககினி யாகநகை பேசியுற
 வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னைசமய லிடுமாதர்
 சங்காளர் குதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுமல்
 சிங்கார தோளர்பண ஆசையுள் சாதியிலர்
 சண்டாளர் சீசிவவர் மாயவலை யோடடியெ னுழலாமற்]
 சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
 வெந்தோட மூலஅழல் வீசவுப தேசமது
 தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேரஅருள் புரிவாயே ;
 சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
 கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
 சிந்தூர பார்வதிசு தாகரந மோநமென விருதோதை

சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோந்மென
 கங்காள வேணிகுரு வானவந மோந்மென
 திண்குர ராழிமலை துன்படவை வேலைவிடு முருகோனே
 இங்கித வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
 பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
 யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர மணிமாற்பா
 எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
 சேங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
 டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுடி வாவமர் பெருமானே.

172.

மாளவி—பூதி.

ஓங்கு மைம்புல னோட நினைத்தின் பயர்வேனை
 ஓம்பெ றும்பரண வாதி யுரைத்தெந் தீனயாள்வாய் ;
 வாங்கி வெங்களை குரர் குலக்கொம் புகடாவி
 வாங்கி நின்றன ஏவி லுகைக்குங் குமரேசர்
 பூங்கி லம்புய வாச மணக்குஞ் சரிமானு
 மூண்ட பைங்குற மாத் மணக்குந் திருமாற்பா
 காங்கை யங்கறு பாசில் மனத்தன் பர்கல்வாழ்வே
 காஞ்சி ரங்குடி ஆறு முகத்தேம் பெருமானே.

173.

பியாக்—பூதி (நிசாகதி)

சந்த னந்தி மிர்த நேந்து குங்கு மங்க டம்பி லங்கு
 சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளுந்
 தண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப வெண்டை யஞ்ச லஞ்சலென்று
 சஞ்சி தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்
 திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று
 சென்ற சைந்து கந்து வந்து க்ருபையோடே
 சிந்தை யங்கு லம்பு குந்து சந்த தம்பு கழந்து னார்து
 செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று மொழிவாயே ;
 அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்த ழிந்தி டம்ப கண்டன்
 அங்க முங்கு லைந்த ரங்கொள் பொடியாக
 அம்ப கும்ப லுங்க லங்க வெஞ்சி னம்பு ரிந்து நின்ற
 அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் முருகோனே

இந்து வங்க ரந்தை தும்பை கொன்றை யஞ்ச லம்பு னைந்தி
 மெப்ப ரன்ற னன்பில் வந்த குமரேசா
 இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர் தம்ப யங்க டிந்த பின்பு
 எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமானே.

174. சங்கராபாண்டி—சதுர அடைதாளம்.

அரிமரு கோனே நமோவென் றறுதியி லானே நமோவென்
 றறுமுக வேளே நமோவென் றுளபாதம்
 அரகர சேயே நமோவென் றிமையவர் வாழ்வே நமோவென்
 றருண சொரூபா நமோவென் றுளதாசை
 பரிபுர பாதா சுரேசன் றருமக ணாதா வராவின்
 பகைமயில் வேலா யுதாடம் பர்நாளும்
 பகர்த்லி லாதா னையேதுஞ் சிலதயி யாவே மைநானுன்
 பதிபச பாசோ பதேசம் பெறவேணும்;
 க்ரதல சூலா யுதாமுன் சலபதி போலா ரவாரங்
 கடினச ராபா னசாமுண் டியுமாடக்
 கிரிபரி மேலே றுவானுஞ் செயசெப சேனா பதியென்
 களமிசை தானே றியேயஞ் சியகூரன்
 குரல்விட நாய்பேய் கள்பூதங் கழுகுகள் கோமா யுகாகங்
 குடல்கொள வேபு சலாடம் பலதோளர்
 குடதிசை வாரா ழிபோலும் படர்ந்தி காவே ரிகுழங்
 குளிர்வய லாரா ரமேவும் பெருமானே.

175. லதாங்கி—மீசரசாபு.

தீராப்	பிணிதிர	சீவாத்	தாமஞான
ஊராட்	சியதான	ஓர்வாக்	கருள்வாயே ;
பாரோர்க்	கிறைசேயே	பாலாக்	கிரிராசே
பேராற்	பெரியோனே	பேதூர்ப்	பெருமானே.

176. பிலஹரி—கண்டசாபு.

முத்துநவ ரத்நமணி பத்திநிறை சத்தியிட
 மொய்த்தகிரி முத்திதரு வெனவோதும்
 முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள்
 முப்பதுமு வர்க்கசுர ரடிபேணி

பத்துமுடி தத்துமவகை புற்றகணை விட்டஅரி
 பற்குணை வெற்றிபெற ரதமுநம்
 பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள்
 பத்தர்மன துற்றசிவம் அருள்வாயே ;
 தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு திக்குகு
 தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
 திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு
 செச்சரிக்கை செச்சரிக்கை யெனஆடும்
 அத்தனுட னெத்தநட நித்திரிபுவ னத்திரவ
 சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
 அற்பவிடை தற்பமது முற்றுநிலை பெற்றுவள
 ரற்கனகை பதம்புரி பெருமாளே.

117.

தோடி—ஆதி.

தசையு முதிர்மு நிணமொடு செருமிய
 கரும கிருமிக னொழுகிய பழகிய
 சடல வுடல்கடை சடலையி லிடுகிறு குடிப்பேணுஞ்
 சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
 சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்சிலர்
 சவலை யறிவினர் நெறியினை விடஇனி யடியேனுக்
 கிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வுறவொரு
 வசன மறஇரு வினையற மலமற
 இரவு பகலற எனதற நினதற அதுபூதி
 இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகள்
 னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
 இருமை யொருமையில் பெருமையை வெளியிட மொழிவாயே ;
 அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
 அமலை விமலைக் னொழுவரும் வழிபட
 அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ ளபிராமி
 அநகை அனுபவை அதுதயை அபிரவை
 அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
 அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய சிறியோனே

வசவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
 மவுன மருளிய மகிமைபு மிமையவர்
 மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேலும்
 மயிலு மியலறி புலமைபு முபரிட
 மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
 வடிவு மிளமைபும் வளமைபு மழ்க்கிய பெருமானே.

178.

அசாவேரி—நபகம். (லதசமம்)

ஏக மாய்ப்பல வாய்ச்சிவ
 போக மாய்த்தெளி வாய்ச்சிவ
 மீதெ னுக்குரு வார்த்தையை யுணராதே
 ஐழு பார்க்கும்வி யாக்கிரன்
 யர்னெ னுப்பரி தேர்க்கரி
 யேறு மாப்பிறு மாப்புட னர்சாகித்
 தோகை மார்க்கொரு காற்றொலை
 யாத வேட்கையி னுற்கெடு
 சோர்வி னுற்கொடி தாக்கையை யிழவாழுன்
 சோதி காட்டவ ராச்சுத
 நாத னார்க்கருள் போற்றிய
 தூரி தாப்பர மார்த்தம தருள்வாயே;
 நாக மேற்றியில் வார்க்கய
 னுன பேர்க்கரி யார்க்கொரு
 னுன வார்த்தையி னுற்குரு பர்னய
 நாத் நாட்டமு ருப்பல
 காலும் வேட்கையி னுற்புகல்
 நாவ லோர்க்கரு ளாற்பத மருள்வாழ்வே
 வேக மேற்கொள ராப்புடை
 தோகை மேற்கொடு வேற்கொடு
 வீர மாக்குலை யாக்குல வரைசாய
 மேலை நாட்டவர் பூக்கொடு
 வேல போற்றியெ னுத்தொழ
 வேலை கூப்பிட னீக்கிய பெருமானே.

பூஜை செய்ய.

179.

நாட்டைக் குறிஞ்சி—ஆதி.

தடக்கைப் பங்கயந் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தனையுசற்
 கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்
 கழற்குத் தொண்டுகொண் டருள்வாயே;
 படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 பரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங்
 குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரந்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

180.

ஆனந்த பைவி—நீர்புடை.

[கொம்பனை யார்கா துமோதிரு
 கண்களி லாமோ தசீதள
 குங்கும பாடி ரபூஷண நகமேவு
 கொங்கையி னீரா விமேல்வளர்
 செங்கழு நீர்மா லேகுடிய
 கொண்டையி லாதா ரசோபையில் மருளாதே]
 உம்பர்கள் ஸ்வாமீ நமோநம
 எம்பெரு மானே நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
 உன்புகழேபா டிநானினி
 அன்புட னா ரபூசைசெய்
 துயந்திட வீணைப் படாதருள் புரிவாயே;

பம்பர மேபோ லஆடிய .

சங்கரி வேதா ளநாயகி

பங்கய சீபா தநாபுரி

கரஞ்ருவி

பங்கமி லாரீ லிமோடிப

யங்கரி மாகா ளியோகினி

பண்டுசு ராபா னஞ்ருநெ

டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவா ழிவாழியெ

னும்படி ஹீரு னவேல்தர

என்றுமு ளானே மனோகர

வயலூரா

இன்சொல்வி சாகா க்ருபாகர

செந்திலில் வாழ்வா கியேயடி

யென்றனை யீடே றவாழ்வருள்

பெருமானே.

181.

நீலாம்புரி—ஆதி.

[ஆல காலமெ னக்கொலை முற்றிய

வேல தாமென மிக்கவி ழிக்கடை

யாலு மோகம்வி னைத்துவி தத்துட

னினைஞோரை

ஆர வாணைமெ யிட்டும் றித்துவி

கார மோகமெ முப்பிய தற்குற

வான பேரைய கப்பி வித்ததி

விதமாகச்

சால மாலைய ளித்தவர் கைப்பொருள்

மாள வேசிலு கிட்டும் ருட்டியெ

சாதி பேதம றத்தழு வித்திரி

மடமாதர்]

தாக போகமொ ழித்துஉ னக்கடி

யானென் வேள்விமு கத்தவ முற்றிரு

தானே நாளும்வ ழுத்திரி னைத்திட

அருள்வாயே;

வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு

காறு பூனைத ரித்தச டைத்திரு

வால வாயன ளித்தரு ளற்புத

முருகோனே

மாய மாடுடை ரக்கரை வெற்றிகொள்

வாலி மார்புதொ னைத்திட விற்கொடு

வாளி யேவிய மற்புய னச்சுதன்

மருகோனே

நாலு வேதந விற்றுமு றைப்பயில்
 வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்திடை
 நாடி யோடிகு றத்தித னைக்கொடு
 நாளி கேரம்வ ருக்கைப முத்துதிர்
 சோலை சூழ்ப்பு நீப்பதி யிற்றிரு
 ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள்

182.

நாதநாமகீயா—நுபகம் (லதுசமம்).

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்	
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்	
கருமவச னங்க ளால்மறித்	தனலுதிக்
கவலைபடு கின்ற யோககற்	
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்	
கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச்	செயல்மாளக்
குறைவறவி றைந்த மோனநிர்க்	
குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்	
குருமலைவி ளங்கு ஞானசற்	குருநாதா
குமரசர னென்று கூதளப்	
புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்	
பதடிகள புண்ட ரீகமுற்	றுணர்வேனோ!
சிறைதனைவி ளங்கு பேர்முடிப்	
புயலுடன டங்க வேபிழைத்	
திமையவர்கள் தங்க ஞாற்புகச்	சமராடித்
திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்	
சிகரிகளும் வெந்து நீறெழுத்	
திகிரிகொள நந்த சூடிகைத்	திருமாலும்
பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்	
பிரமணமு னிந்து காவலிட்	
டொருநொடியில் மண்டு சூரணைப்	பொருதேறிப்
பெருகுமத கும்ப லாளிதக்	
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்	
பிடிதனைம ணந்த சேவகப்	பெருமானே,

183.

கேதாரகௌளம்—ஆதி.

கொந்து வார்தூ வடியினு மடியவர்
 சிந்தை வாரிச நடுவினு நெறிபல
 கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய குருநாதா
 கொங்கி லேந்தரு பழியி லறுமுக
 செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
 கொந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோத
 தந்தர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
 சந்தி யர்தது தனதென வருமொரு
 சம்பர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து விரைநீபச்
 சஞ்ச நீகரி கரமுரல் தமனிய
 கிண்கி ணீமுக விதபத யுகமலர்
 தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே ;
 சிந்து வாரமு மிதழிபு மிளநவ
 சந்தர ரேகையு மரவமு மணிதரு
 செஞ்ச டாதார் திருமக வெனவரு முருகோனே
 செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
 சந்த னுடவி யினுமுறை குறமகள்
 செம்பொ னூபுர கமலமும் வளையணி புதுவெயும்
 இந்து வாண்முக வசனமு ம்ருகமத
 குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
 இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம
 இந்தர கோபமு மரகத வடிவமு
 மிந்தர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
 மிந்தர நீலமு மடலிடை யெழுதிய பெருமானே.

184.

கல்யாணி—கண்டசாபு.

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழந்த
 ஆவுடைய மானு தந்த குமரேசா
 ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று
 ஆளுமுனை யேவ ணங்க அருள்வாயே;
 பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
 பூரணசி வாக மங்க ளாயிராதே

பூணுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேநி னைந்து
 போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை
 நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து
 நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச
 நேர்மைகிள னூர்தி கழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்தர்
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா
 ஒதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமாளே.

185.

கேதாமி—ஆதி.

அரியய நறியா தவரெரி புரமு
 ணதுபுக நகையே வியநாதர்
 அவர்சடை மிசையோர் வனிதையர் பதிசீ
 றழலையு மழுநேர் பிடிநாதர்
 வரைமக ளொருக றுடையவர் மதனா
 கமும்விழ விழியே வியநாதர்
 மனமகிழ் குமரா எனவுன திருதாள்
 மலரடி தொழுமா றருள்வாயே
 அருவரை யிருக றிடவொரு மயில்மே
 லவனியை வலமாய் வருவோனே
 அமரர்க ளிகல்நீ டசரர்கள் கிரமே
 லயில்தனை விசையாய் விடுவோனே
 வரிசையொ டொருமா தினைதரு வனமே
 மருவியொர் குறமா தனைவேடா
 மலைகளில் மகிழ்வாய் மருவிரல் வடுகூர்
 வருதவ முனிவோர் பெருமாளே.

186.

பைரவி—ஆதி.

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை
 வெறியனை நிறைபொறை வேண்டி டாமத
 சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த வீணனை மிகுகேள்வி

தவநெறி தனைவிட்டு தாண்டு காலியை
 யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
 சமடனை வலியஅ சாங்க மாகிய - தமியேனை
 விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
 மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
 விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய வினையேனை ;
 வெகுமல ரதுகொடு வேண்டி யாகிலு
 மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
 விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழு அருள்வாயே;
 ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண
 னிருபது புயமுட னேந்து மேதிபு
 மொருகனை தனிலற வாங்கு மாயவன் ஒருகோனே
 உனதடி யவர்புகழாய்ந்த நூலின
 ரமரர்கள் முனிவர்க ளீந்த பாலகர்
 உயர்கதி பெறஅரு ளோங்கு மாமயி லுறைவோனே
 குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு
 களமிசை யறமது தீர்ந்த சூரர்கள்
 குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தூளெழு முனிவோனே
 கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு
 மிடறினி விருவென ஏந்து மீசரர்
 குருபர னெனவரு கூந்த ஸ்ருதை பெருமானே.

187.

கௌரமனோஹர்—ஆதி.

அவசியமுன் வேண்டிப் பலகாலும்
 அறிவினுணர்ந் தாண்டிக் கொருநாளில்
 தவசெபமுந் தீண்டிக் கனிவாகிச்
 சரணமதம் பூண்டற் கருள்வாயே;
 சுவதமொடுந் தாண்டித் தகளுர்வாய்
 சடுசமடிந் காண்டற் கரியானே
 சிவகுமரன் பிண்டிற் பெயரானே
 திருமுருகன் பூண்டிப் பெருமானே.

188.

ஸீம்மேந்தாமத்யமம்—ஜுதி (திசாகதி.)

அகல நீளம் யாதாலு மொருவ ராலு மாராய	
அரிய மோன மேகோயி	லெனமேனி
அசைய வேக்ரி யாபீட மிசைபு காம காஞான	
அறிவி னாத ராமோத	மலர் தூவிச்
சகல வேத னுதித சகல வாச காதித	
சகல மாக்ரி யாதித	சிவஞட
சகல சாத காதித சகல வாச னுதித	
தனுவை நாடி மாயுசை	புரிவேனோ !
விகட தார சூதான நிகள பாத போதூள	
விரக ராக போதார	சுரர்கால
விபுத மாலி காரீல முகப டாக மாயூர	
விமல வ்யாப காசீல	கவிநோத
ககன கூட பாடர தவள சோபி தாளான	
கவன பூத ராருட	சதகோடி
களப காம வீர்வீச கரமு கார வேல்வீர	
கருணை மேரு வேதேவர்	பெருமானே.

189.

பந்துவாளி—நபகம்.

சமயபத்தி வ்ருதர்த்தனை	நினையாதே
சரணபத்ம சிவார்ச்சனை	தனைநாடி
அமையசற்கு ருசாத்திர	மொழி தூலால்
அருளெனக்கி னிமேற்றுணை	தருவாயே ;
உமைமுலைத்த ருபாற்கொடு	அருள்கூறி
உரியமெப்த்த வமாக்கிந	லுபதேசத்
தமிழ்தனைக்க ரைகாட்டிய	திறலோனே
சமணரைக்க முவேற்றிய	பெருமானே.

அறியாமை கூறல்.

190.

அடாண—ஜுதி.

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்	
பாவையர் தோதக் லீலைநி ரம்பிச்	
சூழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப்	புதிதான

தூதொடு நான்மணி மலைப் பந்தக்
 கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
 தோமுறு காலையர் வாசல்தொ றும்புக்
 காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
 கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
 காதக லோபவ்ரு தாவனை நின்றைப்
 காரண காரிய லோகப் பஞ்சச்
 சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்
 காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞானத வஞ்சற்
 பாலன மீதும னுன்முக டெம்பொற்
 பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
 பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டிற்
 பாவியி ராவண னுர்தலை சிந்திச்
 சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்
 பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்
 சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
 நீதவள் வாழ்புன மாடுமென முந்தித்
 தேமொழி பானித கோமள இன்பக்
 சேலொடு வானைவ ரால்கள்கி ளம்பித்
 தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
 சீரலை வாய்கநர் மேவிய கந்தப்
 கலமாருங்
 புலையேனைக்
 றருளாதோ!
 றமராடிப்
 கினியோனே
 கிரிதோய்வாய்
 பெருமானே,

191.

சேங்குநட்டி—கண்டகாடி.

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெ ரிந்து
 கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிசுவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து
 அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
 அறுசமய நீதி யொன்று
 அசனமீடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் நின்று
 அறுதினமு நாண மின்றி
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள் ரங்க
 ருல்களவு மால்ம கிழ்ந்த
 மதனாலே
 மிகவாடி
 மறியாமல்
 யழிவேனோ!
 மருகோனே

உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
உறை புகலி யூரி லன்று வருவோனே
பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா
பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீள் வென்று
பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே.

192.

கானடா—கண்டதீர்ப்புடை.

ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே
உனதுபழ நிமலையெனு முரைச் சேவித் தறியேனே
பெருபுலியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நீன்குவனெ னுசைப் பாடைத் தவிரேனோ!
துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே
விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே.

193.

காகாபிரியா—ஆதி.

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
சாக்ஷிய றப்பசி யாறியை நீறிடு
சாஸ்த்ரவ ழிக்கதி தூரனை வேர்விழு தவழும்கும்
தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழக்குறை ஞானியை நாள்வரை தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய புலையேனைப்
போக்கிவி டக்கட னேஅடி யாரொரு
போய்ப்பெறு கைக்கலை யோகதி யானது
போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாஅருள் புரிவாயே;
மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி
மூர்க்ககு லத்தினி பிஷணர் சோதரி முழுமோடி

மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
 பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை
 மேட்டன்வ னைத்தொரு தேர்மீசை யேகொடு முகிலேபோய்
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற
 மார்க்கமு டுத்தவி லாளிகள் நாயகன் மருகோனே
 வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை
 வாழ்த்தம லர்க்கழு நீர்தரு நீர்க்குனை
 வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேகிய பெருமாளே.

194. இந்துவிதான் நோடி—ஆதி.

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழி யர்தங்கள்
 மாயம தொழிந்து தெளியேனே
 மாமலர் கள்கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
 மாபத மணிந்து பணியேனே
 ஆதியொ மெந்த மாகிய நலங்கள்
 ஆறுமு கமென்று தெரியேனே
 ஆனத னிமந்தர ரூபமி லைகொண்ட
 தாமெ யிலென்ப தறியேனே
 நாதமொடு விந்து வானவு டல்கொண்டு
 நானில மலைந்து திரிவேனே
 நாகம ணிகின்ற நாதமி லைகண்டு
 நாடிய தில்லின்று தொழுக்கேனே
 சோதியு ணர்கின்ற வாழ்வுசி வமென்ற
 சோகம துதந்து ளையாள்வாய்;
 சூரர்கு லம்மென்று வாகையொடு சென்று
 சோலைம லைநின்ற பெருமாளே.

195. முகாரி—ஆதி.

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
 அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
 அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை அஞ்சபூதம்

த ட ன ன

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை
 அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை
 அழுகலை யவிசலை ஆறான ஆணனை அன்பிலாத
 கவடனை விகடனை நானாவி காரனை
 வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய
 கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை வெம்பிவீழும்
 களியனை யறிவுரை பேணாத மாதுட
 கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
 கதியிவி தனையடி நாயேனை யானுவ தெந்தநாளோ!
 மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு
 மரகத முழுகிய காகோத ராஜனு
 மதநெறி யுடன்வளர் சோனாடர் கோனாட நும்பர்சேரும்
 மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழ நாயகர்
 மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோடுஷன்
 மலைமக னுமைதரு வாழ்வேம தோகர மன்றுளாடும்
 சிவசிவ ஹரஹர தேவாந மோநம
 தெரிசன பரகதி யானாய்ந மோநம
 திசையினு மிசையினும் வாழ்வேந மோநம செஞ்சொல்சேரும்
 திருதரு கலவிம னாளாந மோநம
 திரிபுர மெரிசெய்த கோவேந மோநம
 ஜெயஜெய ஹரஹர தேவாசு ராதிபர் தம்பிரானே,

196.

சேங்குநட்டி—மீசாசாபு.

தார ணிக்கதி பாவி யாய்வெகு
 குது மெத்திய மூடனாய் மன
 சாத னைக்கள வாணி யாயுறு மதிமோக
 தாப மிக்குள வீண னாய்பொரு
 வேல்வி ழிச்சிய ராகு மாதர்கள்
 தாழு யச்செயு மேது தேடிய நினைவாகிப்
 பூர ணாச்சிவ ஞான காவிய
 மோது தற்புணர் வான நேயர்கள்
 பூசு மெய்த்திரு நீறி டாதிரு வினையேனைப்

பூசி மெய்ப்பத மான சேவடி
 காண வைத்தருள் ஞான மாகிய
 போத கத்தினை யேயு மாறருள் புரிவாயே;
 வார ணத்தினை யேக ராவுமு
 னேவ னைத்திடு போது மேவிய
 மாய வற்கித் மாக வீறிய மருகோனே
 வாழு முப்புர வீற தானது
 நீறெ ழுப்புடை யாக வேசெய்த
 மாம திப்பிறை வேணி யாரருள் புதல்வோனே
 கார ணக்குறி யான நீதிய
 ரான வர்க்குமு னாக வேநெறி
 காவி யச்சிவ னூலை யோதிய கதிர்வேலா
 கான கக்குற மாதை மேவிய
 ஞான சொற்கும ராப ராபர
 காசி யிற்பிர தாப மாயுறை பெருமானே.

197.

தோடி—தீர்ப்புடை.

பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்
 தணியு முரமுமெய்ப் ப்ரபையு மருமலர்ப்
 பதமும் விரவுகக் குடமு மயிலுமுட் பரிவாலே
 படிய மனதில்லைத் துறுதி சிவமிகுத்
 தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்
 பசியில் வரும்வர்க் கசன மொருபிடிப் படையாதே
 சருவி யினியநட் புறவு சொலிமுதற்
 பழகு மவரெனப் பதறி யருகினிற்
 சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித் திடுமானார்
 தமது ம்ருகமதக் களப புளகிதச்
 சயில நிகர்தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்
 தழுவி யவசமுற் றுருகி மருளெனத் திரிவேனே!
 கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்
 கெருவ மதமொழித் துடல்கள் துணிபடக்
 கழுகு பசுகெடக் கடுகி அயில்விடுத் திடுதீரா

கமல அயனுமச் சதனும் வருணனக்
 கினிய நமனுமக் கரியி லுறையுமெய்க்
 கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப் புரிவோனே
 இரையு முத்தியிற் கடுவை மிடறமைத்
 துழுவ யதனடுத் தரவு பணிதரித்
 திலகு பெறநடிப் பவர்மு னருளுமுத் தமவேனே
 இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்
 தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்
 கினிய காபுரப் பதியி லறுமுகப் பெருமானே.

198.

மோகனம்—நபகம்.

அணிசெவ்வியார் திரைசூழ்ப்புவி
 தனநிவ்வியே கரையேறிட
 அறிவில்லியா மடியேனிட ரதுதீர
 அருள்வல்லையோ நெடுநாளின
 மிருளில்லிலே யிடுமோவுன
 தருளில்லையோ இனமானவை யறியேனே!
 குணவில்லதா மகமேரினே
 யணிசெவ்வியா யருணசல
 குருவல்லமா தவமேபெறு குணசாத
 குடிவில்லமே தருநாளெது
 மொழிநல்லயோ கவரேபணி
 குணவல்லவா சிவனேசிவ குருநாதா
 பணிகொள்ளிமா கணபூதமொ
 டமர்களிகா னகநாடக
 பரமெல்லியார் பரமேச்வரி தருகோவே
 படரல்லிமா மலர்பாணம
 துடைவில்லிமா மதனாரனே
 பரிசெவ்வியார் மருகாசுர முருகேசா
 மணமொல்லியா கருகாகன
 தனவல்லமோ கனமோடமர்
 மகிழ்தில்லமா நடமாடின ரருள்பாலா

மருமல்லிமா வனநீடிய

பொழில்மெல்லிகா வனமாடமை

வடமுல்லைவா யலின்மேவிய

பெருமானே.

199.

பீலஹி—ஆதி.

இகல வருதிரை பெருகிய சலந்தி
 நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி
 னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினை யதுதீர
 இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன
 மிசைய நினைகிலி யிதமுற வுனதரு
 ளிவர வருகிலி அயர்கிலி தொழுகிலி உமைபாகர்
 மகிழு மகவென அறைகிலி நிறைகிலி
 மடமை குறைகிலி மதியுணர் வறிகிலி
 வசன மறவுறு மவுனமொடு நிறைகிலி மடமாதர்
 மயம தடரிட இடருறு மடியனு
 மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
 மருவ அருள்தரு கிருபையின் மலிகுவ தொருநாளே!
 சிகர தனகிரி குறமக ளினிதுற
 சிலத நலமுறு சிலபல வசனமு
 திறைய அறைபயி லறுமுக நிறைதரு மருணீத
 சிரண புரணவி தரணவி சிரவண
 சரணு சரவண பவருக சயனொளி
 திரவ பரவதி சிரமறை முடிவுறு பொருணீத
 அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
 யகர அருளதி தெருளதி வலவல
 அரண முரணுறு மசுரர்கள் கெடஅயில் விடுவோனே
 அழகு மிலகிய புலமைபு மகிமைபு
 வளமு முறைதிரு மயிலையி லுததின
 மமரு மரகர சிவசுத அடியவர் பெருமானே.

200.

அடாண—கண்டசாபு.

படியையள விடுநெடிய கொண்டலுஞ் சண்டனும்
 தமரசது மறையமரர் சங்கமுஞ் சம்புவும்
 பரவரிய நிருபன்வீர கன்சுடுஞ் சம்பனன் செம்பொன்மேனிப்

பரமனெழில் புணையுமர வங்களுங் கங்கையுந்
 திருவளரு முளரியொடு திங்களுங் கொன்றையும்
 பரியகுமி ழறுகுகன தும்பையுஞ் செம்பையுந் துன்றுமூலச்
 சடைமுடியி லணியுந்ல சங்கரன் கும்பிடுங்
 குமரனறு முகவன்மது ரந்தருஞ் செஞ்சொலன்
 சரவணியில் வருமுதலி கொந்தகன் கந்தனை யுயர்நூபாடித்
 தணியவொலி புகலும்வித மொன்றிலுஞ் சென்றிலன்
 பகிரவொரு திணையளவு பண்புகொண் டண்டிலன்
 தவநெறியி லொழுகிவழி பண்படுங் கண்கணஞ் சிந்தியாதோ!
 கடுகுபொடி தவிடுபட மந்திரந் தந்திரம்
 பயிலவரு நிருதருட லம்பிளந் தம்பரங்
 கதறிவெகு குருதிநதி பொங்கிடுஞ் சம்பரமங் கண்டுசேரக்
 கழுநுநரி கொடிகருட னங்கெழுந் தெங்குநின்
 மலகைபல திமிலகொடு தந்தனந் தந்தனங்
 கருதியைச பொசியுந் கண்கண் டின்புறந் துங்கவேலா
 அடல்புணையு மிடைமருதில் வந்திணங் குங்குணம்
 பெரியகுரு பரகுமர சிந்தூரஞ் சென்றடங்
 கடவிதனி லுறைகுமரி சந்திலங் குந்தனந் தங்குமார்பா
 அருணமணி வெயிலிலகு தண்டையம் பங்கயங்
 கருணைபொழி வனகழலி லந்தமுந் தம்பமென்
 மழகுபெற நெறிவருடி யண்டருந் தொண்டுறந் தம்பிரானே.

201.

பைவி—ஆதி.

பகிர நினைவொரு திணையள விலுமிலி
 கருணை யிலியுன தருணையொ டுதணியல்
 பழநி மலைகுரு மலைபணி மலைபல மலைபாடிப்
 பரவு மிடறிலி படிறுகொ டிடறுசொல்
 பழகி யழகிலி குலமிலி நலமிலி
 பதிமை யிலிபவு ஷதுமிலி மகிமையி லிகுலாலன்
 திகிரி வருமொரு செலவினி லெழுபது
 செலவு வருமன பவுரிகொ டலமரு
 திருக னுருகுத லழகுதல் தொழுகுதல் நிணியாத
 திமிர னியல்பிலி யருளிலி பொருளிலி
 திருடன் மதியிலி கதியிலி விதியிலி
 செயலி லுணர்விலி சிவபத மடைவது மொருநாளே !

மகர சலநிதி முறையிட நிசுசரன்

மகுட மொருபது மிருபது திரள்புய

வரைபு மறவொரு கணைதெரி புயல்குரு

ந்ருபதுதன்

மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய

வரத னிருதிறல் மருதொடு பொருதவன்

மதலை குதலையின் மறைமொழி யிகழிர

ணியநாகம்

உகிரி னுதிதொடு வகிருமொ ரடலரி

திகிரி தரமர கதகிரி யெரியுமிழ்

உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு

மருகோனே

உருகு மடியவ ரிருவினை யிருள்பொரு

முதய தினகர இமகரன் வலம்வரும்

உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு

பெருமானே.

202.

எதுநலகாம்போதி—நுபகம் (லதசமம்.)

ஆசார வீன னறிவிலி கோபாப ராதி யவகுண

னாகாத நீச னதுசிதன்

விபரீதன்

ஆசாவிசார வெகுவித மோகாச நீத பரவச

னாகாச நீர்ம ணனல்வளி

யுருமாழி

மாசான நாலெண் வகைதனை நீநானை னாத அறிவுளம்

வாயாத பாவி யிவனென

நினையாமல்

மாதாபி தாவி னருணல மாறாம காரி லெனையினி

மாளுன போத மருள்செய

நினைவாயே;

வீசால வேலை சுவறிட மாகுரர் மாப்பு துளைபட

வேதாள ராசி பசுகெட

அறைகூறி

மேகார வார மெனஅதிர் போர்யாது தான ரெம்புர

மீதேற வேல்கொ டமர்செயு

மினையோனே

கூசாது வேட னுமிழ்தரு நீராடி யூனு ணெனுமுறை

கூறாமனீய அவனுக்

தருசேடங்

கோதாமெ னும லமுதுசெய் வேதாக மாதி முதல்தரு

கோலோக நாத குறமகள்

பெருமானே.

203.

கமான்—நுபகம் (லதசமம்.)

பழுதற வோதிக் கடந்து

பகைவினை தீரத் துறந்து

பலபல யோகத் திருந்து

மதராசன்

பரிமள பாணத் தயர்ந்து
 பனைமட லூர்தற் கிசைந்து
 பரிதவி யாமெத் தநொந்து மயல்கூர
 அழுதழு தாசைப் படுங்க
 ணபிரய மாதர்க் கிரங்கி
 யவர்விழி பாணத் துநெஞ்ச மறைபோய்நின்
 றழிவது யான்முற் பயந்த
 விதிவச மோமற் றையுன்ற
 னருள்வச மோஇப் ரமந்தெ ரிகிலேனே!
 எழுதரு வேதத் துமன்றி
 முழுதினு மாய்நிற் குமெந்தை
 யெனவொரு ஞானக் குருந்த ருளமேவும்
 இருவுருவாகித் துலங்கி
 யொருகன தூணிற் பிறந்து
 இரணியன் மார்மைப் பிளந்த தனியாண்மை
 பொழுதிசை யாவித் ரமன்தன்
 மருகபு ராரிக் குமைந்த
 புளகப டிரக் குரும்பை யுடன்மேவும்
 புயல்கரி வாழச் சிலம்பின்
 வனசர மாணுக் குகந்து
 புனமிசை யோடிப் புகுந்த பெருமானே

204.

தனுசி—நுபகம்.

மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
 மனநிலை நிலாத பேயன் ஆவமாயை
 வகையது விடாத பேடி தவநிலை விலாத மோடி
 வரும்வகை யிதேது காய மெனநாடும்
 விதியிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
 வினையிகல் விடாத கூள னெனைநீயும்
 மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக
 மிகுமுன துறநுப தான மருள்வாயே;
 எதிர்வருமுதார சூர னிருபிள வதாக வேலை
 யியலொடு கடாவு தீர குமரேசா

இனிய சொல் மறாத சீலர் கருவழி வராமல் நானும் .
 இளமைய துதானு மாக நினைவோனே
 நதியுட னராவு பூணு பரமர்கு ருநாத னான
 நடைபெறு கரே மான மயில்வீரா
 நகைமுக விரோத ஞான குறமினு டனேகு லாவு
 நவமணி யுலாவு மார்ப பெருமானே.

வாழ்வு நிலையாமை.

205.

நாட்டைக்கூறிஞ்சி—தீர்ப்புடை.

கருவடைந்து பத்துற் றதிங்கள்
 வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
 கடையில்வந்து தித்துக் குழந்தை வடிவாகி
 கழுவிவங்கெ டுத்துச் சுரந்த
 முலையருந்து விக்கக் கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி
 அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்சுட் டிதண்டை வயதேறி
 யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து
 அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
 பிணியுழன்று சுற்றித் திரிந்த
 தமையுமுன்குரு பைச்சித் தமென்று பெறுவேனோ!
 இரவியிர்த்ரன் வெற்றிக் குரங்கி
 ன்ரச ரென்று மொப்பற் றவுந்தி
 யிறைவ னெண்கி னக்கர்த் தனென்றும் நெடுநீலன்
 எரியதென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அதுமனென்றும் ஒப்பற் றஅண்டர்
 எவருமிந்த வர்க்கத் தில்வந்து புனமேவ
 அரியதன்ப டைக்கர்த் தரென்று
 அசுரர்தங்கி லோக்கட் டைவென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற் றபண்பின் மருகோனே
 அபணையும்பு டைத்துச் சினந்து
 உலகமும்பு டைத்துப் பரிந்து
 அருள்பரங்கி ரிக்குட் சிறந்த பெருமானே.

கானடா—ஆதி (உசீ)

206.

நிலையப் பொருளை புடலாக் கருதி
 நெடுநாட் பொழுது மவமேபோய்
 நிறைபோய்ச் சென்று குருடாய்ப் பிணிகள்
 நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
 மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
 மடிவேற் குரிய நெறியாக
 மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
 மலர் தாட் கமல மருள்வாயே;
 கொலைகாட், ட்வுணர் கெடமாச் சலதி
 குளமாய்ச் சுவற முதுகுதம்
 குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
 கொதிவேற் படைபை விடுவோனே
 அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
 அழியாப் புரித வடிவாகும்
 அரனாக் கதித பொருள்காட் டதிப
 அடியார்க் கெளரிய பெருமானே.

207.

செஞ்சுருட்டி—மீகாசாபு

வந்து வந்து முன்த வழந்து வெஞ்சு கந்த யங்க நின்ற
 மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு முந்தையோடு
 மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர் விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
 செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றவீடு
 கொந்த னைந்த குந்த ளந்த மைந்து குங்கு மந்த யங்கு
 கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குகாலம்
 கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்ச
 செஞ்சு தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்;
 சந்த டார்தெ முந்த ரும்பு மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 கந்த ரம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே
 தண்க டங்க டந்து சென்று பண்க டங்க டார்த இன்சொல்
 திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சுகோவே
 அந்த கன்க லங்க வந்து கந்த ரங்க லந்த சிந்து
 ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமார்பு.

அம்பு னம்பு குந்த நண்பர் சம்பு நன்பு ரந்த ரந்த
ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே.

208. சாவேரி—ஆதி(தீசாகதி).

கள்ள முள்ள வல்ல வல்லி கையி லள்ளி பொருளியக்
கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு கல்வி செல்வர் கிளைமாய
அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு மல்லல் சொல்ல முடியாதே
ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய ஐய செய்ய கழல்தாராய்;
வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு வள்ளி கிள்ளை மொழியாலே
மைய லெய்து மைய செய்யில் வையில் வெள்வ னைகளேற
மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின் வெள்ள வேள்ளி நகர்வாழ்வே
வெய்ய சைய வில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே.

209. கேதாரகௌளம்—நுபகம்.

தினமணி சார்ங்க பாணி யென மதிள் நீண்டு சால
தினகர னேய்ந்த மாளி கையிலிராஞ்
செழுமணி சேர்ந்த பீடி கையிலிசை வாய்ந்த பாடல்
வயிரியர் சேர்ந்து பாட இருபாலும்
இனவளை பூண்கை யார்க வரியிட வேய்ந்து மலை
புழுக்கில் சாந்து பூசி யரசாகி
இனிதிரு மாந்து வாழு மிருவினை நீண்ட காய
மொருபிடி சாம்ப லாகி விடலாமோ !
வனசர ரேங்க வான முகடுற வோங்கி ஆசை
மயிலொடு பாங்கி மார்க ளருகாக
மயிலொடு மான்கள் சூழ வளவரி வேங்கை யாகி
மலைமிசை தோன்று மாய வடிவோனே
கனசமண் மூங்கர் கோடி கழுமிசை தூங்க நீறு
கருணைகொள் பாண்டி நாடு பெறவேதக்
கவிதரு காந்த பால கழுமல பூந்த ராய
கவுணியர் வேந்த தேவர் பெருமானே.

210. பூரிகல்யாணி—தீர்புடை

இபமாந்தர் சக்ர பதிசெறி
படையாண்டு சக்ர வரிசைக
விடவாழ்ந்து திக்கு விசயம், ணரசாகி

இறுமாந்து வட்ட வணைமிசை
 விரிசார்ந்து வெற்றி மலர்தொடை
 யெழிலார்ந்த பட்டி வகைபரி மளலேபர்
 தபனாங்க ரத்ந வணிகல
 னிவை சேர்ந்த விச்ச வடிவது
 தமர்கூழ்ந்து மிக்க வுயிர்நழு வியபோது
 தழல்தாங்கொ ஞத்தி யிடவொரு
 பிடிசாம்பல் பட்ட தனிகிலர்
 தனவாஞ்சை மீக்கு னடிதொழ நிணயாரே !
 உபசார்த சித்த குருகுல
 பவபாண்ட வர்க்கு வரதன்மை
 யுருவோன்பர் சித்த நெடியவன் ரிஷிகேசன்
 உலகின்ற பச்சை யுமையணன்
 வடவேங்க டத்தி லுறைபவ
 னுயர்சார்ங்க சக்ர கரதலன் மருகோனே
 த்ரிபுராந்த கற்கு வரசுத
 ரதிகார்தன் மைத்து னமுருக
 திறல்பூண்ட சுப்ர மணியஷண் முகவேலா
 திரைபாய்ந்த பத்ம தடவய
 லியிலவேந்த முத்தி யருள் தரு
 திருவாஞ்சி யத்தி லமரர்கள் பெருமானே .

211.

செஞ்சுருட்டி—கண்டசாபு.

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழ்ந்து
 அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
 அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
 அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினாறாய்
 சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
 திருவடிக ளேநி னைந்து துகியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுசுவலை யாபு முன்று
 திரியுமடி யேனை யுன்ற னடிசேராய்;
 மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீத னிரந்த மகதேவர்

மனமகிழ வேய ணைந்து வொருபுறம் தாக வந்த
 மலைமகர்க்கு மார துங்க வடிவேலா
 பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
 படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா
 பரமபத மேசெ றிந்த முருகனென வேயு கந்து
 பழநிமலை மேல மந்த பெருமானே.

212.

ராகமாலிகை—கண்டிசாபு.

மோகனம்.

அறுகுதுனி பனியனைய சிறியதுனி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொனென வுடல்வளர
 ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
 வசந்தா.

அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
 அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அவிபுறு சுடர்போலே

ஹிந்துஸ்தான் நோடி.

வெறுமிய நெருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கிழை வீடுகேள்
 திடுதிடுன துழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்களொடு
 சிறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
 விரகினுடு வுருப்பொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 வீணி யார்சொலே மேல தாயிடா விதிதனை நினையாதே

அடாணு.

மினுசுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமைபுள தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
 வார்கள் போசுவார் காணு மோளனு
 விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடுஎன
 மேள மேசொலா யாளி வாயராய் மிடைபுற வருநாளில்

கேதாரகௌஸம்.

வறுமைகளு முடுகிவர வுறுபொருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவ்வி படுவன்வர இருவிழிகள்
 பீளை சாமிடா ஈளை மேலிடா
 வழவழென உயிழுமது கொழுகொழென ஒழுகிவிழ
 வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாப் மனையவன் மனம்வேறாய்

காம்போதி.

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயென வாலர் சீயென
 கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
 காடு வாடுவன வீடு போடுவன
 வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருகி
 வாயு மேலிடா ஆவி போசுநாள் மனிதர்கள் பலபேச

காளடா.

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரால் மோதி மேல்விழா
 எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறி துமற
 ஈமொ லேலென வாயை ஆடுவன
 இடுகுபுறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிழைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் ஈரிதனி விடும்வாழ்வே

சிம்மேந்திரமத்யமம்.

இணையடிகள் பரவுமுன தடிபவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏக டார்கனோ பாச நாசனே
 இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
 ஏக போகமாய் நீபு நாணுமாய்
 இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர் பெருமானே.

213

கமாஸ்—கண்டசாபு

கருகியறி வகலவுயிர் விட்டுக் கிக்களைஞர்
 கதறியழ விரவுபறை முட்டக் கொட்டியிட
 கணகமணி சிவிகையில் மர்த்திக் கட்டையினி லிடைபோடாக்
 கரமலர்கொ டரிசியினை யிட்டுச் சித்ரமிசு
 கலையையுரி செய்துமறைகள் பற்றப் பற்றுக்கனல்
 கணகணை எரியவுடல் சுட்டுக் ககழியவர் வழியேபோய்
 மருவுபுனல் முழுக்கினை புக்குத் துக்கமறு
 மனிதர்தமை யுறவுநிலை சுட்டுச் சுட்டியுற
 மகிழ்செய்து அழுதுபட வைத்தத் துட்டன்மதன் மலராலே
 மயல்வினைய அரிவையர்கள் கைப்பட் டெய்த்துமிக
 மனமழியு மடிமையையி னைத்துச் சொர்க்கபதி
 வழியையிது வழியெனவு ரைத்துப் பொற்கழல்கள் தருவாயே;
 பொருவின்மலை யரையனருள் பச்சைச் சித்ரமயில்
 புரமெரிய இரணியத னுக்கைப் பற்றியியல்
 புதியமுடு கரியதவ முற்றுக் கச்சியினி லுறமேவும்
 புகழ்வனிதை தருபுதல்வ பத்துக் கொத்துமுடி
 புயமிருப தறவுமெய்த சக்ரக் கைக்கடவுள்
 பொறியரவின் மிசைதுயிலு சுத்தப் பச்சைமுகில் மருனோனே
 அரியமர கதமயிலி லுற்றுக் கத்துகட
 லதுசுவற அசுரர்களை கெட்டுக் கட்டையற
 அமரர்பதி யினியகுடி வைத்தற் குற்றமிசு மினையோனே
 அருணமணி வெயில்பரவு பத்துத் திக்குமிசு
 மழகுபொதி மதர்மகுட தத்தித் தத்திவளர்
 அணியகய லுத்தும்வயல் அந்திப் பட்டிலுறை பெருமானே.

214.

காகரபீரியா—கண்டசாடி.

வாலவய தாகியழ காகிமத னாகிபணி
 வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்
 வாழ்வுசத மாகிவலு வாகிமட கூடமொடு பொருள்தேடி
 வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்
 வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவிலை
 மாதர்களை மேலியவ ராசைதனி லேசுமல சிலகான்போய்த்
 தோல்திரைக ளாகிரை யாகிசுரு டாகியிரு
 கால்கள்தடு மாற்செவி மாறிபசு பாசபதி
 சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி புதுநாளிற்
 சூலைசொறி யீளைவலி வாதமொடு நீரிழிவு
 சோகைகள மாலைசுர மோடுபிணி தூறிருமல்
 சூழலுற மூலகசு மாலமென நாயிட லழிவேனோ!
 நாலுமுக னாகியரி யோமெனஅ தாரமுரை
 யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
 நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு மிளையோனே
 நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
 லீணமக வாணமகிழ் தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாததனை காவில்மண மேவுபுகழ் மயில்வீரா
 ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்
 வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மோதகட லோடுவிறல் ராவணகு ழாமமரில் பொடியாக
 ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதது நேமிவளை
 பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளனவெ
 யோதமறை ராமேசுர மேவுகும ராவமரர் பெருமானே.

215.

நாட்டைக்குறிஞ்சி—நுபகம் (லஞ்சம்).

ஆவி காப்பது மேற்பத மாத லாற்புரு டார்த்தம்
 தாமெ னுப்பர மார்த்தம் துணராதே
 ஆனை மேற்பரி மேற்பல சேனை போற்றிட வீட்டொட
 நேக நாட்டொடு காட்டொடு தடுமாறிப்

பூவை மார்க்குரு காப்புதி தான கூத்தொடு பாட்டொடு
 பூவி னுற்றம ருத்தன கிரிதோயும்
 போக போக்யக லாத்தொடு வாழ்ப ராக்கொடி ராப்பகல்
 போது போக்கியை னுக்கையை விடலாமோ!
 தேவி பாப்பதி சேர்ப்பர பாவ னுர்க்கொரு சாக்ரது
 தீத தீகைப ரீகைக ளறவோதுந்
 தேவ பாற்கர நாற்கவி பாடு லாட்சண மோட்சதி
 யாக ராத்திகழ் கார்த்திகை பெறுவாழ்வே
 மேவி னுர்க்கருள் தேக்குது வாத சாக்ர டாக்ர
 மேரு வீழ்த்தப ராக்ரம வடிவேலா
 வீர ராக்கத ரார்ப்பெழ வேத தாக்ரக னுக்கெட
 வேலை கூப்பிட வீக்கிய பெருமானே.

216.

ஆனந்தபாவி—ஆதி.

இரவோ டும்பக லேமா ருதே
 அதுதி னந்துய ரோயா தேயே
 யெரியு முந்தியி னுலே மாலை பெரிதாகி
 இரைகொ ளும்படி யூடே பாடே
 மிகுதி கொண்டொழி யாதே வாதே
 யிடைக ளின்சில நாளே போயே வயதாகி
 நரைக ளும்பெரி தாயே போயே
 கிழவ னென்றொரு பேரே சார்வே
 நடைக ளும்பல தாறே மாறே விழலாகி
 நயன முந்தெரி யாதே போனால்
 விடிவ தென்றடி யேனே தானே
 நடன குஞ்சித வீடே கூடா தழிவேனோ!
 திருந டம்புரி தாளீ தூளீ
 மகர குண்டலி மாறீ சூரீ
 திரிபு ரந்தழ லேவி சார்வி யபிராமி

சிவனி டந்தரி நீலீ சூலீ
 கவுரி பஞ்சவி யாயீ மாயீ
 சிவைபெ ணம்பிகை வாலா சீலா அருள்பாலா
 அரவ கிங்குணி வீரா தீரா
 கிரிபு ரந்தொளிர் நாதா பாதா
 அழகி ளங்குற மாணர் தேனார் மணவாளா
 அரிய ரன்பிர மாவோ டேழு
 வகைய ரிந்திர கோமா னீள்வா
 னமரர் கந்தரு வானே ரேனோர் பெருமானே.

217.

அசாவேரி—கண்டசாபு.

எழுபிறவி நீர்நிலத்தி லிருவினைகள் வேர்பிடித்து வளர்மாயை
 இடர்முனாக ளேழுனைத்து
 எனுமுலவை யேபனைத்து விரககுழை யேகுழைத்து மிகநீளும்
 இருளிலைக ளேதழைத்து
 இழவுநனை யேபிடித்து மரணபழ மேபழுத்து னருநீழல்
 இடியுமுடல் மாமரத்தி
 இசையிலிழ ஆதபத்தி லழியுமுன மேயெனக்கு யருள்வாயே;
 இனியதொரு போதகத்தை
 வழுவுநெறி பேசுதக்க னிசையுமக சாலையுற்ற படையாளி
 மதியிரவி தேவர் வஜ்ர
 மலர்கமல யோனிசக்ர வளைமருவு பாணிவிக்ர புதல்வோனே
 மறைய எதிர் வீரவுக்ரர்
 அழகியக லாபகற்றை விகடமயி லேறியெட்டு வரும்வேலா
 அசலமிசை வாகையிட்டு
 அடலசரர் சேனைகெட்டு முறியமிக மோதிவெட்டி பெருமானே.
 அமரர்சிதை மீளவிட்ட

218.

கருட்டி—மீசாசாபு.

முனைய ழிந்தது மேட்டிசு லைந்தது
 வயது சென்றது வாய்ப்பலு திர்ந்தது
 முதுகு வெஞ்சிலை காட்டிவ னைந்தது ப்ரபையான
 22

முகமி ழிந்தது நோக்குமி ருண்டது
 இருமல் வந்தது தூக்கமொ ழிந்தது
 மொழித ளர்ந்தது நாக்குவி முந்தது அறிவேபோய்
 நினைவ யர்ந்தது நீட்டல்மு டங்கலு
 மவச மும்பல ஏக்கமு முந்தின
 நெறிம றந்தது மூப்புமு திர்ந்தது பலநோயும்
 நிலுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
 சலம லங்களி னுற்றமெ முந்தது
 நிமிஷ மிங்கினி யாச்சுதென் முன்பினி தருள்வாயே ;
 இனைய இந்திர னேற்றமு மண்டர்கள்
 தலமு மங்கிட வோட்டியி ருஞ்சிறை
 யிடுமி மிப்புள ராக்கதர் தங்களில் வெகுதோடி
 எதிர்பொ ரும்படி போர்க்குளெ திர்ந்தவர்
 தசைசி ரங்களு நாற்றிசை சிந்திட
 இடிமு முங்கிய வேற்படை யொன்றனை யெறிவோனே
 தினைவ னங்களி கார்த்தச வுந்தரி
 அருகு சென்றடி போற்றிம னாஞ்செய்து
 செகம திந்திட வாழ்க்கைபு ரிந்திடு மினையோனே
 திரிபு ரம்பொடி யாக்கிய சங்கரர்
 குமர கந்தப ராக்ரம செந்தமிழ்
 தெளிவு கொண்டடி யார்க்குவி ளம்பிய பெருமானே.

219.

நனுகி—ஆதி. (உசீ)

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
 நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
 மம்போருக னாடிய பூட்டிது ஆன மலநாம
 அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
 பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய
 லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்
 வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
 மிந்தாமயில் வாகனர் சிட்டிது
 வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவரீதியும்

வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
 வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
 மமந்தாகும ராவெனு மார்ப்புய மறவாதே ;
 திந்தோதியி தீதத மாத்துடி
 தந்தாதன னாதன தாத்தன
 செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோதச்
 செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
 சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
 திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே
 இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்
 கங்காளமி னாரசடை சூட்டிய
 எந்தாதைச தாசிவ கோத்திர நருள்பாலா
 ஏண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
 நன்பூமண மேவிசி ராப்பளி
 யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய பெருமானே.

220.

செஞ்சுருட்டி—ஆதி.

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை
 கூற்று வருவழி பார்த்து முருகிலை
 பாட்டை யதுதின மேற்று மறிகிலை தினமானம்
 பாப்ப னியனருள் வீட்டை விழைகிலை
 - நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை
 பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல் வழிபோக
 மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை
 யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை
 பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ னிதுகேளாய்
 வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ
 னேத்த புகழடி யார்க்கு மெளியனை
 வாழ்த்த இருவினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ!
 ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு
 பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறலியி
 னாட்ட மறசர னீட்டி மதனுடல் திருநீரூய்

ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை
 ஆட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக
 ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ நருள்பாலா
 சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருற
 ஒட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை
 சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா
 தீர்த்த எனதக மேட்டை யுடனினை
 வத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
 தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமாளே

கர்மப்ராந்தியொழிய.

221.

காம்போதி—நபகம் (லதசமம்).

இருவினை யூண்ப சம்பை கருவினை கூன்கு டம்பை
 இடரடை பாழ்ம்பொ தும்ப கிதவாரி
 இடைதிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப
 மிரவிடை தூங்கு கின்ற பிணநோவுக்
 குருவியல் பாண்ட மஞ்ச மருவிய கூண்டு நெஞ்சொ
 மெய்க்குடி போங்கு ரம்பை யழியாதென்
 துலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொழிந்து
 னுபயப தாம்பு யங்க ளடைவேனோ!
 அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்க
 ளமரர்கு ழாங்கு விந்து தொழுவாழும்
 அடியவர் பாங்க பண்டு புகல்கி லாண்ட முண்ட
 அபிரவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே
 கருணைமரு கேந்தர் அன்ப ருடனுர கேந்தர் கண்ட
 கடவுள்ந டேந்தர் மைந்த வரைசாடுங்
 கலபக கேந்தர் தந்தர் அரசரி சேந்தர் கந்த
 கரகுவி சேந்தர் தங்கள் பெருமாளே.

222.

வசந்தா—தீர்ப்புடை.

சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல சமயிகள்
 சங்கற்பித் தோதும் வெகுவித கலைஞானச்
 சண்டைக்குட் கேள்வி யலமல மண்டற்குப் பூசை யிடுமவர்
 சம்பத்துக் கேள்வி யலமல மிமவானின்
 மங்கைக்குப் பாக னிருடிக னெங்கட்குச் சாமி யெனவடி
 வந்திக்கப் பேசி யருளிய சிவநூலின்
 மந்தர்ப்ரஸ்த் தார தரிசன யந்தரத்துக் கேள்வி யலமலம்
 வம்பிற்சுற் றுது பரகதி யருள்வாயே;
 வெங்கைச்சுக் ரீபர் படையையி லங்கைக்குப் போக விடவல
 வென்றிச்சுக் ரேசன் மிகமகிழ் மருகோனே
 வெண்பட்டுப் பூணல் வனகழு கெண்பட்டுப் பாளை விர்பொழில்
 விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை வயலூரா
 கொங்கைக்கொப் பாகும் வடகிரி செங்கைக்கொப் பாகு நறுமலர்
 கொண்டைக்கொப் பாகு முகிலென வனமாடைக்
 கும்பிட்டுக் காதல் குனகிய இன்பச்சொற் பாடு மிளையவ
 கொங்கிற்பட் டாலி நகருறை பெருமானே.

சமய மயக்கம் ஒழிய.

223.

தோடி—நுபகம் (லதசமம்)

கலைகொடு பவுத்தர் காம கருமிகள் துருக்கர் மாய
 கபிலர்ப் கரக்க னாதர் உலகாயர்
 கலகமி டுதர்க்கர் வாம பயிரவர் விருத்த ரோடு
 கலகலெ னமிக்க நூல்க ளதனாலே
 சிலுகியெ திருத்தி வாது செயவுமொ ருவர்க்கு ரீதி
 தெரிவரி யசித்தி யான வுபதேசர்
 தெரிதர ளளக்கி ஞான தரிசன மளித்து வீறு
 திருவடி யெனக்கு நேர்வ தொருநாளே !
 கொலையுற எதிர்த்த கோர இபழுக அரக்க னோடு
 குரகத முகத்தர் சீய முகவீரர்
 குறையுட லெடுத்து வீசி யலகையொ டுபத்ர காளி
 குலவியி டவெற்றி வேலை விடுவோனே

பலமிகு புனத்து லாவு குறவணி தைசித்ர பார
 பரிமள தனத்தில் மேவு
 படைபொரு துமிக்க யுக மழைமுகி லையொட்டி யேறு
 பழநிம லையுற்ற தேவர் பெருமானே.

224.

ஜாபீ—ஜிபீ.

வெல்லிக்கு வீக்கு முல்லைக்கை வீக்கு
 வில்லிக்க தாக்க ருதுமீவளால்
 வில்லற்ற வாக்கொள் சொல்லற்று காப்பொய்
 யில்லத் துருக்க வலைமேவு
 பல்லத்தி வாய்க்க அல்லற்ப டாக்கை
 நல்லிற்பொ ருச்ச மயமாறின்
 பல்லத்த மார்க்க வல்லர்க்கர் மூர்க்கர்
 கல்விக்க லாத்த லையலாமோ
 அல்லைக்கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கி தோத்து
 சொல்குக்கு டார்த்த இனையோனே
 அல்லுக்கு மாற்றி நெல்லுக்கு மேற்புல்
 கெல்லைப் ப டாக்க ருணவேனே
 வல்லைக்கு மேற்றர் தில்லைக்கு மேற்றர்
 வல்லிக்கு மேற்ற ரருள்வோனே
 வள்ளிக்கு ழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த
 வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே,

225.

சாவேரீ—ஜிபீ.

சுருதி வெகுமுகபு ராண கோடிகள்
 சரியை கிரியைமக யோக மோகிகள்
 துரித பரசமய பேத வாதிகள் என்றுமோடித்
 தொடர வுணரஅரி தாய தூரிய
 பொருளை யணுகியது போக மானவை
 தொலை இனியவொரு ஸ்வாமி யாகிய நின்றகாசங்
 சுருதி யுகியவி ரோதி யாயருள்
 பெருகு பரமசுக மாம கோத்தி
 சுருணை யடியுரோடு கூடி யாடிம கிழந்துபீபக்

கனக மணிவயிர நூபு ராரிய
 கிரண சரணாபி ராம கோமள
 கமல யுகளமற வாது பாடநி னைந்திடாதோ !
 மருது நெறுநெறென மோதி வேரொடு
 கருது மலகைமுலை கோதி வீதியில்
 மதுகை யொடுதறுக ணனை விரிட வென்றுதாளால்
 வலிய சகடிடறி மாய மாய்மடி
 படிய நடைபழகி யாயர் பாடியில்
 வளரு முகில்மருக வேல்வி நோதகி கண்டிவீரா
 விருதர் நிருதர்குல சேனை சாடிய
 விஜய கடதடக போல வாரண
 விபுதை புளகதன பார பூஷண அங்கிராத
 விமலை நகிலருண வாகு பூதர
 விபுத கடககிரி மேரு பூதர
 விகட சமரசத கோடி வானவர் தம்பிரானே.

226.

கேதார்கௌனம்—ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்து
 அபயம் புகுவ தென்று
 இதயந் தனிலி ருந்து
 இடர்சங் கைகள்க லங்க
 எதிரங் கொருவ ரின்றி
 இறைவன் தனது பங்கி
 பதியெங் கிலுமி ருந்து
 பலகுன் றிலும மர்ந்த
 னடியேனுன்
 நிலைகாண
 க்ருபையாகி
 அருள்வாயே;
 நடமாடும்
 லுமைபாலா
 வீனையாடிப்
 பெருமானே.

பிரபஞ்ச மயக்கம் ஒழிய.

227.

கமால்—கண்டசாபு.

(சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
 தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போ லுலாவியே
 சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்ரு பாசுத்தர்
 தமைபுணர ராகத்தின் வசமாக மேவியே)

உமதடியு னுருக்கு மனுமரண மரையக்கு
 முரியவர் மகாதத்தை யெனுமாய மாதரார்
 ஒளிமரளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
 முனதருள்குரு பாசித்த மருள்கூர வேணுமே;
 இமகிரிசு மாரத்தி யதுபவைப ராசத்தி
 பெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்கு மாரனே
 எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
 இதணருகு சேவிக்கு முருகாவி சாகனே
 அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
 மதிகவித சாமர்த்ய கவிராஜ ராஜனே
 அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
 அரியகதிர் காமத்தி லுரியாபி ராமனே.

228.

பிலஹி—கண்டசாபு

உலகபசு பாச தொந்த மதுவான
 உறவுகினை தாயர் தந்தை மனைபாலர்
 மலசலசு வாச சஞ்ச லமதாலென்
 மதிலிலெகெ டாம லுன்ற னருள் தாராய்;
 சலமறுகு பூனை தும்பை யணிசேயே
 சரவணப வாழு குந்தன் மருகோனே
 பலகலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
 பழநிமலை வாழ வந்த பெருமானே.

229.

பைலி—கண்டசாபு.

கருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
 சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
 சுடரொளிய தாய்கின்ற கிட்கனசொ ருபமுத லொருவாழ்வ
 துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
 மதனில்வினை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
 சுயபடிசு மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய உணராதே
 கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலி தானவளி
 பொருமஅதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
 கருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல் வினைதானே

கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுரிஜ
 மெனவுமுலு மாயஞ்செ னித்தகுக்க யேஉறுதி
 கருதசுழ மாயிந்த மட்டைதனை யாளஉன தருந்தாய்;
 ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி
 முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
 ருடலுணர்வ தாயெங்கு முற்பனம தாகஅம ருளவோனே
 உததரிச மாயின்ப புத்தமீர்த போகசுக
 முதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
 வருபிரண வாமந்த்ர கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா
 பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
 தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
 பதகெருவி தா துங்க வெற்றிமயி லேறமொரு திறலோனே
 பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
 சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
 பழநிலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமர் பெருமானே;
 230- சகாவாகம்—தீசாநுபகம்.

நிலைத்ததெத் தனையிற் றவருமல்
 நிலைத்தபுத் திதனைப் பிரியாமற்
 கனத்ததத் துவமுற் றழியாமற்
 கதித்தநித் தியசித் தருள்வாயே;
 மனித்தர்பத் தர்தமக் கெளரியோனே
 மதித்தமுத் தமிழிற் பெரியோனே
 செனித்தபுத் திரரிற் சிறியோனே
 திருத்தணிப் பதியிற் பெருமானே.

231. பந்துவாளி—தீர்புடை.

சேமக் கோமள பாதத் தாமரை
 சேர்தற் கோதும நந்தவேதா
 திதத் தேயவி ரோதத் தேகுண
 சிலத் தேமிக அன்புருதே
 காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி
 காரத் தேயழி கின்றமாயா
 காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்
 காமுற் றோபும தென்கொலோதான்!
 23

நேமிச் சூரோடு மேருத் தூளெழு

நீளக் காளபு

யங்ககால

நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு

நீபச் சேவக

சேந்தில்வாழ்வே

ஓமத் தீவமு வார்கட் கூர்சிவ

லோகத் தேதரு

மங்கைபாலா

யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக

ஆமைத் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

232.

எதுதல காம்போதி—தீர்புடை (உசீ).

அற்றைக்

கிரைதேடி

அத்தத்

திலுமாசை

பற்றித்

தவியாத

பற்றைப்

பெறுவேனோ!

வெற்றிக்

கதிர்வேலா

வெற்பைத்

தொனைசீலா

கற்றுந்

றுணர்போதா

கச்சிப்

பெருமானே.

233.

அடாண்—ஆதி.

[அருவ மிடையென வருபவர் துவரிதழ்

அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத

அளக மலையவு மணிதுகி லகலவு

மதிபார

அசல முலையுள கிதமெழ அமனியில்

அமளி படஅந வரதமு மவசுமொ

டணையு மழகிய கலவியு மலமல்]

முலகோரைத்

தருவை நிகரிடு புலமைபு மலமல

முருவு மிளமைபு மலமலம் விபரித

சமய கலைகளு மலமல் மல்மரும்

வினைவாழ்வுநீ

சலில விபியன சனனமு மலமல

மினியு னடியரொ டொருவழி படஇரு

தமர பரிபுர சரணமு மவுனமு

மருள்வாயே ;

உருவு கரியதொர் கணைகொடு பணிபதி

யிருகு தையுமுடி தமனிய ததுவுட

ஹுனை யிருசுடர் வலவனு மயனென

மறைபூணும்

உறுதி படுசுர ரதமிசை யடியிட

நெறுநெ நெனமுறி தலுநிலை பெறுதவம்

உடைய வெருவரு மிருவரு மருள்பெற

வொருகோடி

தெருவு நகரியு நிசுசரர் முடியொடு
 சடசு டெனவெடி படுவன புகைவன
 திருதி கெனளரி வன அனல் நகைகொடு முனிவார்தஞ்
 சிறுவ வனசரர் சிறுமியொடுருகிய
 பெரும அருணையி லெழுநிலை திகழ்வன
 சிகரி மிசையொரு கலபியி லுலவிய பெருமானே.

234.

கேதாரம்—ஆதி.

சிரத்தா னத்திற் பணியாதே
 செகத்தோர் பற்றைக் குறியாதே
 வருத்தா மற்றொடு பிலதான
 மலர்த்தாள் வைத்தெத் தனைபாள்வாய்;
 நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா
 நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே
 திருத்தாள் முத்தர்க் கருள்வோனே
 திருக்கா ளத்திப் பெருமானே.

235

அசாவேரி—நுபகம்.

வேழ முண்ட விளாகனி யதுபோல
 மேனி கொண்டு வியாபக மபலூரி
 நாளு மிண்டர் கன்போல்மிக அயர்வாகி
 நானு ரைந்து விடாதருள் புரிவாயே ;
 மாள அன்ற மணீசர்கள் கழுவேற
 வாதில் வென்ற சிகாமணி மயில்வீரா
 கரள கண்ட னுமாபதி தருபாலா
 காசி கங்கை யில்மேவிய பெருமானே.

236.

மோகனம்—கண்டசாபு.

ஆதிமுத னுளி லென்றன் தாபுடலி லேயி ருந்து புவமீதில்
 ஆகமல மாகி நின்று
 ஆசைபுட னேபி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து
 ஆளமுக னாகி நின்று விளையாடிப்
 பூதல மெலாம லைந்து மாநாட னேக லந்து
 பூமிதனில் வேணு மென்று பொருள்தேடிப்

போகமதி லேபு மூன்று பாழ் நரகெய் தாம லுன்றன்
 பூவடிகள் சேர அன்பு தருவாயே ;
 சீதைகொடு பொரு மந்த ராவணனை மாள வென்ற
 தீர்னரி நார ணன்றன் மருகோனே
 தேவர்முநி வோர்கள் கொண்டல் மாலரிபிர் மாவு நின்னு
 தேடஅரி தான வன்றன் முருகோனே
 கோதைமலை வாழு கின்ற நாதரிட பாக நின்ற
 கோமளிய நாகி தந்த குமரேசா
 கூடிவரு சூரர் தங்கள் மாற்பையிரு கூறு கண்ட
 கோடைநகர் வாழ வந்த பெருமாளே.

287.

கல்யாணி—ஆதி.

மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்
 புனலு டன்புவி கூடிய தோருடல்
 வடிவு கொண்டதி லேபதி முடினெழு வகையாலே
 வருசு கந்துய ராசையி லேபுமூல்
 மதியை வென்றுப ராபர ஞானநல்
 வழிபெ றும்படி நாயடி யேனைநி னருள்சேராய்;
 செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி
 விமலி பெண்குண பூரணி காரணி
 சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி அருள்பாலா
 சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற
 அசுரர் தங்கினை யானது வேரற
 சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு முருகோனே
 கனக னங்கையி னாலறை தூணிடை
 மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை
 கடல்க லங்கிட வேபொரு தேபுகிர் முனையாலே
 கதற வென்றுடல் கீணவ னருயி
 ருதிர முஞ்சித றுதமு தாயுனு
 கமல வந்திய னாகிய மால்திரு மருகோனே
 தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்
 சுரர்க ளிந்திர னருந காதிபர்
 திசைமு கன்செழு மாமறை யோர்புக ழ்ழகோனே

திரும டந்தையர் நாலிரு வேர்ச்சிறை
அகமொ டம்பொனி னுலய நீடிய
சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக

பெருமானே

238.

நீலாம்புரி—ஆதி.

குருதி கிருமிகள் சலமல மயிர் தசை
மருவு முருவமு மலமல மழகொடு
குலவு பலபணி பரிமள மறுசுவை மடைபாயல்
குளிரி லறையக மிவைகளு மலமல
மனைவி மகவனை யதுசர்கள் முறைமுறை
குனகு கிளைஞர்க ளிவர்களு மலமல மொருநாலு
சுருதி வழிமொழி சிவகலை யலதினி
புலக கலைகளு மலமல மிலகிய
தொலைவி லுணைவினை பவருற வலதினி யயலார்பால்
சுழல்வ தினிதென வசமுடன் வழிபடு
முறவு மலமல மருளலை கடல்கழி
துறைசெ லறிவினை யென துள மகிழ்வுற அருள்வாயே;
விருது முரசுகள் மொகுமொகு மொகுடுவன
முகுற ககபதி முகில்திகழ் முகடதில்
விகட இறகுகள் பறையிட அலகைகள் நடமாட
விபுத ரரகர சிவசிவ சரணென
விரவு கதிர்முதி ரிமகரன் வலம்வர
வினைகொள் நிசிரார் பொடிபட அடல்செயும் வடிவேனா
மருது நெறுநெறு நெறுடுவன முறிபட
வுருளு முரலொடு தவழரி மருகசெ
வனச மலர்சனை புலிதுழை முழையுட யவிராவி
மலையி லுறைகிற அறுமுக குருபர
கயலு மயிலையு மகரமு முகள்செநெல்
வயலி நகரியி லிறையவ அருள் தரு பெருமானே.

239.

மாளவி—ஆதி.

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு முறுகேளும்
இசைந்த ஆரும் பெண்டிரு மின்மையுட வனமேவும்
விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே

விளங்கு தீபங் கொண்டுணை வழிபட
குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் வடிவினன்
குரங்கு லாவுங் குன்றுறை குலமகள்
திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு
சிவந்த காலுந் தண்டைபு மழகிய

அருள்வாயே;
மருகோனே
மணவாளா
புலவோனே
பெருமாளே .

240.

பியாகடை—மீகாசாபு

இத்தராணி மீதிற்
எத்தரோடு கூடிக்
முத்தமிழை யோதித்
முத்தியடி யேனுக்
தத்துவமெய்ந் ஞானக்
சத்தசொரு பாபுத்
நித்தியக்ரு தாந்
நிர்த்தஜெக ஜோதிப்

பிறவாதே
கலவாதே
தளராதே
குருள்வாயே;
குருநாதா
தமுதோனே
பெருவாழ்வே
பெருமாளே .

பவமகல.

241.

பியாக்—சதுசீர ஜம்ஷப.

விர்த்தி னூறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி
விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு
விஞ்சையர் போல
வந்துவி நாச முன்கலி தீர
வண்சிவ ஞான
வன்பத மேறி யென்களை யாற
வந்தருள் பரத
எந்தனு ளேக செஞ்சூட ராகி
யென்கணி லாடு
எந்தையர் தேடு மன்பர்சு காய
ரெங்கள்சு வாரி
சுந்தர ஞான மென்குற மாத
தன்றிரு மார்பி
சுந்தர மான செந்திலில் மேவு
சந்தசு ரேசர்

யினிமேலோ
அடியேனும்
வடிவாகி
மலர்தாராய்;
தழல்வேணி
யருள்பாலா
லணைவோனே
பெருமாளே .

242.

சாவேரி—தீர்ப்புடை.

நிலையாதசு முத்திர மான
 சமுசாரது றைக்கணின் மூழ்கி
 நிசமானதெ னப்பல பேசி யதனூடே
 நெடுநாளுமுழைப்புள தாகி
 பெரியோர்களி டைக்கர வாகி
 நினைவால்நின டித்தொழில் பேணி துதியாமல்
 தலையானவு டற்பிணி யூறி
 பவநோயின லைப்பல வேகி
 சலமானப யித்திய மாகி தடுமாறித்
 தவியாமல்பி றப்பையு நாடி
 யதுவேரைய றுத்துணை யோதி
 தலைமீதில்பிழைத்திட வேசி னருள்தாராய்;
 கலியாணசு புத்திர னாக
 குறமாதது னக்குவி நோத
 கவினொருபு யத்திலு லாவி வினையாடிக்
 களிகூருமு னைத்துணை தேடு
 மடியேனைசு கப்பட வேவை
 கடனாகுமி துக்கன மாகு முருகோனே
 பலகாலுமு னைத்தொழு வோர்கள்
 மறவாமல்தி ருப்புக்கழ் கூறி
 படிமீதுது தித்துடன் வாழ அருள்வேளே
 பதியானதி ருத்தணி மேவு
 சிவலோகமெ னப்பரி வேறு
 பவரோகவ யித்திய நாத பெருமானே.

243.

சாகரபீரியா—ஆதி.

[ஆல காலப டப்பைம டப்பிஙர்
 ஈர வாளற வெற்றும்கிழிச்சியர்
 யாவ ராயினு நத்தியழைப்பவர் தெருளுடே
 ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்
 பேசி யாசைகொடுத்துமருட்டிகல்
 ஆசை வீசிய ணைக்குமு லைச்சியர் பலருடே

மாலை யோதிவி ரித்துமு டிப்பவர்
 சேலை தாழ்நெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்
 வாசம் வீசும் னைத்தில்மி னுக்கிகள் உறவாலே]
 மாயை யூடுவி முத்திய முத்திகள்
 காம போகவி னைக்குளு னைப்பணி
 வாழ்வி லாமல்ம் லச்சன னத்தினி லுழல்வேனோ!
 மேலை வாடுநொ ரைத்தச ரற்கொரு
 பால னாகியு தித்தொர்மு நிக்கொரு
 வேள்வி காவல்ந டத்திய கற்குரு அடியாலே
 வேவி யேமிதி லைச்சிலை செற்றுமின்
 மாது தோள் தழு விப்பதி புக்கிட
 வேறு தாயட விக்குள் விடுத்தபி னவனோடே
 ஞால மாடுதொடு புக்கவ னத்தினில்
 வாழும் வாலிப டக்கணைதொட்டவ
 னாடி ராவண னைச்செகு வித்தவன் மருகோனே
 ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம
 வேல வாடுநொ வைப்பதி வித்தக
 நாக மாமலை சொற்பெற நிற்பதொர் பெருமாளே;

244.

கீர்வாணி—கண்டசாபு.

ஈனமிகுத் துளபிறவி யணுகா தே
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக
 ஞானஅருட் டனையருளி வினைதீர
 நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே;
 தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே
 சாரதியுத் தமிழுணைவ முருகோனே
 ஆனதிருப் பதிகமரு ளிளையோனே
 ஆறுதிருப் பதியில்வளர் பெருமாளே.

245.

காம்போதி—ஆதி.

முட்டுப் பட்டுக் கதிதோறும்
 முற்றச் சுற்றிப் பலநாளும்
 தட்டுப் பட்டுச் சூழல்வேனைச்
 சற்றுப் பற்றக் கருதாதோ!

வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்
கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

தலமீதே
திருபாதா
தருள்வோனே
பெருமாளே.

246.

நீலாம்புரி—கண்டசாபு.

அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமு டீடுநெக்

கவசமா யாதரக்

கடலூடுந்

றமைவில்கோ லாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கறிபொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தேவினைப்

பெரியஆ தேசபுந்

புதமாய

பிறவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே;

பழைய பாகீரதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியுமா றுயினத்

தனசாரம்

பருகுமா றுனனச் சிறுவசோ ணுசலப்

பரமமா யூரவித்

தகவேளே

பொழுதுஞ் போதுவெற் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா வோடமுத்

தெறிமீனப்

புணரிகோ கோவெனச் சுருதிகோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமாளே.

247.

கௌரமனோகரி—ஆதி.

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக

மெனதிடர் பிறவி

அவதாரம்

இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு

மினியுடல் விடுக

முடியாது

கழுமொடு நரியு மெரியுவி மறவி

கமலனு மிகவு

மயர்வானூர்

கடனுன தபய மடிமைபு னடிமை

கடுகியு னடிகள்

தருவாயே;

விழுதிக முழுகி மரகத வடிவ்

விமலிமு னருளு

முருகோனே

நிரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய	
விசைபெறு மயிலில்	வருவோனே
எழுக்கடல் குமுற அவுணர்க ஞாயிரை	
யிரைகொளும் அயிலை	யுடையோனே
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு	
ரினில்நட மருவு	பெருமானே.

248.

அடாண—தீக்ரஜம்பை (தீக்ரகதி.)

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லோடி யாடி	
யெத்தனை கோடி போன	தளவேதோ
இப்படி மோக போக மிப்படி யாகி யாகி	
யிப்படி யாவ தேது	இனிமேலோ
சித்திடிச் சீசி சீசி குத்திர மாய மாயை	
சிக்கினி லாயு மாயு	மடியேனைச்
சித்தினி லாட லோடு முத்தமிழ் வாண ரோது	
சித்திர ஞான பாத	மருள்வாயே;
நித்தமு மோது வார்கள் சித்தமெ வீட தாக	
நிர்த்தம தாடு மாறு	முகவோனே
நிட்கள ஞபர் பாதி பச்சுரு வான மூணு	
நெட்டிலை சூல பாணி	யருள்பாலா
நபத்தலை நீடு மாயி ரத்தலை மீது பீறு	
பத்திர பாத நீல	மயில்வீரா
பச்சிள பூக பாளை செய்க்கயல் தாவு வேளுர்	
பற்றிய மூவர் தேவர்	பெருமானே.

249.

நீதினே—ஆதி.

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா	
யிதுவே பயிராய்	வினைவாகி
இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா	
யிதுவே தொடர்பாய்	வெறிபோல
ருதா யிருதாய் பலகோ டியதா	
யுடனே யவமா	யழியாதே
ஒருகால் முருகா பரமா குமரா	
உயிர்கா வெனவோ	தருள் தாராய் ;

முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்	
முடிமே லிணைதா	ளருள்வோனே
முநிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே	
முதுகு ருரமேல்	விடும்வேலா
திருமால் பிரமா வயியா தவாசீர்	
சிறுவா திருமால்	மருகோனே
செழுமா மதில்சே ரமுகார் பொழில்சூழ்	
திருவீ ழியில்வாழ்	பெருமானே.

250-

சேங்குநட்டி—ஆதி

போத நிர்க்குண போதாந மோநம	
நாத நிஷ்கள நாதாந மோநம	
பூர ணக்கலை சாராந மோநம	பஞ்சபாண
பூபன் மைத்துன பூபாந மோநம	
நீப புஷ்பக தாளாந மோநம	
போக சொர்க்கபு பாலாந மோநம	சங்கமேறும்
மாத மிழ்த்ரய சேயேந மோநம	
வேத னத்ரய வேளேந மோநம	
வாழ்ஜ கத்ரய வாழ்வேந மோநம	என்றுபாத
வாரி ஜத்திலிவி ழாதேம கோத்தி	
யேழ்பி றப்பினில் முழ்காம னோபவ	
மாயை யிற்சுழி யூடேவி டாதுக	லங்கலாமோ
கீத நிர்ந்தவெ தாளாட வீநட	
நாத புத்திர பாகீர தீகிரு	
பாச முத்திர ஜீமூத வாகனர்	தந்திபாகா
கேக யப்பிர தாபாமு லாதிப	
மாலி கைக்கும ரேசாவி சாகக்ரு	
பாலு வித்ரும காராஷ டானன	புண்டரீகா
வேத வித்தக வேதாவி நோதகி	
ராத லக்ஷ்மிகி ரீடாம காசல	
வீர விக்ரம் பாராவ தானவ	தண்டகூர
வீர நிட்ரே வீராதி காண	
தீர நிர்ப்பய திராவி ராழ்வி	
நாய கப்ரிய வேலபு தாசுரர்	தம்பிரானே.

251.

பூரிகல்யாணி— பகம் (லதசமம்)

அகல்வினை யுட்சார் சட்சம
 யிகளொடு வெட்கா தட்குடு
 மறிவிலி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்
 அகில்கமழ் கத்தா ரித்தனி
 யணைமிசை கைக்கா சுக்கள
 வருள்பவர் நட்பே கொட்புறு மொருபேராதன்
 பகலிர விற்போ திற்பணி
 பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யச்சோ திச்சிவ மயமானின்
 பழநித னிற்போ யுற்பவ
 வினைவிள கட்சேர் வெட்சிசு
 ரவுபயில் நற்றூள் பற்றுவ தொருநாளே
 புகலிவ னப்பே றப்புகல்
 மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்
 பொருதச மர்த்தா குத்திர
 துரகழு கக்கோ தைக்கிடை
 புலவரில் நக்கி ரர்க்குத வியவேளே
 இகல்படு நெட்டீர் பொட்டெழ
 இளநகை யிட்டே சுட்டரு
 ளெழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்
 றிடரற முப்பால் செப்பிய
 கவிதையின் மிக்கா ரத்தினை
 யெழுதிவ னத்தே யெற்றிய பெருமாளே.

அசட்டு யோக கண்டனம்.

252.

ஹிந்துஸ்தான் தோடி—கண்டசாபு.

உருவேற வேஜெ பித்து வொருகோடி யோம சித்தி
 யுடனாக ஆக மத்து கந்துபேணி
 உணர்வாசை யாரி டத்து மருவாது வோரெ முத்தை
 யொழியாது ஆதை விட்டி ருந்துநாளும்

தரியாத போத கத்தர் குருவாவ ரோரோ ருத்தர்
 தருவார்கள் ஞான வித்தை தஞ்சமாமோ
 தழலாடி வீதி வட்ட மொளிபோத ஞான சித்தி
 தருமாகி லாகு மத்தை கண்டிலேனே!
 குருநாடி ராச ரிக்கர் துரியோத னுதி வர்க்க
 குடிமாள மாய மிட்டு குந்திபாலர்
 குலையாமல் நீதி கட்டி யெழுபாரை யாள விட்ட
 குறளாக னூறில் நெட்டை கொண்டஆதி
 மருகாபு ராரி சித்தன் மகனேவி ராலி சித்ர
 மலைமேலு லாவு சித்த அங்கைவேலா
 மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு
 வளைகூனை யேறி மிர்த்த தம்பிரானே.

253

பியாகடை—ஆதி (சிவாகதி).

அனித்த மான லுனாரு மிருப்ப தாக வேநாசி
 யடைத்து வாபு வோடாத வகைசாதித்
 தவத்தி லேகு வால்முனி புசித்து வாடு மாயாச
 அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை
 செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
 சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
 செகத்தி யாவும் வேறாக நீகழ்ச்சி யாம நோதீத
 சிவச்சொ ளுநு மாயோகி யென ஆள்வாய்;
 தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்ர நாம கோபால
 சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே
 சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
 தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா
 மனித்த ராதி சோனாடு தழைக்க மேவு காவேரி
 மகப்ர வாக பானீய மலைமோதும்
 மணத்த சோலை சூழ்காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு
 மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே.

254.

எதுதலகாம்போதி—நுபகம் (லதுசமம்).

தலையைம ழித்துச் சிவந்த துணியைய ரைக்குப் புனைந்து
 சடையைவ ளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை

சதிரொடு வப்பப் புனைந்து விரகொடு-கற்கப் புகுந்து
 தவமொரு சத்தத் தயிந்து திருநீறு
 கலையைமி குத்திட் டணிந்து கரணவ லைக்குட் புகுந்து
 கதறுநி லைக்கைக் கமர்ந்த எழிலோடே
 கனகமி யற்றித் திரிந்து துவளுமெ னைச்சற் றயிந்து
 கவலையொ ழித்தற் கிரங்கி யருள்வாயே;
 அலைகட லிற்கொக் கரிந்து மருவரை யையப்பொட் டெறிந்து
 மமருல கத்திற் புகுந்து முயராணே
 அருளொடு கைப்பற் றிவந்து மருணகி ரீப்புக் கிருந்து
 மறிவுள பத்தர்க் கிரங்கு மிளையோனே
 மலையைவ னைத்துப் பறந்து மருவுபு ரத்தைச் சிவந்து
 வறிதுந கைத்திட் டிருந்த சிவனாந்தம்
 மதலைபு னத்திற் புகுந்து நரவடி வற்றுத் திரிந்து
 மறமயி-லைச்சற் றிவந்த பெருமானே.

255.

கல்யாணி—ஆதி.

காவியு டெத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்-
 காடுகள் புக்குந் தடுமாறிக்
 காப்கனி துய்த்துங் காய்மொ ழுத்துங்
 காசினி முற்றுந் திரியாதே
 சிவனொ டுக்கம் பூதவொ டுக்கம்
 தேறவு திக்கும் பரஞான
 தீபவி ளக்கங் காணஎ னக்குன்
 சிதள பத்மந் தருவாயே;
 பாவரி றத்தின் தாருக வாக்கம்
 பாழ்பட வுக்ரந் தருவிரா
 பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள்பி தற்றும்
 பாடலை மெச்சுந் கதிர்வேலா
 தூவிகள் நிற்குஞ் சாலிவ னைக்குஞ்
 சோலைசி றக்கும் புலியூரா
 குதாம்பி கக்கொண் டாடந் டிக்குந்
 கொண்கு டுக்கம் பெருமானே.

256.

வசந்தா—தீர்ப்புடை.

ராசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கொ டாத விர்து
 வாய்மைப்ர காச மென்று நிஸையாக
 மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற
 வாயுப்பி ராண னென்று மடைமாறி
 யோசித்த யாரு டம்பை நேசித்து ருத லைந்து
 ரோமத்து வார மெங்கு முயிர்போக
 யோகச்ச மாதி கொண்டு மோகப்ப சாச மண்டு
 லோகத்தில் மாய்வ தென்று மொழியாதோ!
 விசப்ப யோதி துஞ்ச வேதக்கு லால னஞ்ச
 மேலிட்ட சூர்த டிந்த கதிர்வேலா
 வீரப்ர தாப பஞ்ச பாணத்தி னுல்ம யங்கி
 வேடிச்சி காலி லன்று விழுவோனே
 கூசிப்பு காவொ துங்க மாமற்றி காத ரிந்த
 கூளப்பு ராரி தந்த சிற்யோனே
 கோழிப்ப தாகை கொண்ட கோலக்கு மார கண்ட
 கோடைக்குள் வாழ வந்த பெருமானே.

257.

சாவேரி—ஆதி.

அடைபடாது நாடோறும் இடைவிடாது போம்வாய்
 அடையமீளில் வீடாகு மென்னாடி
 அருள்பெறாவ னொர கருமயோகி யாகாமல்
 அவனிமீதி லோயாது தமோறும்
 உடலம்வேறு யான்வேறு கரணம்வேறு வேறாக
 உதறிவாச காதீத அடியூடே
 உருகிஆரி யாசார பரமயோகி யாமாறன்
 உபயபாத ராசிக மருள்வாயே;
 வடபராறை மாமேரு கிரியெடாக டாமோது
 மகரவாரி யோரேழு மழுதாக
 மகுடவாள ராநோவ மதியநோவ வாரீச
 வனிதைமேவு தோளாயி ர்முநோவக்,
 கடைபுமாதி கோபாலன் மருககுவி காபாலி
 புதல்வகான வேல்வேடர் கொடிகோளே

கனக லோக பூபால சகல லோக ஆதார
கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமானே.

சிவயோகம்.

258.

கேதார கேளளம்—தீசீர அடை தாளம்.

பூரண வார கும்ப சிதப டிர கொங்கை
மாதர்வி கார வஞ்ச லீலையி லேபு முன்று
போதவ மேயி ழந்து போனது மான மென்ப தறிபாத
பூரியு னாகி நெஞ்சு காவல்ப டாத பஞ்ச
பாதக னாய றஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
போனவர் வாழ்சு கண்டு மாசையி லேய முந்து மடல்தீரக்
காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து
யானெனு மேதை விண்டு பாவக மாயி ருந்து
காலுட லாடி யங்கி நாசியின் மீதி ரண்டு விழிபாயக்
காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக அன்பு
காயம்வி டாம லுன்ற னீடிய தாள்நி னைந்து
காணுதல் கூர்த லஞ்செய் யோகிக ளாய்வி ளங்க அருள்வாயே
ஆரண சார மந்தர வேதமெ லாம்வி ளங்க
ஆதிரை யானை ரின்று தாழ்வென னாவ ணங்கு
மாதர வால்வி ளங்கு பூரண ஞான மிஞ்ச முரவோனே
ஆர்கலி பூடுட முந்து மாவடி வாகி ரின்ற
சூரனை மாள வென்று வானுல காளு மண்ட
ரானவர் கூர ரந்தை தீரமு னாள்ம கிழ்ந்த முருகேசா
வாரண மூல மென்ற போதினி லாழி கொண்டு
வாவியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேயெ றிந்த
மாமுகில் போலி ருண்ட மேனிய னாமு குந்தன் மருகோனே
வாலுக மீது வண்ட லோடிய காலில் வந்து
சூல்நிறை வான சங்கு மாமணி யீன வந்து
வாரிதி நீர்ப ரந்த சீரலை வாயு கந்த பெருமானே.

259.

கேதாரம்—தீர்ப்புடை.

மூலங்கிள ரோருரு வாய்நடு
 நாலங்குல மேனடு வேரிடை
 மூள்பிங்கலை நாடியொ டாடிய
 மூணும்பிர காசம தாயொரு
 சூலம்பெற வோடிய வாயுவை
 மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள
 பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
 டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
 பாதம்பெற ஞானச தாசிவ
 பாடுந்தொனி நாதமு நூபுர
 மாடுங்கழ லோசையி லேபரி
 வாகும்படி யேயடி யேனையும்
 சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி
 வேதன்தலை யோடும ராவிரி
 தோடுங்குழை சேர்பர னூர்தரு
 சூரன்கர மார்கிலை வாள்ளி
 தோளுந்தலை தூள்பட வேலுவர்
 சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக
 காலின்கழ லோசையு நூபுர
 வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக
 காலங்களி னோசைய தாநட
 கானங்கலை மான்மக ளார்தமை
 நாணங்கெட வேயனை வேள்பிர
 காசம்பழ னூபுரி மேவி

முதல்வோர்கள்
 விடவோடிப்
 மதின்மேனிப்
 அருள்வாயே;
 முருகோனே
 மயில்வீரா
 மிடுவோனே
 பெருமானே.

260.

சங்கராபரணம்—ஆதி.

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினொளி
 வீசி யோடியிரு பக்கமொடு றச்செல்வளி
 ஆவல் கூரமண்மு தற்சலச பொற்சபையு
 ஆரமுணுபதி யிற்கொளரி றுத்திவெளி
 யாரு சோதி துறு பத்தினுட னெட்டுஇத
 முகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின்

மிந்துவாகை
 விற்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக
 மோடு கூடியொரு மித்தமுத சித்தியொடு
 மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே
 ஊமை யேனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற
 மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்
 யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டுவகை யின் றதாராய்;
 வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
 வாத லூனடி மைக்கொளுக்ரு பைக்கடவுள்
 மாழை ரூபன்முக மத்திகைவி தத்தருண செங்கையாளி
 வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பசசைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றப்பையும் றத்தவுமை தந்தவாழ்வே
 காகி ராமெசுரம் ரதன்கிரி சர்ப்பகிரி
 ஆருர் வேலுந்தெவர் கச்சிமது ரைப்பறியல்
 காவை மூதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல் செந்தில்நாகை
 காழி வேளுர்பழ லிக்கிரி கு றக்கைதிரு
 நாவ லூர்திருவெ ணெய்ப்பதியின் மிக்கதிகழ்
 காதல்சோலைவளர் வேற்பிலுறை முத்தர்புகழ்தம்பிரானே.

261.

கருட்டி—தீர்ப்புடை.

குழவியு மாய்மோ கமோகித குமரனு மாய்வீ கொதலி
 குலவனு மாய்நா கொடொடு தடுமாறிக்
 குனி கொடு கூனீ மொகிடு கிழவனு மாயா விபோய்விட
 விறகுட னேனது ளியாவது மறியாதாய்ப்
 பழயசடாதா ரமேனிகழ் கழியுடல் காணு நிராதர
 பரிவிலி வாணு லைநாடொறு மடைமாறிப்
 பலபல வாய்யோ கசாதக வுடல்கொடு மாயா தபோதக
 பதியழி யாவீ டுபோயினி யடைவேனோ!
 எழுகடல் தீமூ ளமேருவு மிடிபட வேதா வும்வேதமு
 மிரவியும் வாய்பா றியோடிட முதுசேடன்
 இருளறு பாதா ளலோகமு மிமையமு நீரு கவாஸ்கிரி
 யிருபிள வாய்வீ ழுமாதிர மலேசாய
 அழகிய மாபசு கசாதன னமரரு மூர்ப்பூ தமாறுசெய்
 அவுணர்த மாசே னைதுளெழ

அமரீனை மேவா தசுரரை அமர்செயும் வேலா யுதாவயர்
அருணையில் வாழ்வா கமேவிய பெருமானே.

262.

அடாண—ஆதி.

கட்டி முண்டகர பாலி யங்கிதனை
முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்துவொலி
கத்த மந்திரவ தான வெண்புரவி மீசையேறிக்
கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டுசுடர்
பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு
கட்டி விர்துபிச காமல் வெண்பொடிக்கொ டசையாமற்
சுட்டு வெம்புரநி ரூக விஞ்சைகொடு
தத்து வங்கள்விழ சாடி பெண்குணவர்
சொர்க்கம் வந்துகைபு ளாக எந்தைபத முறமேவித்
துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுகுழல்
வச்சி ரங்குளென மேனி தங்கமுற
சுத்த கம்புகுத வேத விர்தையொடு புகழ்வேனோ !
எட்டி ரண்டுமறி யாத என்செவியி
லெட்டி ரண்டுமிது வாமி லிங்கமென
எட்டி ரண்டுமெளி யாமொ ழிந்தகுரு முருகோனே
எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி
பெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ
லெட்டி ரண்டுதிசையோர்கள் பொன்ற அயில்விடுவோனே
செட்டி பென்றுசிவ காமி தன்பதியில்
கட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
சித்தமுங் குளிர நாதி வண்பொருளை நவில்வோனே
செட்டி பென்றுவன மேவி யின்பரசு
சத்தி யின்செயலி னானை யன்புருக
தெட்டி வந்துபுலி யூரின் மன்றுள்வளர், பெருமானே.

263.

நாதநாமகீர்யா—மீசாசாபு.

இருளு மோர்கதி ரணுகொ ணாதபொ
னிடம தேறியெ னிருநோயும்

எரிய வேமல மொழிய வேசுட
 ரிலகு மூலக
 அருவி பாயி னமுத மூறவுன்
 அருளெ லாமென
 அருளி யேசிவ மகிழ வேபெற
 அருளி யேயிணை
 பரம தேசிகர் குருவி லாதவர்
 பரவை வான்மதி
 பவள மேனியர் எனது தாதையர்
 பரம ராசியர்
 மருவி நாயெனை யடிமை யாமென
 மகிழ்மெய் ஞானமு
 மறைகு லாவிய புலிபுர் வாழ்குற
 மகள்மெ லாசைகொள்

வொளிமேவி
 தளவாக
 யடிதாராய் ;
 தவழ்வேணிப்
 அருள்பாலா
 மருள்வோனே
 பெருமாளே.

264.

சுலூனா—நபகம். (லதசுமம்)

நாலுச தூரத்த பஞ்சறை மூலக மலத்தி லங்கியை
 நாடியி னடத்தி மந்திர
 நாரண புரத்தி லிந்துவி னூடுற இணக்கி நன்சுடர்
 நாறிசை நடத்தி மண்டல
 கோலமு முதிப்ப கண்டுள நாலினை மறித்தி தம்பெறு
 கோவென முழக்கு சங்கொலி
 கூடிய முகப்பி லிந்திர வானவ முதத்தை யுண்டொரு
 கோடிந டனப்ப தஞ்சைப
 ஆலம லருற்ற சம்பவி வேரிலி குலக்கொ முந்திலி
 ஆரணர் தலைக்க லங்கொளி
 ஆணவ மயக்க முங்கலி காமிய மகற்றி யென்றனை
 ஆளுமை பரத்தி சுந்தரி
 வேலுத யெடுத்தி மிந்திரர் மாலவிதி பிழைக்க வஞ்சகர்
 விடெரி கொளுத்தி யெண்கட
 வேதச தூரத்தர் தென்புலி யூருறை யொருத்தி பங்கினர்
 வீறுந டனர்க்கி சைந்தருள்

பந்தியாலே
 சந்தியாறிற்
 விந்துநாதங்
 யென்றுசேர்வேன் !
 செம்பொன்வாசி
 தநதசேயே
 லுண்டவேலா
 தம்பிரானே.

265.

காகாப்பியா—ஆதி.

பலபல தத்துவ மதனையெ ரித்திருள்
 பரையர ணப்பபர் வடவன லுக்கிரை
 படநட நச்சுடர் பெருவெளி யிற்கொள விடமேவிப்

பவனமொ ழித்திரு வழியை யடைத்தொரு
 பருதிவ ழிப்பட விடல்கக னத்தொடு
 பவுரிகொ ளச்சிவ மயமென முற்றிய பரமூடே

கலகலெ னக்கழல் பரிபுர பொற்பத
 வெலிமலி யத்திரு நடனமி யற்றிய
 கனகசு பைக்குளி லுருகிநி மைக்கட லதிமூழ்கிக்

கவுரிமி னற்சடை யரனெடு ரித்தமொ
 டனகசு கத்துவம் வருதலு மிப்படி
 கழியந லக்கினி நிறமென விற்றுட லருள்வாயே;

புலையர்பொ டித்தனும் அமணரு டற்களை
 நிரையில்க முக்களி லுறவிடு சித்திர
 புலவனெ னச்சில விருதுப டைத்திடு மினையோனே

புனமலை யிற்குற மகளய லுற்றொரு
 கிழவனெ னச்சனை தனிலவ னைப்புய
 புளகித முற்றிபம் வரவனை யப்புணர் மணிமாற்பார்

மலைசிலை பற்றிய கடவுளி டத்துறை
 கிழவிய றச்சுக்குமரித கப்பனை
 மழுமொடு வெட்டிய நிமலிகை பெற்றருள் முருகோனே .

மகிழ்பெனை யிற்கரை பொழில்முகில் சுற்றிய
 திருவேணைய் நற்பதி புகழ்பெற அற்புத
 மயிலினி மசைக்கொடு திருநட மிட்டுறை பெருமானே .

266.

ஆநந்த பைவி—சதுரீ ஏகம்.

மூல முண்டகனு பூதி மந்திரப
 ராப ரஞ்சுடர்கள் மூணு மண்டலஅ
 தார சந்திமுக மாறு மிந்தர்தரு வுந்தளாமேல்

மூது ரம்பலவர் பீட மந்தமுமி
 லாத பந்தவொளி யாயி ரங்கிரண
 முணு மிந்துவொளிர் சோதி விண்படிசு விந்துநாதம்
 ஓல மென்றுபல தாள சந்தமிடு
 சேவை கண்டமுதை வாரி யுண்டிலகி
 ரேழு கண்டுவிளை யாடி யிந்துகதி ரங்கிருலம்
 ஓடு மந்தகலி காலொடுங்கருடு
 தூணில் தங்கவரி ஞான வண்கயிறு
 மீத ணைந்துசத கோடி சந்த்ரவொளி சந்தியாதோ !
 சூலி யந்தரிக பாலி சங்கரிபு
 ராரி யம்பரிசு மாரி யெண்குணச்
 வாமி பங்கிசிவ காம சந்தரியு கந்தசேயே
 சூர சங்கரகு மார இந்திரச
 காய அன்பருப கார சந்தரகு
 காள னுஞ்சருதி யோல மொன்றநட னங்கொள்வேலா
 சீல வெண்பொடியி டாத வெஞ்சமணர்
 மாள வெங்கழுவி லேறு மென்றுபொடி-
 நீதிடுங்கமல பாணி சந்த்ரமுக கந்தவேளே
 தேவ ரம்பையமு தீண மங்கைதரு
 மான ணைந்தபுய தீர சங்கரதி
 யாகர் வந்துறைந லுர மர்ந்துவளர் தம்பிரானே.

267.

நாட்டைக்கிறஞ்சி—ஆதி.

தலைநா ளிற்பத மேத்தி யன்புற
 வுபதே சப்பொரு ளுட்டி மந்திர
 தவஞா னக்கட லாட்டி யென்றனை யருளாலுன்
 சதுரா கத்தொடு கூட்டி யண்டர்க
 ளறியா முத்தமி மூட்டி முண்டக
 தளிர்வே தத்துறை காட்டி மண்டலம் வலமேவுங்

கலேசோ திக்கதிர் காட்டி நன்சுட

ரொளிநா தப்பர மேற்றி முன்குழி

கமழ்வா சற்படி நாட்ட முங்கொள

விதிதாவிச்

கமலா லைப்பதி சேர்த்து முன்பதி

வெளியா கப்புக ஏற்றி யன்பொடு

கதிர்தோ கைப்பரி மேற்கொ னுஞ்செயல் மறவேனே !

சிலைவீழ் முக்கடல் கூட்ட முங்கெட

அவுணை ரைத்தலை வாட்டி யம்பர

சிரமா லைப்புக வேற்ற வுந்தொடு

கதிர்வேலா

சிவகா மிக்கொரு தூர்த்த ரெந்தையர்

வரிநா கத்தொடை யார்க்கு கந்தொரு

சிவஞா னப்பொரு னுட்டு முண்டக

அழுகோனே

மலைமே வித்தினை காக்கு மொண்கிளி

யமுதா கத்தன வாட்டி யிந்துள

மலர்மா லைக்குழ லாட்ட ணங்கிதன்

மணவாளா

வரிகோ முிக்கொடி மீக்கொ னும்படி

நடமா டிச்சுரர் போற்று தண்பொழில்

வழுபூர் நற்பதி வீற்றி ருந்தருள்

பெருமானே.

268.

சிம்மேந்தாமத்யமம்—கண்டசாபு.

சூலமென வோடு சர்ப்ப வாபுவைவி டாத டக்கி

தூயவொளி காண முத்தி

விதமாகச்

சூழுமிருள் பாவ கத்தை வீழஅழ லாடெ ரித்து

சோதிமணி பீட மிட்ட

மடமேவி

மேலைவெளி யாயி ரத்து நாலிருப ராப ரத்தின்

மேவியரு ணுச லத்தி

னுடன்முழ்கி

வேலுமயில் வாக னப்ர காசமதி லேத ரித்து

வீடுமது வேசி றக்க

அருள் தாராய்;

ஓலசர ராழி யெட்டு வாளகிரி மாய்-வெற்பு
 மூடுருவ வேல்தொடுத்த மயில்வீரா
 ஓதுகுற மான்வனத்தில் மேவியவள் கால்பிடித்து
 ளோமெனுப தேச வித்தொடணவோனே
 காலனோடு மேதி மட்க யூழிபுனி மேல்கி டத்து
 காலனிட மேவு சத்தி யருள்பாலா
 காலமுதல் வாழ்புவிக்க தாரநகர் கோபுரத்துள்
 கானமயில் மேல்த ரித்த பெருமானே.

269.

செஞ்சுருட்டி-கண்டசாபு.

இந்துகதிர்ச் சேரருணப் பந்திடுத் தூணொளிபட்
 டின்பரசப் பாலமுதச் சவைமேவு
 எண்குணமுற் றேனடனச் சந்தர்வொளிப் பீடகமுற்
 றெந்தைநடித் தாடுமணிச் சபையூடே
 கந்தமெழுத் தோடுறுசிற் கெந்தமணப் பூவிதழைக்
 கண்டுகளித் தேயமுதக் கடல்மூழ்கிக்
 கந்தமதித் தாயிரவெட் டண்டமதைக் கோல்புவனக்
 கண்டமதைக் காணஎனக் கருள்வாயே
 திர்த்திமித் தீதகுடட் டுண்டுமிடட் டாடுபுடட்
 டுந்தமெனக் காளமணித் தவிலோசை
 சிந்தைதிகைத் தேமுகடற் பொங்கவரிச் சூர்முகுடச்
 செண்குலைத் தாடுமணிக் கதிர்வேலா
 குந்தியரித் தாழ்துளபச் செந்திருவைச் சேர்களபக்
 கொண்டல்லிறத் தோன்மகளைத் தரைமீதே
 கும்பிடகைத் தாளமெடுத் தம்பொனூருப் பாவையுழைத்
 கும்பகோணத் தாறுமுகப் பெருமானே,

270.

பந்துவாளி—கண்டஜம்பை.

அமல கமலவுரு சங்கந் தொனித்தமறை
 அரிய பரமவெளி யெங்கும் பொலித்தசெய
 ளளவு மசலமது கண்டங் கொருத்தருள் வறியாத
 தகர முதலுருகொ ணைம்பந் தொரகூரமொ
 டகில புவனநதி யண்டங் களுக்குமுத
 லருண கிரணவொளி யெங்கெங் குமுற்றுமுதல் நடுவான
 கமல துரியமதி லீந்துங் கதிர்ப்பரவு
 கனக நிறமுடைய பண்பம் படிக்கதவ
 ககன சுழிமுனையி லஞ்சங் களித்தமுத சிவயோகம்
 கருணை யுடனறிவி தங்கொண் டிடக்கவுரி
 குமர குமரகுரு வென்றென் றுரைப்பமுது
 கனிவு வரஇளமை தந்துன் பதத்திலெனை யருள்வாயே ;
 திமிலை பலமுருடு திந்திந் திமித்திமித
 டெழுட டெழுடெழுட டெண்ணெ டெழுட்டுழுட
 திகுட திகுடதிகு திந்திந் திகுர்த்திகுர்த திகுதீதோ
 செகண செகணசெக செஞ்செஞ் செகக்கணென
 அகில முரகன்முடி யண்டம் பிளக்கவெரு
 திமிர்த குலவிருது சங்கந் தொனித்தசுரர் களமீதே
 அமரர் குழுமிமலர் கொண்டங் கிதைத்தருள்
 அரிய குருகுகொடி யெங்குந் தழைத்தருள்
 அரியொ டபன் முனிவரண்டம் பிழைத்தருள்விடும்வேலா
 அரியின் மகள்த நமொ டங்கம் புதைக்கமுத
 அழகு புயமொடனை யின்பங் களித்து ம்கிழ்
 அரிய மயிலயில்கொ டிந்தம் பலத்தின்மகிழ் பெருமாளே.

271.

உசேனி—மீகாசாபு.

சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசுக
 தாண்டவ மாடியவர் வடிவான
 சாந்தம தீதமுணர் கூந்தம சாதியவர்
 தாங்களு ஞானமுற வடியேனுந்
 தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு
 தோன்றிய சோதியொடு சிவயோகந்

தூண்டிய சீவனெடு வேண்டிய காலமொடு
 சோம்பினில் வாழும்வகை அருளாதோ!
 வாங்கைகை யானையென வீன்குலை வாயைவளர்
 வான்பொழில் சூழும்வய லயலேறி
 மாங்கனி தேனெழுக வேங்கையில் மேலரிகள்
 மாந்திய வாரணிய மலைமீதற்
 பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி
 பூண்பன பாரியன தனபாரர்
 பூங்குற மாதினுட னாங்குற வாடியிருள்
 பூம்பொழில் மேலிவளர் பெருமானே.

நாயக நாயகி பாவம்.

272

தஞ்சை-ஆதி.

எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி
 வியல்பெற மயிலிற் வருவோனே
 இழையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்
 மடிவுற கிடுவ தொருவேலா
 வழுதிபர் தமிழி னொருபொரு ளதனை
 வழிபட மொழியு முருகேசர்
 மலரடி பணிபு மட்டிகள் பசுலை
 மயல்கொடு தளர்வ தழுகோதான்!
 முழுதிய புனலி லினமணி தரள
 முறுகிடு பவள மிகவாரி
 முறையொடு குறவர் மட்டிகள் சொரியு
 முதுமலை யழக குருநாதா
 பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
 படிபவ ரிதய முறுகோவே
 பருவரை துணிய வொருக்கினை தெரிசு
 பலமலை யுடைய பெருமானே.

273

விந்துஸ்தான் தேவமூர்த்தி

நச்சுர வமென்று நச்சுர வமென்று
 நச்சுமிழ் களங்க மதியூலும்

நத்தொடு முழங்க நத்தொடு முழங்கு
 நத்திரை வழங்கு கடலாலும்
 இச்சையு ணர்வின்றி யிச்சையெ னவந்த
 இச்சிறு மிரொந்து மெலியாதே
 எத்தனை யுநெஞ்சில் எத்தன முயங்கி
 இத்தனை யிலஞ்ச லெனவேணும்;
 பச்சைம யில்கொண்டு பச்சைம றமங்கை
 பச்சைம லையெங்கு முறைவோனே
 பத்தியு டனின்னு பத்திசெ யுமன்பர்
 பத்திர மணிந்த கழலோனே
 கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு
 கச்சியி லமர்ந்த கதிர்வேலா
 கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசும்பர்
 கைத்தளை களைந்த பெருமானே.

274.

சங்கராபாணம்—கண்டசாபு.

காருமரு வும்பெருகு சோலைமரு வுங்கொடிய
 காகளம டங்கவுழு மங்கு மதனாலே
 காலடர வம்பமளி மேலடர வந்துபொரு
 காமன்விடு விஞ்சுகளை அஞ்ச மலராலே
 ஊருமுல கும்பழைய பேருகம்வி னைந்ததென
 ஓரிரவு வந்தெனது சிந்தை யழியாதே
 ஊடியிரு கொங்கைமிசை கூடிவரி வண்டினமு
 லாவியக டம்பமலர் தந்தருளுவாயே;
 ஆருமர வும்பிறையு நீருமணி யுஞ்சடைய
 ராதிபர வும்படிநீ னைந்த குருநாதா
 ஆறுமுக முங்குரவு மேறுமயி லுங்குறவி
 யாளுமுர முந்திருவும் அன்பு முடையோனே
 மேருமலை யும்பெரிய குருமலை யுங்கரிய
 வேலையலை யும்பகையும் அஞ்ச விடும்வேலா
 மேதினியி றைஞ்சமரு ணைபுரினி ளங்குதிரு
 விதியிலெ முந்தருளி நின்ற பெருமானே.

275.

உசேநீ—மீசீரசாபு.

சீத மதிய மெறிக்குந்
 சீறி மதனன் வளைக்குந்
 ஓத மருவி யலைக்குந்
 ஊழி யிரவு தொலைக்கும்
 மாது புகழை வளர்க்குந்
 வாழு மயிலி லிருக்குந்
 காது லடியர் கருத்தின்
 காலன் முதுகை விரிக்கும்

தழலாலே
 சிலையாலே
 கடலாலே
 படியோதான் !
 திருவாமுர்
 குமரேசா
 பெருவாழ்வே
 பெருமானே.

276.

மோகனம்—கண்டசாபு.

நீலங்கொள் மேகத்தின்
 நீவந்த வாழ்வைக்கண்
 மால்கொண்ட பேதைக்குன்
 மாதர்தங்கு தாரைத்தந்
 வேல்கொண்டு வேலைப்பண்
 வீரங்கொள் சூரர்க்குங்
 நாலந்த வேதத்தின்
 நானென்று மார்தட்டும்

மயில்மீதே
 டதனாலே
 மணநாறும்
 தருள்வாயே;
 டெறிவோனே
 சுககாலா
 பொருளோனே
 பெருமானே.

ஸ்வதந்திர மின்மை

277.

சங்கராபரணம்—ஆதி.

என்னுல் பிறக்கவும் என்னு லிறக்கவும்
 என்னுல் துதிக்கவும்
 என்னு லழைக்கவும் என்னுல் நடக்கவும்
 என்னு லிருக்கவும்
 என்னுல் சகிக்கவும் என்னுல் முசிக்கவும்
 என்னுல் சலிக்கவும்
 என்னு லெரிக்கவும் என்னுல் நினைக்கவும்
 என்னுல் தரிக்கவும்
 கன்னு ருரித்தஎன் மன்னு எனக்குநல்
 ஈர்னு மிர்தப்பதம்

கண்களாலே
 பெண்டிர்வீடு
 தொந்தரோயை
 இங்குநானார் !
 தந்தகோஷே

கல்லூர் மனத்துட னில்லா மனத்தவ
கண்ண டியிற்றடம்
மன்னு நதக்கனை முன்னுள் முடித்தலை
வன்வா ளியிற்றொருநம்
மன்னு குறத்தியின் மன்னு வயற்பதி
மன்னு முவர்க்கொரு

கண்டவேலா

தங்களுபன்

தம்பிரானே.

278.

பியாக்—ஜூதி.

ஊனே நெலும்பு சீசீ மலங்க
னோடே நரம்பு
ஊழ்நோ யடைந்து மாசா நமண்டு
மூனே மென்ற
நானு ரொடுங்க நானுர் வணங்க
நானுர் மகிழ்ந்து
நானு ரிரங்க நானு ருணங்க
நானுர் நடந்து
தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து
தானே மகிழ்ந்து
தாய்போல் பரிந்த தேனே கெந்து
தானே தழைந்து
தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த
தார்வே ணியெந்தை
சாலோ கதொண்டர் சாமீ பதொண்டர்
சாளு பதொண்டர்

கசுமாலம்

கடைநாயேன்

வுனையோத

விழநானுர்!

அருளுமித்

சிவமாகித்

யருள்பாலா

பெருமானே.

சாருப பதவி.

279.

கல்யாணி—நுபகம் (லதசமம்.)

திருநில மருவிக் காலி னிருவழி யடைபட் டோடி
சிவவழி யுடனுற் றேக
சிவசுட ரதனைப் பாவை மனமென மருவிக் கோல
திரிபுர மெரியத் தீயி
இருவினை பெரியக் கோல திருவரு ளருவத் தேகி
யிருள்கதி ரிவிடும்

பரமீதே

நகைமேவி

தவகுடே

இருவரு முருகிக் காயு நிலையென மருவித் தேவ
 ரினாயவ நெனவித் தார மருள்வாயே;
 பரிபுர கழலெட் டாசை செவிகெள் படமுத் தேவர்
 பழமறை பணியச் சூல மழுமானும்
 பரிவொடு சுழலச்சேடன் முடிநெறு நெறெனக் கோவு
 பரியினை மலர்விட் டாடி அடியோர்கள்
 அரஹ வுருகிச் சேசெ யெனதிரு நடனக் கோல
 மருள்செயு முமையிற் பாக ரருள்பாலா
 அலரணி குழல்பொற் பாவை திருமக ளமளிப் போரொ
 டடியவர் கயிலைக் கான பெருமானே.

280.

பூரிகல்யாணி—ஆதி.

சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
 சிவஞா னமுதே பசியாறித்
 திகழ்வோ டிருவோ ரொருநு பமதாய்
 திகைலோ கமெலா மனுபோகி
 இவனே யெனமா லயனோ டமரோ
 ரினையோ நெனவே மறையோத
 இறையோ னிடமாய் வினையா கிகவே
 யியல்வே லுடன்மா அருள்வாயே;
 தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே
 தழல்வேல் கொடுபோ யசுராரைத்
 தலைதூள் படவழ் கடல்தூள் படமா
 தவம்வாழ் வுறவே விடுவோனே
 கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்
 கடனா மெனவே அணைமாப்பா
 கடையேன் மிடிதூள் படநோய் விடிவே
 கனல்மால் வரைசேர் பெருமானே.

281.

சேஞ்சுநட்டி—மீகாசாபு.

மாலி னாலெடுத்த கந்தல் சேர்நி னால்வ ளர்த்த பொந்தி
 மாறி யாடெடுத்த சிந்தை யடியாய்
 மாணியா லெடுத்த மங்கி னேனை யாள் என்கி ரங்கி
 வாரை யாயி னிப்பி றந்து இறவாமல்

வேலி னுல்வி னைக்க ணங்கள் தூள தாள ரித்து உன்றன்
 விடு தாப ரித்த அன்பர் கணமூடே
 மேவி யானு னைப்பொல் சிந்தை யாக வேக ளித்து கந்த
 வேனெ யாமெ னப்ப ரிந்து அருள்வாயே;
 காலி னுலெ னப்ப ரந்த சூரர் மாள வெற்றி கொண்ட
 கால பாது சத்தி யங்கை முருகோனே
 காம பாண மட்ட நந்த கோடி மாத ரைப்பு ணர்ந்த
 காளை யேறு கர்த்த நென்தை யருள்பாலா
 சேலை நேர்வி ழிக்கு றம்பெ னுசை தோளு ற்பு ணர்ந்து
 சீரை யோது பத்த ரன்பி லுறைவோனே
 தேவர் மாதர் சித்தர் தெண்டர் ஏக வேளு ருக்கு கந்த
 சேவல் கேது சுற்று கந்த பெருமானே.

282.

தோடி—கண்டசாபு

நீருலில மண்டாத தாமரைப டர்ந்தோடி
 நீளமக லஞ்சோதி வடிவான
 நேசமல ரும்பூவை மாதின்மண மும்போல
 நேர்மருவி யுண்காத லுடன்மேவிச்
 சூரியனு டன்சோம னீழலிவை யுண்டாத
 சோதிமரு வும்பூமி யவையூடே
 தோதைமயி லின்பாக னுமெனம கிழந்தாட
 சோதிஅயி லுந்தாரு மருள்வாயே;
 பாரியகி லங்குச ஆயிரப ணஞ்சேடன்
 வாய்விடவொ டெண்பாலு முடுபோல;
 வார்மணியு திரந்தோட வேகவினி தைந்தாட
 மாமயில்வி டுஞ்சேவல் கொடியோனே
 ஆரியன வன்தாதை தேடியின மும்பாடு
 மாடவரு ணஞ்சோதி யருள்பாலா
 ஆனைமுக வன்தேடி யோடியெய ணங்காத
 வாகைமரு வுஞ்சோதி பெருமானே.

283.

காம்போதி—கண்டசாபு

இருநோய்ம ல்தைதகிவ வெள்ளியால்மி ரட்டியென
 இனிதாவ மைத்தெனது முடிமேனே

இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
 ரியல்வேல ளித்துமகி ழிருவோரும்
 ஒருவாடுக னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
 மொளிர்வேத கற்பகந லிணையோனே
 ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரர்பார்து தித்தருள
 உபதேசி கப்பதமு மருள்வாயே;
 கருநேரய றுத்தெனது மிடி தூள்ப டுத்திவ்வு
 கரிமாழு கக்கடவு ளடியார்கள்
 கருநாவ கைக்குவர மருள்நூன தொப்பைமகிழ்
 கருணாக டப்பமல ரணிவோனே
 திருமால ளித்தருளு மொருநூன பத்தினியை
 திகழ்மாப்பு றத்தழுவு மயில்வேலா
 சிலைதூளெ முப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்
 சிறைமீள விட்டபுகழ் பெருமாளே.

284.

தேவகாந்தாரி—கண்டசாபு.

திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலமழிய
 சிவகங்கை தனில்முழுகி வீளையாடிச்
 சிவம்வந்து குதிக்கொளக வடிவுன்றன் வடிவமென
 திகழண்டர் முனிவர்கண மயன்மாலும்
 அரன்மைந்த நென்களிறு முகநெம்பி யெனமகிழ்
 அடியென்க ணளிபரவ மயிலேறி
 அயில்கொண்டு திருநடன மெனதந்தை யுடன்மருவி
 அருமந்த பொருளையினி யருள்வாயே;
 பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி
 பரிதஞ்ச வருமதுரை நடராஜன்
 பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட நிகவடிவ
 பவளஞ்சொ லுமைகொழுந னருள்பாலா
 இருளிவஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவினையு
 மெரியுண்டு பொடிய அயில் விடுவோனே
 என் தன்பி லுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகொ
 டெண்பஞ்ச ணையின்மருவு பெருமாளே.

உள்ளக்கண் நோக்க.

285.

பந்துவாளி—கண்டசாபு.

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவுபகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரியு மின்பக்	கடல்முழ்கி
உணையெனது ளறியு மன்பைத்	தருவாயே;
மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத்	திணைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலைமலை யணைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிரைய கந்தப்	பெருமானே.

286.

நாதநாமகீர்யா—ஆதி.

அதல விதலமுத லந்தத்த லங்கொன	
அவனி யெனஅமரர் அண்டத்த கண்டமென	
அகில சலதியென எண்டிக்குள் விண்ணென	அங்கிபாறு
அமுத கதிர்கொன அந்தித்த மந்தரமென	
அறையு மறையெனஅ ருந்தத்து வங்கொன	
அணுவி லணுவெனரி றைநதிட்டு நின்றதொரு	சம்பந்தாயம்
உதய மெழஇருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிலி .	
ருதய கமலமுகி ழங்கட்ட விழ்ந்துணர்வி	
லுணருமதுபவம னம்பெற்றி மும்படியை	வந்துநீமுன்
உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென	
மதுர கவிகளில்ம னம்பற்றி ருந்துபுகழ்	
உரிய அடிமையுனை யன்றிப்ப்ர பஞ்சமதை	ரம்புவேனே!
தத்த தத்தத்த தந்தத்த தந்தத்த	
திதிதி திதிதிதி திந்தித்தி திந்திதி	
தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு	திந்திதோதி
சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக	
டிடிடி டிடிடிடிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி	
தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக	என்றுதாளம்
பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக	
அகில ரிசிரார்ந டுங்கக்கொ டுங்கமுரு	
பரிய குடர்பமுடுவ லும்பைப்பி டுங்கூரண	துங்ககாளி

பவரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு
 கவரி யிடஇகலை வென்றுச்சி கண்டிதனில்
 பழநி மலையின்மிசை வந்துற்ற இந்திரர்கள் தம்பிரானே.

287.

லதாங்கி—ஆதி.

ககனமு மனிலமு மனல்புனல் நிலமமை
 கள்ளப்பு லாற்கி ருமிவீடு
 கனலெழ மொழிதரு சினமென மதமிகு
 கள்ளைத்த தோற்பை சுமவாதே
 புகஇறு திகளிலு மிறிதியி லொருபொருள்
 உள்ளக்க ணைக்கு மறிஆறி
 ஒளிதிக முருவுரு வெனுமறை யிறுதியி
 லுள்ளத்தை நோக்க அருள்வாயே;
 ம்ருகமத பரிமா விகசித நளினநள்
 வெள்ளைப்பி ராட்டி இறைகாணு
 விடதர குடிஸச டிலமிசை வெகுமுக
 வெள்ளத்தை யேற்ற பதிவாழ்வே
 வகுளமு முகுளித வழைகளு மலிபுன
 உள்ளிக்கு லாத்தி கிரிவாமும்
 வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரகத
 வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே.

288.

பியாகடை—நீசாஜம்பை.

கருதி மறைக ளிருநாலு திசையி லதிபர் முனிலோர்கள்
 துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
 சொலவில் முடிவில் முகிபாத பகுதி புருடர் நவநாதர்
 தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள் மறையோர்கள்
 அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியு மயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
 அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
 அறிவு ளறியு மறிஆற அருள்வாயே;
 வரைகள் தவிடு பொடியாக இருதர் பதியு மழிவாக
 மகர சலதி அளறுக முதுகூரும்

மடிய அலகை நடமாட விஜய வனிதை மகிழ்வாக்
 மவுலி சிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத
 நமனும் வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
 நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே.

சிவ ஞானம்.

289.

அசாவேரி—மீசாசாபு.

சிகர மருந்த வாழ்வது	சிவஞானம்
சிதறி யலைந்து போவது	செயலாசை
மகர நெருங்க வீழ்வது	மகமாய
மருவி நினைந்தி டாவருள்	புரிவாயே;
அகர நெருங்கி னுமப	முறவாகி
அவச மொடுங்கை யாரொ	முனமேகிக்
ககன மிசைந்த சூரியர்	புகமாயை
கருணை பொழிந்து மேவிய	பெருமானே.

290.

சேஞ்சுநட்டி—கண்டசாபு.

சுருளாக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
 சுரதக்ரியை யால்வி ளங்கு மதனூலே
 சுருதியென வேலி னைந்து அறிவினிக ளோடி ணங்கு
 தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்
 அருமறைக ளேரி னைந்து மனநெறியி லேந டந்து
 அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி
 அகிலபுல னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ் ஞான இன்ப
 அமுதையொழி யாத ருந்த அருள்வாயே;
 பருதிமகன் வாசல் மந்திரி அதுமனெடு நேர்ப ணிந்து
 பரிதகழை யாமுன் வந்து பரிவாலே
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 படைஞரொடி ராவ ணன்ற னுறவோடே
 ரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுப்தியி ராம சந்த்ரன் முருகோனே

இனாயகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
இமயவள்த னுல்ம கிழந்த

பெருமானே.

291.

காகாப்ரியா—ஆதி.

[மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி

மதனா கமத்தின்

விரகாலே

மபலே யெழுப்பி யிதழே யருத்த

மலைபோல் முலைக்கு

ஞறவாகிப்]

பெருகா தலுற்ற தமிழே னைரித்தல்

பிரியா துபட்ச

மறவாதே

பிழையே பொறுத்து னிருதா னிலுற்ற

பெருவாழ் வுபற்ற

அருள்வாயே ;

குருவா யரற்கு முபதே சம்வைத்த

குகனே குறத்தி

மணவாளா

குளிர்கா மிகுத்த வளர்பூ கமெத்து

குடகா விரிக்கு

வடபாலார்

திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்

சிறுவா கரிக்கு

மினையோனே

திருமால் தனக்கு மருகா வரக்கர்

சிரமே துணித்த

பெருமானே.

292.

பரசு—ஆதி (திருக்கதி.)

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தீயாடி

கயிலை யாளி காபாலி

கழையோனி

கரவு தாச னாசாரி பரசு பாணி பாணி

கணமொ டாடி காயோகி

சிவயோகி

பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாகுடி

பகரொ ணாத மாஞானி

பசுவேறி

பரத மாடி கானாடி பரவ யோதி காதீத

பரம ஞான லுர்பூத

அருளாயோ

சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட முதேவி

துரக கோப மீதாடி

வடமேரு

சுழல வேலை தீமுள அழுத ளாவி வாய்பாறி
 சுரதி னேடு சூர்மாள் வலகேழும்
 திகிரி மாதிராவார திகிரி சாய வேதாள
 திரளி னேடு பாறோடு கழுகாடச்
 செருவி னுடு வானீப கருணை மேரு வேபார
 திருவி ராலி யூர்மேவு பெருமானே

293.

காவேரி—மிக்காபு.

காலனிடத் தணுகாதே காசினியிற் பிறவாதே
 சிலஅகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே ;
 மாலயனுக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே
 நாலுமறைப் பொருளானே நாககிரிப் பெருமானே.

294.

கூபேரி—கூதி.

மதியால்வித் தகனுகி மனதாலுத் தமனுகிப்
 பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே;
 நிதியேரித் தியமேயென் நினைவேநற் பொருளாயோய்
 கதியேசொற் பரவேளே கருவூறிற் பெருமானே.

295.

பியாக்—கூதி.

ஆனைமு கவற்கு நேரினா யபத்த
 ஆறுமு கவித்த கமரேசா
 ஆதிய ரனுக்கும் வேதமு தல்லற்கும்
 ஆரண முரைத்த குருநாதா
 தானவர் குலத்தை வாஸ்கொடு துணிந்த
 சால்சதுர் மிகுத்த திறல்வீரா
 தாளினை களற்று மேவிய பதத்தில்
 வாழ்வொடு சிறக்க அருள்வாயே ;
 வானெழு புவிக்கு மாலும யனுக்கும்
 யாவரொ ருவர்க்கு மறியாத
 மாமது ரைசொக்கர் மானுமை களிக்க
 மாமயில் நடத்து முருகோனே
 தேனெழு புனத்தில் மான்விழி குறத்தி
 சேரம ருவுற்ற சீரள்தோளா

தேவர்கள் கருத்தில் மேவிய பயத்தை
வேல்கொடு தணித்த

பெருமானே.

296.

வாளி—கண்டஜம்பை.

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி ஆசைக் கடலேறி
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே;
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மனமேவு வாலக் குமரேசா
சிலைவேட சேவற்கொடியோனே திருவாணிகூடற் பெருமானே

297.

கல்யாணி—மீரீரசாபு

நீதத் துவமாகி நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே;
நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதானே கூடற் பெருமானே.

298.

காகாப்ரியா—நுபகம்

ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய ராலவிழி யின்பி றங்கொளி
யாரமத லம்பு கொங்கையின் மயலாகி
ஆதிசூரு வின்ப தங்களை நீதியுட னன்பு டன்பணி
யாமல்மன நைந்து நொந்து லழியாதே
வேடரென நின்ற ஐம்புல னாலுகர ணங்க ளின்தொழில்
வேறுபட நின்று ணர்ந்தருள் பெறுமாறென்
வேடைகெட வந்து சிந்தனை மாயையற வென்று துன்றிய
வேதமுடி வின்ப ரம்பொரு ளருள்வாயே;
தாடகையு ரங்க டிந்தொளிர் மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு
தாழ்வறந டந்து திண்சிலை முறியாவொண்
ஜாநகித னங்க லந்தபின் ஊரில்மகு டங்க டந்தொரு
தாயர்வச னஞ்சி றந்தவன் மருகோனே
சேடன்முடி யுங்க லங்கிட வாடைமுழு தும்ப ரந்தெழு
தேவர்கள்ம சிழ்ந்து பொங்கிட நடமாடுஞ்
சீர்மயில மஞ்ச தஞ்சிய சோலைவளர் செம்பொ னுந்திய
பூநீ புருட மங்கை தங்கிய பெருமானே.

299.

ஹிந்துஸ்தான் தோடி—கண்டசாபு.

குதறுமுனை யறிவுகொடு பதறியெதிர் கதறிமிகு
 குமுதமிழி பரசமய மொருகோடி
 குருடர்தெரி வரியதொரு பொருள்தெரிய நிகழ்மனது
 கொடியஇரு வினையெனும் ளறுபோக
 உதறிவித றியகரண மரணமற விரணமற
 வருகியுரை பருகியது தினனான
 உணர்வுவிழி பெறவுனது மிருகமத நளினபத
 யுளமினி! யுணரஅருள் புரிவாயே;
 சிதறவெளி முழுதுமொளி திகழுமுடி படலமவை
 சிறுபொறிக ளெனவுரக பிலமேழுஞ்
 செகதலமு நிகர்சிகரி பலவுநல கெசபுபக
 திசையுமுட னுருகவரு கடைநாளிற்
 கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
 யெனமுடிவில் ககனமுக டதிலோடுங்
 கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கஜ ரததுரக
 கடகமுட னம்பொருத பெருமானே.

300.

சங்கராபாணம்—கண்ட நபகம்.

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த
 முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
 குணமுமச ரேசருந் தரங்க முரல்வேதக்
 குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட
 மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
 குலிசகைவ லாரியுந் கொடுங்க ணறநூலும்
 அகலியபு ராணமும் ப்ரபஞ்ச
 சகலகலை நூல்களும் பரந்த
 அருமறைய நேகமுந் குவிந்தும் அறியாத
 அறிவுமறி யாமையுந் கடந்த
 அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துள்
 அருணசர ணூரவிர்த டென்று அடைவேணே !

பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்து
 படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
 பரியத்தொரு கோடுகொண் டசண்ட வரைமீதே
 பழுதறவி யாசனன் றியம்ப
 எழுதியவி நாயகன் சிவந்த
 பவளமத யாண்பின் புவந்த முருகோனே
 விஞ்ஞமர சாகரங் கலங்க
 எழுசிகர பூதரங் குலங்க
 விபரிதநி சாசரன் தியங்க அமராடி
 விபுதர்குல வேழமங்கை துங்க
 பரிமளப டரகும்ப விம்ப
 ம்ருகமதப யோதரம்பு ணர்ந்த பெருமாளே.

30

பூபாளம்—மீகாசாபு.

புகரில் சேவல தந்தூர சங்க்ரம
 நிருதர் கோபக்ர வஞ்சநெ டங்கிரி
 பொருத சேவக குன்றவர் பெண்கொடி மணவாள
 புனித பூசர நஞ்சர ரும்பணி
 புயச பூதர என்றிரு கண்புனல்
 பொழிய மீமிசை யன்புது ளும்பிய மனனாகி
 அகில பூதவு டம்புழு டம்பினில்
 மருவு மாருயி ருங்கர ணங்களு
 மவிழ யானுமி ழந்ததி டந்தனி லுணர்வாலே
 அகில வாதிக ளஞ்சம யங்களும்
 அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
 யறிவி லேனறி யும்படி யின்றருள் புரிவாயே;
 மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
 மலய மாருத மும்பல வெம்பரி
 மளசி லீமுக மும்பல மஞ்சரி வெறியாடும்
 மதுக ராரம்வி குஞ்சணி யுங்கர
 மதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு
 மதன ராஜனை வெந்துவி ழும்படி முனிபால

முகிழ்வி லோசன ரஞ்சிது திங்களு
முதுப கிரதி யும்புனை யுஞ்சடை
முடியர் வேதமு நின் றும ணங்கமழ் அபிராமி
முகர னாபுர பங்கய சங்கரி
கிரிசு மாரித்ரி யம்பகி தந்தருள்
முருக னேசர குஞ்சரி ரஞ்சித பெருமானே ,

302.

நாதநாமகீர்யா—கண்டசாபு.

அடியாரம் னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க
அபராதம் வந்துகெட்ட பீணிழாடி.
அணைவோரும் வந்துகிச்சி யெனநால்வ ருஞ்சிரிக்க
அனலோட முன்றுசெத்து விடுமோபோற்
கடையேன்ம லங்கள்முற்று மிருநோயு டன்பிடித்த
கலியோடி றந்துசுத்த வெளியாகிக்
கனிகூர என்றனுக்கு மயிலேறி வந்துமுத்தி
கதியேற அன்புவைத்து னருள் தாராய்;
சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த
தழல்மேனி யன்கிரித்தொர் புரமுணும்
தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த
தழல்பார்வை யன்றளித்த குருநாதா
மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்
வெளியாக வந்துவிர்த்த மருள்வோனே
மின்னுலம் ருங்குல்பொற்பு முலைமாதி ளங்குறத்தி
மிகுமாலொ டன்புவைத்த பெருமானே .

303.

ஹிந்துஸ்தான் காபி—ஆதி.

[பாரந றுங்குழல் சோரநெ கிழ்ந்து
உரத னம்புள கிதமாகப்
பாவைய ருந்தியில் மூழ்கிநெ ம்ப்பரி
தாபமு டன்பரி மனவாயின்
ஆரமு துண்டணை மீதிலி ருந்தது
ராகம்வி னோந்திட விளையாடி]
ஆகந கம்பட ஆரமு யங்கிய
ஆசைம றந்துணை யுணர்வேனோ!

நாரத னன்றுச காயமொ ழிந்திட

நாயகி பைம்புன

மதுதேடி.

நாணம ழிந்துரு மாறிய வஞ்சக

நாடியெ பங்கய

பதநோவ

மாரச ரம்பட மோகமு டன்குற

வாணர்கு றிஞ்சியின்

மிசையேபோய்

மாமுனி வன்புணர் மானுத வந்தனி

மாணம ணஞ்செய்த

பெருமானே.

304.

ராமபீரியா—நபகம்.

நீதானெத் தனையாலும் - நீழிக்

க்ருபையாகி

மாதானத் தனமாக - மாஞானக்

கழல்தாராய்;

வேதாமைத் துனவேளே - வீரசுற்

குணசீலா

ஆதாரத் தொளியானே - ஆருரிற்

பெருமானே.

305.

சுருட்டி—நபகம் (லதுசமம்)

பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம கிழ்ந்து

பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து

பிழைகோடி

போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆகிய நாதியி ரண்டு

பூரணி காரணி விந்து

வெளியான

நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து

ஞானச வாசமு ணர்ந்து

வெளிகாண

நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில மர்ந்த

நாயகர் பாதமி ரண்டு

மடைவேளே!

மாதசர் வேச்வரி வஞ்சி காளிபி டாரிவி பஞ்சி

வாணிவ ராகிம டந்தை

அபிராமி

வாழ்சிவ காமச வந்தரி யாலமெ லாமுக பஞ்ச

வாலையு ராரியி டந்த

குமையாயி

வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை

மேலொடு கீழல கங்கள்

தருபேதை

வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற

வேணியர் நாயகி தந்த

பெருமானே.

அனுபூதி.

306.

புத்துவாளி - மீகாசாபு.

நாரியர்க ளாசையைக்
நாணுனிரு பாதபத்
ஆரமுத மானசர்க்
ஆனஅநு பூதியைத்
காரணம தானவுத்
கானகுற மாதீனைப்
சூரர்களை தூளெழப்
தோகைமயில் வாகனப்

கருதாதே
மழுநாட
கரைதேனே
தருவாயே;
தமசீலா
புணர்வோனே
பொருமவேலா
பெருமானே.

307

கேதார்கௌளம்—ஆதி.

குரைகட லுலகினி லுயிர்கொடு போந்து
கூத்தா டிகின்ற
குகையிட மருவிய கருவிழி மாந்தர்
கோட்டா லையின்றி
வரஇரு வினைபற உணர்வொடு தூங்கு
வார்க்கே விளங்கு
வடிவினை புனதழ கியதிரு வார்ந்த
வாக்கால் மொழிந்த
திரள்வரை பகமிகு குருகுல வேந்து
தேர்ப்பா கன்மைந்தன்
தெருமர நிசுசரர் மணையிர் சேர்ந்து
தீப்பா யஇந்தர்
விரிதிரை யெரியெழ முதலுற வாங்கு
வேற்கா ரகந்த
மிடிகெட விளைவன வளவயல் சூழ்ந்த
வேப்பூ ரமர்ந்த

குடிப்பேணிக்
யவிரோதம்
மறுபூதி
ருளவேணும் ;
மறையோடு
புரிவாழ
புவிபேழும்
பெருமானே.

308

சுஷானு—ஆதி.

தசையா கியகற் றையினால் முடியத்
தலைகா லழவொப்
தடுமா றுதல்சற் றெருநா ளுலகிற்
றவிரா வுடலத்

பனையாயே
தினைநாயேன்

பசுபா சமும்விட் டறிவா லறியப்

படுபூ ரணநிஷ்

பதிபா வணையுற் றதுபூ தியிலப்

படியே யடைவித்

அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக்

கருணை தயமுத்

அகிலா கமவித் தகனே துகளற்

றவார்வாழ் வயலித்

கசிவா ரிதயத் தமிர்தே மதுபக்

கம்லா லயன்மைத்

கருணா கரசற் குருவே குடகிற்

கருவூ ரழகப்

களமாண்

தருள்வாயே;

தமிழோனே

திருநாடா

துனவேனே

பெருமாளே.

309

அடாணு—நுபகம்.

பகலிரவினிற்

பதிசூருவெனத்

ரகசியமுரைத்

ரதநிலைதனைத்

இகபரமதற்

இயலிசையின்முத்

சகசிரகிரிப்

சுரவணபவப்

றடுமாறு

தெளிபோத

ததுபூதி

தருவாயே;

கிறையோனே

தமிழோனே

பதிவேனே

பெருமாளே.

மனோலய சமாதி.

310

ஆநந்த பைரவி—கண்டசாபு. (உச்சி).

இலாபயில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன

ரியாவரு மிராவுப்க்

இராகமும் விநோதமும் முலோபமு டன்மோகமு

மிலானிவ னுமாபுருஷ்

சலாபவ மலாகர சசிதர விதாரண

சதாசிவ மயேசுரச

சுராசர வியாபக பராபர மனோலய

சமாதிய துபூதிபெற

ஸ்டியேனே

னெனய

கலலோக

நினைவாயே;

நிலாவிரி நிலாமதி நிலாதவ நிலாசன
 நியாயப ரிபாலஅர நதிசூடி
 நிசாசர குலாதிப திராவண புயாரிட
 நிராமய சரோருகர னருள்பாலா
 விலாசகம் வலாரெனு பு லாசனி தவாகவ
 வியாதர்கள் விரோதமகள் மணவாளா
 விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை
 விராலிம கைமீதி ஸுறை பெருமானே.

311

மோகனம்—ஆதி.

[நிறைந்த துப்பிதழ் தேனுறல் நேரென
 மறந்த ரித்தக னூலால் நேரென
 நெடுஞ்ச ருட்குழல் ஜீமூத நேரென நெஞ்சின்மேலே
 நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென
 மருங்கு ரிட்கள ஆகாச நேரென
 நிதம்ப முக்கணர் பூணூ நேரென நைந்துசீவன்
 குறைந்தி தப்பட வாய்பாடி யாதர
 வழிந்த னைத்தனை மேல்விழு மாலொடு
 குமண்டை யிட்டுடை சோராவி டாயில மைந்துநாபி
 குடைந்தி னைப்புறு மாமாய வாழ்வருள்]
 மடந்தை யர்க்கொரு கோமாள மாகிய
 குரங்கை யொத்துழல் வேளேம னேலய மென்றுசேர்வேன்?
 மறந்த சுகிரிப மாநீசன் வாசலி
 விருந்து லுத்தரி யோராத தேதுசொல்
 மனங்க ளித்திட லாமோது ரோகித முன்புவாஸி
 வதஞ்செய் விக்ரம சீராம னுணில
 மறிந்த திச்சர மோகோகெ டாதினி
 வரும்ப டிக்குரை யாய்பார்ப லாகவ மென்றுபேசி
 அறந்த னைத்தது மாளேடு மாகடல்
 வரம்ப டைத்ததின் மேலேறி ராவண
 னரண்கு லைத்தெதிர் பேரராடு நாரணன் மைந்தனை
 அறங்கன் மைத்துன வேளேக லாபியின்
 விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயு தாவிய
 னலங்க யப்பதி வாழ்வான் தேவர்கள் தம்பிரானே.

312.

நாதநாமகீர்யா—மீகாசாபு

சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார
 துக்கமிலா ஞான சுகமேவீச்
 சொற்கரண தீத நிற்குணமு டாடு
 சுத்தநிரா தார வெளிகாண
 மொட்டலர்வா ரீச சக்ரசடா தார
 முட்டவுமீ தேறி மதிமீதாய்
 முப்பதுமா ருறு முப்பதும்வே றுன
 முத்திரையாமோன மடைவேனோ!
 எட்டவொண வேத நத்தொடுகோ கோவெ
 னப்பிரமா வோட வரைசாய
 எற்றியன மூழி வற்றிடமா ருய
 எத்தனையோ கோடி யசுரேசர்
 பட்டொருசூர் மாள விக்ரமவே லேவு
 பத்திருதோள் வீர தினைகாவல்
 பத்தினிதோள் தோயு முத்தமமா ருது
 பத்திசெய்வா னுடர் பெருமானே.

313.

சாவேரி—கண்டசாபு.

[விழையுமனி தரையுமுனி வரையுமவ ருயிர் துணிய
 வெட்டிப்பி ளந்துளம் பிட்டிப்ப நிந்திடுஞ் செங்கண்வேலும்
 விரையளக முகிலுமிள நகையும்ருக மதகனவி
 சித்ரத்த னங்களுந் தித்தித்த தொண்டையும் புண்டரீகச்
 சுழிமடுவு மிடையுமழ கியமகளிர் தருகலவி
 சுட்டித்தி ரிந்திவன் தட்டுப்ப டுங்கொடும் பங்கவாழ்வுந்]
 தொலைவிற்றி வியுமகல வொருமவுன பரமசுக
 சுத்தப்பெ ரும்பதஞ் சித்திக்க அன்புடன் சிந்தியாதோ!
 எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை
 யிட்டுச்ச மைந்தசெஞ் சுட்டிக்க லன்களுந் துங்கநீள்பன்
 னிருகருணை விழிமலரு மிலகுபதி னிருகுழையும்
 ரதர்க்கு தம்பையும் பத்மக்க ரங்களுந் செம்பொனூலும்

மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு
முத்தச்ச தங்கையுஞ் சித்ரச்சி கண்டியுஞ் செங்கைவேலும்
முழுதுமழ கியகுமர கிரிகுமரி யுடனுருகு
முக்கட்சி வன்பெறுஞ் சற்புத்ர வும்பர்தந் தம்பிரானே.

314.

பந்துவாளி—மீசாசாபு.

காமியத் தழுந்தி	யினையாதே
காலர்கைப் படிந்து	மடியாதே
ஓமெழுத் திலன்பு	மிகஆறி
ஓவியத் திலந்த	மருள்வாயே;
துமமெய்க் கணிந்த	சுகலீலா
சூரனைக் கடிந்த	கதிர்வேலா
எமவெற் புயர்ந்த	மயில்வீரா
ஏரகத் தமர்ந்த	பெருமானே.

அத்தைவத நிலை.

315

சங்கராபரணம்—ஆதி.

மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து	
பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்	
மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி	யதிபார
மோகநினை வான போகஞ்செய் வேண்டார்	
தேடஅரி தாய னேயங்க ளாய்நின்ற	
மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாரின்ற	துளதாகி
நானுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட	
வாசியன லாடு போயொன்றி வானின்க	
ணுமமதி மீதி லாறுங்க லாஇன்ப	அமுதாறல்
நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த	
மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி	
நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற	தொருநாளே;
காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்	
பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த	
காலன்விழ மோது சாமுண்டி புரம்பொ	஁னல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
 சாளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது
 வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னுளின்சொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த நேயெந்தை யினையோனே
 மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற வுர்சென்று
 தேடிவினே யாடி பேயங்ங னேநின்று
 வாழுமயில் வீர நேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமாளே.

316

எதுதலகம்போதி—ஆதி.

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
 நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
 நாவின்ப ரசம தான ஆந்த அருவி பாய
 நாதங்க ளொடுகு லாவி வினையாடி
 ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
 லோமங்கி யுருவ மாகி யிருவோரும்;
 ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
 லோகங்கள் வலம தாட அருள் தாராய்;
 தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
 சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாது
 சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
 சேர்பங்கி னமல் நாத னருள்பாலா
 கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
 காடந்த மயிலி லேறு முருகோனே
 காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னாமளி சேர்வை
 கானெங்கள் பழநிமேவு பெருமாளே.

317.

கல்யாணி—ஆதி.

வனாத பிருதிவிப் பாச நிகளமும்
 மாமாய விருளுமற் றேகி பவமென
 வாகாச பரமசிற் சோதி பரையைய டைந்துளாமே
 ஆறுறி னதிகமக் க்ராய மதுதினம்
 யோகீச ரெவருமெட் டாத பரதூரி
 யாதீத மகளமெப் போது முதயம நந்தமோகம்

வானுதி சகலவிஸ்த் தார விபவரம்

லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலரயன்

மாலீச ரெனுமவற் கேது விபுலம் சங்கையாலீன்

மாளாத தனிசமுற் ருய தரியநி

ராதார முலைவில்சற் சோதி நிருபமு

மாறாத சுகவெளத் தாணு வுடனினி தென்றுசேர்வேன்!

நானுவி தகருவிச் சேனை வகைவகை

சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு

நாவாய்செல் கடலடைத் தேறி நிலைமையி லங்கைசாய

நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு

சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள

நாவிச வயலியக் கீசர் குமரக டம்பவேலா

காணு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற

மானேடு மகிழ்கருத் தாகி மருடரு

காதாடு முனதுகட் பாண மெனதுடை நெஞ்சுபாய்தல்

காணுது மமதைவிட் டாவி யுயவருள்

பாராயெ னுரைவெகுப் பீரீதி யினையவ

காவேரி வடகரைச் சாமி மலையுறை தம்பிரானே.

318

சேஞ்சுருட்டி—கண்டசாபு

நாவேறு பாம ணத்த பரதார மேடு னைத்து

நாலாறு நாலு பற்று

வகையான

நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி

நாடோறு நானு ரைத்த

நெறியாக

நீவேறெ னுதி ருக்க நான்வேறெ னுதி ருக்க

நேராக வாழ்வ தற்கு

னருள்கூர

நீடாரச் டாத ரத்தின் மீதேப் ராப ரத்தை

நீகாணெ னுவ னைச்சொ

லருள்வாயே

சேவேறு மீசர் சுற்ற மாளுன போத புத்தி

சீராக வேயு ரைத்த

குருநாதா

தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரர்கள் மாள வெட்டி

தீராகு காகு றத்தி

மணவாளா

காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த

காவாரசு வாமி வேற்பின்

முருகோனே

கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலே சத்தி
காமாமி வரமி பெற்ற

பெருமாளே.

§19.

தறந்தி—ஆதி.

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பினிங்	
சீரும்பு பித்தசுவ	மருளுறத்
தி தும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ	
சீவன்சி வச்சொருப	மெனதேறி
நானென்ப தற்றுயிரொ டேனென்ப தற்றுவெளி	
நாதம்ப ரப்பிரம	வொளிமீதே
ஞானஞ்ச ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ	
நாளுங்க லிக்கபத	மருள்வாயே;
வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்கஅயன்	
மாலும்பி ழைக்கஅலை	விடமாள
வாருங்க ரத்தனெமை யாளுந்த தப்பன்மு	
மானின் ரத்தனருள்	முருகோனே
தானந்த னத்ததன னுவண்டு சுற்றிமது	
தானுண்க டப்பமல	ரணிமார்பா
தான்கு றித்துளமை யாளுந்தி ருக்கயிலை	
சாலுங்கு றத்திமகிழ்	பெருமாளே.

320

வந்தில்தான் தோடி—ஆதி (திச்சகதி).

உடலி னாடு போய்மீன முயிரி னாடு மாயாத	
உணர்வி னாடு வானாடு	முதுதீயு
லெவை யுடு நீருடு புய்யி னாடு வாதாடு	
மொருவ ரோடு மேவாத	தனிஞானச்
சுடரி னாடு நால்வேத முடியி னாடு முடாடு	
துரிய வாகு வாதீத	சிவருபம்
தொலைவி லாத பேராசை துரிச ருத வோர்பேதை	
தொடுமுபாய மேதோசொ	லருள்வாயே;
டடல ருத வாரீச அடவி சாடி மாருன	
வரிவ ரால்கு வால்சாய	அமராடி
மதகு தாவி மீதோடி யுழவ ரால டாதோடி	
மடையை மோதி யாறுடு	தடமாகக்

கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல் வாவி மேல்வீழு
 கடவுள் நீல மாறாத தணிகை காவ லாவீர
 கருணை மேரு வேதேவர்

மலாவாங்

பெருமானே.

321.

காகாபீரியா—தீர்ப்புடை

வாசித்துக் காடுண னுதது
 பூசித்துக் கூடுடா னுதது
 வாய்விட்டுப் பேடுசா னுதது
 மாசர்க்குத் தோடுண னுதது
 நேசர்க்குப் பேடுரா னுதது
 மாயைக்குச் சூடுழா னுதது

நெஞ்சினுலே

விந்துநாத

ஓசைக்குத் தூர மானது
 மாகத்துக் கீற தானது
 லோகத்துக் காதி யானது
 யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ்
 ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 யூனத்தைப் போடி டாதும
 ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல்செய்

கண்டுநாயேன்

யங்கலாமோ!

வேடிச்சிக் காக மாமய
 லாகிப்பொற் பாத மேபணி
 ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய
 லூரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது
 நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை
 ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற்றுக் காடுண னுதது
 நாகத்துச் சாகை போயுயர்
 மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை
 நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர்

கந்தவேளே

ரங்கவீரா

நின்றநாதா

தும்பிரானே.

322.

பைரவி—கண்டகாபு. (உசீ)

நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத
 நிராகுல சிராதிகப்

ப்ரபையாகி

நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய	
நிராயுத புராரியச்	சுதன்வேதா
சுராலய தராதல சுராசர பிராணிகள்	
சொளுபயி வராதியைக்	குறியாமே
துரால்புகழ் பராதின கராவுள் பராமுக	
துரோகரை தராசையுற்	றடைவேளே!
இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண	
இராவண இராஜனுட்	குடன்மாய்வென்
றிராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை	
யிராஜசொ லவாரணர்க்	கிளையோனே
விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதநி	
விராயண பராயணச்	செருஜூரா
விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்	
விராலிம லிராஜதப்	பெருமானே.

823.

அடர்ணு—மீசீராசுபு.

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு	
மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்	
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும்	வெகுருப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்	
புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்	
அந்தி போலுரு வானு லிலவொடு	வெயில்காலும்
சந்த்ர சூரியர் தாமு மஜபையும்	
விந்து நாதமு மேக வடிவம்	
தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது	சிவயோகம்;
தங்க ளாணவ மாயை கருமம்	
லங்கள் போயுப தேச குருபர	
சம்ப்ர தாயமொ டேபு நெறியது	பெறுவேளே!
வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக	
இந்த்ர லோகம்வி பூதர் குடிபுக	
மண்டு பூதப சாச பசிகெட	மயிடாரி
வன்கண் விரிபி டாரி ஹரஹர	
சங்க ராளன மேரு கிரிதலை	
மண்டு துளெழு வேலை யுருவிய	வயலூரா

வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்

பந்த பாசவி கார பரவச

வென்றி யானச மாதி முறுகுகல்

முழைகூடும்

விண்டு மேல்மயி லாட இனியக

ஞண்டு காரளி பாட இத்தழிபொன்

விஞ்ச விசுவீ ராலி மலையுறை

பெருமாளே.

324

வலந்தா—கண்ட சாபு

தொல்லைமுதல் தாடுனென்று மெல்லியிரு பேதங்கள்

சொல்லுகுண மூவந்த

மெனவாகி

தாய்சதூர் வேதங்கள் வெய்யபுல னேரைந்த

தொய்யுபொரு ளாறங்க

மெனமேவும்

பல்லபல நாதங்கள் அல்கபச பாசங்கள்

பல்குதமிழ் தாடுனென்றி

யிசையாகிப்

பல்லுயிரு மாயந்த மில்லசொரு பாதந்த

பெளவமுற வேரின்ற

தருள்வாயே

கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு கோவம்பு

கல்வருக வேரின்ற

குழலுதுங்

கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை

கைதொழ்மெய்ஞ் ஞானஞ்சொல்

கதிர்வேலா

கொல்லையிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று

கொள்ளைகொளு மாரன்கை

யலராலே

கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லுமழ வாகந்த

கொல்லிமலை மேனின்ற

பெருமாளே.

325

பியாக்—கண்டசாபு

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்

சகலயோ கர்க்குமெட்

டரிதாய

சமயபே தத்தினுக் கணுகொணு மெய்ப்பொருட்

டருபரா சத்தியிற்

பரமான

தூரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்

சுடர்வியா பித்தநற்

பதிநீடு

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்

சுகசொளு பத்தையுற்

றடைவேனோ!

புரிசைகுழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசம்

புருஷவீ ரத்துவிக்

ரமகூரன்

புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்

புகழையோ தற்கெனக்

கருள்வோனே

கரியபூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்

கனிகள்பீ றிப்புசித்

தமராடிக்

கதலிசு தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்

கதிரகா மக்கிரிப்

பெருமானே

326.

நாட்டைக் ஓற்கீழ்—நீர்புடை.

மக்கட்குக் கூற்றி தானது

கற்றெட்டத் தான்முடி யாதது

மற்றொப்புக் கியாதுமொ வாதது

மனதாலே

மட்டிட்டுத் தேடவொ ணாதது

தத்வத்திற் கோவைப டாதது

மத்தப்பொற் போதுப கீரதி

மதிசூடும்

முக்கட்பொற் பாளரு சாவிய

அர்த்தக்குப் போதக மானது

முத்திக்குக் காரண மானது

பெறலாகா

முட்டர்க்கெட் டாதது நான்மறை

யெட்டிற்றெட் டாதென வேவரு

முற்பட்டப் பாலையி லாவது

புரிவாயே ;

செக்கட்சக் ராயுத மானுலன்

மெச்சப்பற் போதுப டாவிய

திக்குப்பொற் பூதர மேமுதல்

வெகுருபம்

கிட்டித்துப் பூதப சாசுகள்

கைக்கொட்டிட் டாடம கோததி

செற்றுக்ரச் சூரனை மார்பக

முதுசோரி

கக்கக்கைத் தாமரை வேல்விடு

செச்சைக்கர்ப் பூரபு யாசல

கச்சுற்றப் பாரப யோதர

லையாள்முன்

கற்புத்தப் பாதுல கேழையு

மொக்கப்பெற் றுள்வினை யாடிய

கச்சிக்கச் சாலையிற் மேவிய

பெருமானே.

327.

நாதநாமகீரியா—சூதி.

ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
 மேலை வெளியி லொளிரும்ப ரஞ்சுடர்
 ஒது சரியை க்ரியையும்பு ணர்ந்தவ ரெவராலும்
 ஒத வரிய தூரியங்க டந்தது
 போத அருவ சுருபம்ப்ர பஞ்சமும்
 ஊனு முயிரு முழுதுங்க லந்தது சிவஞானம்
 சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
 மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
 சாகி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னவியோமஞ்
 சாரு மதுப வரமைந்த மைந்தமெய்
 வீடு பரம சுககிந்து இந்திரிய
 தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேனோ!
 வால குமர குககந்த குன்றெழி
 வேல மயில எனவந்து சும்பிடு
 வான விபுதர் பதியிந்தரன் வெந்துயர் களைவோனே
 வாச களப வரதுங்க மங்கல
 வீர கடக புயகிங்க சுந்தர
 வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவு வயலூரா
 ஞால முதல்வி யிமயம்ப யந்தமின்
 நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
 நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி
 நாத வடிவி யகிலம்ப ரந்தவ
 ளாலி னுதர முளபைங்க ரும்புவே
 ணுவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமானே.

328.

பதிவாணி—சதுசாஜம்பை

வத்தனச ரோருக நயனசி லீமுக வள்ளிபு னத்தில் நின்று
 வாராய்பதி காதங் காதரை யொன்றுமுந்
 வயலுமொ ரேவிடை யெனவொரு காலிடைவல்லபம்ற்றழிந்து
 மாலாய்மட லேறுங் காமுக எம்பிரானே
 இதலிய காணியைத் ததையென வேடுவ னெய்திடு மெச்சில் தின்று
 லீலாசல மாடுந் தூயவன் மைந்தநாளும்

இளையவ மூதுரை மலைகிழ வோனென வெள்ளமெ னக்க லந்து
 நூறுயிர பேதஞ் சாதமொ பிந்தவாதான்!
 கதைகன சாபதி கிரிவளை வொளொடு கைவசி வித்த நந்த
 கோபாலம் சிபன் தேவிம கிழந்துவாழ்க்
 கயிறொடு லாகல முருளவு லாவிய கள்வன நப்ப யந்து
 ஆகாயக பாலம் பிறநி மிர்ந்துளீள
 விதரண மாவலி வெருவம கரவ்ருத வெள்ளவெ றுக்க நின்ற
 நாராயண மாமன் சேயைமு னிந்தகோவே
 விளவய லாடிடை லுளவிளை யாடிய வெள்ளி நகர்க்க மர்ந்த
 வேலாபுத மேவுந் தேவர்கள் தம்பிரானே.

329. சேஞ்சுருட்டி—ஆதி (திரோகத்)

ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம்
 ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறுநாலும்
 ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற
 ஆர ணைக மங்க டந்த கலையான
 ஈறு கூற ரும்பெ ரஞ்ச வாயி யாயி ருந்த நன்றி
 யேது வேறி யம்ப லின்றி யொருதானாய்
 யாவு மாய்ம னங்க டந்த மோன வீட டைந்தொ ருங்கி
 யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ
 மாறு கூறி வந்ததெ திரந்த சூரர் சேனை மங்க வங்க
 வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட விததாரை
 வாகை வேல கொன்றை தும்பை மலை கூவி ளங்கொ முந்து
 வால சோம னஞ்ச பொங்கு பகுவாய்
 சிறு மாக ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்
 தேசி காக டம்ப லங்கல் புனைவோனே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்ச
 தேவ னார்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

330. கௌதா கௌளம்—ஆதி.

சுருதி யாயிய லாயியல் நீடிய
 தொகுதி யாய்வெகு வாய்வெகு பாலைக்கொள்
 தொடர்பு மாயடி யாய்நடு வாய்மிகு துணையாய்மேல்

துறவு மாயற மாய்நெறி யாய்மிசு
 விரிவு மாய்வினை வாயருள் ஞானிகள்
 சுகமு மாய்முதி லாய்மழை யாயெழு
 பருதி யாய்மதி யாய்நிறை தாரகை
 பலவு மாய்வெளி யாயொளி யாயெழு
 பகலி ராவிலை யாய்நிலை யாய்மிசு
 பரம மாயையி னேர்மையை யாவரு
 மறியொ ணுததை நீருரு வாயிது
 பகரு மாறுசெய் தாய்முதல் நானது
 கருது மாறிரு தோள்மயில் வேலிவை
 கருதொ ணுவகை யோரர சாய்வரு
 கவுணி யோர்குல வேதிய னாயுமை
 களப பூண்முலை யூறிய பாலுண்
 மதலை யாய்மிசு பாடலின் மீறிய
 கவிஞ னாய்வினை யாடிடம் வாதிகள்
 தருதி யாறெழ வீதிமெ லாமலர்
 நிறைவ தாய்விட நீறிட வேசெய்து
 கொடிய மாறன்மெய் கூனிமி ராமுலை
 குடிபு கீரென மாமது ராபுரி
 யியலை யாரண லூரென நேர்செய்து
 குடசை மாநகர் வாழ்வுற மேவிய

சுடர்வீசும்
 பரமாகு
 யனோதான்!
 கனபாரக்
 கழுவேறக்
 துலையாவான்
 பெருமானே.

331.

மோகனம்—நீர்புடை.

வேதத்திற் கேள்வி யிலாதது
 போதத்திற் காண லொணுதது
 வீசத்திற் றூர மிலாதது
 வீதித்துத் தேடரி தானது
 ஆதித்தற் காய லொணுதது
 வேகத்துத் தீயில் வெகாதது
 வாதத்துக் கேயவி யாதது
 காதத்திற் பூவிய லானது
 வாசத்திற் பேரொளி யானது

கதியாளர்
 சுடர்கானம்
 மதமுறு

மாயத்திற் காய மதாசல
 தீதர்க்குத் தூரம தாகிய
 வாழ்வைச்சற் காரம தாகினி யருள்வாயே;
 காதத்திற் காயம தாகும
 தீதித்திக் தீதிது தீதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணர்
 காணப்பட்ட டேகொடு நோய்கொடு
 வாதைப்பட்ட டேமதி தீதக
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவோனே
 காதைப் பித்தாயொரு வேடுவ
 ரூபப்பெற் றேவன வேடுவ
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ
 சேச்சித் தாகியர் சூழ்தரு
 கோலக் குற்றலமு லாவிய பெருமானே.

332.

அசாவேரி—மீசாகபு.

சுருதியூடு கேளாது சரியையாளர் காணாது
 துரியமீது சாராது எவராலுந்
 தொடரொணுது மாமாயை யிடைபுகாது ஆனாத
 சுகமகோத தீயாகி யொழியாது
 பருதிகாயில் வாடாது வடலைமூளில் வேகாது
 பவனம்வீசில் வீழாது சலியாது
 பரவைகுழி லாழாது படைகள்மோதில் மாயாது
 பரமஞான வீடேது புகல்வாயே;
 நிருதர்பூமி பாழாக நகரபூமி தீமூள
 நிபிடதாரு காபூமி குடியேற
 நிகரபார நிகர சிகரமீது வேலேவு
 நிருபவேத ஆசாரி யனுமாலும்
 தூதுமாக மாசாரி கனககார்மு காகாரி
 ககனசாரி பூசாரி வெகுசாரி
 கயிலைநாட காசாரி சகலசாரி வாழ்வான
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே.

333.

தோடி—ந்பகம்.

அமலவாயு வோடாத கமலநாபி மேல்முல	
அமுதபான மேழல	அனல்முள்
அசைவுறுது பேராத விதும்மேவி யோவாது	
அரிசதான சோபான	மதனலே
எமனைமோதி யாகாச கமனமாம னோபாவ	
மெளிதுசால மேலாக	வுரையாடும்
எனதியானும் வேறுகி எவரும் யாதும் யானாகும்	
இதயபாவ னாதீத	மருள்வாயே;
விமலை தோடி மீதோடு யமுனைபோல வோரேழு	
விபுதமேக மேபோல	வுலகேழும்
விரிவுகாணு மாமாயன் முடியநீளு மாபோல	
வெருவிதாழு காகாய	பதமோடிக்
கமலயோனி வீடான ககனகோள மீதோடு	
கலபநீல மாபூர	இனையோனே
கருணைமேக மேதூய கருணைவாரி யேயீறில்	
கருணைமேரு வேதேவர்	பெருமானே.

334.

பூரிகல்யாணி—மீசாசாபு.

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக	
லிரவு போய்புகல்	கின்றவேதப
பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு	
வெளிய தாய்ப்புதை	வின்றியீறில்
கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு	
கமுத மாய்ப்புல	னைந்துமாயக்
கரண மாய்த்தெனை ம்ரணமாற்ற	
கருணை வார்த்தையி	நுந்தவாறென்!
உத்தி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழு	
உலகு போற்றிட	வெங்கலாப
ஒருப ராக்ரம தூரக மோட்டிய	
வுரவ கோக்கிரி	நண்பவாறோர்
முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை	
முலைகள் தேக்கிட	வுண்டவாழ்வே

முளரி பார்க்கடல் சுயில மேற்பயில்
முதிய மூர்த்திகள்

தம்பிரானே.

335.

சங்கர பாணம்—ஆதி.

பருதி யாப்ப்பனி மதிய மாய்ப்படர்
பாராய் வானாய் நீர்தி காலா டுசாலம்
பலவு மாய்ப்பல கிழமை பாய்ப் பதி
னூலா நேழா மேனா ளாயே முலகாகிச்
சுருதி யாய்ச்சுரு திகளின் மேற்சுட சிவமான
ராய்வே தாவாய் மாலாய் மேலே
தொலைவி லாப்பொரு ளிருள்பு காக்கழல்
சூடா நாடா ஈடே றுதே சுழல்வேனோ!
திருத ராட்டி ரனுதவு நூற்றுவர்
சேனா டாள்வா னாளோர் மூவா மினில்வீழத்
திலக பார்த்தனு முலகு காத்தருள்
சீரா மாறே தேருந் கோமான் மருகோனே
குருதி வேற்கர நிருத ராகுத
கோபா நீபா கூதா ளாமா மயில்வீரா
குலிச பார்த்திபு னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேனே வாறோர் பெருமாளே.

336.

சாவேரி—கண்டிப்பு.

அகரமுத லெனவுரைசெய் ஐம்பந்தொ ரகூரமும்
அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட தந்துவமும்
அபரிமித சுருதியும் டங்குந்த னிப்பொருளை எப்பொருளுமாய்
அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னைத்துரிய
முடிவைஅடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னைச்சிறிய
அணுவையனு வினின்மலமு நெஞ்சங்கு ணத்தாயமு
மற்றதொருகாலம்
நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை
நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு நிற்பதனை
நிகர்பர அரியதைவி சம்பின்பு ரத்தாயமே ரித்தபெருமானும்
நிருபகுரு பரகுமர என்நென்று பத்திகொடு
பரவஅரு ளியமவுன மந்தரந்த னைப்பழைய
நின தவழி யடிமையுமீ விற்கும்ப டிக்கினிது ணர்த்தியருள்வாயே;

தகுதகு தகுதகு தந்தந்த குத்தகு
 டிகுடிகு டிகுடிகு டிண்டிண்டி குக்குடிகு
 தகுதகெண கெணசெகுத தந்தந்த ரித்தகுத தத்தகுதிதோ
 தனதன தனதன தந்தந்த நத்ததன
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டுண்டு டுட்டுடு
 தரரர ரிரிரிரி யென்றென்றி டக்கையுமு டக்கையுமாயும்
 மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி எக்கரிமிர்
 அலகைகர ணமிடவுல கெங்கும்ப்ர மிக்கநட
 முகுபயி ரவர்பவுரி கொண்டின்பு றட்டகெ ளத்திலொருகோடி
 முதுகமுது கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி
 நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட
 முரசுதிர நிக்சரரை வென்றிந்தி ரற்குரச ளித்தபெருமாளே.

முத்தி அருள

337.

ஹிந்துஸ்தான் தோடி—கண்ட ருபகம்.

செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த
 திருமாதா கெர்ப்ப முடலும்த
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய னித்த பொருளாகி
 மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில்
 மலைநேர்பு யத்தி லுறவாடி
 மடிமீத டுத்து வினையாடி நித்த
 மணிவாயின் முத்தி தரவேணும்;
 முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு
 முலைமேல ணைக்க வருந்தா
 முதுமாம றைக்கு ளொருமொபொ ருட்குள்
 மொழியேயு ரைத்த குருநாதா
 தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த
 தனியேர கத்தின் முருகோனே
 தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில்
 சமர்வேலெ டுத்த பெருமாளே.

ஸ்துதி.

338.

நாட்டை—சூதி.

புடவிக் கணிதுகி லெனவள் ரந்தக்
கடலெட் டையுமற குடிமுநி யெண்கட்
புரிதச் சததள நிலைகொள்ச யம்புச் சதூர்வேதன்
புரமட் டெரியெழு விழிகனல் சிந்திக்
கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்
புதகர்த் தரகர பரசிவ னிந்தத் தனிமூவ
ரிடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
றிடவுற் பனடொழி யுரைசெய்கு ழந்தைக் குருநாதா
எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
கிடம்பைத் திடஅவர் குலமுழு தும்பட்
டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்
பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
புறமப் பரவெளி கிடுகிடு னுஞ்சத் தழுமாகப்
பொருதுக் கையிலுள அயில்விண முண்கக்
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
புரவிக் கனமயில் நடவிரும் விந்தைக் குமரேசா
படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்
பலனைக் கரிமுகன் வசமரு னும்பொற் பதனாலே
பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
கனியைத் தரவிலை யென அருள் செந்திற்
பழனிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே.

339.

மத்யமாவதி—சூதி.

ஆரகர சிவனரி அயனிலர் பரவிமு
னறுமுக சரவண பவனையென்
வறுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி
லனலென எழவிடு மதிவீரா

பரிபுர கமலம் தடியிணை யடியவ

ருளமதி லுறவருள்

பகவதி வரைமக னுமைதர வருகுத

பரமன திருசெவி

உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை

உரைதரு குருபர

உலகம் னலகில வுயிர்களு மிமையவ

ரவர்களு முறுவர

பரவிமு னதுதின மனமகிழ் வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையி

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வ்னிதைபு

மிருபுடை புறவரு

முருகேசா

களிகூர

வுயர்வாய

முசிவோரும்

லுறைவோனே

பெருமானே.

340.

வலந்தா—ஆதி (உசி)

எழுகுசிறை நாபி அரிபிரமர் சோதி

யிலகுமரன் மூவர்

இறைவியெனு மாகி பரைமுலையி னூற்றி

யெழுமமிர்த நாறு

புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான

புரிதனென எடு

புன்லிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற

பொருதகவி வீர

மழுவுழைக பால டமரகத்திரி சூல

மணிகரவி நோத

மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை

வளமைபெற வேசெய்

கழுகுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு

கதிருலவு வாசல்

கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது

கதலிவன மேவு

முதலானோர்

கனிவாயா

தமிழாலே

குருநாதா

ரஞ்சப்பாலா

முருகோனே

நிறைவானோர்

பெருமானே.

341.

கமால் - ஆதி

திருமக னுலாவு மிருபுய முராரி

திருமருக நாமப்

பெருமாள் காண்

343.

உய்யாணி—சுதராஜம்பை:

கைத்தருண சோதி யத்திமுக வேத	
கற்பகச கோதூரப்	பெருமாள்காண்
கற்புசிவ காமி நித்பகலி யாணி	
கத்தார்குரு நாதப்	பெருமாள்காண்
வித்துருப ராம ருக்குமரு கான	
வெற்றியயில் பாணிப்	பெருமாள்காண்
வெற்புளக டாக முட்குதிர வீச	
வெற்றியயில் வாகப்	பெருமாள்காண்
சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு	
திக்கினினி லாதப்	பெருமாள்காண்
தித்திமிதி தீதெ னொத்திவினை யாடு	
சித்திரகு மாரப்	பெருமாள்காண்
சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை	
தொட்டகவி ராஜப்	பெருமாள்காண்
துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு	
சுத்தசிவ ஞானப்	பெருமானே.

344.

பிலஹரி—ஆதி.

கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்	
கஜமுகத் தவுண்ணைக்	கடியாணை
கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்	
கனிவயிற் றினிலடக்	கியவேழம்
அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்	
தமர்புரிக் கண்பதிக்	கிளையோனே
அயிலெடுத் தசுரர்வெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்	
றியைமிகுத் தறுமுகக்	குமரேசா
நரிமிகுக் கிளைகளைப் பரியெனக் கடிவளக்	
கையில்பிடித் தெதிரநடத்	நிடுமீசன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்	
கரியுரித் தணிபவற்	கொருசேயே
துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழகுளத்	
துரியமெய்த் தராளமொய்த்	திடவிறிச்

சுரர்துதித் திட்டிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் சரவணப்

பெருமானே:

345.

நாதநாமகீர்யா—நுபகம். (லகுசமம்.)

திமிர மாமன மாமட மடமை யேனிட ராணவ	
திமிர மேயரி சூரிய	திரிலோக
தினக ராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண	
சிவச தாவரி நாரணன்	மருகோனே
குமரி சாமனே மானுமை அமலி யாமனே பூரணி	
குணக லாசிதி நாரணி	தருகோவே
குருகு காசும ரேசுர சரவ னுசக னேசுர	
குறவர் மாமக ளாசைகொள்	மணியேசம்
பமர பாரப்ர பாருண படல தாரக மாசுக	
பசுர பாடன பாளித	பகனேச
பசித பாரண வாரண துவச ஏடக மாவயில்	
பரவு பாணித பாவல	பரயோக
சமப ராமத சாதல சமய மாறிரு தேவத	
சமய நாயக மாமயில்	முதுவீர
சகல லோகமு மாசுநு சகல வேதமு மேதொழு	
சமர மாபுரி மேவிய	பெருமானே.

346.

சங்கராபரணம்—ஜதி.

காடுண னாதது உருவோ டருவது	
பேசொ னாதது உரையே தருவது	
காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது	பஞ்சபூதக்
காய பாசம தனிலே யுறைவது	
மாய மாயுட லறியா வகையது	
காய மானவ ரெதிரே யவரென	வந்துபேசிப்
பேடுண னாதது வெளியே யொளியது	
மாய னரய னறியா வகையது	
பேத பேதமொ லெகாய் வளர்வது	விர்துநாதப்
பேரு மாய்கலை யறிவாய் துரியவ	
தித மானது வினையேன் முடிதவ	
பேறு மாயருள் நிறைவாய் விளைவது	ஒன்றுநீயே ;

வீடுணு ணுதென அழைமபா தசுரரை
 நூறி யேபுயிர் நமனீ கொளுவென
 வேல்க டாவிய கரணே யுமைமுலை
 வேத நான்முக மறையோ னொடுமவ்வின
 யாடி யேகுடு மியிலே கரமொடு
 வீற மோதின மறவா குறவர்கு
 சேடுணு ணையிடு மிதண்மே லரிவையை
 மேவி யேமயல் கொளலீ லைகள்செய்து
 சேர நாடிய திருடா வருடரு
 சேரோ ணுவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
 ஞான யோகிக ளுளமே யுறைதரு
 தேவ னார்வரு குமரா வமரர்கள்

யுண்டகோவே
 றிஞ்சியுடே
 கந்தவேளோ
 தம்பிரானே.

347.

பியாக்—கண்டசாபு. (உசி)

சரத்தே யுதித்தா புரத்தே குதித்தே
 சமர்த்தா பெதிர்த்தே
 சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
 தகர்த்தா யுடற்று
 சிரத்தோ ருத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
 செகுத்தாய் பலத்தார்
 சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கா ரமுற்றாய்
 திருத்தா மறத்தா
 புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
 பொரத்தா நெதிர்த்தே
 பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரொரித்தார்
 பொரித்தார் துதற்பார்
 கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
 கருத்தார் மருத்தார்
 கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே
 கதிர்க்கா மமுற்றார்

வருகுரைச்
 னிருகருச்
 விருதாகச்
 ன்ருள்வாயே;
 வருபேர்து
 வையிலேபின்
 மதனரைக்
 முருகோனே.

348.

கேநாகேளஸ்—ஆதி.

சருவியி கழந்தம ருண்டு வெ குண்டுறு
 மயமு மொன்றலை பென்றவ ரும்பறி
 லையரு நின் றுக லங்கவி ரும்பிய

தமிழ்கூறுஞ்

ஏறுமயில் வாகனஞ் காசரவ னுள்ளது
 ஈசன மானமுன் தென்றுமோதும்
 ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி னுவினுனை
 யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ!
 நீறுபடு மாதைபொரு மேனியவ வேலாணி
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே
 நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா
 சீறிவரு மாறவுண னுவிபுணு மாணமு
 தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்
 சேருமழ் கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம்
 தேவர்வர் தாமுருக தம்பிரானே.

352.

தனஞ்சி-ஆதி.

எது புத்திலு யாள் எனக்கினி
யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
லேயி றத்தல்கொ லோள் னக்குரி
றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி
யேத வித்திட வோச கத்தவ
ரேச விற்பட வோந கைத்தவர்
பாதம் வைத்திடை யாத ரித்தெனை
தாளில் வைக்கரி யேம றுத்திடி
பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்
பால்மொழிக்குர லோல மிட்டிடி
யாரெ டிப்பதெ னாவெ றுத்தழ
பார்வி டிப்பர்க ளோள் னக்கிது
ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
போல எட்டிக்க நீச முட்டரை
யோட வெட்டிய பாறு சத்திகை
ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றம்
மான்ம முக்கர மாட பொற்கழ
லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர்
தந்தையன்
கண்கள்காணப்
மைந்தனோடிப்
கிந்தியாதோ!
யெங்கள்கோவே
தந்தவாழ்வே

மாதிரினைப்புன மீதி ருக்குமை
 வாள்வி ழிக்குற மாதிரினைத்திரு
 மார்ப ணைத்தம யூர அற்புத கந்தவேளே
 மாரன் வெற்றிகொள் பூழ டிக்குழ
 லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
 வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே.

நன்றிமறவாமை.

353.

கல்யாணி—ஆதி.

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்
 பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்
 கதிரையுந் சொற்குட் பட்டதி ருச்செந் திலும்வேலும்
 கனவிலுந் செப்பத் தப்புமெ னைச்சங்
 கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்
 களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண் சுழல்வேளைப்
 புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்நம்
 பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்
 புவியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென் றுருகாளப்
 பாழுதும்வந் திக்கைக் கற்றள னைப்பின்
 பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்
 பொறையென் செப்பிச் செப்புவ தொப்பொன் றுளதோதான்!
 அனனியம் பொற்றற் றற்றொரு பற்றுந்
 தெளிதருந் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்றொந்
 தமலைதென் னுச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந் தளபாரை
 அறவிதுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்
 டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்
 ப்கிலஅண் டத்துற் பத்திசெய் முத்தின் பொலமேருத்
 தனிவடம் பொற்புப் பெற்றமு லைக்குன்
 றிணைசுமந் தெய்க்கப் பட்டது சுப்பின்
 தருணிசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம் பையினூடே
 தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்
 டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டிவ ளர்க்கும்
 தலைவிபங் காக்குச் சத்யமு ரைக்கும் பெருமானே,

354.

கமால்—குதி.

குமர குருபர குணதர நிசுசர
 திமிர தினகர சரவண பவகிரி
 குமரி சுதபகி ரகிசுத சுரபதி குலமாணங்
 குறவர் சிறுமிபு மருவிய திரள்புய
 முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை யதிமோகக்
 கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்
 களவி னெடுபொரு ளளவன வருளிய
 கலவி யளறிடை துவளுறும் வெளிற்றனை யினிதாளக்
 கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை
 சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர
 கமல மலரடி கனவிலு நனவிலு மறவ்வன;
 தமர மிகுதிரை யெய்வனை கடல்குடல்
 மறுகி யலைபட விடந்தி யுமிழ்வன
 சமுக முககண பண்பணி பதிநெடு வடமாகச்
 சகல வலகழு நிலைபெற நிறுவிய
 கனக கிரிதிரி தரவெகு கரமலர்
 தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி கடையாநின்
 றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
 அகில புவனமு மளவிடு குயியவன்
 அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன் மருகோனை
 அரவு புனைதரு புரிதரும் வழிபட
 மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
 அறிவை யறிவது பொருளென் அருளிய பெருமானே.

355.

நாயகி—நீர்புடை.

சதூரத்தரை நோக்கிய பூவொடு
 கதிரொத்திட ஆக்கிய கோளகை
 தழையச்சிவ பாக்கிய நாடக அனுபூதி
 சரணக்கழல் காட்டியெ னுணவ
 மலமற்றிட வாட்டிய ஆறிரு
 சயிலக்குல மீட்டிய கோளொடு முகமூறும்

மஹாவிஷ்ணு

கதிர்சுற்றுத நோக்கிய பாதமு
 மயிலிற்புற நோக்கிய னாமென
 கருணைக்கடல் காட்டிய கோலமும்
 கனகத்தினு நோக்கினி தாயடி
 யவரமுத்தமி ழாற்புக வேபர
 கதிபெற்றிட நோக்கிய பார்வையு
 சிதறத்தரை நாற்றிசை பூதரம்
 நெரியப்பறை மூர்க்கர்கள் மாமுடி
 சிதறக்கட லார்ப்புற வேலுயில்
 சுவபத்தினி கூற்றினை மோதிய
 பதசத்தினி மூத்தவி நாயகி
 செகமிப்படி தோற்றிய பார்வதி
 விதூரற்கும ராக்கொடி யானையும்
 விகடத்துற வாக்கிய மாதவன்
 விசையற்குயர் தேர்ப்பரி யூர்பவன்
 வெளியெட்டிசை சூர்ப்பொரு தாடிய
 கொடிகைக்கொடு கீர்த்தியு லாவிப
 விருல்மெய்த்திரு ஷேட்கள மேவிய

அடியேனைக்
 மறவேனே;
 வீடுவோனே
 யருள்பாலா
 மருகோனே
 பெருமானே.

356.

தேவகாந்தாரீ—ஆரீ.

தாமரை யின்மட்டு வாசம லெராத்த
 தாளினை நினைப்பி
 தாதவிழ் கடுக்கை நாகம கிழ்கற்ப
 தாருவெ னமெத்தி
 மாமலை யினிற்ப நீகரு தியுற்று
 வாவென அழைத்தென்
 மாசுனை யறுத்து னானமு தளித்த
 வாரமி னிரித்த
 தாமனை யெரித்த தீநய னநெற்றி
 காதிய சவர்க்க
 கானிலு றைபுற்றி லாடுப னியிட்ட
 காதுடை யஅப்பர்
 சோமனொ டருக்கன் மீனில வுமிக்க
 சோலைபு டைசுற்று

லடியேனைத்
 யவிராலி
 மனதாசை
 மறவேனே;
 நகிவேணி
 குருநாதா
 வயலுரா

சூடிய தடக்கை வேல்கொடு விடுத்து
சூர்தலை துணித்த

பெருமானே.

357.

சாவேரி—ஆதி. (திசீரகதி)

திருவு ரூப நேராக அழக தான மாமாய
திமிர மோக மாணர்கள்

கலைமுகிஞ்

சிகரி யூடு தேமாலை யடவி யூடு போயாவி
செருகு மால் னாசார

வினையேனைக்

கருவி ழாது சீரோதி யடிமை பூண லாமாறு
கனவி லாள்ச வாழீநின்

மயில்வாழ்வுந்

கருணை வாரி கூரேக முகமும் வீர மாறாத
கழலு நீப வேல்வாகு

மறவேனே;

சருவ தேவ தேவாதி நமசி வாய நாமாதி
சயில நாரி பாகாதி

புதல்வானே

சதம கீவல் போர்மேவு குலிச பாணி மால்யானை
சகசு மான சாரீசெ

யினையோனே

மருவு லோக மீரேழு மளவி டாவொ ணுவான
வரையில் விச தாள்மாயன்

மருகோனே

மறு நியாயச் சொணுடு தலைமை யாக வேமேலை
வயலி மீதுவாழ்தேவர்

பெருமானே.

358.

அடாண—கண்டஜம்பப. (வீச்செடுப்பு)

கூடகம்

பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி

பட்சண மாமோன

சிவயோகர்

பத்தியி லாறாறு தத்துவ மேல்வீடு

பற்றுரி ராதார

நிலையாக

அக்கண மேமாய தூர்க்குணம் வேறாக

அப்படை யேனான

வுபதேசம்

அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாவு
னற்புத சீர்பாத

மறவேனே;

உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேரீல

வுற்பல வீராசி

மணநாற

ஒத்தநிலை லாவீசு நித்தில நீராவி
 புற்பல ராசீவ வயலூரா
 பொக்கமி லாவீர வித்தம மாமேனி
 பொற்பரபை யாகார அவிநாசிப்
 பொய்க்கலி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான
 புக்கோளி யூர்மேலு பெருமானே.

359.

பைரவி—சதுரஜம்பை.

தோரண கனக வாசலில் முழவு
 தோல்முர சதிர முதிராத
 தோகையர் கவரி வீசுவ யிரியர்
 தோள்வலி புகழ மதகோப
 வாரண ரதப தாகினி தூரக
 மாதிர நிறைய அரசாகி
 வாழினும் வறுமை கூரினு நினது
 வார்கழ லொழிய மொழியேனே;
 பூரண புவன காரண சவரி
 பூதர புகள தனபார
 பூஷண நிருதர் தூஷண விபுதர்
 பூபதி நகரி குடியேற
 ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி
 ஆரியன் வெருவ மயிலேறு
 மாரிய பரம ஞானமு மழகு
 மாண்மைபு முடைய பெருமானே.

இதர சில திருப்புகழ்—அருமை மொழி—

360.

நாட்டைக் தந்தி—சதுர அடைநாளம்.

**

**

**

சகலம யம்பர மேச்சரன் மகபதி புய்ந்திட வாய்த்தருள்
 சரவண சம்பவ தீர்க்கஷண் முகமாகிச்
 சருவுக்ர வஞ்சகி லோச்சய முருவவெ றிந்தனை வேற்கொடு
 சமர முகந்தனின் நாட்டிய மயிலேறி

அகிலமு மஞ்சிய வாக்கரம் விகடப யங்கர ராக்கத
 வசுரர கங்கெட வார்த்திடு கொடிசுவ
 அமரர டங்கலு மாட்டுகொள வமரர்த லங்குடி யேற்றிட
 வமரரை யுஞ்சிறை மீட்டருள் பெருமானே.

361.

ஆனந்த பைவி—ஆதி.

* * *	* * *	* * *
மங்கு லின்புறு வானாய் வானூ		
டன்ற நும்பிய காலாய் நீள்கால்		
மண்டு றும்பகை நீறு வீறு		எரிதியாய்
வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்க்குழ்		
அம்ப ரம்புனை பாராய் பாரேழ்		
மண்ட லம்புகழ் நீயாய் நானாய்		மலரோனாய்
உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்		
அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்		
ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன்		மருகோனே
ஒண்ட டம்பொழில் நீரேர் கோரேர்		
சேந்தி லம்பதி வாழ்வே வாழ்வோர்		
உண்ட நெஞ்சறி தேனே வானோர்		பெருமானே.

362.

கமால்—ஆதி.

* * *	* * *	* * *
அனையி லுறைபுலி பெறுமக வயிறரு		
பசுவி னிரைமுலை யமுதுண நிரைமகள்		
வசவ னெடுபுலி முலையுண மலையுட		ஹுகாரீள்
அடவீ தனிலுள வுலவைகள் தளிர்விட		
மருள் மதமொடு களிறுகள் பிடிபுடன்		
அகல வெளியியுர் பறவைகள் நிலம்வர		விரல்சேரேழ்
துனிகள் விடுகைழ விரன்முறை தடவிய		
இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்		
சுருதி யுடையவ னெடியவன். மனமகிழ்		மருகோனே
துணைவ குணதர சரவண பவநம,		
முருக குருபர வளரறு முககுட		
துறையி லையேறி திருநக நுறைதரு		பெருமானே.

363.

ஹிந்துஸ்தான் காபி—சதுசீ ஜம்பை.

ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று
 பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு
 ஆரினு மழகுமி கப்பெற்று
 ஆகிய விதண்மிசை யுற்றிட்டு
 மானின மருளவி ழித்திட்டு
 ஆயுத கவடுணைரு கைச்சுற்றி
 வேடுவர் சிறுமியொ ருத்திக்கு
 யான்வழி யடிமைமெ னச்செப்பி
 வீறுள அடியினை யைப்பற்றி
 வேதமு மமரரு மெப்ச்சுக்ர
 வாளமு மறியவி லைப்பட்டு
 மேருவில் மிகவுமெ முத்திட்ட

யவனாளும்
 விளையாடும்
 பலகாலும்
 பெருமானே.

364.

சீங்கராபாணம்—ஆதி.

வாத ஆரணைம தித்தொருகு ருக்கனென
 ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குழுவை
 வாசி யாமெனந டத்துவகை யுற்றரசு
 மாடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை
 யாறின் மீதுநட மிட்டுமெண டத்துமகிழ்
 மாது வாணிதரு யிட்டு நுகர் பித்தனருள்
 வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி
 பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற
 வேலை யேவியவு ணக்குலமி றக்கநகை
 வேத மீணகம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு
 ராம ரீணமயி லொக்க மது ரைப்பதியின்
 மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பனி

னன்புகாண
 கந்தவேளே
 கொண்டசீலர்
 தம்பிரானே.

365.

கல்யாணி—தீசீரஜம்பை.

அகர மாதிரி யாமகூத ரங்க
 எவனி கால்வி ணைப் பெட்டங்கி
 அடைய வேக ரூபத்தி லென்றி

முத்தல்கி

அமரர் காண வேயத்த மன்றி
 லரிவை பாட ஆழக் கலந்த
 அமல நாத னர்முற் பயந்த முருகோனே
 சகல வேத சாமுத்ரி யங்கள்
 சமய மாறு லோகத்ர யங்கள்
 தரும நீதி சேர்தத் துவங்கள் தவபோகம்
 தவநி லாம லாளப் பிறந்த
 தமிழ்செய் மாறர் கூன்வெப் பொடன்று
 தவிர ஆல வாயிற் சிறந்த பெருமானே.

366.

தோடி—கண்டசாடி.

* *

* *

* *

எனது மொழி வழுவாமல் நீயேகு கான்மீதி
 லெனவிரகு குலையாத் மாதாவு நேரோத
 இசையுமொழி தவறாம லேயேகி மாமாத மினையோனும்
 இனிமையொடு வருமாய மாரீச மானவி
 குலயவரு கரதாஷ ணவீரர் போர்மாள
 இறுகிரெடு மரமேழு தாளாக வேவாலி யுயிர்சீறி
 அதுமனோடு கவிகுட வாராக நீராழி
 யடை செய்தனை தனிலேறி மாபாவி யூர்மேவி
 அஷ்ணர்களைக் கெடநூறி யாலால் மர்கோப நிருதேசன்
 அருணமணி திகழ்பார விராக ராமோலி
 யொருபுத்துமொர் கணவீழ வேமோது பேராளி
 அடல்மருக குமரேச மேலாய வானோர்கள் பெருமானே.

பத்துவாளி—தேசாதி (கண்டகதி)

* *

* *

* *

அகரந்திரு உயிர்பண்புற அரியென்பது மாகி
 உறையுஞ்சுட ரொளியென்கணில் வளருஞ்சிவ காமி
 அமுதம்பொழி பரையந்தரி உடையங்கர னாக் கொருசேயே
 அசுரன்சிர மிரதம்பரி சிலையுங்குட கோடு
 சரமும்பல படைபுயம் பொடி கடலுங்கிரி சாய
 நிசெங்கர வெள்ளிசெங்கதிர் போலத்
 சிகழ்வோனே

மகரங்கொடி நிலவின் குடை மதனன்திரு தாதை
 மருகென்றணி விருதும்பல முரசங்கலை யோத
 மறையன்றலை யுடையும்படி நடனங்கொளு மானைக் கதிர்வேலா
 வடிவந்திரன் மகள்சந்தர மணமுங்கொடு மோத
 சரசங்குற மகள்பங்கொடு வளர்தென்புலி யூரில்
 மகிழ்வுகழ் தீருவப்பல மருவுங்கும ரேசப் பெருமானே

368.

பூரிகல்யாணி—ஆதி.

* *
*

* *
*

* *
*

குமரி காளிவ ராகிம கேஸ்வரி
 கவுரி மோடிச ராரிசி ராபரி
 கொடிய சூலிச டாரணி யாமளி மகமாயி
 குறளு ரூபமு ராரிச கோதரி
 யுலக தாரி உதாரிப ராபரி
 குருப ராரிவி காரிந மோகரி அபிராமி
 சமர நீலிபு ராரித னாயகி
 மலைகு மாரிக பாலிந னாரணி
 சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரையோகி
 சவுரி விரிமு நீர்விட போஜனி
 திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு
 சகல வேதமு மாயின தாயுமை யருள்பாலா
 திமித மாடுச ராரிசி சாசரர்
 முடிக டோறுக டாவியி டேயொரு
 சிலப சாசகு னாலிநி னாமுண விமம்வேலா
 திருவு லாவுசொ னோசர னாமலை
 முகிலு லாவுவி மானந வோநிலை
 சிகர மீதுகு லாவிபு லாவிப பெருமானே.

369.

காகரபீயா—ஆதி.

* *
*

* *
*

* *
*

சுடிஸத் தவனிட் டவிகிட் ட்குலத்
 தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்

சநகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசநத்
 குமரர்க் குமதுக் க்ரகமெய்ப் பலகைச்
 சதுபத் துநவப புலவர்க் கும்விபத் தியில்நூன
 படலத் துறுலக் கணலக் யதமிழ்த்
 த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
 பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா
 பவளக் கொடிசற் றியபொற் கமுகிற்
 றலையிற் குலையிற் பவமுத் துதிர்செய்ப்
 பழரிப் பதிவெற் பினில்நிற் குமரப் பெருமானே.

370.

கேதார்கோளளம்—கண்டதீர்புடை.

* * * * *

ஒருசிறுவன் மணமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
 கிழவடிவு கொடுமுடிகி வாச லிற்பு குந்து
 உலகறிய இவனடிமை யாமெனக்கொ ணர்ந்து சபையூடே
 ஒருபழைய சருகுமடி ஆவ ணத்தை யன்று
 உரமொடவ னதுவலிய வேகி ழிக்க நின்று
 உதறிமுறை யிடுபழைப வேத வித்தர்த்தந்த சிறிபோனே
 அரியவுடு பதிகடவி யாட கச்சி லம்பொ
 டமுகுவட மணிமுடிவி யாள மிட்ட முந்த
 அமரரொடு பலர்முடுகி ஆழியைக்க டைந்து அமுதாக
 அருளமரி திருமருக வாரணத்தை யன்று
 அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்து கந்த
 அருணகிரி நகரிலெழு கோபு ரத்த மந்த பெருமானே.

371.

மத்யமாவதீ—ஆதி.

* * * * *

இதப்பட்டிட வேகம லாலய
 வெருத்திக்கிசை வானபொ னாயிர
 மியற்றப்பதி தோறுமு லாவிய தொண்டர்தாள
 இசைக்கொக்கவி ராசத பாவனை
 யுளப்பெற்றொடு பாடிட் வேடையி
 லினைப்புக்கிட வார்மறை யோனென வந்துகாணிற்

ற்தப்பட்டுதி ரேபொதி சோறினை
 யவிழ்த்திட்டவி நாசியி லேவரு
 திசைக்குற்றச காயனு மாகிம றைந்துபோமுன்
 செறிப்பித்தக ராவதின் வாய்மக
 வழைப்பித்தபு ராணக்ரு பாகர
 திருப்புக்கோளி யூருடை யார்புகழ் தம்பிரானே.

372.

* * * * *
 * * * * *

உலகமொ ரேழு மண்ட ருலகமு மீசர் தங்கு
 முயர்கயி லாய மும்பொன் வண்தானும்
 உயிரொடு பூத மைந்து மொரு முதலாகி நின்ற
 உமையரு ளாள்வ ளர்ந்த குமரேசா
 குலைபடு சூர னங்க மழிபட வேலெ றிந்த
 குமரக டோர வெங்கண் மயில்வாழ்வே
 கொடுமுடி யாய்வ ளர்ந்து புயனிலை போலு யர்ந்த
 குருமலை மீத மர்ந்த பெருமானே.

373.

* * * * *
 * * * * *

ஏலம் வைத்த புயத்தில் ணைந்தருள்
 வேலெடுத்த சமர்த்தை யுரைப்பவர்
 ஏவருக்கு மனத்தில் நினைப்பவை யருள்வோனே

374.

* * * * *
 * * * * *

வேலு மயிலுநி ணைந்தவர் தந்துயர்
 தீர வருள்தரு கந்தரி ரந்தர
 மேலை வயிலையு கந்துள நின்றருள் பெருமானே.

375.

* * * * *
 * * * * *

வற்று மதுக்கருணை புற்றே மறைக்கலைக
 ளோதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலர்கலணி
 33

யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றமொளி
 யாகிப் ப்ரபந்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
 வர்க்கு மருப்புமுகு முட்டா திருப்பழி
 வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி
 வரு பெருமானே.

376

* * * * *

கவலை மனத்த னாகிலும் உனது ப்ரசித்த மாகிய
 கனதன மொத்த மேனியு முகமாறும்
 அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்நனை வெற்றி வேலதும்
 அரவு பிடித்த தோகையு முலகேமும்
 அதிர வரற்று கோழியும் அடியர் வழுத்தி வாழ்வறும்
 அபிநவ பத்ம பாதமு மறவேனே.

* * * * *

377

சாவேரி-கண்டசாபு.

* * * * *

இரவினிடைய துயிலுகிலும் யாரோடு பேசுகிலும்
 இளமையுமு நமுகுபுனை யீராறு தோள்நிரையும்
 இருபதமு மறுமுகமும் யானேத ஞானமதை யருள்வாயே;
 உரியதவ நெறியில்நம நாராய னாயவென
 ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுட
 னுனதிறைவ நெதனிலுள னேதாய டாவெனுமு னுறு தூணில்
 உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழ்விர
 லுகிப்புதைய இரணியினை மார்பீறி வாகைபுனை
 உவணபதி நெடியவனும் வேதாவும் நான்மறையு முயர்வாக
 வரியளிக ளிசைமுரல வாகான தோகையிள
 மயிலிடையில் நடனமிட ஆகாச மூடுருவ
 வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணூர மாகியிட மதில்குமும்
 மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
 மழவிடையின் மிசையிவரு சோமீசர் கோயில்தனில்
 மகிழ்வுபெற வுறைமுருக னேபேணு வானவர்கள் பெருமானே.

கந்தர் ரலங்காரம்.

காப்பு

அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையிற்
றடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மெர்க்கியகைக்
கடதட கும்பத் களிற்றுக் கிளைய துளிற்றினையே.

கந்தர் பெருமை.

1. திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே.
2. மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையும்ங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் றலைபத்துங் கத்தரிக்க
ஏய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சியமே.
3. நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக் கையும் வெந்துசங்க்ராம வேளும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் றேவேந்தர லோக சிகாமணியே.
4. நாளென் செய்யுங்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த.
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.
5. விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கண் மெய்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கண் முன்புச்செய்த

பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

பாத மகிமை.

6. தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபான்
மூவடி கேட்டன்று முதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமாண் மருகன்றன் சிற்றடியே.
7. சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழி நேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மன மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே.

வரவு.

8. தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேனுணைநான்
ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.
9. படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினுற்
பிடிக்கும் பொழுது வந்தஞ்ச லென்பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மருகா கொடுஞ்சூர னடுங்க வெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.
10. மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந் தாலென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் றோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுரார் தகனைத் த்ரியம்பகனைப்
பாகக்கில் வைக்கும் பரம்கல் யாணிதன் பாலகனே.

மாலை.

11. ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்

காலுக் கணிகலம் வானேர் முடியும் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனு மேருவுமே.

பக்தி ஏற்பட.

12. பத்தித் துறையிழிந் தானந்த வாரி படிவதினான்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூ ரணவிட்ட சட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.
13. நீர்க்கு மிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏர்க்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற்கு மரற்கன் பிலாதவர் ஞான மிகவுநன்றே.

பஜனை பலன்.

14. முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமா ளவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மாடிரு நாமம் புகல்பவரே.
15. சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துனைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

புகழ் பாட

16. கிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகராவ் மீபணி பாசசங் க்ராம பணமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி-தூரங்க ந்ருபகுமரா
குசராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே.

யம பய நிவர்த்தி.

17. முரண்ப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாழ்த்துனை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிங் கிணிமுஞள

சரணப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்தூரகூடா
பரணக்ரு பாகர ஞானு கரகர பாஸ்கரணே.

18. தண்டா புதமுந் திரிசூல மும்விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள் -
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.
19. தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வானொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன்வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செயலாளு சத்திவானொன்றினுற்
சிர்தத் துணிப்பன் றணிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே.

அறியாமை கூறி முறையீடு.

20. மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச் சென்று கண்டதொழு
நாலா யிரங்கண் படைத்தில் னேயந்த நான்முகனே.
21. கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள னேதென் றணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
கூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.
22. சிந்திக்கி லேனினு சேவிக்கி லேன்றண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கி லேனென்றும் வாழ்த்துகி லேன்மயில் வாகனனைச்
சந்திக்கி லேன்பொய்யை நிர்திக்கிலே னுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக்கி லேசமுங் காயக்கி லேசமும் போக்குதற்கே.
23. புத்தியை வாங்கிரின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க வறிகின்றி லேன்முது சூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேயு னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே.
24. ஓரவொட் டாரொன்றை புன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்

சோரரிட் ரேனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.

25. சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றிகைக் கெனைவிதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கட றீக்தொருந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே.
26. காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுமுகாம் பிலாத தனிக்கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.

லோகோபதேசம்.

27. அழித்துப் பிறக்கவொட் டாவயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றூர்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்கும்ன் றோகவி கற்கின்றதே.
28. தடுங்கோண் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தான்மென்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக் [ஹம்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் துளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே புமக்கு வெளிப்படுமே.
29. மலையாறு கூடுமழ வேல்வாங்கி னுனை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னேதும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டி
கிலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்த்கே.
30. பொருபிடி புங்கனி றும்வினை பாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டின் டிருவினை யோயிற்றந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணுது மாய வுட்மிபிதுவே.
31. ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங் காற்பற மானந்தத்தே
தேங்கார் லினைப்பு மறப்பு மறுர்தினைப் போதளவும்

ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
துங்கார் தொழுப்பு செய்யாரென் செய்வார் யமதுதருக்கே.

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

32. படிக்கின் றிலைபழ னித்திரு நாமம் படிப்பவர்தான்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மானந்த மேற்கொள விம்மிஷம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.
33. சூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் ரெண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன் றி வேறிலை காண்டண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
ரீரிற் பொரியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.
34. சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா னதுசெல்வந் துன்ப மின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேழுத்தி கிட்டுவதே.
35. வேதா கமசித்ர வேலா யுதன்வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதா விர்த மரணாக வல்லும் பகலுமில்லாச்
சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சுந் மாவி ருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே.

வாழ்வு நிலையாமை.

36. கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேன்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மன்னம் வேகின்றதே.
37. தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காஷிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கை நாற்றிரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த வகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதுளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே.

38. மைவருங் கண்டத்தார் மைந்தகர் தாவென்று வாழ்த்துமிந்தத்
கைவருந் தொண்டன் மிறறி பேன்கற்ற கல்விபும்போய்ப்
பைவருந் கேளும் பதிபுந் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருந் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே.

பிறவி யொழிய.

39. உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்ற
விதித்தாண் டருடருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்ருக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் றிருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே.

சிவயோகம்.

40. நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நோத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன
சேலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே.
41. காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புக்கட்டி
வீட்டிற் புகுத மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
மூட்டிக் கபாலமூ லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே

அனுபூதி.

42. பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதைகொ
விரும்புந் குமரனை மெய்யன்பி னான்மெல்ல மெல்லவுள்ள[ங்கை
அரும்புந் தனிப்பர மானந்தந் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச்செந் தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே.
43. பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர றும்பர மானந்த சாகரத்தே.

44. வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவாபஞ்ச பூதமுமற்
றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே.

45. போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்பு முள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணுதிந்த வானந்தமே.

அத்தைவத நிலை.

46. ஆராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனை தண்டையந் தாடொழல் வேண்டுங் கொடியவைவர்
பராக்கறல் வேண்டு மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை"யெளிதல்லவே.

47. சாடுஞ் சமரத் தனிவேன் முருகன் சரணத்திலே
ஒடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சுகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பசுபதின்
றும் பொழுது பரமா யிருக்கு மதீதத்திலே.

48. யான்றா னெனுஞ்சொல் விரண்டுங் கெட்டாலன் றியாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சுகரமாய்க்
கின்றான் மருகன் முருகன்குரு பாகரன் கேள்வியினற்
சான்றாரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே.

49. வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகிபொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளைபெவ் வாறு புகல்வதுவே.

அத்தைவத மெளனம்.

50. சொன்ன கிரொஞ்ச கிரியு நுருவத் துளைத்தவைவேன்
மன்ன கடம்பின் மலர்மலை மாற்பமௌ னத்தையுற்று

நின்னை புணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிற் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே.

வேல்.

51. தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டணு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்ததுஞர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர லோகம் பிழைத்ததுவே.

மயில்.

52. தடக்கொற்ற வேண்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடினீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்து நின் றோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்கரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிசுவையே.

சேவல்.

53. படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப்பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகழிந்
துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம்
இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே.

ஸ்வானுபவம்.

54. தேனென்று பாகென் றுவமிக்கொணு மொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் மெனக்குப தேசித்த தொன் றுண்டு கூறவற்றோ
வானன் று காலன் று தீயன் று நீரன் று மண்ணுமன் று
தானன் று நானன் றசரீரி யன் று சரீரியன் றே.
55. ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்
றிருபூத வீட்டி லிராமலென் றுனிரு கோட்டொருகைப்
பொருபூ தரமுறித் தேகாச மிட்ட புரார்தகற்குக்
குருபூத வேலவ னிட்டே ரூர குலார்தகனே.

56. ஒளியில் விளைந்த வயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
 அளியில் விளைந்ததொ ரானந்தத் தேனை யநாதியிலே
 வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
 தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனை.
57. இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
 கெடுதலி லாத்தொண் டரிர்கூட் டியவா கிரௌஞ்சவெற்பை
 அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே.
58. கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
 குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
 சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
 முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.

நூல்பயன்.

சலங்காணும் வேந்தர் தமக்குமஞ்சார் யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
 துலங்கா நரகக் குழியணு கார்துட்ட நோயணுகார்
 கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னூல்
 அலங்கார் நூற்று ளொருகருவி தான்கற் றறிந்தனரே.

கந்தரனுபூதி.

காப்பு.

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லேசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்

1. ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாமிந் தனியா னைசகோ தரனே.
2. உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவினோ தனுநீ யலையோ
எல்லா முறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே.
3. வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் முறையோ
யானோ மனமோ வெணையான் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே.
4. வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெ னுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
களைபட் டெழுகு ராமுந் கிரியுந்
துளைபட் டிருவத் தொடுவே லவனே.
5. மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமாறு மொழிந் துமொழிந் திலனே

அகமா டைமடர் தையரென் நயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே.

6. திணியா னமனோ சிலைம் துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவன் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதபா பரனே.
7. கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதா ணினவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினியா வையுமே.
8. அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
புமரந் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா.
சுமரன் கிரிரா சகுமா ரிமுகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே.
9. மட்டேர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டே சல்படும் பரிசென் றெழிவேன்
றட்டே டறவேல் சைலத் தெறியு
நிட்டே ரவிரா குலநிற் பயனே.
10. கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே.
11. கூகா வெனவென் கிளாகு டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தீயாகா சுரலோக சிகா மணியே.
12. செம்மான் டுகளைத் திருநெர் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்

சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே.
அபர்மா பொருளொன் றுமறிந் திலேனே.

13. முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே.
14. கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே.
15. முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயறந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புஷியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.
16. பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தருமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதூரந் தரனே.
17. யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே நடவீர் நடவீ ரினியே.
18. உதியர் மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
வதிகா\வலசூ ரபயங் கரனே.
19. வடிவுந் தனமு மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா

அடியர் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றெருபா விவெளிப் படினே

20. அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதே சமுணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமைழோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே.
21. கருதா மறவா நெழிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரஞ் ரவிபா டணனே.
22. கானைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தானைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பானைக் குழல்வன் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே றுவையே.
23. அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேன் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே.
24. கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதுளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே.
25. மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுதந்
தையோ வடியே னலையத் தகுமோ
கையோ வயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே.
26. ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
ரீதா னொருசந் றுநினைந் திலையே

வேதா கமஞா னவினே தம்னே
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே,

27. மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியபான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே மியவா னவனே,
28. ஆன வமுதே யயில்வே லரசே
னான கரனே நவில்த் தருமோ
யான கியவென் னைவிழங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதம் பரமே.
29. இல்லே யெனுமா யையிலிட் டனீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே,
30. செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன் -
றெவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலால்
எவ்வா றெருவர்க் கிசைவிப் பதுவே.
31. பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே.
32. கலையே பதறிக் கதறித் தலையு
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலையு றிடுவா கையனே.
33. சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
வந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுனேன்

மந்திர கினிதீந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரணே.

34. சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்கரா மசிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதிபா லக்ருபா கரணே.
35. விதிகா ணுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வன் ளியையல் லதுபின்
றுதியா விரதா சுரபூ பதியே,
36. நாதா குமரா நமலென் றான
ரோதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்கு மெலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரணே.
37. கிரிவாய் விடுங்க் ரமவே லிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ மெகந் தையையே.
38. ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையான் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே.
39. மாவேழ் சன்னங் கெடமா யைவிடா
மூவே டனையென் றமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் காதே சிகனே.
40. வினையோ டவிடுங் கதிர்வேன் மறவேன்
மனையோ டியிங் கிமயங் கிடவோ

தனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தனையோ டுதனோடு திரிந் தவனே.

41. சாகா தெனையே சரணங் களிவே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவனா நெபதே சிகனே.
42. குமியைக் குமியா துகுமித் தறியு
நெமியைத் தனிவே லைங்குழத் திடலுஞ்
செறிவற் றலகோடு ரைசின் தையும்
றறிவற் றறியா மையும் றதுவே.
43. தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவாள்
நேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா வனுபு திபிறந் ததுவே.
44. காடுந் தனிவேன் முருகன் சரணஞ்
குடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தழும்பெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே.
45. கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே.
46. எந்தா யுமெனக் கருடந் தையு
சுந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைந் யகனே.
47. ஆறு றையுந் ததன்மே னிலையைப்
பேறு வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சிறு வருகூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறு வுலகங் குளிர்வித் தவனே.

48. அழிவொன் றறநின் றழிவா ரழிவிற
பிறிவொன் றறநின் றழிரா னலையோ
செய்வொன் றறவந் திருளே சிதைப
வெய்வென் றவரோ டுறும் வேலவனே.
49. தன்னந் தனிநின் றதுதா னயிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர் தா டினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைகூழ் சுடரே.
50. மதிசெட் டறவா டுமயங் கிபறக்
கதிசெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே.
51. உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

திருவகுப்பு.

—o—o—o—

சீர்பாதவகுப்பு.

பைரவி—கண்டகாபு.

உத்தியிடை கடவுமர கதவருண குலதூரக வுபலளித கனக
ரத, சதகோடி சூரியர்கள்

உதயமென வதிகவித கலபகக மயிலின்மிசை யுகமுடிவி னிரு
ளகல, வெருஞ்சோதி விசுவதும்

உடலுமுட லுயிருநிலை பெறுதல்பொரு ளெனவுலக மொருவி
வரு மனுபவனல், சிவயோக சாதனையில்

ஒழுக்குமவர் பிறிதுபர வசமழிய விழிசெருகி யுணர்வுவிழி கொடு
கியதி, தமதுநடு நாடுவதும்

உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலதெனவு முழுவன
பரசமய, கலையார வாரமற

உரையவிழ வுணர்வவிழ வுளமவிழ வுயிரவிழ வுளபடியை யுண
ருமவ, ரதுபூதி யானதுவும்

உறவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனதிதய வருவுடைய
மலினபவ, சலராசி யேறவிடும்

உறுபுணையு மறிமுகமு முயரமரர் மணிமுடியி லுறைவதுவு
முலைவிலது, மடியேன்ம னேரதமும்

இதழிவெகு முகககன நதியறுகு தறுகணர விமகிரண தருண
வுடு, பதிசேர்ச டாமவுலி

இறைமகிழ வுடைமணியொ டணிசகல மணிகலென விமைய
மயி றமுவுமொரு, திருமார்பி லாடுவதும்

இமையவர்க ணகரிலிறை குடிபுகுத நிருதர்வயி நெறிபுகுத வர
கர்பதி, யபிஷேக மாயிரமும்

எழுபிலமு நெறுநெறென முழியவட குவடிடிய வினையதளர்
நடைபழகி, வினையாடல் கூருவதும்

இனியகனி கடலைப் படி மெருபு மிலகு வெகு
கடவிகட, தடபார மேருவுடன்

இகலிமுது திகிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற வெழுபுவியை
யொருநொடியில், வலமாக வோடுவதும்

எறுழிபுலி கரடியரி கரிகடமை வருடைபுழை யிரலைமரை
யிரவுபக, லிரைதேர்க டாடவியில்

எயினரிடு மிதணதனி லிளகுதினை கிளிகடிய வினிதுபயில்
சிறுமிவளர், புனமீது லாவுவதும்

முதலவினை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடுமுதுவடவை
விழிசுழல், வருகால தூதர்க்கெட

முடுகுவது மருணெறியி லுதவுவது நினைபுமவை முடியவரு
வதுமடியர், பகைகோடி சாடுவதும்

மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவிள வினதுகுறு முயியு
மலர் வகுளதள, முழுவீல தீவரமும்

முருகுமழ் வதுமகில முதன்மைதரு வதும்விரத முனிவர்கரு
தரியதவ, முயல்வார்த போபலமும்

முருகசர வணமகளி ரறுவர்முலை துகருமறு முககுமர சரண
மென, வருள்பாடி யாடிமிக

மொழிக்குழற மழுதுதொழு துருகுமவர் விழியருவி முழுகு
வதும் வருகவென, வறைகூவி யாளுவதும்

முடியவழி வழியடிமை யெனுமுரிமை யடிமைமுழு துலகைய
மழலைமொழி, கொடுபாடு மாசுகவி

முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுக ரிதமவுன முகுளபரி மள
நிகில, கவிமாலை சூடுவதும்

மதசிகரி கதறிமுது முதலைகவர் தரநெடிய மடுநடுவில் வெருவி
யொரு, விசையாதி மூலமென

வருகருணை வரதநிக லிரணியனை துதியுகிரின் வகிருமட லரி
வடிவு, குறளாகி மாபலியை

வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய வளருமுகி
னிருதனிரு, பதுவாகு பூதரமும்

மகுடமொரு பதுமுறிய வடுபகழி விடுகுரிசின் மருகனிசி சரர்
தளமும், வருதார காசரனும்

மடியமலை பிளவுபட மகாசல நிதிசூறுகி மறுகிமுறை யிடமுனி
யும், வலிவேல னீலகிரி

மருவுகுரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதூர வசனிபயி ரவிகவுரி,
யுமையாள்த்ரி சூலதரி

வனசைமது பதியமலை விசயைதிரி புரைபுனிதை வனிதையபி
நவையனகை, யபிராம நாயகிதன்

மதலைமலை கிழவனனு பவனபய னுபயசதுர் மறையின்முத
னடுமுடிவின், மணநாறு சேறடியே.

தேவேந்திரசங்கவகுப்பு.

பூரிகல்யாணி—ஜூரி.

தரணியி லரணிய முரணிர ணியனுட றனைநக நுதிக்கொடு,
சாடோங்குநெடு நங்கிரி யோடேந்துப யங்கரி

தமருக பரிபுர வொலிக்கொடு நடநவில் சரணிய சதுர்மறை,
தாதாம்புய மந்திர வேதாந்தப ரம்பரை

சரிவளை விரிசடை யெரிபுரை வடிவினள் சததள முகுளித,
தாமாங்குச மென்றிரு தாளாந்தர வம்பிகை

தருபதி சுரரொடு சருவிய வசுரர்க டடமணி முடிபொடி,
தானும்படி செங்கையில் வாள்வாங்கிய சங்கரி

இரணகிரணமட மயின்மருக மதபுள கிதவிள முலையின, நீர்
தாங்கினு டங்கிய நூல்போன்றம ருங்கினள்

இறுகிய சிறுபிறை யெயிறுடை யமபட ரெனதுயிர் கொளவ
ரின், யானேங்குதல் கண்டெதிர் தானேன்றுகொ ளுங்குயில்

இடுபலி கொடுத்திரி யிரவல ரிடர்கெட விடுமன கரதல, வேகா
ம்பரை யிந்திறை மோகாங்கசு மங்கலை

எழுதிய படமென விருளறு சுடரடி யிணைதொழு மவுனிக,
ளேகாந்தசு கந்தரு பாசாங்குச சுந்தரி

கரணமு மரணமு மலமொடு முடல்படு கடுவினை கெடவினை,
காலாந்தரி கந்தரி நீலாஞ்சனி நஞ்சுமிழ்

கனலெரி கணபண குணமணி யணிபணி கனவளை மரகத,
காசாம்பர கஞ்சுளி தூசாம்படி கொண்டவள்

கனைகழு னினைபல ருயிரவி யயிரவி கவுரிக மலைகுழை, காத்தார்ந்
தசெ முங்கழு நீர்தோய்ந்தபெ ருந்திரு

கரைபொழி திருமுக கருணையி லுலகெழு கடனிலை பெறவளர்,
காவேந்திய பைங்கிளி மாசாம்பவி தந்தவன்

ஆரணேடு வடவரை யடியொடு பொடிபட வலைகடல் கெடவ
யில், வேல்வாங்கிப் செந்தமிழ் தூலோன்கும ரன்குகன்

அறுமுக னொருபொது டிருபுய னபிரவ னழகிப் குறமக, டார்
வேயந்தபு யன்பகை யாமாந்தர்க ளந்தகன்

அடன்மிகு கடதட விசடித மதகனி றனவர தமுமக, லாமார்
தர்கள் சிந்தையில் வாழ்வாம்படி செந்திலில்

அதிபதி யெனவரு பொருதிறன் முருகனை யருள்பட மொழி
பவ, ராராய்ந்துவ ணங்குவர் தேவேந்திர சங்கமே.

வேல்வகுப்பு.

காப்போதி—கண்டகாடி.

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை கறுத்தகுழல் சிவத்
தவிதழ் மறச்சிறுமி, விழிக்குறிக ராகும்

பணக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள கசக்கடவுள் பதத்திடுகி
களத்துமுனை, தெறிக்கவர மாகும்

பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை யிருக்குமொரு கவிப்புலவ னிசைக்
குருகி வரைக்குகையை, யிடித்துவழி காணும்

பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுத லொழித்தவுண ரூத்
துதிர ிணத்தசைகள், புசிக்கவரு ணேரும்

சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி தனக்குமரி தனக்கு
நரர் தமக்குமுறு, மிடுக்கண்வினை சாடும்

சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி யொளிப்பவலை யட
க்குதழ லொளிப்பவொளி, ரொளிப்பிரபை வீசும்

துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர் றினைக்கினவர் குல
த்தைமுத லறக்களைபு, மெனக்கொர்துணை யாகும்

சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை யடுத்தபகை யறுத்
தெறிய வுறுக்கியெழு, மறத்தைநிலை காணும்

தருக்கிரமன் முருக்கலரி னெருக்குமதி தரித்தமுடி படைத்த
நிறல் படைத்தவிறை, கழற்குறிக ராகும்

தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பினுண வழைப்பதென மல
ர்க்கமல கரத்தின்முனை, விதிர்க்கவளை வாகும்

தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு வலத்துயிரு புறத்
துமரு கடுத்திரவு, பகற்றுணைய தாகும்

சலத்துவரு மாக்கருடல் கொழுத்துவளர் பெருத்தகுடிச் சிவ
த்ததொடை யெனச்சிகையில், விருப்பமொடு சூடும்

திரைக்கடலை யுடைத்துநிறை புனற்கடிது குடித்துடையு மு
டைப்படைய வடைத்துதிர, நிறைத்துவினா யாடும்

திரைச்சிகிரியை முதற்குலிச னறுத்தசிறை முளைத்ததென முக
ட்டினிடை பறக்கவர, விசைத்ததிர வோடும்

சினத்தவுண ரெதிர்த்தாரண களத்திலெகு குறைத்தலைகள்
சிரிததெயிறு கடித்துவிழி, விழித்தலற மோதும்

திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை விருத்தனென
துளத்திலுறை கருத்தன்மயி, னடத்துகுகன் வேலே.

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு.

பாகு-ஆதீ.

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது வாக்கிகழ் பத்தசன,
வாரக் காரனும்

ஆரமது ரித்தகனி காரணமு தற்றமைய னாருடனு ண்க்கைபரி,
திமைக் காரனும்

ஆகமம்வி னைத்தகில லோகமு ரொடிப்பளவி லாசையொடு
சுற்றுமதி, வேகக் காரனும்

ஆணவவ முக்கடையு மாவியை விளக்கியனு பூதியடை வித்த
தொரு, பார்வைக் காரனும்

ஆடலைவு பட்டமார் நாடதுபிழைக்கவம ராவதிபு ரக்குமட,
லாண்மைக் காரனும்

ஆடகவி சித்ரகன கோபுரமு கப்பிலரு னாபுரியி னிற்குமடை,
பாளக் காரனும்

ஆயிரமு கத்துநதி பாலனும் கத்தடிமை யானவர்தொ டுத்த
கவி, மாலேக் காரனும்

ஆறுமுக வித்தகனு மாறிருபு யத்தரசு மாதிரமுடி வற்றதிரு,
நாமக் காரனும்

யானெனதெ னச்சருவு மீனசம யத்தெவரும் யாருமுணர் தற்
கரிய, நேர்மைக் காரனும்

யாதுநிலை யற்றலைபு மேழுநிற விக்கடலை பேறவிநி நற்கருணை,
யோடக் காரனும்

ஏகமி டைக்கழிசி ராமலைதி ருப்பழனி யேரணிசெ ருத்தணி
யில், வாசக் காரனும்

ஏழையினி ரட்டைவினை யாயதொரு டற்சிறையி ராமல்விடுவித்
தருணி, யாயக் காரனும்

யாமலைம ணக்குழக சாமலைம ணிக்குயிலை யாயெனவ ழைத்
துருகு, நேயக் காரனும்

ஏதமற நிச்சயம் னேலபவி ளக்கொளியும் யாகமுனி வர்க்குரிய,
காவற் காரனும்

சுரிரும ருப்புடைய சோனைமத வெற்பிவரும் யானையள விற்
றுவளு, மாசைக் காரனும்

ஏடவிழ்க டப்பமலர் கூதளமு டிக்குமினை யோனுமறி விற்
பெரிய, மேன்மைக் காரனும்

வானவர்பொ ருட்டுமக வானதுபொ ருட்டுமலர் வாவியிலுதித்த
முக, மாயக் காரனும்

வாரணப திக்குதவு நாரணனு வக்குமரு மானுமய னைக்கறுவு,
கோபக் காரனும்

வாழியென நித்தமற வாதுபர விற்கரண வாரிசம ளிக்குமுப,
காரக் காரனும்

மாடமதில் சுற்றியத்ரி கூடகிரி யிற்கதிர்செய் மாநகரி யிற்கடவு
ளாயக் காரனும்

வாளெயிற துற்றபகு வாய்தொறுநெ ருப்புமிழும் வாசகி
யெடுத்துதறும், வாசிக் காரனும்

வாளகிரி யைத்தனது தாளிலிடி யப்பொருது வாகைபுனை குக்
குடப, தாகைக் காரனும்

மாசிலுயி ருக்குயிரு மாசிலுணர் வுக்குணர்வும் வானிலணு வுக்
கணுவு, பாயக் காரனும்

வாதனை வித்தகுரு நாத னும்வெ ளிப்படம காடவியி னிற்ப
தொர்ச, காயக் காரனும்

மீனவனு மிக்கபுல வோருமுறை பொற்பலகை மீதமர்த மிழ்த்
ரயவி, னோதக் காரனும்

வேரிமது மத்தமதி தாதகிக டிக்கைபுனை வேணியர்து திப்ட
தொரு, கேள்விக் காரனும்

வேலைதுகள் பட்டுமலை குரனுடல் பட்டுருவ வேலையுற விட்ட
தனி, வேலைக் காரனும்

மீனிலவு க்ருத்திகைகு மாரனூரி னைக்குமவர் வீடுபெற வைத்த
ருளு, தாரக் காரனும்

மேனையரி வைக்குரிய பேரனும் தித்ததிறல் வீரனும் ரக்கர்குல்
சூறைக் காரனும்

வேதியர்வெ றுக்கையும் நாதிபர வஸ்துவம்வி சாகனும்வி கற்ப
வெசு, ரூபக் காரனும்

வேடுவர்பு னத்திலுரு மாறிமுனி சொற்படிவி யாகுலம் னத்தி
னெடு, போம்விற் காரனும்

மேவியபு னத்திதணி லோவியமெ னத்திகழு மேதகு கு றத்தி
திரு, வேளைக் காரனே.

பெருத்த வசனவகுப்பு.

கேதாரகௌம்—ஐதீ.

அருக்க னுலவிய சகத்ர யமுமிசை, யதிற்கொள் சுவையென
வனைத்து நிறைவதும்

அவஸ்தை பலவையு மடக்கி யகிலமு, மவிழ்ச்சி பெறவினி
திருக்கு மவுனமும்

அசட்டு வெறுஷழி வழக்க ரறுவரு, மரற்று வனபொருள்
விகற்ப மொழிவதும்

அழுக்கு மலவிருண் முழுக்கி னுழல்வதை, யடக்கி யவநெறி
கடக்க விடுவதும்

எருக்கு மிதழியு முடிக்கு மிறைகுரு, வெமக்கு மிறையவ னெ
னத்தி கழுவதும்

இரட்டை வினிகொடு திரட்டு மலவுட, லிணக்க மறவொரு
கணக்கை யருள்வதும்

இருக்கு முதலிய சமஸ்த கலைகளு, மிதற்கி தெதிரென வினை
க்க வரியதும்

இறக்க வெனதெதிர் நடக்கும் யமபடர், கடக்க விடுவதொ
ரியற்கை யருள்வதும்

நெருக்கு வனவுப ிடத்தி னிறுதிக, ணிரப்பு கடையினி
லிருப்பை யுடையதும்

நெருப்பு நிலம்வெளி மருத்து வனமென, நிரைத்த நெறிமுறை
காக்கு முருவமும்.

நினைப்பு நினைவது நினைப்ப வனுமறு, நிலத்தி நிலைபெற நிறுத்த வுரியதும்

நிலைத்த வடியவர் மலைத்த லதுகெட, நிவிர்த்தி புறவனு பணிக்கு நிதியமும்

உருக்கு திருவரு டினைத்து மகிழ்தர, வுளத்தொடு ரைசெயவொளித்து விடுவதும்

ஒளிக்கு மொளியென வெளிக்கும் வெளியென, வுயிர்க்கு முயிரென நிகழ்ச்சி தருவதும்

உரத்த தனியி லுகைத்து நிகசர, ரொளிக்க வம்பொரு சமர்த்த னணிதழை

உடுத்த குறமகண் மணக்கு மறுமுக, நெருத்த னருளிய பெருத்த வசனமே.

திருஞானவேழ வகுப்பு.

பியாக்—தீக்ரயேகம்

சடலை பட்டலை யுடலெ னப்படு தரும சித்திர கூடமா னவை

தவிர டிடுகள் வெளியி னிற்பன சமய தர்க்கவி ரோதவாதிகள்

தகர வெற்றுவ புகர்ம தக்கிரி தனைபு ருக்குவ வாசை யானவ தனையி யற்கையை விடந டிப்பன சனை முற்றிய சாதமா

மெழு

கடல்க டப்பன படுகொ லைச்சமர் கடக மப்படி சாய

மோதுவ

கருவி னைத்தரு மிருவி னைத்தொடர் கழல்ப தத்தன யோக

சாதகர்

களைப றிப்பன கிளையெ னப்படு கவலை சுற்றிய காடு சாடுவ

கருணை மெய்த்தவ திருவ ருட்கன கவள மொக்குவ காம

நாசனை

அடல்கெ டப்பன வகில கற்பனை யரண ழிப்பன கோப

மானவை

அவிய நற்பொறை பெணந திப்பிர ளையி றைப்பன லோப

மோகிதம்

அவைமு ஸிப்பன மதமு முத்தவி யடிப ஸிப்பன ராச
தாதியின்

அதிரு ணத்ரய மதிலி டிப்பன வளவி றத்துவ தூளி
விசுவ

திடமு டைச்சிறை மயிலு தைத்தெழு சிகரி குத்திய வேலை
நீள்களை

தினமு முற்பத மலர்தி ருத்தணி யிறைதி ருப்புகழ் பாடு
நாவலர்

திரள்பரி யப்பட வினித ளிப்பன செயலொ ழித்தது பூதி
மீமிசை

திகழு மற்புத மவுன நிர்க்குண சிவம யத்திரு ஞான
வேழமே.

வேடிச்சிகாவலன் வகுப்பு

தோடி—கண்டசாடி.

உதரகம லத்தினிடை முதியபுல னத்ரயமு, முகமுடிவில்
வைக்குமுமை யாள்பெற்ற பாலகனும்

உமிழ்திரைப ரப்பிவரு வெகுமுககு லப்பழைய, வுதகமகள்
புக்கல்வரு சோதிச்ச டானனனும்

உவகையொடு க்ருத்திகைய ரறுவருமெ டிக்கவவ, ரொருவ
ரொரு வர்க்கவென ரோர்புத்ர னுவனும்

உதயரவி வர்க்கநிகர் வனகிரண விர்த்தவித, முடையசத பத்ர
நவ பீடத்து வாழ்பவனும்

உறைசரவ ணக்கடவுண் மடுவிலடர் வஜ்ரதர, னுடையமத
வெற்புலைய வேதித்த விரியனும்

உரைபெறவ குத்தருளை நகரினொரு பத்தனிடு, மொளிவ
ளர்தி ருப்புகழ்ம தாணிக்கு பாகரனும்

உரககண சித்தகண கருடகண யகூடகண, முபரிடமு ரைத்த
படி பூசிக்கும் வானவனும்

ஒருவனும் கிழ்ச்சிதரு குருபரனு முத்தமனு, முபயமுறு மக்
நிகர மீதிப்ர பாகரனும்

அதிமதூர சித்ரகவி நிருபனும் கத்தியனு, மடிதொழுத மிழ்
த்ரயவி னேதக்க லாதரனும்

அவரைபொரி யெட்பயறு துவரையல் சர்க்கரையொ, டமுது
செயும் விக்ரபதி யானைச்ச கோதரனும்

அவுணர்படை கெட்டுமுது மகரசல வட்டமுட, னபயமிட
விற்படைகொ டாயத் தமானவனும்

அருணையிலி டைக்கழியி லுரக்கிரி யிற்புவியி, லழகியசெ ருத்
தணியில் வர்ழ்கற்ப காடவியில்

அந்வுமறி தத்துவமு மபரிமித வித்தைகளு, மறியெனவி மைப்
பொழுதின் வாழ்வித்த வேதியனும்

அரிபிரம ருக்குமுத லறியபர மற்குயரு, மருமறைமு டிப்பை
யுப தேசித்த தேசிகனும்

அமலனுமெ னக்கரசு மதிகுணனு நிர்க்குணனு, மகிலபுல
னத்தமர சேனைக்கு நாயகனும்

அனுபவனு மற்புதனு மனுகுணனு மகூரனு, மருமனமொ
ழிக்குமனு பூதிச்ச கோதயனும்

இதமகிதம் வீட்டுருகி யிரவுபக லற்றவிட, மெனதறவி ருக்
கைபுரி போகப்பு ராதனனும்

எனதுமன சிற்பரம சுகமவுன கட்கமதை, யமன்முடி துணி
க்கவிதி யாவைத்த பூபதியும்

எழுமைபுடெ னைத்தனது கழல்பரவு பத்தனென, வினிதுகவி
யப்படிப்ர சாதித்த பாவலனும்

இமையவர்மு டித்தொகையும் வனசரர்பொ ருப்புமென தித
யமும் ணக்குமிரு பாதச்ச ரோருகனும்

எழுதரிய கற்பதரு நிழலில்வளர் தத்தைதழு, வியகடக வஜ்ர
வதி பாரப்பு யாசலனும்

எதிரில்புல வர்க்குதவு வெளிமுகடு முட்டவள, ரிவுளிமுகி யைப்
பொருத ராவுத்த னுனவனும்

எழுபரிசு தத்திரவி யெழுநிலமொ டக்கிரிக, ளிடர்படமு ழக்கி
யெழு சேவற்ப தாகையனும்

இணையிலியு நிர்ப்பயனு மலமிலியு நிஷ்களனு, மினையவனும்
வ்ரகுல யாகச்ச பாபதியும்

மதுகையொடு சக்ரகிரி முதுகுநெளி யப்புவியை, வளையவரும்
விக்ரமக லாட்ச்சி காவலனும்

வலியநிக ளத்தினொடு மறுசுசிறை பட்டொழிய, வனசமுனி
யைச்சிறிது கோபித்த காவலனும்

வருசரம் திக்கவொரு குருகுபெயர் பெற்றகன, வடசிகரி
பட்டுருவ வேறொட்ட சேகவனும்

வரதனும் றுக்கரனு நிருதர்குல நிஷ்டிரனு, மனுபவன சித்த
னும் னேதுக்க பேதனனும்

வயிரிசைமு முக்கமிசு மழைதவழ்கு மிச்சிதொறு, மகிழ்குரவை
புட்டிரியும் வேடிக்கை வேடுவனும்

மரகதம் ணிப்பணியி னணிதழைபு டுத்துலவும், வனசரர்கொ
டிச்சிதனை பாசிக்கும் யாசகனும்

மதனன்விடு புஷ்பசர படலமுட லத்தனைபு, மடலெழுதி நிற்கு
மதி மோகத்த போதனனும்

வரிசிலை லைக்குறவர் பரவியபு னத்திதனின், மயிலென விரு
க்குமொரு வேடிச்சி காவலனே

சே வ க ன் வ கு ப் பு .

மத்யமாவதீ—ஆசீ.

இருபிறை பெயிறு நிலவெழ வுடல மிருன்படு சுருப முடை
க்கோ விடவே

இறுகிய கயிறு படவினை முடுகி யெமபடர் பிடரி பிடித்தே
கொடுபோய்

அருமறை முறையின் முறைமுறை கருதி யதரிடை வெருவ
வொறுத்தால் வகையால்

அறிவொடு மதூர மொழியது குழறி யலமரு பொழுதி லழை
த்தால் வருவாய்;

ஒருபது சிரமு மிருபது கரமும் விழவொரு பகழி தொடுத்
தோன் மருகா

உரமது பெரிய திரிபுர மெரிய வுபர்கன கிரியை வளைத்தோர்
புதல்வா

மருவள ரடவி வனிதையர் பரவ மரகத விதணி விருப்பாள்
கணவா

வளைகடல் கதற நிக்சரர் மடிய மலையொடு பொருத முழுச்சே
வகனே,

புயவகுப்பு.

கல்யாணி—ஆதி.

வசைதவிர் ககன சரசிவ கரண மகாவிர்த சீல சால வரமுனி
சித்தரை யஞ்ச லஞ்ச லென்று வாழ்வித் துநின்றன

மணிவட மழலை யுடைமணி தபனி யநாணழ காக நாடி வகை
வகை கட்டும ருங்கு டம்பொ ருந்து நீதிக்கிசைந்தன

வருணித கிரண வருணித் வெகுத ருணதப சோதி யாடை
வடிவபெ றப்புனை திண்டெ முங்கு றங்கின் மேல்வைத் தசைந்தன

வளைகட லுலகை வலம்வரு பவுரி வினோதக லாப கோப மயில்
வத னத்துவி ளங்கு மங்கு சங்க டாவிச் சிறந்தன

வரைபக நிருதர் முடிபக மகர மகோத திதியின் வாயின் மறுகவி
திர்த்தயில் வென்றி தங்கு துங்க வேலைப் புனைந்தன

மதியென வுதய ரவியென வளைப டிதோல்வி சால நீல மலிபரி
சைப்படை கொண்டு நின்று முன்று சாதிக்க முந்தின

மனகுண சலன மலினமி றுரிய வதீதச காணு பூதி மவுனரி
ரகூர மந்தி ரம்பொ ருந்தி மார்பிற் றிகழ்ந்தன

வகைவகை குழமி மொகுமொகு மொகென வநேகச மூக ராக
மதுபம்வி முச்சிறு சண்ப கஞ்செ றிந்த தாரிற் பொலிந்தன

மிசையிசை கறுவி வெளிமுக டளவு நிசாச ரசேனை தேடி வித்
திபெ றச்சில கங்க ணங்க றங்க மீதிற் சமுன்றன

வெருவுவ வெருவ வெரிசொரி விழியு ளபூதபி சாச போத மிகு
தொனி பற்றிமு முங்கு விஞ்ச கண்டை வாசிக் கைகொண்டன

விதமிகு பரத சரவனி தையர்க ணமேறொறும் வீலை யாக விம
லச லத்தினை விண்டிறந்து மொண்டு வீசிப் பொலிந்தன

விதரண தருவின் மலரிடை செருகி யகூதள நீப மாலை விபு
தர்கு லக்குலி சன்ப யந்த செங்கை யானைக் கிசைந்தன

விகசித் தமர் பரிபுர முளரி தொழாவபி ராம வேடர் விமலைதி
னைப்புன மங்கை கொங்கை கண்டு வேளைப் புகுந்தன

விதித்தரு சமர முறிகர சுமல நகாயுத கோழி வீற விதரண சித்
ரவ லங்க்ருதம்பு னைந்து பூரித் திலங்கின

விரகுடை யெனது மனதுட னகில்ப னிரீர்ப்புழு கோட ளாவி
ம்ருகமத கர்ப்புர குங்கு மங்க லந்து பூசித் துதைந்தன

வினைபுரி பவனி தொழுதழு தூருகி யகோதைபர் தூது போக
விடுமது பாஷண வண்டி னந்தி ரண்டு குழப் படிந்தன

இசைதனி லினிய கயிசிகை கவுட வராரித னுசி தேசி பயிரவி
குச்சரி பஞ்ச ரந்தெ ரிந்து வீணைக் கிசைந்தன

இறுதியி லுதப் ரவிகண நிகரெ னவாறிரு காது தோபு மிலகும்
ணிக்கன விம்ப குண்ட லங்கண் மேவிப் புரண்டன

எதிர்படு நெடிய தருவடு பெரிய கடாழுமிழ் நாக மேக மிடிபட
மற்பொரு தின்சி லம்ப டங்க னோதிப் பிடுங்கின

எழுதரு மழகு நிறமலி திறலி சையாகவு தார தீர மெனவுரை
பெற்றவ டங்க லுஞ்சி றந்து சாலத் ததும்பின

இருள்பொரு கிரண விரன்ய வடகு லபாரிய மேரு சாதியின
மென வொத்துல கங்க ளெங்க ணும்ப்ர காசித் துநின்றன

இபன்முனி பரவ லொருவீசை யருவ ரையூடதி பார கோர
விவுளிழு கத்தவன் கொங்கை கொண்ட சண்ட மார்பைப்
பிளந்தன

இபரத தூரக நிசிரர் கெடவொ ருசூரனை மார்பு பீழி யவனுதி
ரப்புனல் செங்க ளந்து ளங்கி யாடிச் சிவந்தன

எவையெவை கருதி லவையவை தருகொ டையான்மணி மேக
ராசி சுரபிய வற்றெடு சங்க கஞ்ச பஞ்ச சாலத்தை வென்றன

அசைவற நீனையு மவர்பவ மகல வெமேல்வரு கால தூத ரையு
டையு மப்படி யங்கு மிங்கு மெங்கு மோடத் தூரந்தன

அகிலமு மெனது செயலல திலையெ னயானென வீறு கூழி யற
வுமி குத்தெழு மைம்பு லன்மி யங்கி வீழத் திமிர்ந்தன

அனலெழு துவச முடுகுல முதிர வியோமமு மேழு பாரு மா
லமு மிக்கபி லங்க ளுங்கு லுங்க வாலித் ததிரந்தன

அடனெடு நிருதர் தளமது மடிய லலாரிதன் வானை யாள வரசு
கொ டுத்தப யப்பு குந்த வண்ட ளுரைப் புரந்தன

அடனிலில் விவவு தளவலர் துளவு குராமகிழ் கோடல்
பாட லளிமுரல் செச்சைய லங்கல் செங்க டம்பு நேசித் தணிர்
தன

அறியதொர் தமிழ்கொ டிரிமையொ டடிதொ முதேகவி மாலை
பாக வடிமைதொ டுத்திடு புன்சொ லென்று நிந்தி யாமற் புணைந்
தன்

அழகிய குமர னுமைதிரு மதலை பகீரதி மாதர் வாழு மறுவர்
ப்ரியப்படு கந்த நெந்தை யிர்த்ர நீலச் சிலம்பினன்

அனுபவ னனக னன்னிய னமல னமோகன நேக நேக னபி
னவ னித்திய னஞ்ச லென்பர சண்ட வாகைப் புயங்களே.

கடைக்கணியல் வகுப்பு.

சேங்குநட்டி—ஆதி.

அலைகடல் வளைந்து டெத்த வெழுபுவி புரந்தி ருக்கு மரசென
நிரந்த ரிக்க, வாழலாம்

அளகைப ரசன்ற னக்கு மமர ரசன்ற னக்கு மரசென வற
ஞ்செ லுத்தி, யாளலாம்

அடைபெறு வதென்று முத்தி யதுமது ரசெந்த மிழ்க்கு மரு
ள்பெற நீனைந்து சித்தி, யாகலாம்

அதிரவ ருமென்று முட்ட வலகில்வி னைசண்டை நிற்க வட
லெதிர் புரிந்து வெற்றி, யாகலாம்

இலகிய நலஞ்செய் புட்ப கமுமுட னிறம்பெ ஞத்த விபவர
செலும்பொ ருப்பு, மேறலாம்

இருவர வாரின்னி டத்து மெவரெவ ரிருந்தி டத்து மொருவ
னி வனென்று ணர்ச்சி, கூடலாம்

எமபடர் தொடர்ந்த ழைக்கி லவருட னெதிர்ந்து ஞட்க விடி
யென முழங்கி வெற்றி, பேசலாம்

இவையொழி யவும்ப லிப்ப தகலவி டுமுங்கள் வித்தை யினை
யினி னிடும்பெ ருத்த, பாருளீர்;

முலையிடை கிடந்தி னைப்ப மொகுமொகெ னவண்டி ரைப்ப
முகையவிழ் கடம்ப டெத்த, தாரினுன்

முதலிபெ ரியம்ப லத்துள் வரையச லமண்ட பத்துண் முனி
வர்தொ ழவன்று நிர்த்த, மாடினுன்

முனைதொறு முழங்கி யொற்றி முகிலென விரங்க வெற்றி
முறைநெறி பறந்து விட்ட, கோழியான்

முதியவு ணரன்று பட்ட முதியகு டர்நன்று சுற்று முதுகமு
குபந்த ரிட்ட, வேலினுன்

மலைமரு வுபைம்பு னத்தி வளருமி ருகுன்ற மொத்தி வலிகுடி
புகுந்தி ருக்கு, மாப்பினுன்

மழலைகள் விளம்பி மொய்த்த வறுவர்மு லையுண்டு முற்றும்
வடிவுடன் வளர்ந்தி ருக்கும், வாழ்வினான்

மலையிறை மடந்தை பெற்ற வெருமத லையென்று தித்து மலை
யிடி யவுந்து ணித்த, தோளினை

மயிலையு மவன்வி ருக்கை யயிலையு மவன்க டைக்க ணியலையு
நீனைந்தி ருக்க,வாருமே.

கொலுவகுப்பு.

சாவேரி—ஆதி.

அருமறை யவன்முத லரியரன் மகபதி, யனங்க னிமையோ
ரினங்க ளொருபால்

அருணனு மதியமு மனலெழு கனலியு, மணங்கி னெடுசூழ்
கணங்க ளொருபால்

வருணனு நிருதியும் வழியொடு தனதனு, மகிழ்ந்து மிகவே புக
ழ்ந்த தொருபால்

வயிரவ ரொடுபட ருவணரு முரகரும், வரங்கள் பெறவே யிர
ங்க வொருபால்

இருடிக ளொவர்களு மினியகி னரர்களு, மிணங்கி யெதிரே
வணங்க வொருபால்

இபமுக வனுமெழி லிளவல்க ளனைவரு, மியன்ற நெறியே
முயன்ற தொருபால்

உருமலி குறனின மொடுவுச முசமுக, னுறைந்து பரிவாய் நிறை
ந்த தொருபால்

உடுவொடு நடவுப னிருவரு முறைமுறை, யுகந்து தொழுவே
யிகுந்த தொருபால்

அடல்விடை முகனறை கதைபுற வெகுசன, மதுங்கி யருகே
யொதுங்க வொருபால்

அயன்முடி திருகிய வயவனு நிமயமொ, டடங்கி வலமே தொட
ங்க வொருபால்

மடல்புனை புகரொடு வருபதி னெருவரு, மருங்கி னுறவே நெரு
ங்க வொருபால்

மருவொடு துவரிரு வருமிசை வலமொடு, வசந்து மணமே தசி
ந்த தொருபால்

மிடலிறை விறலரி விமலர்க ளருள்கதன், வியந்து விரைவாய்
நயந்த தொருபால்

வெயில்விளி சடரவன் மகனொடு மதிமகன், விளம்பு முறையே
கிளம்ப வொருபால்

உடலொளி மவுனிக ளுடனுப னிடதரு, முளங்கு ளிரவே விள
ங்க வொருபால்

உமைதிரு மகணில மகள்கலை மகளொடு, முகந்தெ வருமே
தொகுந்த தொருபால்

அதிபகி ரதிபயி ரவிபக வதிசசி, யரம்மை யருமே நிரம்ப
வொருபால்

அழகிய கவுரியோ டில்கிய வலவைப்பு, மடைந்து தயவாய் மிடை
ந்த தொருபால்

மதியர சருகிறை வசிபரும் வினைஞரு, மலிந்து முகமே பொலி
ந்த தொருபால்

வருசிவ் னடியவ் ரரகர வெனமுறை, வழங்கு கடல்போன் முழ
ங்க வொருபால்

விதிமுறை கருதியை வகைபுரி கருவிகள், வினைந்த வொலிவா
னனைந்த தொருபால்

விதமுட னபிரய வனிதையர் சதிமுறை, விரிந்த நடமே புரிந்த
தொருபால்

உதிர்ந்தரு மலர்விரை யுறுபுகை ப்ருகமத, முமிழ்ந்த மணமே
கமழ்ந்த தொருபால்

ஒழுகிய கிரிதொடு பணிதம் தடுசுட, ருவந்த வொளியே நிவந்த
தொருபால்

அரியக் டெனமுக டளவிய வொருகுடை, யமர்ந்த நிழலே
சமைந்த தொருபால்

அருமட வனமென விருபுடை கவரிக, ளைசைந்த வழகே யிசை
ந்த தொருபால்

வரிசைசெய் துயிலொடு வனமயில் சிவிறியின்; வயங்கு சிறுகா
லியங்க வொருபால்

மறுகட் லினிலெழு நிறைமதியமுதென், வரிந்து பணிநீர் சொரி
ந்த தொருபால்

விரியிருள் வலிதரு கிரண்ம தெனநல், மிகுஞ்சு மூலில்வி சூருஞ்சு
மொருபால்

வியன்மர சுதம்ணி மிளிர்ந்தரு களசெதிர், விரைந்து நிரையாய்
நிரைந்த தொருபால்

உரியவெ ளிலையுட னுயரிய கமுகினி, லுஞ்ந்த கனியே பகுந்த
தொருபால்

உலகு வனிதைய ரவரவர் வீரதமொ, டுணர்ந்து கனியே
கொணர்ந்த தொருபால்

அறுகதி ரவரென வறுமணி மவுலிக, ளடர்ந்து வெயிலே பட்
ந்த தொருபால்

அறுமதி யெனவறு திருமுக சததள, வலர்ந்த மலரே மலர்ந்த
தொருபால்

மறுவறு கடலென மருவுப னிருவிழி, வழிந்த வருளே பொழி
ந்த தொருபால்

வளைதரு வகரமு மணியணி பணிகளும், வயங்கு குழையே தய
ங்க வொருபால்

இறுகுபொன் மலையொடு மிடறுப னிருபுப, மிசைந்து நெடுவா
னசைந்த தொருபால்

எழிலியை யனையப னிருகையி லயின்முத, லிலங்கு படையே
துலங்க வொருபால்

உறுவரை யருவியை நிகர்தரு முரமிசை, யுடன்கொள் புரிதூல்
கிடந்த தொருபால்

உருமென விகலிமு னெதிர்பொரு மவுணரு, ளுடைந்த வுடை
வாள் சிறந்த தொருபால்

அனவர தமுழை முறையிடு பரிபுர, மலங்குமிருதாள் குலுங்க
வொருபால்

அளவறு கலவியின் முழுகிய குறமக, ளமர்ந்து ளொயிலாய்
நிமிர்ந்த தொருபால்

வனதரு வினிலுறை சதமக னருண்மகள், வதிந்து மணமே
பொதிந்த தொருபால்

வருமடி யவரிடம் வலியச னதம்வர, வளர்ந்த சபையே கிளர்ந்த
தொருபால்

நினைவொடு பணிபவர் வினைதுகள் பட்டுவெதிர், நினைந்து திருநீ
றணிந்த தொருபால்

நின்றமல ரொடுநல் கலவையு முயர்தரு, நினைந்து தாவே புனை
ந்த தொருபால்

தினகர னுலவுசு னிதியினி விரவலர், தெளிந்த தமிழே பொழி
ந்த தொருபால்

சுவபர கிரியினி லொருசிவன் வடிவொடு, திருந்த முருகோ
னிருந்த கொலுவே.

இதர பாடல்கள்.

அபிராமியந்தாதி.

1. கினியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரு
மொளியே மொளிரு மொளிக்கிட மேயெண்ணிலொன் றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதற் பூதங்க ளாகி விரிந்தவம்மே
யளியே னறிவள விற்கள வான ததிசயமே.
2. ஆளுகைக் குன்ற னடித்தா மரைகளுண் டந்தகன்பான்
மீளுகைக் குன்றன் விழியின் கடைபுண்டு மேலிவற்றின்
முளுகைக் கென்குறை நின்குறை யேயன்று முப்புரங்கண்
மாளுகைக் கம்பு தொடுத்தவில் லான்பங்கில் வாணுதலே.
3. தனந்தரு கல்வி தருமொரு நாளுந் தளர்வயியா
மனந்தரு தெய்வ வடிவுந் தருநெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
வினந்தருநல்லன் வெல்லார் தருமன்ப ரென்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாளபி ராமி கடைக்கண்களே.
4. கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண் டென்கடம் பாடவியிற்
பண்தளிக் குங்குரல் வீணையுங் கையும் பயோதரமு
மண்களிக் கும்பச்சை வண்ணமு மாகி மதங்கர்குலப்
பெண்களறி றேன்றிய வெம்பெரு மாட்டிதன் பேரழகே.
5. விரும்பித் தொழுமடி யார்விழி நீர்மல்கி மெய்புளக
மரும்பித் தனும்பிய வானந்தமாகி யறிவிழந்து
சுரும்பிற் களித்து மொழிதடு மாறிமுன் சொன்னவெல்லார்
தரும்பித்த ராவரென் றுலபி ராமி சமயநன்றே.

6. நன்றே வருகினுந் தீதே வினாகினு நானறிவ
தொன்றேயு மில்லை யுனக்கே பரமெனக்குள்ளவெல்லா
மன்றே யுனதென் றறித்துவிட் டேனழி யாதகுணக்
குன்றே யருட்கட லேயிம வான்பெற்ற கோமளமே.

சிவவாக்கியர்.

1. நினைப்பதொன்று கண்டிலே நீயலாது வேறிலே
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையை
அனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன் னனாதியாய்
எனக்குள் நீ யுனக்குள் நா னிருக்குமாற தெங்ஙனே.
2. வேணும் வேணு மென்று நீர் வீணுமுன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாலும் முள்ளதல்ல தில்லைபே
வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்கையைத் திறந்தபின்
வேணுமென்ற வப்பொருள் விரைந்து காணலாகுமே.
3. மனத்தகத் தழுக்கராத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கரார்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞான யோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே.
4. ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுருபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலேநிறைந்து நின்ற வஸ்துவை
ஆதியான தொன்றுமே யற்றதஞ் செழுத்துமே.
5. ஆடுநாடு தேடினு மானை சேனை தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஒடியிட்ட பிச்சையு முகந்து செய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல தர்மம்வந்து நிற்குமே.
6. என்னகத்து ளென்னைநா நெங்குநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமே தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன்றி யாதுமொன்று மில்லை.

குதம்பை சித்தர்.

1. காணுமற்கண்டு கருதேதோடி ருப்பார்க்கு
வீணைசையே துக்கடி—குதம்பாய்
வீணைசையே துக்கடி.
2. ஆதாரமான வடிமுடி கண்டோர்க்கு
வாதாட்ட மேதுக்கடி—குதம்பாய்
வாதாட்ட மேதுக்கடி.
3. ஆனந்தம் பொங்கி யறிவோடிருப்பார்க்கு
ஞானந்தா னே துக்கடி—குதம்பாய்
ஞானந்தா னே துக்கடி.
4. வேகமடக்கி விளங்கு மெய்ஞ்ஞானிக்கு
யோகந் தானே துக்கடி—குதம்பாய்
யோகந் தானே துக்கடி.
5. மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்க்கு
தேங்காய்ப் பாலே துக்கடி—குதம்பாய்
தேங்காய்ப் பாலே துக்கடி.

இடைக்காட்டு சித்தர்.

மனமெனு மாட்டங்கிற் றுண்டவக்கோனே—முத்தி
வாய்த்ததென்றெண்ணுவாய் தாண்டவக்கோனே
சினையின்னும் பாம்பிறந்தாற் தாண்டவக்கோனே—யாவுஞ்
சித்தியென்றே நினைபடா தாண்டவக்கோனே
ஆசையெனும் பசுமாளிற் தாண்டவக்கோனே—இந்த
அண்டமெல்லாங் கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே
ஓசையுள்ளடங்கு முன்னர் தாண்டவக்கோனே—மூலத்
தோங்காரங் கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே
அவித்தவித்து முனையாதே தாண்டவக்கோனே—பத்தி
யற்றவர் கதியடையார் தாண்டவக்கோனே
செவிதனிற்கே ளாதமறை தாண்டவக்கோனே—குரு
செப்பில் வெளியாமல்லவே தாண்டவக்கோனே.

இராமலிங்க சுவாமிகள் கீர்த்தனைகள்.

கல்யாணி—மீரீசாபு.

பல்லவி.

இதுநல்லதருணம்—அருள்செய்ய

இதுநல்லதருணம்

அனுபல்லவி.

பொதுநல்ல நடம்வல்ல புண்ணியரே கேளும்

பொய்பேதுஞ் சொல்கிலேன் மெய்யேபுகல்கின்றேன். (இது)

சரணங்கள்.

குறித்தவேதாகமக் கூச்சலு
கொதித்தமனமுருட்டுக் குரங்கு
வெறித்தவெவ்வினைகளும் வெந்து
விந்தைசெய் கொடுமாயைச் சந்தையுங்
கோபமுங் காமமுங் குடிகெட்டுப்
கொடியவோராங்காரம் பொடிபொடி
தாபமுஞ் சோபமுந் தான்றானே
தத்துவமெல்லாமென்றன் வச
கரையாவெனது மனக்கல்லுங்
கலந்துகொளற்கென் கருத்தும்
புரையாநிலையிலென் புந்தியுந்
பொய்ப்படாக் காதல்ததும்பி மேற்

மடங்கிற்று
முடங்கிற்று
குலைந்தது
கலைந்தது. (இது)
போயிற்று
யாயிற்று
சென்றது
நின்றது (இது)
கரைந்தது
விணர்ந்தது
தங்கிற்று
பொங்கிற்று (இது)

தன்யசி—நுபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாத மன்றாடியபாதம்

ஆடியபாதம் நின்றாடியபாதம்

சரணங்கள்.

பாடியவேதங்கள் தேடியபாதம்

பத்திசெய்பதற்குக்குத் தித்திக்கும் பாதம்

நாடியமாதவர் நேடியபாதம்
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகபாதம்

(ஆடி)

துரியவெளிக்கே யுரியபொற்பாதம்
சுகமயமாகிய சந்தரபாதம்
பெரிய பொருளென்று பேசும்பொற்பாதம்
பேறெல்லாந் தந்தபெரும் புகழ்ப்பாதம்

(ஆடி)

ஒங்கர பீடத்தொளிர்கின்றபாதம்
ஒன்றாயிரண்டாகி யோங்கியபாதம்
தூங்காத தூக்கத்திறுக்கியபாதம்
துரியத்திலுன்றித் துலங்கியபாதம்

(ஆடி)

தாங்கியெனைப்பெற்ற தாயாகும்பாதம்
தந்தைதாமாகி தயவுசெய்பாதம்
ஒங்கி யென்னுள்ளே யுறைகின்றபாதம்
உண்மை விளங்கவுரைத்த பொற்பாதம்.

(ஆடி)

காம்போதி—மீசாசாபு.

பல்லவி.

இன்னத் தயவு வரவிலைபா—உனக்கென்மீதி
லென்னவாந்ஞ் சொலையா.

சரணங்கள்.

ஆன்னம் பாலிக்குந் தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலாடும்
அரசே-யரசே-யரசே-யென்றலறவும் (இன்னந்)

முன்னம்பிழை பொறுத்தா யின்னம் பொருதுவிட்டான்
முறையோ-முறையோ-முறையோ-வென்றலறவும் (இன்னந்)

பண்டு மகிழ்ந் தெனையாட் கொண்டி குருணைசெய்த
பரமே-பரமே-பரமே-யென்றலறவும் (இன்னந்)

கொண்டுகுலம் பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே-குருவே-குருவே-யென்றலறவும் (இன்னந்)

நாமாவளிகள்.

கணபதி.

1. மூலிக வாஹன மோதக ஹஸ்த சாமர கர்ண விளம்பித சூத்ர
வாமன ரூபம ஹேச்வர புத்ர விக்ன விநாயக பா தநமஸ்தே.
2. கஜமுக கஜமுக கணநாதா ஸ்ரீமுக வந்தித குணநாதா
கௌரிநந்தன கஜவதந கணேசவரத மாம்பாஹி
அம்பிகைபாலா அன்பர்கள்சீலா தும்புருநாதர் ஸேவிதலோலா
எம்பெருமானருள் இபமாகரணே கந்தன் மணமருள் கருணாகரணே
பாரத மெழுதிய பரம சரித்ரா ஆரமுதருளிய ஐங்கரசித்ரா

அம்பாள்

பர்வதராஜ குமாரிபவானி பஞ்சயக்ருபையா மமதுரிதானி
தினதயாபரி பூர்ணகடாக்ஷி திரிபுரசுந்தரி தேவி மீனாக்ஷி
ஆரணிநாரணி காரணநீலி பூரணியோக புராதனசீலி
சங்கரநாயகி சாந்தமஹேச்வரி சுந்தரிவேத விதக்ஷணி கௌரி
அம்பசிதம்பராத நடேச்வரி அம்பணகாதலி தேவிஸ்வேச்வரி
சம்புமோகினி சாந்ததயாமணி துன்பபேதினி சோக நிவாரணி
பஞ்சதசாக்ஷர பஞ்ஜரவாலினி குஞ்சிதபாத மஹேச வல்லவினி
மலைதருமகளே மடமயிலே மதிமுகவமுதே இளங்குயிலே
ஆரந்தக்கொடியே இளம்பிடியே அர்ப்புதத்தேனே மலைமானே.

நீலாம்புரி—மீசாசாபு.

பல்லவி.

பாத தரிசனம்—பாப விமோசனம்

பாச நிஷ்ஞதனம்—ப்ராண ஸமரசக்ஷணம்

அனுபல்லவி.

ராஜராஜேச்வரி—உமாமஹேச்வரி

ஸம்ப்ரதாயேச்வரி—திரிபுரேச்வரி

(பாதி)

சரணம்.

புவனேச்வரி	வித்தேதச்வரி	
வாகதீச்வரி	சண்டேதச்வரி	
அன்னபூர்ணேச்வரி	காதிமந்திரேச்வரி	
பரமேச்வரி	நிகிலேச்வரி	(பாத)
சந்தரதித்தே	தந்தரகீர்த்தே	
யந்தரகுத்தே	மந்தரமூர்த்தே	
ச்யாமளசுந்தரி	வரம்மஹேச்வரி	
ஹ்ரிங்காரேச்வரி	ராமானந்தேதச்வரி	(பாத)

சிவன்

சிவ சிவ சிவ சிவ சிவமந்த்ரம்	சிவ பஞ்சாசுதர பரமந்த்ரம்
சிவ சிவ சம்போ மகாதேவா	கிரிஜாரமண சதாசிவா
சம்போ சங்கர கௌரீசா	சாந்த தயாபர விச்வேசா
பன்னக பூஷண பரமசிவா	பார்வதி ரமண சதாசிவா
ஹர ஹரஹர ஹர அருணகிரீசா	சிவ சிவ சிவ சிவ சிதம்ப ரேசா
கனக சபேசா நடராஜா	சிதம்பர வர்ஸா ஜகதீசா

பந்துவாளி—மீகாசாபு.

நடுநாடி நடுநாடி நடமாடுபதியே
 நடராஜ நடராஜ நடராஜ நிதியே
 நடுநாடி யொடுக்கடி நடமாடு முருவே
 நடராஜ நடராஜ நடராஜ சூருவே
 நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடு நலமே
 நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே.

நீலாம்புரி—மீகாசாபு.

பசியாதவமுதே பகையாதபதியே	பகராதநிலையே பறையாத்சகமே
நசியாதபொருளே நலியாதவுறவே	நடராஜமணியே நடராஜமணியே
புரையாதமணியே புகலாதநிலையே	புகையாதகனலே புதையாதபொருளே
நரையாதவரமே நடியாதநடமே	நடராஜநிதியே நடராஜநிதியே
சிவஞானநிலையே சிவயோகநிறைவே	சிவபோய்வுருவே சிவமானுஷ்ணவே

நவநீதமதியே நவநாதகதியே
தவடோகபலமே சிவஞானநிலமே
நவவாரநடமே சுவகாரபுடமே
சுதிவேதவுறவே சுவீபாதுறநனே
நதியாரநிதியே யதிகாரபதிபே

நடராஜபதியே நடராஜபதியே
தலையேறும் அணியேவ்லையேறும் மணியே
நடராஜபரமே நடராஜபரமே
துனிதீருமீடமே தனிஞானநடமே
நடராஜகுருவே நடராஜகுருவே.

செஞ்சுநட்டி—மீகாசுபு.

ஆயவாயநேய ஞேய மாய ஞாய வாதியே
துயவாய காய தேய தோயமேய ஜோதியே,
ஆத வாத வேத கீத வாத வாத வாதியே
சூதவாதபாதநாத சூத ஜாத ஜோதியே,
அங்க சங்க மங்கை பங்க ஆதி ஆதி ஆதியே
துங்க புங்க வங்க லிங்க ஜோதி ஜோதி ஜோதியே,
அத்த முத்த அத்த முத்த ஆதி ஆதி ஆதியே
சுத்த சித்த சப்தநித்த ஜோதி ஜோதி ஜோதியே,
அஞ்ச லஞ்ச லென்று வந்தெ லெஞ்ச மர்ந்த குழகனே
வஞ்ச நஞ்ச முண்ட கண்ட மன்றுள் நின்ற வழகனே,
தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டு ஞுண்டவிற்பனே
அண்டரண்ட முண்டவிண்டு தொண்டுமண்டு மன்பனே,
கந்த தொந்த பந்த சிந்து சிந்த வந்த காலமே
எந்த எந்த சந்த முந்து மந்த வந்த கோலமே,
என்று மென்றி னென்றி மன்று ணன்று நின்றவீசனே
ஒன்றுமொன்று மொன்று மொன்று மொன்றதென்றதேசனே,
எட்ட வெட்டி யொட்ட வொட்டு மிட்டதிட்ட கீர்த்தியே
அட்ட வட்ட நட்ட மிட்ட சிட்ட வட்ட மூர்த்தியே.

நாதநாமகீர்யா—நுபகம்.

கலகந்தரு மவலம்பன கதிரம்பல ந்தமுங்
கனகந்தருமணி மன்றுறு கதிதந்தருளுடலஞ்
சுலசந்திர நெனநின்றவர் தழுவும்பத சரணம்
சரணம்பதி சரணஞ்சிவ சரணங் குருசரணம்,
எனதென்பது நினதென்பது மிதுவென்றுணர். தருணம்
இனமொன்றது பிழிதன்றென விசைசுகின்றது பரமம்

தனதென்பது மனதென்பது ஜகமென்றனை சரணம்
சரணம்பதி சரணஞ்சிவ சரணங் குருசரணம்.

எதுதலகாம்போதி—ஆதி.

நடமிடு மம்பல நன்மணியே
புடமிடு செம்பல பொன்மணியே
நடனசிகாமணி நலமணியே
திடனக மாமணி சிவமணியே.

வீர்துஸ்தாஸ்காபி—ஆதி

ஸந்ததமுஞ்சிவ சங்கரபஜனம்
ஸங்கித மென்பது சத்ஜன வசனம்
நலமங்கல முறும்பல நடனம்
பலனங்கருள் சிவசங்கர படனம்

பீயாக்—தேவாதி.

சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவ சுந்திர குஞ்சித நடராஜா
படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன ஸபேச சிதம்பர நாதா
அரிபிரமாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடியபாதா
அந்தண வங்கண வம்பரபோகா
அம்பல நம்பர வம்பிகைபாகா
அம்பர விம்ப சிதம்பரநாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சிதபாதா
தந்திர மந்திர யந்திரபாதா
சங்கர சங்கர சங்கரநாதா.

கருட்டி— மீக்ஷாபு.

நீடிய வேதந் தேடிய பாதம்	நேடிய கீதம் பாடிய பாதம்
ஆடிய போதந் கூடிய பாதம்	ஆடியபாதம் ஆடியபாதம்
சாக்கிய வேதந் தேக்கியபாதம்	தாக்கிய ஏதம் போக்கியபாதம்
சோக்கிய வாதம் ஆக்கியபாதம்	தூக்கியபாதந் தூக்கியபாதம்

என்றியஞாதர் தோன்றியபாதம் ஈன்றியநாதம் ஆன்றியபாதம்
 ஒன்றியபூதம் ஞான்றியபாதம் ஊன்றியபாதம் ஊன்றியபாதம்
 சஞ்சிதம்வீடும் நெஞ்சிதபாதம் தஞ்சிதமாகும் சஞ்சிதபாதம்
 கொஞ்சிதமேவும் ரஞ்சிதபாதம் குஞ்சிதபாதம் குஞ்சிதபாதம்

கேதாரம்—மீசாசாபு

சத்தியபதமே சத்துவபதமே நித்திய பதமே நிற்குணபதமே
 தத்துவபதமே தற்பதபதமே சித்துபதமே சிற்சுகபதமே
 தம்பரம்பதமே தனிச்சுகம்பதமே அம்பரம்பதமே யருட்பரம்பதமே
 தந்திரபதமே சந்திரபதமே மந்திரபதமே மந்தனபதமே
 நவந்தருபதமே நடந்தருபதமே சிவந்தருபதமே சிவசிவபகமே.

விஷ்ணு

ராமராம ஜெய ராஜாராம் ராமராம ஜெய லீதாராம்
 ரகுபதிராகவ ராஜாராம் பதீதபாவன லீதாராம்
 தசரதநந்தன ராஜாராம் தசமுகமர்த்தன லீதாராம்
 பசுபதி ரஞ்சன ராஜாராம் பாபவீமோசன லீதாராம்
 ஜய ஜய ஜய ஜயராகவராம் ஜாநகிரமண லீதாராம்
 க்ருஷ்ணம் வந்தே நந்தகுமாரம் ராதா வல்லப நவநித சோரம்
 லீதாவல்லப தாசரதே தசரதநந்தன லோககுரோ
 தேவகிநந்தன கிரிதரலோலா கருணாகர தினதயாளா
 தவதாஸோஹம் தவதாஸோஹம் தவதாஸோஹம் தாசரதே
 வரம்ருது பாஷா விரஹிதேதாஷா நரவரவேஷா தாசரதே
 ஸரவிஜ நேத்ராபரம பவித்ரா ஸுரபதி மித்ரா தாசரதே
 ஆகமவிதுத ராகவிரஹித த்யாகராஜனுத தாசரதே
 ராம ராம ராம ராம ராம நாம தாரகம்
 ராமக்ருஷ்ண வாஸுதேவ பக்திமுத்தி தாயகம்.

ஸுப்ரமண்யம்

ஸ்கந்தம் வந்தேலோகேசம் கௌரி புத்ரம் வல்லீசம்
 சரவணஸம்பவ வல்லீசா ஸுப்ரமண்யமாரம்பாஹி
 ஷண்முகபாலய சம்புகுமாரா ஸுப்ரமண்ய பாரம்பாஹி

ஸஹானு—மீர்சாசாப்.

பல்லவி.

அப்பய்யா ஷண்முகா—சுப்பய்யாஎன்ஸ்வாமி
எப்பய்யா என்முன்வருவாய்—செப்பய்யா வாய்திறந்து (அப்)

அனுபல்லவி.

திருப்பரங்குன்றோனே—திருச்செந்தூர் நின்றோனே
திருத்தணி வேலவனே—திருவேரகத்தோனே (அப்)

சரணம்.

1. பொய்யானமாயையை—மெய்யாகவேநம்பி
சய்யாதலத்தினில்—அய்யானான் உழலாமல்
சூரனை வதைத்தோனே—தேவனை கார்த்தீதானே
தேவானை மணந்தோனே—கார்த்தீனை ரகழிப்பாய் (அப்)
2. ஆடுகின்ற பரஞ்சோதி—வீடுகின்று விளங்குபரன்
கூடகின்று விளையாட—தேடுகின்றேன் எனியனைன்
சஞ்சமலரணிந்தோனே—தஞ்சமென்றோற்கருள்வோனே
செஞ்சதங்கைக் காலோனே—அஞ்சலென்று வரவேணும் (அப்)
3. தானென்ற பரம்பொருளை—வாவேன்றழைத்து
நானென்ற மமதையை—ஓடென்று ஒழித்து
பக்தியால் பணிசெய்ய—புத்தியை கொடுத்து
தத்திமயிலில் ஏறி—வித்தியைத் தரவேணும் (அப்)
4. ஸோமாமஸ்கந்தனே—ஸாமகானப்ரியனே
காமாரிபாலனே—ராமாநந்தன் சீலனே
ஆவினன் குடியோனே—காவிலோமனுடனே
தாவி மயிலுடனே—பாவிமுன் வரவேணும் (அப்)

சேங்குநட்டி—ஆதி.

1. நாதநிலையோன் தம்பி முத்தையா ஐயா
ஆதியாம் பரங்குன்றில் முருகையா ஐயா
வேதனாண்மை கடிந்த முத்தையா ஐயா
சேததண்டனே செந்தில் முருகையா ஐயா

2. ஆயனண்டர்கதிப முத்தையா ஐயா
ஆண்டியாம் பழனியில் முருகையா ஐயா
ஞேயம் சிவனுக்குரை முத்தையா ஐயா
ஞானகுரு வேரக முருகையா ஐயா
3. எங்கள் சிவஸ்வரூப முத்தையா ஐயா
எங்கும் குன்றுதோராமும் முருகையா ஐயா
அம்புய மழைசாராம் முத்தையா ஐயா
அந்தமாம் சோலைமலை முருகையா ஐயா
4. ஆதிபந்த மாமெங்கள் முத்தையா ஐயா
ஆறுபடை வீடான முருகையா ஐயா
சோதிவடி வம்காட்டி முத்தையா ஐயா
சோகம் தவிப்பாய்ப்பா முருகையா ஐயா
5. அஞ்சு மேற்றபுனியாம் முத்தையா ஐயா
கஞ்சி கோட்டக்குமர முருகையா ஐயா
கந்த மிலாபுனலாம் முத்தையா ஐயா
ஜம்பு கஜாரணிய முருகையா ஐயா
6. கண்ணொளி யாகும்கனல் முத்தையா ஐயா
கஞ்சன்மால் காண்சோண முருகையா ஐயா
கண்ணறியாத காலாம் முத்தையா ஐயா
கண்ணப்பன் காளஹஸ்தி முருகையா ஐயா
7. அன்பர் சொன்ன வியோம முத்தையா ஐயா
அஞ்சே லென்றும்ம்தில்லை முருகையா ஐயா
அஞ்சும் ஒன்றும் முதலாம் முத்தையா ஐயா
அன்பில் என்றும் குடியாம் முருகையா ஐயா
8. பதிகள் பலவாயிரம் முத்தையா ஐயா
பக்த ரனைவராகும் முருகையா ஐயா
கதியாக எண்ணுமவர் முத்தையா ஐயா
கவலைக னைந்தருளும் முருகையா ஐயா
9. மோன தனிமந்த்ரமே முத்தையா ஐயா
மோகர நீலமயில் முருகையா ஐயா

ஆனன மூவிரண்டாம் முத்தையா ஐபா
ஆனதோர் பரம்பொருள் முருகையா ஐபா

10. உருவு மருவுமான முத்தையா ஐபா
மருவு மலருமான முருகையா ஐபா
கருவு முயிருமாய முத்தையா ஐபா
குருவாய் வருவாய்ப்பா முருகையா ஐபா.

ஷண்முக அக்ஷரமாலிகா.

ஹிந்துஸ்தான் காயி—ஜூதி (தீக்ரகத்).

குருபரா சுகா ஷண்முகா வெற்றி வேலா வாவா
வள்ளி தெய்வபாணை மருவு மயில் முருகா வாவா
அன்பர் மனம் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவா நீ வாவா
ஆறுபடை வீடுடைபாய் இன்பமாய் நீ வாவா
இன்புருகு சிந்தையிலே இலகும் ஈசா வாவா
ஈசற்குபதேசம் செய்த உத்தமனே வாவா
உம்பர்கட் குவப்பளித்த ஊழியனே வாவா
ஊனுயிரும் கலந்து நின்ற எங்கள் கோவே வாவா
எண்ணை கண்ணை என்று ஏத்த இசைந்து நின்றாய் வாவா
ஏத்தி உன்னைத் தொழுமோர் வினை களைந்திடுவாய் வாவா
ஐங்கரனுக் கருமைத் தம்பி யானஅழகா வாவா
ஒன்றும் பலவும் வெளியொ னியாய் ஒங்குகின்றாய் வாவா
ஒதற்கரிய ஒளதார்ய அடியர் வாழ்வே வாவா
ஒளவையா ரருணகிரி பாட்டுவித்தாய் வாவா. (குருபரா)

ஷண்முகவிஜய நாமாவளி.

ஹிந்துஸ்தான்தோடி—மீக்ரகாப்பு.

குன்றம் செந்தில் பழனி குருமலை திருத்தணி
சோலை மலையுக்கந்த

சுப்ரமணியம்

1. கைத்தல நிறைகனி மொக்கிய கரிமுகன்

பக்கவ நெனவரு

(சுப்)

பித்தனெ னவருமொர் சுத்தசி வனதறு

நெற்றிவி ழிகளருள்

(சுப்)

2. செக்கச்சி வந்தநிறம் சப்தஜிஹ் வைபுடைய
அக்கிகை ப்ரபாகர (சுப்)
சொக்கர்சு டைபெருகு அக்கக நந்தியில்
சுற்றிவ னையவரு (சுப்)
3. பக்கலு ளசரவ ணப்பொய்கை தனிலொளிர்
பத்மம் லர்க்கனுறை (சுப்)
மிக்கப்ரி யப்படவே க்ருத்திகை யறுவருக்
கப்பொழு தறுவனம் (சுப்)
4. இச்சையொ டுமைசிவ னச்சர வணம்வர
பக்தமொ டுமையனை (சுப்)
பச்சைய ணையவுடன் பத்திய றுவதன
மொத்தபன் னிருபுய (சுப்)
5. கொஞ்சிம கிழைமை பிஞ்சும திதுதலாள்
மொஞ்சிய முதமுணும் (சுப்)
கிண்கினி யுடனரைப் பொன்மணி யுதரவும்
தண்டைக லெனவரு (சுப்)
6. தந்தை கைக் கனிகொள் தந்திமு கவனுடன்
பந்தய வலம்வரு (சுப்)
வந்துக னியைமுன்பி றந்தவன் பெறக்கண்டி
டும்பன்ப முனிவந்த (சுப்)
7. அப்பனு மையும்வந்து சுப்பிரமணி யொன்றே
ஒப்பிலா தபழமென் (சுப்)
தப்பிதங் கன்செய்தசித் தர்போகர் பணிவிடை
ஒப்பியு கந்தருள்செய் (சுப்)
8. சத்திய லோகன்ப்ரண் வத்துரை யுரையூதால்
பற்றிச்சி றையிலிடு (சுப்)
அத்தனரீ யுரையென அத்தம்நாம் அறிலும் என்
றுத்தர் முரைகுரு (சுப்)
9. சிஷ்டநா ரதன்யாகம் திட்டவ முவந்ததோர்
துஷ்டஅ ஜவாகன்கொள் (சுப்)
கெட்ட க்ரஞ்சம்துளை பட்டழி யத்தாரகன்
பட்டற வேலேவிய (சுப்)

10. செந்திலி ருந்துகொண்டு இந்த்ரன்வை ரியும்சிற்த
தம்பிதூ தனுய்க்கொண்ட (சுப்)
அஞ்சாங்கு ரனுமென்ற துஞ்சாதா தன்சொல்கண்ட
ரஞ்சாம்வீ ரராய்ச்சென்ற (சுப்)
11. சென்றுபல் லசரரைக் கொன்றுமா வடிவாகி
நின்றவ னைப்பிளந்த (சுப்)
வெந்தச் சார்துலம் ழிந்துவிட அமர்பு
ரிந்துஐ யம்புனைந்த (சுப்)
12. தஞ்சமென் றகூரனை விஞ்சைவா கனமாயும்
செஞ்சேவ லாயும்கொண்ட (சுப்)
அஞ்சலஞ் சலெனலோ கங்கள்சஞ் சலம்தீர
செங்கைவே லோடிவங்கு (சுப்)
13. கம்பந்த விர்த்துச்சசி மங்கைகண் டமங்கல்பு
தந்தூர கூடாபரண (சுப்)
உம்பர்கள் கால்களின்வி லங்குக் கைந்தரசு
இந்த்ரன்பெ றவேசெய்த (சுப்)
14. கொந்தவிழ் சரணங்கள் கும்பிடு புரந்தான்
குஞ்சரி குயம்கொண்ட (சுப்)
சஞ்சல மிலாதலர் பெண்வள்ளி பதம்பணிந்
தங்கம் குறுகிநின்ற (சுப்)
15. தந்தீழு கனையழைத் தந்தமென னம்வள்ளிக்கு
இன்பமு றவுணர்த்தும் (சுப்)
எங்கும்நீ றைந்துஅன்பர் சிந்தைசந் ததம்தங்கும்
கந்தமு ருக்குக (சுப்)
16. பன்மலர் மாலையணிந் தென்மனங் கவர்கள்வ
ஷண்முகி வெசுத (சுப்)
அன்பன் தே விதாஸனுக் கென்றுங்க டம்பணிப
தங்கள்ம றவாதருள் (சுப்)

பியாக்—கண்டசாபு.

பல்லவி.

காஞ்சிகா வை யருணை
காளத்தி கனகஸபை

முருகேசா
குமரேசா.

சரணங்கள்.

1. வேழமுகவோனுக்கு
வேலை மிகவேவிட்ட
2. சடையுடைய நாதர்தந்த
அடியர்தமை யாளவந்த
3. திருமால் முராரி தங்கை
சிறு பேதைகால் பணிந்த
4. குறுமுனிவனேத்துமுத்
குமரகுரு கார்த்திகைப்
5. பரகிரி யுலாவு செந்தில்
பழனிதனிலேயிருந்த
6. மலைகள் வெகுடேகாடி நின்ற
பதமடியர்காணவந்த
7. கலியோடிற்றது சுத்த
கதியேற அன்புவைத்து

மினையோனே
பெருமானே
முருகோனே
பெருமானே
யருள்பாலா
குமரேசா
தமிழோனே
பெருமாளே
கதிர்வேலா
குமரேசர்
குமரோனே
கதிர்காமா
வெளியாகி
னருள்தாராய்.

இந்துஸ்தான்காபீ—பூபி.

சூரவணி பூஷண
சூக கருணா ரிதி
சூறமக ளானைமின்
சூருமலை மேவிய
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரசரர்கள்
சூறமகள் தனைமணம்
சூருமலை மருவிய
தத்துவ மெஞ்ஞான
நிர்த்த ஜெகஜ்ஜோதிப்

சரவண தேசிக
அம ரேசர்
மருவிய பூஷண
பெருமானே
மருகோனே
குலகாலா
அருள்வோனே
பெருமானே
குருநாதர்
பெருமானே

சுசர்க்கிடுஞ் செந்
ஏழைக் கிடிங்கும்

தமிழ்வாயர்
பெருமானே.

சுவாமி மலை நவரத்ன மாலை.

1. நின்பக்க லன்பிலாப் பாவியர் படுந்துயரம்
நின்னடியர் தாழுறுவதும்
நினையென்று மறவாத புண்ணியர் பெறுஞ்செல்வம்
நின்முடர் தான்பெறுவதும்
அன்புடன் நல்லறஞ் செய்தரும சாலிக
எல்லான் மனரோவதும்
அறந்தனை மறந்திடு மசத்தியப் பேயர்கள்
அகமகிழ்ந்தே வாழ்வதும்
உன்மகிமை யோவலது கலியுகப் பெருமையோ
வுனையன்றி யணுவசையுமோ
உலகினிற் கண்கண்ட மெய்யான தேய்வமே
புயர்ப்பரங் குன்றிலுரைவாய்
வன்பகைச் சூர்வேர் களைந்ததுபொ லென்பகையை
மாற்றிடும் வடிவேலவா
வன்னமயில் வாகனா பொன்னேர கப்பதியில்
வளர்சாமி நாதகுருவே.

- * 2. ஒருதரஞ்சரவண பவாவென்று சொல்பவ்
ருளத்தி னினினைத்த வெல்லா
முடனே கைகூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
புண்மை யறிவான பொருளே
பரிவாகவே யனந்தந்தரஞ் சரவண
பவாவென்று நான் சொல்லிடும்
பாங்குமிகு காங்கெயா வடியனே நெண்ணியது
பலியாதிருப்பதேனே
குருபரா முருகையா கந்தா கடம்பாசொல்
குமரா குகா ஷண்முகா
கோலா கலா வெற்றி வேலா வெனக்கருந்
கொடுத்தாள்வை முத்தையனே

மருமலர்க் குழலழக தேவகுஞ்சரிவள்ளி
 மணவனே யென்றுணைவனே
 வன்னமயில்வாகனா பொன்னே ரகப்பதியில்
 வளர்சாமி நாதகுருவே,

* 3. கந்தா குழந்தைவடிவேலா குகாஷண்
 முகா பரமகுரு தேசிகா
 கனம்பெற வுனக்கே ஜெயந்தருவம் நீயுன்
 கருத்திற் பப்பப்டேலென்
 நெந்தாயவேளை யிலுமசீரி மொழியாலு
 மெண்ணில் சகுனங்களாலு
 மிப்பமு முன்னுத்திரவு பொய்க்குமோவுணைநம்பி
 யென்மன மயங்கலாமோ
 சிந்தாகுலந்த விர்த்திரந்தா வெனக்கருணை
 செய்தென் னபிஷ்டம் யாவும்
 சித்திக்கவே யருள்செய் பத்தற்கிரங்குமென்
 நெய்வமேயுணை நம்பினேன்
 மந்தா கினிக்கினிய மைந்தா முகுந்தற்கு
 மருகா சிறந்த முருகா
 வன்னமயில் வாகனா பொன்னேர கப்பதியில்
 வளர்சாமி நாதகுருவே.

* 4. ஆறுதலையா யருள்செய் யாறு தலையாவெனக்
 காறுதலை யாருணையலால்
 ஐயனே யீராறு கையனே மெய்யனே
 யனைத்தினு நீ யொருவனே.
 தேறு பொருனெனவேத வேதாந்த மதனிலுந்
 தீர்க்கமா வாக்கிய மெலாந்
 திவ்ய தேஜாமயா நந்தபரிபூரணத்
 தேவசிவ குருவே யுணை

* இந்த நான்கு பாட்டுக்களும் திருவேரகம் நவரத்ன மாலையினி
 னுந்தெடுக்கப்பட்டன.

வீறுள்ள தேவென்று கூறுவதலா லெங்கும்
 வேறுமொரு தெய்வமுளதோ
 விண்ணவர்கள் சிறைமீள வாயிரங் கண்ணுளான்
 மேலுலகு தன்னையாள்.
 மாறிட்ட சூரனைக் கூறிட்ட வேலால்
 மனத் துயரொழித்தருள் செய்வாய்
 வன்னமயில் வாகனா பொன்னேரகப் பதியில்
 வளர் சாமிநாத குருவே

பரப்ரம்ம ஸ்துதி

ஹம்ஸஸ் ஸோஹம்	ஹம்ஸஸ் ஸோஹம்
ஹம்ஸஸ் ஸோஹம்	ஹம்ஸஸ் ஸோஹம்
பரமாத் மாஹம்	பரிபூர்ணோஹம்
ஆநந்தோஹம்	ப்ரம்மைவாஹம்
தேஹோநாஹம்	ஜீவோநாஹம்
ப்ரத்யகபின்ன	ப்ரம்மைவாஹம்
குருசரணம்பஜ	பவ ஹரணம்
ஸத்குருசரணம்	பவஹரணம்

ஆனந்தபாவி—மீகாசாபு.

பல்லவி.

நித்யானந்தம் ப்ரம்ம	ஸத்யம் ஞானமனந்தம்
பரமஸுகதம்	ஸத்குரும் நமாமி

அநுபல்லவி.

ந்ரிகுணரஹிதம்	கேவலம் ஞானமூர்த்திம்	
விச்வாதீதம்	ககனஸத்ருசம்	[நித்யா]

சரணம்.

ஏகம் நித்யமசலம்	விமலம்பாவாதீதம்
ஸர்வதிஸாக்ஷி பூதம்	ஏகமேவாத்விதீயம்

ப்ரஞ்ஞானம் ப்ரம்ம
தத்வமணி அயம்

அஹம்ப்ரம் மாஸ்மி
ஆத்மாப்ரம்ம

[நித்யா]

கேதவகௌளம்—ஆதி.

பரத்தினிற் பரமே

பரத்தின் மேற்பரமே

பரத்தினுட்பரமே

பரம்பர பரமே

பரம் பெறும் பரமே

பரந்தரும் பரமே

பரம்பதம் பதமே

பரஞ்சிதம்பரமே

பரம்புகழ் பரமே

பரம்பகர்பரமே

பரஞ்சுக பரமே

பரஞ்சிவ பரமே

பரங்கொள்கிற் பரமே

பரஞ்செய்தற் பரமே

தரங்கொள் பொற்பரமே

தனிப்பெறும் பரமே

வரம்பராபரமே

வணம்பரா பரமே

பரம்பராபரமே

பதம்பரா பரமே.

மங்கள்ம்.

முருகபிரான் ஸ்துதி.

மோகனம்—கண்டசாபு.

1. ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரைவ தைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியைம ணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்;
ஆதியரு ணைசலம மர்ந்தபெரு மாளே.

தெய்வயானையம்மை துதி.

எதுதலகம்போதி—ஜதி. (திசுரகதி)

2. சங்கரிதன் மருமகளைச் சங்கரிதன் மகளைச்
சங்கரிக்கும் சங்கரனை மாமனெனுந் தையலை
வெங்கரிதந் திடுபிடியை விண்ணவர்கோன் ஈதையை
விண்ணவர்கள் பணிந்தேத்தும் விண்ணுலகத் தணங்கை!
பைங்கழரீர் விழியானைப் பைங்கழரீர் நிறமே
படைத்தானைப் பைங்கழரீர் செங்கரங்கொண்டானைச்
செங்கமலை தருமமுதைக் கந்தரிடத் தமருந்
தெய்வயானை யைத்தொழுது திருவருள் பெற்றறிடுவாம்.

வள்ளியம்மை துதி.

பியாக்—ஜதி. (திசுரகதி)

3. மாதவனோர் மாதவனாய் மாதவஞ்செய் திடலும்
வனமானாய் வந்தெதிரிந்த மலர்மானைப் புணரப்

பூதலமங் கையருருவா யவதரித்து வள்ளிப்
 பொருப்புறையும் பொருப்பர்மனை விருப்பமுடன் வளர்ந்து
 தீதகலுந் தினைகாத்து வேங்கையுரு வெடுத்த
 செவ்வேளை யவ்வேளைச் சேர்ந்திருகைக் கோளுங்
 காதலுடன் புரிந்திறைவன் வலப்பாகத் தமருங்
 கன்னியெனும் வள்ளிகழ லுன்னிவழுத் திடுவாம்.

சுருட்டி—சூதி.

4. நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜெய
 சுரர்க ளேத்திடு வேலா ஜேஜெய
 நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜெய விறலான
- நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜெய
 எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி யுடனேதான்
- தரையி னுழ்த்திரை யேழே போலெழு
 பிறவி மாக்கட லாடே நானுறு
 சவலை தீர்த்துன தாளே சூடிய னடியார்வாழ்
- சபையி னேற்றியின் ஞான போதமு
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
 தமிய னேற்குமு னேநீ மேவுவ தொருநாளே
- தருவி னாட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீரச்
- சகல் லோக்கிய மேதா னாளு
 மசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்
 தமரை வேற்கொடு நீரு யேபட விழமோதென்
- றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
 ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
 மழிய விழ்த்தெதிர் சூரோ டேயம சுடல்கி

அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
சிறையை மீட்டர னூர்பால் மேவிய
அதிப ராக்ரம வீரா வானவர்

பெருமானே.

5.

கருட்டி—சாபு.

ஜயநந்த பூமன் ஜயா பாரதாமன்
ஜயாமோக கீர்த்தே ஜயநந்த மூர்த்தே
ஜயநந்த விந்தோ ஜயாசேஷ பந்தோ
ஜயத்வம் ஸதா முக்தி தானேசஸ-ஓநா.

6.

காலமொடு தேச வர்த்தமானமதி
கலந்துவின்ற நிலைவாழி கருணைவாழி
மாலரவும் சைவ முதன் மதங்களாகி
மதாதிதமான அருள்மரபு வாழி
சாலமிக வெளியே னிவ்வழக்குப் பேச
தயவு வைத்து வளர்த்த அருட்டன்மை வாழி
ஆலடியில் பரமகுரு வாழி வாழி
அகண்டிதாகார அருளடியார் வாழி.

7.

சௌரஷ்டிரம்—சாபு.

வாழ்க அந்தணர் வானவரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க தீயதெலாமர னுமமே
சூழ்கவையக முந்துயர் தீர்கவே.

8.

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கறியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவ ணங்குவாம்.

9.

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்வி ரும்பிய வன்பர் விளங்குக

சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

10. வாழிவாழி குன்றிமைந்தன் வலவன் வாழிவாழியே
வாழிவாழி அவனியுய்ய வந்தநாதன் வாழியே
வாழிவாழி காளமேக வண்ணன் வாழிவாழியே
வாழிவாழி வாசுதேவன் வாழி வாழி வாழியே.
11. ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானை தன்னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்.
12. சுரும்பு முரல் கடிமலர்ப் பூங்குழல் போற்றி
யுத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச்சிலை போற்றி
கவுணியர்க்குப்பால் சுரந்தகலசம் போற்றி
யிரும்பு மனங்குழைத் தென்னை யெடுத்தாண்ட
வங்கயற்கணைம்பிராட்டி
யரும்புமிள நகை போற்றி
யாரண னூபுரம் சிலம்பு மடிகள் போற்றி.
13. வென்றுளே புலன்களைந்தார் மெய்புணருள்ளந் தோறுஞ்
சென்றுளே யமுதமூற்றுந் திருவருள் போற்றி யேற்றுக்
குன்றுளே யிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி
மன்றுளே மாறியாடு மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி.
14. முவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்றவீராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகும் செவ்வேண் மலரடி போற்றி யன்னுன்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.
15. மூவடிவாகி நின்றமுழு முதற்பரமே போற்றி
மாவடியமர்ந்த முக்கண் மலைதருமணியே போற்றி
சேவடிவமுத் துந்தொண்டர் சிசுமை தீர்த்தருள்வாய் போற்றி
தூவடிவேல் கைக்கொண்ட சுந்திரவடியே போற்றி.

16. வேதமுங் கலைகன்யாவும் வினம்பிய புலவபோற்றி
நாதமுங் கடந்துநின்ற நாதின் கருணைபோற்றி
போதமும் பொருளுமாகும் புனிதின் பாதம்போற்றி
ஆதரமாகி யென்னுள மர்ந்தவென் னரசேபோற்றி.

* * * * *

17. ஏகாந்த வீரம் போற்றி நீலாங்கயானம் போற்றி
யேடார்த நீபம் போற்றி முகில்தாவி
ஏறோங்க லேழுஞ் சாய்த்த நான் மூன்று தோளும் போற்றி
யார் வேண்டினாலும் கேட்ட பொருளீடும்
த்யாகாங்க சிலம் போற்றி வாயோய்ந்தி டாதன் றூர்த்து
தேசாங்க சூரன் தோற்க மயிலேறிச்
சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேலேந்தி மீனம் பூத்த
தேவேந்தர லோகங் காத்த பெருமானே.

18. அஞ்சிலையொன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத்தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாடிக் ஆரியற்காகவேகி
அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்ற அணங்கைக்கண்ட யலாந்ரில்
அஞ்சிலேஒன்றைவைத்தான் அவன் நம்மையளித் துக்காப்பான்.

19. கருட்டி—மீசாசாபு.

1. ஆனைமுகவருக்கும் ஐந்துமுக வெந்தைக்கும்
தானேயுமை மாலெகூழி வாணியாம் நாயுக்குட
மானையணைந்துபுன மானை மகவாய்க்கொண்ட
கானலோலனும் மாயு மாலோன் மலரனுக்கும்
மங்களம் நித்ய மங்களம்—சண்டேச் வருக்கும்
மங்களம் நித்ய மங்களம்.

2. ஆனைமுக வகூடாத் தேயு மகர ஒற்றும்
ஊனையகற்றி நெல்லா மாய் நிற்குமொன்றது
தானே வலிய இங்கு ஆணய்ப் பெண்களாய்வந்து
யானேயுது வென்றென்னைக் காணக் கண்ணருள் குன்ற

சுகப்பரும் மத்திற்கு மங்களம்—சக்தித்ரயஷண்
முகப்பரும் மத்திற்கு மங்களம்.

3. கருணையுருவாய் வந்து கார்வண்ணன் அருள்கொண்டு
இருணைந்து ஈடேற எளிய வழியுங் காட்டி
அருணைய ஸ்ரீரகு ராம தூதக்கவிக்கும்
அருணகிரி நாதராம் அருமை அருட்கவிக்கும்

மங்களம் நித்ய மங்களம்—அடியார்கட்கும்
மங்களம் நித்ய மங்களம்.

வித்திவிநாயகஸ்வாமிக்கு:—ஜே.

நமப்பார்வதிபதயே—ஹரஹர மகாதேவா
ஸர்வத்ர கோவிந்தநாம ஸங்கீர்த்தனம்--கோவிந்தா கோவிந்தா
ஸ்ரீமகாவல்லீ தேவஸேனாபதயேநம:—சிவ ஸுப்ரமண்யோம்
ஸ்ரீமத் ஸத்குரு ஸ்வாமிக்கு—ஜே
ஸ்ரீமத் ஆஞ்ஜநேய ஸ்வாமிக்கு—ஜே
ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாத ஸ்வாமிக்கு—ஜே
ஸ்ரீமத் ஷண்முகாநந்த ஸ்வாமிக்கு—ஜே
ஸமஸ்த பாகவத பக்தகோடிகளுக்கு—ஜே
ஸ்ரீவல்லி தேவஸேனாநந்த ஸ்மரணம்—ஸுப்ரமண்யோம்.

சுபமஸ்து.

பாடின அடியார்களின் நாமங்கள்.

[பக்கம் நம்பர்களும் பீரர்க்கெட்டுக்குள் பாடல் நம்பர்களும்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

அபிராமி பட்டர் 294 (1—6).

அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் திருப்புகழ் 2 (3); 3 (4, 5)
32—258

சந்தரலங்காரம் 259—268

சந்தரனுபூதி 269—276

திருவகுப்பு 277—294

மங்களம் 315(4)

இடைக்காட்டு சித்தர் 296

இராமலிங்கஸ்வாமிகள் 5 (3, 4), 6, 8, 25 (3), 26 (6), 297,
298, 313(15), 314(16).

கம்பராமாயணம் 314(18)

கவிஞஞ்சர பாரதியார் 28 (10, 11), 29 (12)

காரைக்காலம்மையார் 21 (60)

குதம்பை சித்தர் 296 (1—5)

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் (புஜங்கம்) 312 (5).

சிவவாக்கியர் 295 (1—6)

சந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் 17 (39), 18(43)

சுவாமி மலை நவரத்தின மாலை 310, 311.

சேரமநாயனார் 21 (59).

தாயுமான ஸ்வாமிகள் , 1, 4 (1, 2), 9, 11, 31 (1, 2, 3)
312(6)

திருஞானஸம்பந்த ஸ்வாமிகள் 12, 312 (7)

திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகள் 13, 17 (38)

திருமூல் நாயனார் 20 (53), 21. (58)

திருவாழ்மொழி (ஆழ்வார்) 21 (1), 24 (13).

திருவிளையாடல் புராணம் 3 (6), 313(12, 13).

நக்கீரர் 25 (2).

பட்டினத்தடிகள் 20 (50, 52).

பிள்ளைத் தமிழ் 27 (7), 28 (9), 30 (16).

பெரியபுராணம் 312 (8, 9).

மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் 18 (44), 19 (49).

ஸ்காந்த புராணம் 25 (1), 313 (11, 14).

திருப்புகழ் பாடப் பெற்ற

ஸ்தல அட்டவணை.

பரட்டு நெம்பர்

அத்திப்பட்டு	213
அவிநாசி	52
ஐறுதிருப்பதி	244
இந்தம்பலம்	270
இலஞ்சி	53
உத்தரகோசமங்கை	124
உத்தரமேரூர்	75, 148 288
ஊதிமலை	184
எட்டிக்குடி	49 172
எண்கண்	173
எழுகறைநாடு	80
கதிர்காமம்	28 72 90 156 227 325 341 347
கந்தனூர்	151
கருவூர்	163 294 308 360
கழுகுமலை	84
காசி	196 235
காஞ்சி	31 81 98 102 103 114 115 129 132 135 160 167 232 245 273 326 353
காளஹஸ்தி	234
கும்பகோணம்	120 269 377
குற்றாலம்	331
குன்றுதோராடல்	23 110 226 272
கூந்தலூர்	186
கைலாசம்	279 319 350
கொங்கணகிரி	155

கொல்லிமலை	324
கோடி (குழகர் கோவில்)	89
கோடைநகர் (வல்லக்கோட்டை)	94 236 256
சிதம்பரம்	39 40 41 42 43 74 139 143 195 247 255 262 263 264 342 343 367
சிவபுரம்	237
சிறுவை	47 65 76
சீர்காழி	162 209 348
சுவாமிமலை	18 19 20 21 22 109 133 140 146 154 158 182 291 314 317 318 337 339 372
சோமனாதன்மடம்	144
திருக்கடலூர்	268
திருக்கழுக்குன்றம்	70 71 340
திருக்குடவாயில்	330
திருக்குறங்காடு துறை	121
திருக்கொணாமலை	150
திருசிராப்பள்ளி	142 219 309 321
திருச்செங்காட்டங்குடி	171
திருச் செங்கோடு	26 27 106 243 293
திருச் செந்தூர்	4 5 6 7 8 9 10 18 130 137 180 190 206 207 231 241 258 285 315 361 & 362
திருத்தணிகை	25 83 111 112 131 134 138 183 193 230 242 320 339 352
திருநல் லூர்	266
திருள்ளாறு	77
திருப்பரங்குன்றம்	2 3 67 179 205
திருப்புக்கொளியூர்	358 371
திருப்போரூர்	345
திருமயிலை	44 45 46 87 199
திருமலை	24
திருமாகாளம்	149

திருமுட்டம்	48
திருமுருகன் பூண்டி	187
திருவக்கரை	88
திருவடமுல்லை வாயில்	198
திருவண்ணாமலை	32—38, 73 85 99 116 117 147 221 233 246 254 261 274 280 344 354 368 370
திருவாமூர்	275
திருவாரூர்	304
திருவாலங்காடு	168
திருவாவடு துறை	136
திருவானைக்கா	91 253 311 327 373
திருவிடைக்கழி	157
திருவிடைமருதூர்	200 212
திருவிழிமிழலை	249
திருவெண்ணெய் நல்லூர்	265
திருவைப்பாறு	122
திருவேங்கடம்	82 141
திருவேட்களம்	355
திருவேற்காடு	169
திருவேந்தூர்	92
திருத்தமலை	220
தேவனூர்	128 329 346
நாகப்பட்டினம்	95
நிம்பபுரம்	118
நெடுங்களம்	50
பந்தனை நல்லூர்	119
பட்டாலியூர்	222
பழமுத்திச்சோலை	29 30 159 194 260
பழனி	11 12 13 14 15 16 17 62 63 69 97 105 108 153 166 181 191 192 211 223 228 229 259 286 290 316 338 351 369 375 376.

பாக்கம்	161
பெரியமடம்	165
பேரூர்	175
மதுராந்தகம்	170
மதுரை	78 123 176 295 296 297 364 365
மாயாபுரி (ஹரித்வாரம்)	289
ரத்னகிரி	113
ராமேசுவரம்	214
வடுகூர்	185
வயலூர்	51 174 238 277 357 374
வயிரவினம்	86
வழுஆர்	267
வள்ளிமலை	224 287
விநாயகமலை	64
விராலிமலை	252 292 310 322 323 349
விரிஞ்சிபுரம்	197
விருத்தாசலம்	93
வெள்ளிகரம்	100 208 328
வேப்பூர்	307
வைத்தீசுவரன் கோயில்	248 281
ஸ்ரீபுருஷமங்கை	298
ஸ்ரீமுஷ்ணம்	48
ஸ்ரீவாஞ்சியம்	210
பொது	1 54—60 61 66 79 96 101 104 107 125 126 127 145 152 164 177 178 188 189 201 202 203 204 215 216 217 218 225 239 240 250 251 257 271 276 278 282 283 284 299 300 301 302 303 305 306 312 313 332 333 334 335 336 356 359 363 366

சரித்திரங்களைக் குறிக்கும்

அட்டவணை.

[ப்ராக்கெட்டில் உள்ள எண் பக்கங்களையும் மற்றவை பாடல்களையும் குறிக்கின்றன]

1. விநாயகர் ஜனனம்.

(2) 1-3, திருப். 115, 344, 351, அல. காப்பு

அனு 1.

ஒரு காலத்தில் அசுரர்கள் தேவர்களிடம் தோல்வியடைந்து சுக்ராசாரியரிடம் போய் தெரிவித்துக்கொள்ள அவர் “உங்கள் குலத்திலுள்ள பெண் ஒருவளை மாகதரிஷி என்பவரிடம் சம்பந்திக்க செய்தால் ஒரு புத்ரன் உண்டாவான் அவன் தேவர்களை வெல்வான்” என, அவ்விதமே அசுர அரசன் விபுதை என்னும் பெயருடைய ஒரு கன்னிகையை மாகதரிஷியிடம் அனுப்ப, இருவரும் யானையாக மாறிக்க கலக்க அதினின்றும் யானை முகத்தான் ஒரு அசுரனும் விபுதையின் வியர்வையிலிருந்து அநேக அசுர சைன்யங்களும் வெளிப்பட்டார்கள். அந்த கஜாமுகா சுரன் பிறகு சுக்ராசாரியார் போதனையின்பேரில் பரமசிவனைக் குறித்து தயமிருந்து யாராலும் எந்த ஆபத்தாலும் கொல்லப்படாதிருக்க வரம்பெற்று தேவர்களை வென்று அனர்களை தனக்கு ஊழியம் செய்யவும் தினம் தனக்கு எதிரில் வந்து நின்று மூன்று குட்டுகள் தலையில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கட்டளையிட்டான் அவன் கொடுமைகள் தாங்காது விஷ்ணு முதலிய எல்லா தேவர்களும் சிவபிரானிடம் முறையிட அவர் தனக்குப் பிள்ளை பிறந்து அவனை அடக்குவனெனச் சொன்னார். சில காலத்திற்கெல்லாம் பரதேவதையாளும் பரமசிவனும் நந்தவனத்திற்கெழுந்து செல்ல அங்கு சித்ரமண்டபம் சென்றதும் பராசக்தி அங்குள்ள ஒரு ப்ரணவ ரூபமான சித்திரத்தைப் பார்க்க அதனின்றும் ஒரு பெண்யானையும் ஒரு ஆண்யானையும் உண்டாகி கிரீடத்து ப்ரணவத்திலடங்க உடனே தந்தங்களுக்கும் துதிக்கையிடலும் பருத்த வயிறும் குறிய தாள்களுடனுமுள்ள வடிவாய் கிரீடையார் அவதரித்தார். அவர்பராசக்தியையும் பரமசிவனையும் பணிய அவர்கள் ஸ்தம்பவெடுத்துத் தழுவி முத்தமிட்டு “யாவராயினும் முந்தி உன்னை நினைந்து எந்தக் காரியும் செய்யத் தொடங்கினாலும் அதை விக்ஷிமின்றி முடித்து வைத்தும் அவ்விதம் நினைந்தார் முயற்சியை விக்ஷிமின்றி செய்தும்

பிரம்மா விஷ்ணு முதலானவர்கள் யாவரும் துதிக்கப்படும் நாயகராக யிருப்பாய்” என ஆசீர்வதித்து, “கயமுகாசுரனைச் சங்கரித்து தேவர்கள் துயரத்தைத் தீர்ப்பாய்” என்று ஆக்ஷாபித்தார்கள். இந்நான் முதலானோர் இந்ந அலுவதார விரதம் அந்நதுவரது விநாயகரைப் பிரார்த்தித்து தங்கள் கஷ்டத்தைத் தெரிவிக்க அந்த விநாயகப் பெருமானும் சைன்யங்களுடன் புறப்பட்டு கயமுகாசுரனது மதங்கபுரம் பக்கம் வந்ததும் அசுரன் எதிர்த்துவந்தான். விநாயக பகவான் அவன் படைகளைக் கொண்டு அவன்பேரில் பல ஆயுதங்களை ஏவியும் அவன் மாளாததைச் சற்று யோசித்து தன் தந்தத்தில் ஒன்றை ஒடித்து எறிய அது அவ்வுசுரனை இரண்டாய்ப் பிளந்து கங்கையில் நீராடி விநாயகர் கையில்லமர்ந்தது அவன் உதிர வெள்ளம் தங்கிய இடம் செங்காடெனப் பெயர். பிறகு கயமுகன் சிவபிரானது வரத்தின் மகிமையினால் ஒரு பெரிய பெருச்சாளியாய் வந்தெதிர்க்க விநாயக பகவான் அதனை அடக்கி அதன் மேல் ஏறி தன்னைச் சுமந்து திரியுப் வாக்கனமாக்கிக் கொண்டார். தேவதைகள் எல்லோரும் மகிழ்ந்தது விநாயகம் பெருமானை வணங்கி “தாங்கள் இதுவரையில் கயமுகாசுரனுக்கு தினம் மூன்று குட்டுகள் தலையில் குட்டிக்கொண்டதை அவனை அடக்கிய தங்கள் சந்திரியில் செய்து வருகிறோம். இவ்விதம் இனி தலையில் குட்டிக்கொண்டு தங்களை வணங்குபவர்களின் இடுக்கண்களைத் தீர்த்து அனுக்கிரஹிக்க வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்தார்கள். விநாயக பகவானும் “அவ்விதமே செய்கிறேன்” என்று வாக்களித்தருளினார்.

2. கணேசர் பாரதம் எழுதியது.

(2) 3, திருப். 24, 78, 159, 300

பிரம்மாவின் உத்திரவுப்படி வ்யாஸ முனிவர் கணபதியை த்யானம் செய்து வரவழைத்து, தான் பாரதக் கதை சொல்லுவதாகவும் அதை அவர் எழுதவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். கணேசர் “எழுதும்பொழுது என் எழுத்துக் கோல் ஒரு ரிம்ஷமாவது ரில்லாமலிருக்குமானால் அப்பொழுது தான் நான் எழுதுபவனாகியிருப்பேன்” என்றார். வ்யாஸபகவான் “அர்த்தம் தெரிந்தே எழுதவேண்டும்” என்றார். விநாயகரும் சம்மதித்து எழுதினார். மகா மேரு பர்வதம் ஏடாகவும் தன்னுடைய வலது தந்தத்தை ஒடித்து எழுத்தாணியாகவும் கொண்டார். இதை வில்லி பாரதத்தில் பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று ரிலேறிக்கேவ
வாடாத தவவாய்மை முனிராஜன் மாபாரதஞ் சொன்ன நான்
ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வங்குரெ முத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும் பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ”

இதனால் ஏகதந்தன் என்ற நாமம் ஏற்பட்டது.

3 விநாயகர் தேரச்சை முறித்தது,

பின்வரும் 13-வது நம்பரைப் பார்க்கவும்

4. கணேசர் பழம் பரிசுபெற்றது.

(3) 4, திருப். 12, 57, 69, 78, 82, 187
211, 338, சீர்பாத வகுப்பு, வேளைக் காரன்
வகுப்பு, புயவகுப்பு.

சிவபெருமான் கணபதியையும் முருகக்கடவுளையும் அழைத்து யார் உலகத்தை முதலில் சுற்றி வருகிறாரோ அவருக்கு ஒரு மாங்கனி பரிசளிப்பதாக சொன்னார். முருகப்பெருமாள் மயிலிலேறி ஒரு நொடியில் வலம் வந்தார். அதற்கு முன் விநாயகர் யுக்தியாக ஈசனும் உலகமும் ஒன்றேயென்பதையறிந்து ஈசனை வலம்வந்து பழத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். முருகபிரான் பழம் கிடைக்காததால் கோபித்து, தெற்கு தேசம் நாடி ஒருகூகை வழியாக திருவேங்கடம்வந்து பிறகு, திரு—ஆ—இனன்—கு—டி ஆகிய லெக்ஷ்மி, காமதேனு, சூரியன், பூமி, அக்ஷி இவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய பழனி சேர்ந்தார். சிவபிரானும் பாநவதி தேவியாரும் அவ்விடம்வந்து “யாவரும் அடையவேண்டிய பழம் நீயாகா யிருக்க உனக்குப் பழம் கொடுக்கவில்லையென்று வருத்தமுற்றலாமா” என்று சார் தப்படுத்தினார்கள். ஆகையால் பழம் நீ (பழநி) என்று ஏற்பட்டது. அங்கு ஏற்கனவே பார்வதி தேவியாரால் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டு முருகப்பெருமானை எதிர் பார்த்து தவம் புரிந்து வந்த போகசித்தரை தனது மாதாவாகிய பார்வதி தேவியரிடம் அபசாரமாய் நடந்த குற்றத்தைக் கேட்டறிந்தவுடன் குமரக்கடவுள் முனிந்து சிஷிக்கக்கையில் தண்டத்தை எடுக்க பார்வதி தேவியாரால் தடுக்கப்பட்டார். போகர் “சிஷிக்க எடுத்த தண்டமும் கையுமாகவே ரக்ஷிக்கும் தெய்வமாக யான் பூஜிக்கவேண்டும்” என்று ப்ரார்த்திக்க அவ்விதம் தண்டபாணியாக பழநியில் நின்றார்.

5. அர்த்தநாரீசுவரர்.

திருப். 11, 31, 57, 106, 144, 153, 170
185, 211, 236, 260, 265, 268, 357
அல. 10.

பிருங்கி என்ற ஒரு ரிஷியாகிய சிவ பக்தசிரோமணி சிவனையே பணிந்து சக்தியை பணியாமல் அவமதித்ததினால் அவர் சேகத்திலுள்ள கூடாகிய உதிடு மாட்சங்கள் நீங்கின. அதனால் அவர் கைலாஸத்திற்குப்போய் சிவதர்சனம் செய்ய இயலாது வருந்தினர். சிவபிரான் கருணை புரிந்து அவருக்கு 3-வதுகால் கொரத்தார். அப்புறம் வழக்கப்படி சிவ தர்சனம் செய்து வந்தார். தேவி கோபம்

கொண்டு ஈசனுடைய இடது பாகமாக அமர்ந்தார். பிருங்கி அதைப்பாத்து சக்தியை வணங்க இஷ்டமில்லாமல் தபவிலால் வண்டுருவங்கொண்டு மூடித்தத தின் தேகத்தைத் துளைத்து சிவனை மாதிரம் பிரதக்ஷணம் செய்தார்.

தேவி வெகுண்டு “எவ்வளவு பக்திவராக்ய மிருந்தும் ஸமரஸ பாவமில்லாததால் வண்டா யிருக்கக்கடவாய்” என்று அவரை சபித்தார். அதனால் பிருங்கி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

6. அம்பாள் காஞ்சியில் தவம் செய்தது.

திருப் 135, 213, 353.

ஒரு காலத்தில் சிவபிரானை உமாதேவியார் எண்ணிலா ஆகமங்களின் உண்மை நெறியாவது என்னவென்று வினவி, அவர் எல்லா ஆகமஸாஸமாய்த் தான் விருப்புதிரு தத்வம் பூசனை யென்று சொல்லியருள, உமாதேவியார் அன்று முதல் சிவார்ச்சனை செய்துவந்தார். சிவபிரான் சந்தோஷமடைந்து உனக்கென்ன வேண்டுமென்று கேட்க, ஸ்தா உம்மையே பூஜிக்கவேண்டுமென அவர் “பூலோகத்தில் என்றுமழியாத ஸ்ரீ காஞ்சிபுரத்தில் மாமரத்தடியிலிருக்கும் என்னை ஸ்தா பூஜை செய்வாயாக” என்றருளிஞர். உமாதேவியாரும் அவ்விடம் போய் பூஜைசெய்தார். அவரது பூஜைக்கு உதவ கம்பாநதி ஏற்பட்டது. அவ்விடத்தில் சிவபிரானருளால் உலகத்தில் இல்லாத தர்மத்தை விருத்திசெய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தவம்செய்து 32 தர்மங்களை ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் வளரும்படி செய்து வருகிறார்.

7. சிவபிரான் புலித்தோல், மான், மழு முதலியன பெற்றது.

(17) 41, திருப். 7, 16, 27, 54, 55, 142
197, 259, 274, 319, 329, 340.

தாருகவனத்தில் சில முனிவர்கள் ஈசனருளில்லாமல் கர்மங்கள் பயனைத் தருமென்று இறுமாப்படைந்திருந்தார்கள். சிவபெருமான் அவர்களுக்கு புத்தி புகட்ட அதிசுந்தர வடிவுடன் தான் ஒரு சன்யாசியாகவும் திருமாலே மோஹினியாகவும் கொண்டு முனிவர்கள் கூடியிருந்த யாகசாலையிருக்குமிடத்திற்கு மோஹினியையும் ரிஷி பத்தினிகளிருக்குமிடத்திற்கு தானும் சென்று அவகளைவரையும் மயங்கும்படி செய்தனர். பிறகு முனிவர்கள் குதையறிந்து கோபங்கொண்டு சன்யாசியான சிவபெருமானை யழித்துவிட கொடிய ஹோமம் ஒன்று செய்தார்கள். அந்த அக்னியிலிருந்து புலி, மான், மழு, ஸர்ப்பங்கள், பூதங்கள், வெண்தலை, உடுக்கை, முபலகள், அக்ரி இவை புறப்பட்டு சிவப் பிரானைத் தாக்கின. எம்பெருமான் புலியைக் கொன்று தோலைப் போர்த்துக் கொண்டும் மற்றவைகளையும் தேகத்தில் தரித்துக்கொண்டார்.

8. சிவபிரான் யானைத்தோல் போர்த்திக்கொண்டது

(14) 23, திருப். 36, 54, 292, 344, அல. 3.

ஒரு காலத்தில் யானை உருவங்கொண்ட கயாசுரன் ப்ரம்மாலினிடம் சிவனைத் தவிர இதரர்களினால் மரணமில்லாதபடி வரன் பெற்று தேவர்களையும் மற்றவர்களையும் ஹிம்வலித்து வந்தான். இதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்கள் ஸ்ரீ காசி விச்வநாதரிடத்தில் முறையிட்டு பயத்தினால் அவரைத் தழுவிக்கொள்ள அவர் கயாசுரனை சங்கரித்து அவனைக் கிழித்து தோலை போர்வையாகப் போர்த்துக் கொண்டனர். இதைப் பற்றியே காசிக்குச் செல்லும் ஆன்மாக்கள் ஸ்ரீ விச்வநாத லிங்கத்தை ஆலிங்கனம் செய்கிறார்கள்.

9. சிவன் சந்திரனை தலையில் தரித்தது

(15) 31, திருப். 27, 63, 69, 75, 100, 140, 183, 200, 263, 274, 301, 316, 329.

தக்ஷசாபததால் சந்திரன் நாளுக்கொரு கலையாக குறையும்படி ஏற்பட்டு, அவன், கடைசித் கலையை இழப்பதற்குமுன் சிவபிரானைச் சரணமடைய சிவபிரான் மிகுதியான கலையை தனது ஜடா முடியில் தரித்து அழியாமல் வளரும்படி அவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்தார்.

10. சிவன் கங்கையை தரித்தது.

திருப். 27, 69, 100, 140, 185, 200, 274, 287, 301, 316.

சுகர சக்ரவர்த்தி புத்திரர்கள் கபிலமுனி சாபத்தால் சாம்பராய்ப்போய் நரகவாதனையிலிருந்தமையால் அவர்கள் நற்கதியடைய பகீரதன் தவத்தினால் ஆகாய கங்கையை வரவழைக்க அதன் வேகம் பூமிதாங்காதென சிவபிரானைக் குறித்து தவமிருந்து அவரது சடையில் தாங்க பிரார்த்திக்க, சிவபிரானும் தன் சடைமுனியில் தாங்கி பூமியில் பெருகவிட்டார்.

11. மன்மத தஹனம்.

திருப். 21, 33, 80, 137, 185, 198, 200, 220, 292, 301, 302, 356. அல. 3.

சிவபெருமான் திருக்கையத்தில் தக்ஷிண மூர்த்தியாய் யோகத்திலிருக்கும் போது தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் போகத்தை யிழநது, அசுரர்களால் ஹிம்னை பொறுக்கமாட்டாமல் மன்மதனை யழைத்துச் சிவபிரான் ஸ்ரீ பார்வதி தேவி

யாரை மணந்தது ஸ்ரீ குமாரக் கடவுளை சூர சம்ஹாரத்திற்குத் தந்தருளும் பொருட்டு, அவர் கொண்டிருக்கும் யோக நிஷ்டையைக் கலைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, அவன் பயந்தும் நிர்ப்பந்தமாய் கைலாயம் சென்று சிவபிரான் மேல் புஷ்பபாணம் எய்ய, அதை யறிந்த ஈசுவரன் தன் நெற்றிக்கண்ணைத் திறநது மண்மதினைத் தவறித்தார். பிறகு ரதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அனங்கனாக உயிர் அளித்தார். இதன் பூர்வ கதை முன் விஷ்ணு சிவபிரானிடம் புதாவரம் பெற்று அப்பிரா மதிக் குது செல்ல, பர. சக்தி “அப்புத்ரன் சிவபிரா னாலேய்த் தவறிக்கூடாவென்” என சபிக்க, பிறகு விஷ்ணு பிரார்த்திக்க, அம் பான் கருணை கூர்ந்து “பின் அப்பெருமானாலேயே அவன் உயிர் பெறுவான்” என்று அனுக்ரகித்தார். அந்த புத்ரன் தான் மண்மதன்.

12. சிவபிரான் ப்ரம்மா தலையைக் கிள்ளியது.

திரு. 131, 257, 259, 292, 340.

ப்ரம்மா ஐந்து முகங்களுடன் இருந்தபோது ஒருசமயம், சிவன் பரம்பொருளில்லாதானே பரம்பொருள், என்று இறுமாப்புக்கொள்ள சிவபிரான் அவர் முன் தோன்றினார். அவரை ப்ரம்மா வணங்காது தன் அதோமுகத்தால் சிவபிரானை நிர்த்தீதார். சிவபிரான் கோபங்கொண்டு பைரவமூர்த்தியை நினைத்து சிவநிர்த்தை செய்த ப்ரம்மாவின் அதோமுகத்தைக் கிள்ளி யெறிய ஆக்ஞாபித்தார். ப்ரம்மா ஐந்து முகங்களில் ஒன்றையிழந்தது சதுர்முகரானார்.

13. த்ரிபுர தஹனம்

(2) 3, (14) 23, (16) 35, (20) 57, திருப்.
2, 6, 21, 27, 31, 33, 36, 40, 107, 131,
132, 142, 185, 195, 196, 198, 210,
218, 220, 233, 251, 254, 265, 292,
302, 338, அல. 51. சேவகன் வகுப்பு.

தாரகாசுரன் புத்திரர்களாகிய தாரகாசுரன், கமலாசுரன், வித்துருமாலிஎன்ற மூவரும் அருந்தவம் செய்து பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய மும்மதில்களை யுடைய புரங்களைப் பெற்று நினைத்த இடங்களில் சென்று நகரங்களை நாசஞ் செய்து வந்தார்கள். இந்த ஹிம்சை பொறுக்கமாட்டாமல் தேவர்கள் சிவபிரானிடம் முறையிட, ஈசுவரரும் மேருவை வில்லாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், விஷ்ணுவை அஸ்த்ரமாகவும், பூமியை ரதமாகவும், ப்ரம்மாவை சாரதியாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், சூர்யசுந்திரர்களைத் தேர் சகடைகளாகவும் கொண்டு புறப்பட, விநாயகரை உபசரிக்காது புறப்பட்டதனால் தேர் அச்ச முறிபட, விநாயகரை உபசரித்தார். இதில் தேவதைகளுக்கு கொஞ்சம் அகங்காரம் ஏற்பட்டது. இதைக்கண்ட சிவபிரான் புன்சிரிப்பு சிரிக்க அதினின்று அக்கினிகளாம்பி த்ரிபுரங்களைத் தவறித்தது. ரதமும் சிதைந்தது. அந்த சமயம் விஷ்ணு

தன் அகங்காரத்தை நீக்கி உடன் சிவபிரானுக்கு இடப் வாகனமாய் நின்று தாங்கினார்.

14. ப்ரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அறியாத சிவம்.

திருப். 19, 21, 35, 52, 185, 237, 249,
287, 295, அனு. 18.

ஒருகாலத்தில் ப்ரம்மா விஷ்ணுக்கள் இறுமாப்புற்று தங்களில் யார் பெரியவரென்று வாதித்தபொழுது பரமசிவன் அக்ரி மலையாகத் தோன்றினார். அதன் அடியோ முடியோ கண்டவர் பெரியவரென அசரீரிவாக்கு ஏற்பட ப்ரம்மா ஹம் ஸமாகி முடியைக் காணச்சென்றும், விஷ்ணு பன்றியாகி அடியைக்காணச்சென்றும் காணாது தீர்ழம்பினார்கள். இந்த மலையே திருவண்ணாமலை ஜோதிலிங்கம் எனப்படுகின்றது.

15. கண்ணப்பநாயனார்.

(18) 43, திருப். 202, 328.

இவர் திருக்காளத்தியிற்கு ஸமீபத்திலுள்ள உடுப்பூரில் திண்ணன் என்ற வேடன். இவர் பால்யத்தில் வேட்டையாடுவதில் ஸமர்த்தர். ஒருநாள் வெகு தூரஞ்சென்று வேட்டையாடி தாகவிடாமெடுத்து காளத்தியில்வந்து தாகத்தைத் தணித்து சிவலிங்கப் பெருமானை தரிசித்தார். அன்று முதல் ஊருக்குப் போகாமல் வேட்டையாடி பன்றியின் இறைச்சியை வாட்டி ருசிபார்த்தது அடிப்பில் கோர்த்து வாயில் திருமஞ்சனமும் குடியில் இலைப் பத்திரங்களும் கொண்டுவந்து ஈசுவரனுக்கு ஸமர்ப்பணம் செய்யலானார். தன்னை ஆராதிக்கும் பிராமணனுக்கு இவனது தீவரப் பக்தியைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு ஈசுவரன் ஒருநாள் திண்ணன் மாம் சுங்களை ஸமர்ப்பிக்கும் பொழுது தமது கண்ணிற் புண்ணீர் சொரிவதாக காட்டி, திண்ணனார் பயந்து, வருத்தப்பட்டு என்னென்னவோ செய்தும் குணமாகாமல் இருப்பதைக்கண்டு தன் கண்ணையே பிடிங்கிவைக்க குணமாய்விட்டது. ஈசுவரன் இதைக்கண்டு மகிழ்ந்தார். மற்றொரு கண்ணையும் புண்ணீர் சொரிய செய்ய திண்ணனார் புர்க்க வகிக்காமல் வைக்கவேண்டிய இடத்தை தெரிந்து கொள்ள செருப்பணிந்த காலே பெருமான் கண்ணினருகே யூன்றி தன் மற்றொரு கண்ணையும் அம்பால் எடுக்க எததணித்தார். ஈசுவரன் பிரசன்னமாகி, 'நில்லு கண்ணப்ப' என்று தடுத்தது அவருக்கு முக்தி யளித்தனர். (இவர் அர்ச்சனனது அவதாரம்).

16. மார்க்கண்டேயர்.

(11) 15, திருப். 66, 137, 146, 220, 268

வேல் வகுப்பு-

த்தில் மிருகண்டு முனிவர் புத்திரப் பேறில்லாமல் தவஞ்செய்து சிவ

பெருமானுளால் ஸகல நற்குணங்களு மண்டநது. 16 வயசு ஜீவீத்க்குடியது மான ஒரு புத்திரனைப் பெற்றார். அவருக்கு மார்க்கண்டேயர் என்று நாமம் கொடுக்கப்பட்டது. அதி பாலியத்திலேயே ஸகல சாஸ்திர பண்டிதனும்விட்டார். சிவபுகதி மிகவும் அதிகமாயிற்று. 16 வயதாய் விட்டது. யமன் வந்து விட்டான். அப்பொழுதுதிவர திருக்கடையூரில் சிவலிங்கத்திற்குப் பூஜைசெய்து கொண்டிருந்தார். அப்படியும் யமன் பரப்பாமல் பாசத்தை வீசிணன். சிவ பெருமானுக்குக் கோபம் பிறந்துபிரசன்னமாக யமனை உதைத்துத்தள்ளி மார்க்கண்டேயருக்கு என்றும் பதினாறு வயதாய் 'சிவஞ்ஜீவியா யிருப்பாய்' என்று அருளி அநந்தத்தானமாளுர்.

17. ஜலந்தர வதம்.

திருப். 117, 130.

இந்த அசுரன் பரமசிவன் வியர்வையிலிருந்து பிறந்தவன். உலகத்திற்கெல்லாம் பரமஹம்சை செய்துகொண்டு வந்தான். ஒரு காலத்தில் சிவனிடம் சண்டை செய்யப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது சிவன் ஒரு பிராமண வடிவங் கொண்டு சலந்தரனை யணுகி "எவ்விடம் செல்கறாய்" என்று கேட்டார். அவன் சிவனை ஸம்ஹாரம் செய்யப் புறப்பட்டேனென்றான். அப்படியானால் பூமியில் காலால் ஒரு சுதர்சன சக்கிரம் கீறி "இதைஎடு" என்றார். அவன் அதை எழுதித் ததும் அது அவனை இரண்டாய்ப் பிளந்துவிட்டு சிவன் கையில் வந்துவிட்டது. அதுதான் சகராயுதம்.

18. விஷ்ணு சக்ராயுதம் பெற்றது.

திருப். 117, 130.

விஷ்ணு இந்த சக்ராயுதத்தைப் பெற விரும்பி ஒவ்வொரு தினமும் தாமரைப் புஷ்பத்தால் சிவனுக்கு ஸஹஸ்ரார்ச்சனை செய்துவந்தார். இவர் பக்தியை பரிசோதிக்க சிவபிரான் ஒருநாள் ஒரு புஷ்பத்தை எடுத்து மறைத்துவிட்டார். அர்ச்சனை செய்கையில் ஒரு புஷ்பம் குறைய திருமால் வருத்தப்பட்டு தன் கண்ணைப் பிடுங்கி அர்ச்சித்தார். சிவபிரான் மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டு கண்ணையும் அளித்து சக்ராயுதத்தையும் தந்தருளினார். அதனால் கண்ணன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

19. வியாக்ரபாதர்

திருப். 42, 195.

மத்யந்த நவமுனிவர் புத்திரர் மழமுனிவர் என்ற பெயருள்ளவர். சிவ பக்தர். பொழுது விடியுமுன் புஷ்பங்கள் எடுக்க புலிக்கால்களையும் புலிக்கண்களையும் சிவபெருமானிடத்தில் வேண்டிப் பெற்று தில்லை வனத்தில் சிவ பூஜை செய்து வந்தார். அதனால் அவருக்கு வியாக்ரபாதர் என்றும் அந்த ஸ்தலத்திற்கு புலியூர் என்றும் நாமம் ஏற்பட்டது.

20. பதஞ்சலி முனிவர்

திருப். 42, 195.

இவர் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரம். ஆதிசேஷன் மகா விஷ்ணுவின்னிடம் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் ஆனந்தத் தாண்டவத்தின் பெருமையைக் கேழ்வி யுற்று விஷ்ணுவின் அனுமதி பெற்று பதஞ்சலி முனியாக அவதாரம் செய்து தில்லையில் ஆநந்தத் தாண்டவ தரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

21. சிவபிரான் மதுரையில் வளையல் விற்ற

திருவிளையாடல்

திருப். 262.

சிவபிரான் தாருகவனத்தில் ரிஷி பத்னிகள் இருக்குமிடம் யுவ கேஷத் துடன் சென்றபோது அவரது ரூபத்தில் அவர்கள் ஈடுபட கைவளையல்கள் நழு வின. முனிவர்கள் தங்கள் பத்னிகளைப் பார்த்து, “நீங்கள் சிவபிரான் பேரில் மையல் கொண்டு கற்புத் தவறியதால், மதுரைப் பதியில் வணிகர் கன்னிகைகளா ய்ப் பிறக்கக்கூடாது” என்று சபிக்க, ரிஷி பத்னிகள் எப்போது விமோசனமென்று கேட்க, “அம்மதுரைக் கரசாகிய ஸ்ரீ சுந்தரக்கடவுள் வந்து உங்களைக் கை தீண்டும் வழியாய் இச்சாபம் நீங்கும்” என, அவ்விதம் அவர்கள் வணிகர்குலத் தில் பெண்களாக மதுரைப் பதியில் பிறந்து வளர்ந்துவர, அவர்கள் பருவமடை ந்த பிறகு ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு வளையற்காரனாக வந்து அவர்களைத் தொட்டு வளையலிட, சாபம் நீங்கப் பெற்றனர்.

22. சிவபிரான் மதுரையில் மாறியாடிய திருவிளையாடல்.

திருப். 349.

ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் மதுரையில் ஸ்ரீ மீனாக்ஷியாக அவதரித்து சிவபிரானை திருமணம் செய்த காலத்தில் பதஞ்சலி வியாக்கராத முனிவர்கள் பொன்னம் பல நடனத்தை தரிசிக்க இச்சைபட அங்கு வெள்ளியம்பல மொன்றுண்டாக்கி அதில் பொன்னம்பல நடனக் காக்கியை யருளினார். அவ்விதம் நடனத்துடன் நடராஜமூர்த்தியாய் வெள்ளியம்பலத்திலிருந்தார். பிறகு இராஜசேகர பாண்டி யன் அரசனாயிருக்கையில் சந்திரதானத்தையடைந்து நடராஜாவை தினம்தரிசித்து வர, அவன் பரத நாட்டியத்தில் தேர்ச்சியுள்ளவனாகலின் சிவபிரான் ஒரே காலில் நின்று நடனம் செய்வது அவருடைய காலுக்கு வலியை உண்டாக்கும் என்று வருந்தி அவரைப் பிரார்த்திக்க அவனது பக்திக்குகந்து இடது காலை யூன்றி வலது காலைதுக்கி நடனம் செய்தார்.

23. பழியஞ்சிய திருவிளையாடல்.

திரு. 284.

மதுரையில் 25-ம் திருவிளையாடல். குலோத்துங்க பாண்டியன் காலத்தில் ஒரு வேதியன் தன் மனைவி குழந்தைகளுடன் வழிநடக்க, மனைவியும் குழந்தையும் ஒரு மரத்தடியில்நிற்க, நீர்கொண்டுவர வேதியன் சென்றபோது மரத்தினின்றும் பழைய அம்பு வீழ்ந்து மனைவி யிறந்தனள். வேதியன் வருத்தமும் வில்லும் அம்பும் கையுமாய் அங்குமின்ற ஒரு வேடனைப்பார்த்து அவன் கொன்றதாக பழி சுமத்தி அரசனிடம் கொடுசெல்ல சிவபிரான் நடந்த விஷயத்தை யுணர்த்தி அருளினார்.

24. அமுதங் கடைந்தது

சிவபிரான் விஷம் கண்டத்தில் தரித்தது

திரு. 1, 2, 27, 42, 75, 105, 108, 126,
132, 137, 146, 186, 197, 235, 257,
287, 319, 329, 354, அல. 39.

அழிவில்லாமலிருக்க அமுதம் உண்ணவேண்டி தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலை மந்திரபர்வதத்தை மத்தாகவும், வாசுகியை தாம்பாகவும் கொண்டு கடைந்த காலத்தில் முதலில் ஆலகால விஷம் தோன்ற எல்லோரும் பயந்து பரமசிவனிடம் முறையிட, அவர் தனக்கு கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருந்த சுந்தரரை யழைத்து அவ்விஷத்தை யடக்கிக்கொண்டு வர ஆக்ஞாபித்தார். அவரும் அவ்விதமே கொண்டுவர அவ்விஷத்தை பரமசிவன் கருணையினால் தன் கண்டத்தில் வைத்துக்கொண்டார். அதனால் அவருக்கு நீலகண்டர் என்ற நாமம் ஏற்பட்டது. பிறகு கடைந்ததில் லெக்ஷ்மி, காமதேனு, கற்பக தரு, ஐராவதம் முதலானவைகளும் அமுதமும் கிடைத்தன. அந்த அமுதத்தை பூர் விஷ்ணுவானவர் மோகினி அவதாரம் எடுத்து அசுரர்களை மயக்கி தேவர்களுக்கு பகிர்ந்தார்.

25. வியாகரண ஈசன்

திருப். 109.

காந்தாரதேசத்தில் சலாதுர நகரத்தில் பாணினி யென்பவருக்கு கல்வித் திரமை இல்லாததால் ஆசாரியரால் அவமதிக்கப்பட்டு அவர் இமையமலை சென்று தவமிருந்து சிவபிரானால் மகேசுர சூத்திரங்களை உபதேசமாக யடைந்து அதன் ஆதாரமாக வியாகரண சாஸ்திரம் அவரால் எழுதப்பட்டு பாணினியமென்று வழங்கி வருகிறது.

26. மத்யாவதாரம்

திருப். 82.

தசாவதாரங்களில் முதல் அவதாரம். வேதங்களை அபகரித்துக் கொண்டு டோடி கடலிலொளித்திருந்த ஸோமுகா சுரனைக்கொண்டு அவற்றை மீட்கும் பொருட்டு எடுத்த அவதாரம்.

27. கூர்மாவதாரம்

(25 செ. பார்க்கவும்.)

அமிர்த மதனத்தின் பொருட்டு மந்தரமலையைத் தாங்கு மாறு திருமால் எடுத்த ஆமை அவதாரம்.

28. வராகாவதாரம்

அலங். 48.

விஷ்ணுவின் வாயிற் காவலாளராகிய ஜயவிஜயர் என்னு மிருவரும் ஒரு காலத்தில் வைகுண்ட லோகப்ரவேசஞ் செய்ய வந்த முனிவர் ஒருவரை தடுத்த தால் அவரிடம் சாபம் பெற்று காசி பருக்கு திகியினிடத்து புதல்வராகப் பிறந்தார்கள். அவர்களில் இரண்யாக்ஷன் பூமியைப் பாயாக சுருட்டி பாதாளலோகம் போய்விட, திருமால் பன்றி யுருவம் எடுத்துச் சென்று அவனை ஸம்ஹாரம் செய்து பூமியை பழைய நிலமையில் வைத்தார்.

29. நரலிம்ஹாவதாரம்

திருப். 81, 201, 203, 237, 348, 377. சீர்பாத

வகுப்பு.

தசாவதாரங்களில் நான்காவது அவதாரம். முனிவர் சாபத்தினால் காசிபருக்குத் திகியினிடத்து பிறந்த இரண்ய க்ஷபு என்ற அசுரனைக் கொன்று அவன் புத்ரன் ப்ரஹ்லாதனை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு பொன் தூணில் அவதரித்தவர். கண்டத்தின் கீழ் நரரூபமும் அதற்குமேல் வலிம்ஹரூபமும், மாதலால் இந்தப் பெயர் வந்தது.

30. வாமனாவதாரம்

திருப். 200, 252, 328, 333, 348, 354, 357,

அல 6. சீர்பாத வகுப்பு.

ப்ரஹ்லாதன் பேரனாகிய பலிசக்ரவர்த்தி 3 உலகங்களையும் ஜயித்து தேவர்களுக்கும் அதிபதியாக இருந்தான். அப்போது இந்த்ரனது வேண்டுகோளுக்கிசைந்து திருமால் காசிப முனிவருக்கு புத்திரனாகப் பிறந்து வாமனாகப் பலியினிடம் மூன்றடி மண்யாசிக்க, அவன் அதற்கிசைந்தவுடன் மூவுலகங்களிலும் வியாபித்து விச்வ ரூபமெடுத்துக்கொண்டு த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்து மூவுலகத்தை ஒரு அடியாகவும் வானுலகை ஒரு அடியாகவும் அளந்து 3-வது அடிக்கு

இடமில்லாமல் பலியின் தலையின் மீது வைத்து அவனைப் தாள் த்தில் அழுத்தி
பாதா விர்தத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார்.

31. ராமாவதாரம்.

திருப். 1, 10, 16, 76, 82, 86, 94, 121,
129, 140, 149, 156, 173, 176, 181,
186, 190, 193, 201, 205, 213, 214,
222, 236, 243, 290, 298, 311, 317,
322, 348, 366, அல. - 2, 25, சீர்பாத
வகுப்பு, சேவ. வகுப்பு.

32. கிருஷ்ணாவதாரம்.

திருப். 1, 12, 14, 15, 60, 104, 119, 136,
149, 167, 176, 201, 210, 225, 238,
252, 281, 307, 324, 328, 335, 348,
349, 355, 361, 362, அல. 9.

33. கஜேந்தர மோக்ஷம்

திருப். 101, 136, 137, 196, 201, 258, 348, 355
சீர்பாத வகுப்பு.

மகாபக்திமானான இந்திரத்யும்னன் என்ற அரசன் அகஸ்த்ய முனிவர்
சாபத்தால் காட்டானையாகப் பிறந்து கஜேந்தரன் என்ற பெயர் பெற்றிருந்தான்.
ஹுஹு என்னும் கந்தர்வன் ஒரு முனிவரது காலேப்புறி இழுத்த நிமி
த்தம் சபிக்கப்பட்டு முதலையாக ஒரு மடுவில் வசித்தான். ஒருநாள் கஜேந்தரன்
அம்மடுவுக்கு வந்து ஜலக்ரீடைகள் செய்கையில் அதிலிருந்த ஹுஹு என்ற
கந்தர்வனாகிய முதலையால் பிடிக்கப்பட்டு தப்பவழியில்லாமல் ஆதிமூலமே என்று
கதற திரும்பல்வந்து சக்ராயுதத்தினால் முதலையை ஸம்ஹாரம் செய்து கஜேந்தர
னுக்கும் கந்தர்வனுக்கும் மோக்ஷமளித்தார்.

34. விஷ்ணு இடபமாக உதவிபது.

(13 நெ. பார்க்கவும்) (16) 33, திருப். 281
324.

35 முருகபிரான் உலகம் வலம் வந்தது.

(4 நெ. பார்க்கவும்.)

36. முருகபிரான் குகை வழி பழநி வந்தது.

(4 நெ. பார்க்கவும்).

37. முருகக்கடவுளுக்கு ஆட்டுகடா வாகனம் ஏற்பட்டது

ஷண்முக விஜய நாமாவளி.

சிவபெருமானைக் குறித்து நாரதர் செய்த ஒரு யாகத்தில் செய்யும் முறை தவறின காரணத்தால் அதனின்றும் ஒரு ஆட்டுக்கடாதோன்றி தண்டையோடும் சிலம் போடும் உலகம் பூராவும் நடுங்கசெய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தது. தேவர்கள் பயந்து முருகப்பெருமான் ஸந்திதிபோய் முறையிட்டார்கள். உடனே முருகப் பெருமான் வீரபாகு தேவரைக்கொண்டு அந்த ஆட்டுக் கடாவைப் 'பிடித்து அடக்கிவரச் சொல்லி அதை வாகனமாக வைத்துகொண்டார்.

38. முருகபிரான் பிரம்மாவை தலையில் குட்டி

சிறையி லடைத்தது.

(39-நெ. பார்க்கவும்)

39. முருகபிரான் சிவகுருநாதனானது.

(29) 12, திருப். 1, 12, 34, 37, 38, 41, 52
58, 71, 83, 86, 93, 95, 106, 114, 125
152, 170, 171, 176, 182, 184, 205,
206, 214, 215, 256, 258, 262, 267,
274, 291, 318, 322, 324, 326, 328,
329, 336, 337, 338, 339, 340, 342,
346, 353, 354, 359, அல. 19. அனு. 36.
வேளை. வகுப்பு, பெருத்த. வகுப்பு. வேடி.
ச்சி. வகுப்பு.

முருகபிரான் ஸ்கந்தகிரியிலிருக்கையில் ப்ரம்மா அவ்வழி போகும்போது ஸ்கந்தக் கடவுளை வணங்காது செல்ல முருகபிரான், “நீர் யார்” என்று வின்வ ப்ரம்மா “நான் சுதுர்வேத ப்ரம்மா” என்று சொல்ல “வேதத்தின் முதலெழுத் தாகிய ப்ரணவத்தின் அர்த்தம் என்ன” வென்று முருகபிரான் வினவ, ப்ரம்மா தெரியாமல் மயக்கமுற்றார். முருகபிரான் ப்ரம்மாவைச் சிறையிலடைத்து தானே சிருஷ்டித் தொழில் நடத்தி வந்தார். சிவபிரான் இதனை யறிந்து நந்தி கேசரை யனுப்பியும் பயன்படாது தாமே சென்று ப்ரம்மாவை சிறையினின்றும் விடுவிக்கச் செய்து முருகபிரானைப் பார்த்து “உனக்கு ப்ரணவத்தின் பொருள்

தெரியுமா, தெரிந்தால் சொல்” என்று கேட்க, முருகபிரான் நகசியமாய் திவ்யிரர்
னது இருசெவிகளிலும் உரைத்தார்.

40. க்ரௌஞ்சம் பொடிந்தது.

திருப். 219, 360. அல. 16, 33, 50, 51, 57.

அனு. 4, 9, 24, 32, 37.

அகத்தியமா முனிவர் கைகாஸத்திலிருந்து தென் திசை நாடிவரும்
பொழுது தாரகாசுரன் நகரமான மாயாபுரி வந்ததும் க்ரௌஞ்சாசுரன் மாயா சக்
தியினால் இவர் வழியில் ஒரு மலையாக நின்றான். முனிவர் அது அறியாமல்
அதன்மீது சென்று வழி தெரியாமல் மயங்க, ஞான திருஷ்டியால் க்ரௌஞ்சா
சுரனது மாயை என்றறிந்து அவனை மலையாகவே இருக்கும்படியும் “உண்
முக பசுவான் வேலாயுதத்தால் பேதிக்கப்படுவாய்” என்றும் சபித்தார். அவ்வி
தேம உண்முக பசுவானது வேலாயுதத்திற்கிசையாயினன்.

41. வள்ளி திருமணம்.

(2) 3, (3) 4, திருப். 14, 55, 75, 84, 89,

99, 106, 118, 126, 135, 181, 183, 190,

209, 214, 218, 227, 254, 256, 262.

265, 268, 269, 280, 283, 287, 296

303, 316, 321, 324, 328, 331, 342,

346, 363, அல. 3, 42, 58, அனுபுதி. 6

22, 35, 40, 43. சீர்பாத வகுப்பு, வேலை.

வகுப்பு. பெருத்தவகுப்பு, வேடிச்சிவகுப்பு.

விஷ்ணு புத்ரியான சுந்தரவல்லி தேவியார் முருகப் பெருமானின் மணஞ்
செய்துகொள்ள அரியதவமியற்ற, முருகபிரான் ப்ரஸன்னமாகி “பூமியில் சிவபு
னிவர் பெண்ணாகப் பிறந்து வேடர் குலத்தில் வளர்ந்துகொண்டிரு, நான் வந்து
மணம்புரிகிறேன்” என்று அனுக்ரகம் செய்தார். இது விஷயம் முருகபிரா
னிதத்தில் தகுந்த சமயத்தில் நாரத முனிவர் ஞாபக மூட்டி, முருகப்பெருமான்
வள்ளி மலையில் சுந்தரவல்லி தேவியாரின் அவதாரமான ஸ்ரீ வள்ளிராயகி தன்
னிதம் அன்பார்ந்த பக்தி பூண்டு தினைப்புனத்தைக் கார்த்துக் கொண்டிருக்கு
மிடம் சென்று அந்நாயகியாரது மனோதிடத்தை யறிய பல விளையாடல்களைச்
செய்து பிரணவ ஸ்வரூபமான விராயகரை யானையாக வரவழைத்துக் கர்ட்டி
வள்ளியை மணம் புரிந்தனர்.

42 நக்கீரர்.

(29) 12. திருப். 18, 251, வேல்வகுப்பு, வேடி
ச்சி. வகுப்பு, புய வகுப்பு.

இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களில் சிறேஷ்டர். இவர் ஒரு சமயம் இமயமலைச் சாரலில் சென்றபோது ஒரு தடாகத்தில் ஸ்நானம்செய்து சிவபூஜை செய்தார். கற்கிமுகி (குதிரை முகத்தையுடையவன்) என்ற பெண் பூதம் சிவபூஜையில் வழுவி 999 பேர்களை குகையிலடைத்து 1000 பூர்த்திசெய்ய ஒருவரைத் தேடி வருகையில் இவரைக்கண்டு அக்குளத்தில் ஒரு ஆலிலையை பாதி தண்ணீரிலும் பாதி தரையில்லும் விழுட்டி போட்டு, தரையில் விழுந்தபாதி பறவையாகவும் தண்ணீரில் விழுந்தபாதி மீனாகவும் மாற்றியது. இதைக் கண்ணுற்ற நக்கீரர் ப்ரமித்து சிவபூஜையினின்று வழுவி, பூதம் இவரையும் அக்குகையிலடைத்து விட்டு இவர்களை உண்ணும் பொருட்டு நீராடச் சென்றது. யாவரும் முறையிட நக்கீரர் முருகபிரானைத் தியானித்து ஆறுபடை வீடுகளையும் வைத்து “உலகீழ வப்ப” என்று எடுத்து திருமுருகாற்றுப்படை எனும் ப்ரபந்தம் பாடித் துதிக்க, முருகபிரான் ப்ரஸன்னமாகி வேலால் குகையை இடித்து அனைவரையும் வெளியேற்றி பூதத்தையும் ஸம்ஹரித்தனர். இவர் இறையனாகப் பொருளுக்கு உரை யெழுதியவர்; விவரம் 43-நெ. பார்த்தறியவும்.

43. முருகபிரான் ஊமைப்பிள்ளையாயவதரித்து

இறையனாகப் பொருளின்

நக்கீரர் உரையை ஆமோதித்தது.

திருப். 272, 349, 369.

மதுரைப் பதியில் கடைச் சங்கத்தில் நக்கீரனார் உள்பட 49 புலவர்கள் கலைமகளின் அம்சமாக அவதரித்திருந்தனர். அவர்கள் யாவரும் எழுத்ததி காரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம் இம்மூன்றிலும் வல்லவர்களாக யிருக்க, பாண்டியராஜன் “பொருளதிகாரம் அறிந்த புலவரை எங்கும் காணவில்லையே” என்று வருத்தபட, ஸ்ரீ சுந்தரேசப் பெருமான் கருணை கூர்ந்து ஓர் நாள் “அன் பிணந்திணை” என்னும் சூத்திரம் முதலாக 60 சூத்திரங்களடங்கிய ஓரகப் பொருள் நூலை மூன்று செட்டி ஏட்டில் எழுதி தன் பீடத்தில் வைத்திருக்க அதை ஆலயத்து வேதியர் ஒருவர் எடுத்து அரசனிடம் சமர்ப்பித்தார். அரசன் புலவர்களை யெல்லாம் அழைத்து அதற்கு இறையனாகப் பொருள் எனப்பெயர் வைத்தான். அந்த சூத்திரங்களுக்குத் தனித் தனியே அப்புலவர்களில் ஒவ்வொருவரும் உரை யெழுதி அரசனிடம் கொண்டு அதிற் சிறந்ததை யறிய ஒரு சாரணிகளை நியமிக்க வேண்டுமெனக் கேட்க அரசன் இதற்கு ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்

கடவுளே காரணிகளை நியமிக்க வல்லவரென்று நினைத்து அவரை நோக்கி வண்ணப்பித்தான். ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரி “இம்மதுரையில் வைசியர் மரபில் உப்புரி குடிகிழான் மகன் 5 வயதுள்ள உருத்திரசன்மனென்று ஊமைப் பிள்ளையிருக்கிறான். அவனை ஆசனத்திலிருத்தி அதன் கீழ் நின்று புலவர்கள் தம்மம் உரையைப் படிக்க அவன் கண்ணீர் ததும்ப சரீரம் புளகிப்ப எந்த உரையைக் கேட்கிறானோ அதுவே சிறந்தது” எனச் சொல்ல, அவ்விதமே அரசன் உபசரித்து நடத்த, நக்கிரனார் உரையைக் கேட்க ஒவ்வோரிடத்தும் கண்ணீர் வார்த்து மெய்மயிர் நிறுத்த, அதனையே உயர்ந்ததாகக் கொண்டனர். இந்த உருத்திரசன்மனார் ஸ்ரீகுமரக்கடவுளின் அவதாரமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

44. மேருவைச் செண்டாலடித்த வரலாறு

திருப். 9.

* மதுரைப்பதியில் ஸ்ரீ பராசக்தி பாண்டியராஜன் புத்ரியாகிய மீனாட்சியாக அவதரித்தபிறகு பாண்டியராஜன் கைலாச பதவி யடைந்ததும், அம்பாள் ஸ்ரீ சுந்தரேசுவரக் கடவுளை நோக்கி இந்தப் பாண்டியன் வம்சம் முடிவுபெறாத படி விளங்க ஒரு புத்ரனைப் பிரார்த்திக்க, சிவபிரானது அருளினால் ஸ்ரீமீனாட்சி யம்மையிடத்து கர்ப்பச் சின்னங்கள் ஏற்பட்டும் கர்ப்பவாஸம் இல்லாது ஸ்ரீ குமாரக் கடவுளே உக்கிரகுமார பாண்டியனாக அவதரித்தார். அவருக்கு பரமசிவன் ஒருவனை, ஒருவேல், ஒருசெண்டு, மூன்றும் ஆபுதங்களாக அருளினார். கொஞ்ச நாளாக்குப் பிறகு உக்கிர குமார பாண்டியர் தமது நாட்டில் மழையின்றி பஞ்சம் ஏற்பட சிவபிரான் கனலில் தோன்ற “நீ மகமேருவை யடைந்து அதைச் செண்டாலடித்து அதனிடமுள்ள சொர்ண அறையைத் திறந்து வேண்டிய பொன் கொண்டுவந்து நாட்டைக் காக்கக் கடவை” என அவ்விதம் சென்று பொன் கொண்டுவந்து நாட்டைக் கார்த்தருளினார்.

45. முருகபிரான் சங்கப் புலவோனானது.

திருப். 39, வேளை வகுப்பு.

கடைச்சங்கத்து 48 புலவர்கள் தங்கள் தங்கள் நூல்களை சிறந்ததென தாக்கித்தபோது சிவபிரான் வணிகவீதியிலிருக்கும் ஊமைப்பிள்ளையிடம் படித்துக்காட்டச் சொல்லி நக்கிரர், கபிலர், பரணமென்னும் மூவர் நூல்களைச் சிறந்ததென தெரிவித்தது.

46. முருகபிரான் ஔவையாரைப் பாட்டுவித்தது.

அக்ஷரமாலிகா (‘306-ம் பக்கம்’)

ஒருநாள் ஔவையார் வெயிலில் நடந்து தளர் வெய்தி ஒரு நாவல் மர நிழ

லில்வர அந்தநாவல் மரத்தின்மீது முருகபிரான் ஒரு இடைப்பையனாக உட்கார்ந்திருந்தார். ஓளவையார் நிமிர்ந்து பார்த்து “எனக்கு ஒன்றிரண்டுபழம்போடு” என்றார். குமரவேள் “பாட்டி, உமக்கு சுட்டபழம் வேண்டுமோ சுடாதபழம் வேண்டுமோ” என்றார். பாட்டியார் சூதறியாது “சுடாதபழமே வேண்டு” மென்றார். முருகபிரான் மரத்தை உலுக்க கணிந்தபழமும் செங்காயும் உதிர்ந்தன. கணிந்தபழத்தை பாட்டியார் எடுத்தார். அதில் மண் ஒட்டிக்கொண்டிருந்ததை வாயினால் ஊதியதும், குமரவேள் “பாட்டியாரே சுடாத பழமல்லவோ கேட்டீர். சுட்டபழத்தை ஏன் எடுத்தீர், நன்றாய் ஊதும், பழம் நாவில்சுடப்போகிறது” என்று பரிஹரித்தார். ஓளவையார் வெட்கி நின்று “இடைப் பையனுக்குத் தோற்றேனே” எனத் துக்கித்தான். உடன் குமரக்கடவுள் தன் ஸுபத்துடன் தரிசனம் கொடுத்து “உனது வாக்கினின்று எது பெரியது என்று சொல்” என்றார். அதற்கு ஓளவையாரும்

“பெரியது கேட்கின் தனிநெடு வேலோய்
பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது
புவனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகனோ கரியமாலுந் திவந்தோன்
கரியமாலோ அலகடற் றுயின்றோன்
அலகடலோ குறுமுனி கையுளடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற் பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ அரவினுக்கோர் தலைப்பாரம்
அரவோ உமையவள் சிறுவிரன் மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டருள்ளத் தொடுக்கம்
தொண்டர் தம் பெருமையைச் சொல்லவும் பெரிதே.”

எனக்கூறினன். இவ்விதமே “அரியதெது” “இனியதெது” “கொடியதெது” எனக்குமரக் கடவுள் கேட்க, ஓளவையார் அகவல்கள், பாடியுளார்.

47. முருகபிரான் நாற்கவி பாடியது

திருப். 215, அனு. 11.

இது திருச்செங்கோட்டில் ஓர் இடையனாக முருகபிரான் வந்து தன் பக்த னுக்காகப் புலவனொருவனை வென்ற திருவிளையாடல்.

48. இடும்பன்பழநி

திருப். 28.

அகத்தியமா முனிவர் தென்திசை வந்தபோது ஸ்கந்த பர்வதத்திலுள்ள சக்திகிரி சிவகிரி என்ற இரண்டையும் தென்திசையில் வைத்துப் பூஜிக்க சிவ

பிரானே வேண்டி பெற்று எடுத்துவர, கேதாரத்தில் பூஜித்து வைத்துவிட்டு பொதியமலை வந்தனர். அங்கு சூரபத்மனது சேனேத்தலைவர்களில் ஒருவனுனை இடம்பாசுரன் சண்டையில் தப்பித்து ஓடிவந்து வசித்துவந்தான். அவன்முனிவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து தனக்கு நற்கதி கேட்க, வடதிக்கில் கேதாரத்தில் சக்திகிரி சிவகிரிஎன்ற மலைகள் இரண்டையும் தான் வைத்து வந்ததைச் சொல்லி அவை களைக்கொண்டு வரக் கட்டளையிட்டார். அவ்விதமே சென்று பிரம்மதண்டத்தில் சர்ப்பத்தைக் கட்டி காவடியாகக் கொண்டு தூக்கி வர, வழியில் மார்க்கம் தெரியாது மயங்கக் கண்டு, முருகக்கடவுள் கையில் வில்லும் அம்பும் கொண்டு வேட்டையாடும் அவசரமாய்த்தோன்ற, வழியெதுவென அவரை வினவினான். அப்பெருமான் தான் உலகாளும் குமரன் எனச் செப்பி, “நீ இந்தவழியே போய் வராககிரியை யடைந்து பிறகு பொதியமலை செல்வ.”பென்றனர். அவ்விதம் வராகமலையின் வடபக்கத்தில்பழரிவா இளைப்புற்று காவடிபை இறக்கி இளைப்பாறி மறுபடியும் எடுக்கும்போது அவை கிளம்பாததைக் கண்டு அம்மலைகளில் கவனித்துப் பார்ச்சு, சிவகிரியின் உச்சியில் ஒரு சூராமரத்தடியில் முப்புரிதூலும் கையில் கோலும் சிறு குழமியும் கௌடீனமும் உடைய ஒரு சிறு பையனிருக்க அவனால் உண்டாகிய சூதென்று அறிந்து அவனுடன் வாதாட, அச்சிறுவன் “இம்மலை தனதிரும்பிடம். உனக்கு பலமிருந்தால் தூக்கிச் செல்”வென்றான். அவனைக் கொல்லப்பாய்ந்த அந்த இடம்பன் ஓராயுதத்தால் கொல்லப்பட்டான். இதைக் கேழ்வியுற்ற இடும்பி முறையிட, முருகபிரான் தரிசனம் கொடுத்து இடும்பன் உயிரையுமளித்தார். இடும்பன் துதிக்க, முருகபிரான் என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்டார். “தங்களுக்குப் பணி செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்” என்றான். அவ்விதம் அனுக்கிரகித்தார். [இது போகருக்கு தண்டத்துடன் அனுக்கிரகித்த அவசரம். அச்சிவகிரியிலேயே தண்டாயுதபாணியென யாவரும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றார். இடும்பன் காவடிகட்டி வந்ததைப்பற்றியே இப்போதும் காவடி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது].

49. அகஸ்தியர் கடல்நீரைக் குடித்தது.

திருப். 338.

ஒரு காலத்தில் வ்ருத்ராசுரன் ஒரு ஆயுதத்தாலும் மரணமடையக் கூடாதென வரம் கொண்டு தேவேந்த்ரனை எதிர்க்க தேவேந்த்ரன் வெகு கஷ்டப்பட்டு ததீசி முனிவரது முதுகெலும்பை யாசித்து அடைந்து அதை வஜ்ராயுதமாகக் கொண்டு சண்டைசெய்ய அசுரன் கடலுக்குள் ஒளிந்துகொண்டான். அப்போது இந்த்ரன் அகஸ்த்ய முனிவரை ப்ரார்த்திக்க,முனிவர் கடல்நீரை ஒரு உருந்து ப்ரமாணமாக்கி ஆசமனம் செய்து அசுரனை வெளிப்படுத்தினார்.

50. திருஞான சம்பந்த ஸ்வாமிகள்.

(18) 43, (31), திருப். 11, 37, 45, 72, 79, 92, 93, 110, 112, 189, 209, 220, 227, 235, 239, 251, 252, 265, 266, 330, 340, 365.

சோழ நாட்டில் சீர்காழியில் பிராமணர் குலத்தில் சிவபாதவிருதயர் தவத்தில் தோன்றி, ஆளுடையபிள்ளையார் என்ற திருநாமத்தைப் பெற்றார். அவர் 3 வயது நிரம்பியபோது ஒரு சமயத்தில் பிதர் ஸ்நானம் செய்ய நீரில் மூழ்கின பிதாவைக் காணாமல் அடி பார்வதி பரமேஸ்வரர்கள்வந்து உமையாள் பொற்கிணணத் திரு முலைப்பாலை அருள, அதை உண்டு திருஞானசம்பந்தர் என்ற திருநாமம் அடைந்தனர். இவர் சீர்காழி தோணியப்பரைத் “தோடுடைய செவியன்” என்னும் தேவாரத்தால் துதித்தார். இவர் திருக்கோலக்காலிற்குத் தந்தை தோள்மேற் சென்று கைகொட்டித் தேவார மோத, பெருமான் பொற்றாள மருளப் பெற்றனர். திருவரத்துரையில் முத்துப் பந்தரைப் பெற்றனர். திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்தில் கொல்லி மழவன் மகளுக்கிருந்த முயலக நோயை நிவர்த்தித்தார். திருப்படீச்சுவரத்தில் முத்துப் பந்தரைப் பெற்றார். தந்தையார் செய்யும் யாகத்திற்கு உதவியாகும்படி ஆவடுதுறையில் உலவாக்கிழி பெற்றுத் தந்து அவரை சீர்காழிக் கணுப்பினர். பின்னர் திருமருகலையடைய, அங்கு அரவின் விஷத்தாலிறந்த செட்டிப் பிள்ளையை உயிர்ப்பித்து, திருவீழிமிழலையில் படிக்காசு பெற்று சச்சுவரபூஜையை செய்தனர். பின்பு சின்னாளில் திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளுடன் வேதாரண்யத்திற்குச் சென்று அவரால் திறப்பித்த கல்கபடத்தை தேவார மோதியடைத்தனர். மதுரையில் பாண்டிமா தேவியார் விருப்பத்தின்படி எழுந்தருளி, அவ்வரசனுக்கு ஏற்பட்டிருந்த சூரநோயை நிவர்த்தித்து நீராலும் நெருப்பாலும் சமணர்களை வென்று சைவப் பயிரைத் தழைப்பித்தார். திருக்கொள்ளம்புதூரில் ஓடத்தை தேவார மோதிக் கடப்பித்தனர். பின்னர் தம்மை யெதிர்த்த புத்தன் தலையில் இடியை வீழ்த்தி, திருவோத்தூரில் ஆண்பனைகள் பெண்பனைகளாகும்படி பாடி, திருமயிலையில் அங்கத்தை அணங்காக்கி, திருமணநல்லூரில் விவாஹம் செய்து சிவஜ்யோதியில் அவ்விடம் வந்திருந்த எல்லோரையும் கலப்பித்து தானும் கலந்தனர்.

51. திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகள்

(18) 43. (31).

பண்ணுருட்டிக்குச் சமீபத்திலுள்ள திருவாமூரில் வேளாள ஜாதியில் புகழ்நாளுக்கு உதித்த புத்திரர். திலகவதியாருக்கு தம்பி. இவர் நாமம் மருணிக்கியார். இவர் சமணர் போதனையால் சைவசமயத்தை துறந்து சமணராய் தர்மசேனனென்ற நாமம் பூண்டிருக்கையில், தமக்கை திலகவதியார்

திருவதிகையில் சிவாலயத்தொண்டு செய்துகொண்டு தம்பியான மருணீக்கியாரின் விதியைக் குறித்து வருந்தி சிவபிரானிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார். சிவபெருமானும் அவர் வேண்டுகோளுக்கிவந்து சூலைநோயைஏவி, அதனால் மருணீக்கியார் பீடிக்கப்பட்டு, என்னென்ன செய்தும் குணமாகாமல் தமக்கையாரிடம் தெரிவிக்க, அவர் விபூதி தரித்து பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்து சிவஸன்னிதானத்தில் கொண்டுவிட, மருணீக்கியார் சிவனருளால் தேவாரம் பாடி சூலைநோயை விலக்கிக்கொண்டார். அருமைப் பாசாங்களைப் பாடினதினால் அவருக்கு திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகள் என்ற பெயர் வந்தது. இப்படியிருக்க சமண அரசனால் இவர் சமணசமயத்தை விட்டு விலகினதற்காக இவரை அழைத்து நீற்றரையில் வைத்தும் விஷமுண்பித்தும் யானைக் காலில் இடறவிட்டும் கற்றாணில் கட்டி கடலிலிட்டும் சிவ நாமத்தினருளால் காப்பாற்றப்பட்டார். பின்னர் சிவபெருமானால் திருத்தாங்கானை மாடத்தில் இடபக் குறியும் சூலக்குறியும் பெற்றும்; திருநல்லூரில் திருவடி நீக்கைபெற்றும், அப்பூதி நாயனாரின் மகவுயிரை அரவுவிஷத்தினின்றும் காப்பாற்றியும், திருவீழி மீழலையில் பொற்காசினைப் பெற்று அடியவர்க்கு அமுதளித்தும், திருமறைக்காட்டில் கற்கதவைத் திறப்பித்தும், திருவையாற்றில் கைலாச தர்சனம் கண்டும், திருப்பைஞ்ஞிலிக்குப் போகும்பொழுது பசி தாகத்தினால் பீடிக்கப்பட சச்வரன் சோலையையும் குளத்தையும் உண்டுபண்ணி பிராமணரூபங்கொண்டு சரப்பாடு கொண்டு வந்து அவர் பசியைத் தீர்த்தார். ஆங்காங்கு தேவாரம்பாடி திருப்புகலூருக்கு வந்திருக்கும் ஸமயத்தில் தம்மை மாயக் கடலில் வீழ்த்த வந்த வானவர் மங்கயரை மதியாதும் அவர் மையலில் புகாது அசையாமலிருந்தும் சிவபெருமான் திருவடிகளை அடைந்தனர். திருஞான சம்பந்தர் இவரை அப்பரே என்றழைத்ததனால் அப்பர் என்றபெயர் வந்தது.

52. சேரன் பெருமானையனார்.

(53 நெ. பார்க்கவும்.)

53. சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள்.

(31) திருப். 17, 58, 62, 155, 191, 370
371.

இவர் திருக்கயிலாயத்தில் ஈசனுக்கு பூத்தொடுக்கும் தொண்டர். இவர் நாமம் ஆலாலசுந்தரர். ஒருநாள் இவர் உமாதேவியாரின் 2 தோழிமார்களின் பேரில் விருப்பங்கொள்ள இதையறிந்த ஈசன் இவரையும் தோழிகளையும் பூமியில் பிறக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தார். அதன்படியே திருவாரூரில் சடையனாரெனும் பிராமணருக்கு இசைஞானியாரிடம் பிறந்து நம்பியாரூரர் என்ற திருநாமம் பெற்று வளர்ந்து வருகையில் அவ்வுர் அரசன் சடையனார் சம்மதம்பெற்று இவரை எடுத்து வளர்த்து இவருக்கு சிவாசாரியார் குமாரத்தியை மணம்புரிய தீர்மானித்து ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது சிவபெருமான் ஓர்

விருத்த பிராமண வேஷம் பூண்டு இவரை தம் அடிமை யென்று ஓலை யொன் றைக் காட்டி வழங்கிட்டு தடுத்தாட்கொண்டார். அன்று முதல் அநேக ஸ்தலங்க ளுக்குச் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடி திருவாளருக்கு வந்தனர். பரமசிவன் உத்திரவுப்படி உமா தேவியார் தோழிகளில் ஒருவர் திருவாளரில் பிறந்து பர வையார் என்ற நாமம் பூண்டு வளர்ந்து வந்தாள். சுந்தரமூர்த்திகள் ஈசன் திரு வுருளால் அந்தப் பெண்ணை கலியாணம்செய்து கொண்டார். ஒருநாள் திருவா ளரில் அடியார்களை தாசித்து அசரீரி வாக்கின்படி 'தில்லைவாழ்ந்தனர் தம்மடி யார்க்கு மடியேன்' என்ற பதிகத்தையாடியருளினார். பின்னர் சிவஸ்தல யாத்திரை செய்து குண்டையூரைடைந்து அடியவர்க்குமுதிடும்படி அவ்வூர் கொடுத்த நெற்குவியிலைத் திருவாளருக்குப் பூதகணங்களாற் தருவித்தனர். திருப்புக ளாலிலே தலையணையாய் வைத்திருந்த செங்கல் ஈசனருளால் பொன்னாகப் பெற் றவர். திருமுதுகுன்றத்திலே இறைவனாலருளப்பட்ட பொன்னை மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திருவாளர் கமலாலயத்திலெடுத்தனர். அப்புறம் திருக்குறுகா ளுருக்கு வரும்போது பசி தாகத்தினால் வருந்த சிவபெருமான் பிராமணவேஷம் தரித்து தண்ணீர் பந்தலும் சாப்பாடும் வைத்து அவருக்கு அருளினார். பின்னர் திருவொற்றியூர் வந்து ஸ்வாமி தர்சனம் செய்து தேவியார் தோழிகளில் மற் றொருவரான சங்கலியாரை பிரிவதில்லை யென்று மகிழ்மரத்தடியில் ப்ரதிகளை செய்து மணந்து, கொஞ்சநாள் சென்ற பிறகு பிரிய உத்தேசித்து திருவொற்றி யூர் எல்லையைக் கடந்ததும் பார்வை நீங்க மனவருத்தத்தோடு திருவெண்டாக்க மடைந்து பதிகமோதி ஊன்றுகோல் பெற்று, காஞ்சியையடைந்து பதிகமோதி ஒரு கண் பார்வையைப் பெற்று, திருவாளர் சென்று மற்றொரு கண்ணும் பெற்றார். சிவபெருமானைத் தூதுவிடுத்துப் பரவையா ளுடலை நீக்கி சில நாள் சென்று அவ்நாசிக்குப் போகும் வழியில் திருப்புக்கொளியூரில் சில வருஷங்க ளுக்கு முன் முதலையுண்ட பிள்ளையை மீட்டுக் கொடுத்து சேரன்மான் பெரு மாணயனார் எதிர்கொண்டு உபசரிக்க இருவரும் திருவஞ்சைக் களத்திலிருக்க, பரமசிவன் உத்தரவுப்படி தேவர்கள் வெள்ளை யானையை யனுப்ப, சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் அந்த யானையின்மீதும் சேரமான் பெருமாணயனார் குதிரையின்மீதும் திருக்கயிலாயம் சென்று ஈசுவரனருள் பெற்றனர். பரவையாரும் சங்கலி யாரும் உமா தேவியின் உத்தரவுப்படி கைலாயம் சேர்ந்தார்கள்.

சேரமான் பெருமாணயனார் கைலாயத்தில் 'ஞான உலா'வும் 'பொன் வண் ணத் தந்தாதி'யும் பாடினர்.

54. மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்.

(18) 46, (31) திருப். 260, 284, 344, 364.

இவர் பாண்டி நாட்டில் அரிமர்த்தன பாண்டியன் அரசுபுரிந்த காலத்தில் இருந்தவர். திருவாதவூரில் அமரத்திய ரென்னும் அந்தணர் குலத்தில் அவத ரித்து திருவாதவூர் என்னும் திருநாமம் பூண்டவர். 16 வயதுக்குள் கலேக

னெல்லாம் கற்றறிந்தவரானார். பாண்டிய ராஜன் கேழ்விப்பட்டு இவரை வர வழைத்துத் தனக்கு முதன் பந்திரியாக நியமித்தான். இவர் பூர்வ புண்ய பல னும் ப்ரபஞ்ச ஆசையற்று பரம்பொருளிடத்து பக்தி பூண்டு ஞானசிரியரைக் காண பேரவாவுற்றிருக்க, அரசன் ஒரு சமயம் தனது ராஜ்யத்திற்கு குதிரைகள் வாங்கவரும்படியாய் அளவற்ற திரவியம் கொடுத்தனுப்ப, அவர் திருப்பெருந துறை என்னும் சிவக்ஷேத்ரம் வந்தவுடன் சிவபிரான் அவரது மனோ பக்கு வத்தை யறிந்து குருந்த மரத்தடியில் ஒரு ஆசாரியராய் திருவுருவத்துடன் வீற் றிருக்க, திருவாதவூரர் திருக்கோயல்சென்று தரிசிக்க, ஆசாரியராயிருந்த சிவபிரா னைக்கண்டு மனமுருகி அனுக்கங்களு் செய்யவேண்டுமென்ப் பிரார்த்திக்க, குரு மூர்த்தியும் ஸ்ரீ முக்தி பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை உபதேசித்தருளினார். திருவாதவூரர் நிஷ்டையிலமர்ந்து சிவானுபூதியடைந்து நிஷ்டை கலைந்து பரமானந்தப் பெருக் காக பாமாலையால் சிவபிரானைத் தோத்திரம் செய்ய அதன்வாசகங்கள் மாணிக்க மாகவே யிருந்ததனால் அவருக்குச் சிவப்பிரான் “மாணிக்கவாசகர்” என்று திருநாமம் கொடுத்து அங்கேயே இருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளும் தான் குதிரைவாங்கக் கொண்டுவந்திருந்த தனத்தை யெல்லாம் சிவாலயத் திருப்பணியில் செலவுசெய்துவிட, அரசன் குதிரை வராத தற்கு காரணம் தெரிந்துவர நிரூபம் அனுப்ப, இவர் சிவ ஸன்னிதானத்தில் விண் ணப்பய்ச்சிய “நீ செல், யான்குதிரை கொண்டுவருகிறேன்” என்று சிவபிரான் சொன்னார். ஸ்வாமிகள் மதுரை சென்று அரசனிடம் ஒரு தேதியைக் குறிப்பித்து அதற்குள் பரிகள் வருமெனச் சொல்ல, அந்த விதம் குதிரைகள் வராமல்போக, ஸ்வாமிகளை மிகவும் வருத்தி பொண்ணைத் திருப்பிக்கொடுக்கும்படி அரசன் கேட்க, வருத்தம் பொருது சிவபிரானிடம் முறையிட்டார். சிவபிரான் கானகத்திலுள்ள நாகளை யெல்லாம் பரிகளாக்குக் கொண்டு அரிசனிடம் விடுத்தனர். அவைகள் மறு நாட்பொழுது விடியமுன் நரிகளாகி பழைய குதிரைகளுக்கும் நீங்கு செய்து ஓடி ப்போயின. அரசன் கேழ்விப்பட்டு மிகக் கோபம் கொண்டு ஸ்வாமிகளை மிக வும் வருத்த, சிவபிரான் வைகை நதியில் பெருக்கான வெள்ளம் வரச் செய்து, அரசன் வைகைக்கரையை உயர்த்த பல குடிகளுக்கும் விகிதம் போட்டுக் கொடு த்து மண் கொட்ட உத்திரவிட, அம்மதுரையில் ‘வந்தி’ எனப் பெயர் கொண்ட ஒரு வணிகக் கிழவியின் அன்புக்கு உவந்து சிவபிரான் அவளது ஆளாக வந்து மண்சுமந்து பாண்டியனால் அடிபட்டு உலகத்தில் அண்டபிண்ட சராசரங்களில் தானுறைந்திருக்கும் உண்மையை உணர்த்தி மறைந்தருளினார். பிறகு ஸ்வாமி கள் அரசனைப் பிரிந்து பல சிவக்ஷேத்ரங்கள் சென்று அழகிய திருவாசகங் கள் பாடி திருக்கழுக்குன்றத்தில் சிவன் திருவுருவம் தரிசித்து சிதம்பரத்தை யடைந்து ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் உத்திரவின்மீது புத்தரை ஜெயித்து ஊமைப் பெண்ணை பேச வைத்து அங்கிருக்கும் போது சிவபிரான் ஒரு பிராமணராய் வந்து திருவாசகத்தை யெல்லாம் சேர்த்துக் கூறும்படி கேட்டு அதனைத் தானே எழுதி “திருக் கோவையார்” என்னும் நூலைப் பாடும்படியும் கேட்டு அதையும் அதன் பின் எழுதி “இவ்வனம் மாணிக்கவாசகன் சொல்படி அழகிய திருச்சிறி

றம்பலமுடையார்” எனக் கையெழுத்துடன் பூர்த்தி செய்து மறைந்தனர். தில்லை முனிவர்கள் அதனைக் கண்டு அதன் பொருளை ஸ்வாமிகளை வினவ இவர் திருச்சிற்றம்பல முடையாரே பொருளுனைச் சொல்லி பூநீ நடராஜர் குஞ்சித பாத நிழலிலே இரண்டறக் கலந்தனர்.

55. திலகவதியார்.

திருப். 275 (51-ம் நெம்பர் பார்க்கவும்)

56. சிறுத்தொண்டர்.

திருப். 171.

57. இராவணன் கைலாசம் எடுத்தது.

(14) 23, திருப். 86, 114, 310.

58. தகையாக நாசம்.

திருப். 102, 217, 220, 265, 277.

59. ஷண்முக விஜயம்.

(27) 7, (29) 13, திருப். 157, 162, 246, 334, 345, 360, அலங். 1, வேளை. வகுப்பு, வேடிச்சி வகுப்பு, (306).

60. அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

xv பக்கம்.

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி.

அகநாதிரு	254	அரிதாகியமெய்	272
(முகசிந்தில்)		அரிமருகோனே	140
அகர மாதிரி	253	அரியயனறியா	147
(முகமெல.)		அருவட்டை	178
அகர முதலென	236	அருவமு	25
அகர முமாகி	51	அருவரை	85
அகல நீளம்	149	அருளாயமுதே	26
அகல் வீனே	188	அலகிலவுணரை	80
அங்கை கெ.டு	10	அலங்கார முடி	106
அஞ்சக்கரமெனு	20	அவகுண	152
அஞ்சிலே	318	அவசிய	148
அஞ்சினுக்	17	அவனிதனி	162
அஞ்ச முகந்	25	அவாடரு	129
அஞ்ச வித	104	அழித்துப் பிறக்க	263
அடலருணை	259	அழுது மாவாவென	185
அடியாரிமல	28	அனையிலுறை	252
அடியார்மனஞ்	217	(களப மொழி)	
அடியைக் குறியா	272	அறிவிலாப் பித்த	116
அடுத்தானே	14	அறிவை	31
அடை படாது	191	அறிவொன்றற	276
அணி செவ்வியார்	155	அறுகு நுனி	164
அண்டர் பதி	61	அற்றைக் கிரைதேடி	178
அதல சேட	68	அனித்தமான	189
அதல விதல	209	அன்பாக வந்து	49
அதி மதங்கக்க	95	அன்பேதகளி	23
அதிருங் கழல்	175	ஆங்காரமு	263
அத்து வித	1	ஆசாரவீனக் குதார்க்க	90
அந்தகன்வருந்	36	ஆசாரவீன னறிவிலி	158
அந்தோ மனமே	170	ஆசைகூர்	69
அபகார	135	ஆசை நாறு	193
அப்பணி செஞ்சடை	20	ஆடல்மத	214
அப்பய்யா	304	ஆடியபாதம்	297
அமருமமர	60	ஆடியமயிலினே	253
அமரும்பதி	270	(வாடையில)	
அமல கமல	201	ஆடுகின்றிலே	18
அமல வாபு	235	ஆடு நாடு	295
அரகர சிவனரி	238	ஆடுப்பரி	269
அரனுக்கு வரை	29	ஆதாரமான	296
அராப்புனை	266	ஆதாரமலே	272

ஆதாளியை	274	இருவினை யஞ்சவரு	105
ஆதிமக	146	இருவினையின்	57
ஆதிமுத்தாளி	179	இருவினையுண்ப	172
ஆதியான	295	இருளுமோர்	195
ஆநந்தம்	296	இலாபரீல்	220
ஆயவாய	301	இல்லகவள்ளக்குது	13
ஆராதகாதலாகி	110	இல்லேயெனு	273
ஆராதன	134	இனி எப்பாவம்	24
ஆலகாலபட	183	இன்னந்தயவு	298
ஆலகாலமெ	144	இருக்குத்துள	184
ஆலுக்கணி	261	உதித்தாங்குழல்	265
ஆலிகாப்பது	167	உதியாமரியா	271
ஆளுகைக்கு	294	உடம்பெனுயனை	14
ஆருறையு	275	உடலினூடு	226
ஆற்றநுதல்	317	உடல்குழைய	9
ஆறுதலை	311	உடுக்க	128
ஆறுமாளும்	232	உடையவர்	115
ஆறுமுகம்	245	உட்பர்த்தரு	3
ஆதைஞான	48	உருவாய்	276
ஆதை பிருதிவி	224	உருவேறவே	188
ஆதை வமுதே	273	உலகபசுபாச	176
ஆனை முகவர்க்கு	213	உலகமொரேழும்	257
ஆனை முகவருக்கும்	318	(சிலவியலே)	
ஆன்கன்று	20	உலகெலாம்	316
இகலவருதிரை	156	உல்லாசநிரா	269
இசைநத ஏறும்	65	உள்ளமெனுங்	3
இடுதலைச் சற்று	268	உறவின்முறை	64
இதப்பட்டிட	256	உனைத்தினந	33
(மதப்பட்ட)		உன்? அமநநதிடு	7
இது நல்லதருணம்	297	ஊனேறெறலுப்பு	205
இத்தரணிமீதில்	182	எதிரிலாத	76
இநதுகதிர்	200	எதிரொருவ	122
இந்நிலங் காக்கும்	28	எத்தனை கோடி	186
இபமாந்தர்	162	எத்திக்குந்தானாகி	11
இயலிசையில்	209	எத்திக்குமென்	26
இரவியென	42	எந்தத்திகை	45
• இரவீனிட	258	எருவாய்க்ருவாய்	186
(கரியகுழல்)		எழுகடல்மணலை	185
இரவுபகல்	104	எழுகுறிறை	239
இரவொடும்	168	எழுதிகழ்	202
இருநோய்	207	எழுபிறவி	169
இருந்தவீடு	181	எனக்கென்யாவும்	83
இருமலுரோக	118	எனதுமொழி	254
இருவர் மயலோ	123	(குனகியொரு)	
இருவினை பினைந்து	45	எந்தாயுமென	275
இருவினையஞ்சமல	53	என்பந்தவினை	80

என்னகத்து
என்னபுண்ணியஞ்
என்னால் பிறக்கவும்
ஏகமாய்ப் பலவாய்
ஏகாந்தவீரம்
ஏதுபுத்தி
ஏலமவைத்த

(ஆலமவைத்த)

ஏறுமயில்
ஐங்கரனை
ஐந்துபுத்தமு
ஐயா அருணகிரி
ஒருசிறுவன்

(இருளளக)

ஒருதரம்
ஒருபதுமிருபது
ஒருபுத்தரும
ஒருபொழுது
ஒருமையுடனினது
ஒருவரையும்
ஒருவழிபடாது
ஒளியில் விளைந்த
ஒளிவந்தவா
ஒன்றேறின
ஒங்குமைப்புல
ஒதுவித்தவர்
ஒராவட்டா
ஒலபறைகள்
ஒலமிட்ட
ககனமு மனிலமு
கஜமுக
கடா வினிடை
கடிமா மலர்
கடிய வேக
கட்டி முண்ட
கண் களிக்க
கண்ணாலினது
கதிதனை
கதிரவனை
கந்தாது புதி
கந்தா குழந்தை
கமல மடமங்கை
கமலமா துடன்
கமையற்ற
கரங் கமல
கரவாகிய கல்

295	கரிபு ராரி	212
12	கரிமுக	241
204	கருகியறி	166
142	கருணை சிறிது	92
318	கருதா மறவா	272
246	கருமமான	136
257	கரு வடைந்து	160
	கருவாய்க்கி டந்து	14
314	கருவினுருவாகி	150
128	கருவுற்ற	14
228	கரைபடு	145
31	கலகந்தரு	301
256	கலகலனை	86
	கலகலிழி	135
310	கலைகொடு	173
48	கலைப்பால் குறைத்த	27
267	கலைமேவு ஞான	341
151	கலையே பதறி	272
25	கல்லார்க்கும்	6
46	கல்லேனுமைய	9
121	கவலைமனத்த	258
268	(கதியை விலக்கு)	
20	கழல் முத்து	62
21	களக்கமற	8
139	களபமணி	60
91	களள் முள்ள	162
262	கறுத்த தலை	82
231	கறையிலங்	95
75	கற்பகஞான	108
210	கனகசபை	240
299	கனகதம் பத்தை	111
99	கனகந்திரன்	32
44	கனக்ரொளஞ்ச	102
61	கனிதருங்	247
195	காஞ்சி	309
294	காட்டிற்றுகுறத்தி	265
30	காட்டைக்கடந்தே	7
264	காணமற்	296
115	காணொறைத்து	242
31	காதலாகி	12
311	காதோடு	124
27	காமியத்தழுந்தி	223
73	காயத்தேரேறி	20
64	காயமே கோயிலா	15
65	காயாதளிய	25
275	காரணமதாக	52

காராய வண்ண	21	கேட்டுசெறி	55
காருமருவும்	203	கோலகுங்கும	97
கார்க்கொத்த	132	சகலமயம்	251
கார்ச்சார்முழ	137	(முதுவன்)	
கார்மாமிசை	270	சங்கரிதன்	314
காலமொடு	316	சங்கைக்கத்தொடு	173
காலஞர் வெங்	35	சமுலத்தவனிட்	255
காலனிடத்தணு	213	(கடலை)	
காலிக்கமல	263	சதுரத்தரை	248
காலியுடுத்து	190	சத்தியபதமே	303
காணக்குமரேச	272	சந்ததம்பநத	73
கிரிவாய் விடு	274	சந்தத்திருப்புகழ்	51
கிளியே	294	சந்தனந்திமிர்ந்து	139
கின்னங்	268	சமரமுக	175
கீதவினோத	54	சமையபத்தி	149
குகனே குருபர	77	சயிலங்குணை	138
குகையில் நவ	215	சரணகமலாலய	127
குதறுமுனை	215	சரத்தே	243
குமரகுருபரகுண	248	சரவண ஜாதா	71
குமரகுரு பரமுருக	122	சரியுமவல	96
குமரிகாளி	255	சரிபையானர்	229
(அமுதமுறு)		சருவிய்கழ்	213
குரவணி	309	சலங்காணும்	268
குருதிக்குமி	181	சலமலம்விட்ட	52
குருதிபுலா	87	சாகாடுதனை	275
குருபராகுலா	306	சாணைக்கு	263
குருவியென	113	சாங்கரி	201
குரைகட	219	சாடுஞ்சமர	266
குலந்தரும்	23	சாடுந்தனி	275
குலந்தாங்கு	22	சாந்தமில்	119
குழவியுமாய்	194	சிகரமருந்த	211
குறியைக்குறியா	275	சிகராதரி	261
குனித்தபுருவமு	15	சிகரிகளரிடிய	93
குன்றம்	306	சிக்காரமடந்தை	271
கூகாவென	270	சிறதனைசெய்ய	21
கூர்வேல்	272	சிரந்தாகுல	23
கெடுவாய்மன்னே	270	சிறதிக்கலேன்	262
கேதகைய	54	சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ	300
கைத்தருண	241	சிவசிவசிவசிவ சின்	302
கைத்தல	2	சிவஞான	67
கைவாய்க்திர்	271	சிவமாதுடனே	206
கொடியமறலி	50	சிவஞர்மனங்	40
கொந்துவார்	146	சிவனெனுநாம	14
கொம்பனை	143	சிறத்தானத்திற்	179
கோங்கமுகையும	83	சிறுபறையு	74
கோடாதவேதனு	262	சினத்தவர்	101

சினமுடுவல்	84	தலையை மழித்து	189
சீசிரும்புரக்	131	தலைவலி மருத்தீடு	42
சீதமதிய	204	தலைவலைய	114
சீதளவாரிஜ	71	தவர் வாட்டோம்.	88
சீரானகோல	244	தறுகண்ண்	121
சீர்சிறங்கு	130	தறையின்	47
சுடரனைய	58	தன்னதரு	294
சுட்டதுபோல்	222	தன்னநதனி	276
சுருதிமறை	210	தன்னையறிய	20
சுருதிமுடிமோன	176	தாக்கமரு	151
சுருதியா	232	தாமரையின்	249
சுருதியூடு	234	தாயாகி	7
சுருதிவெரு	174	தாரகாசுரன்	111
சுரும்புமுரல்	317	தாவடி யோட்டு	260
சுருளளக	211	தாழ்சடையு	24
சுழித்தோடு	264	திணியான	270
சூரிந்கிரி	264	திமிரமாமன	242
சூலமென	199	திமிரவுத்தி	40
செகமரைய	237	திருக்கண்டேன்	24
செம்மான்	270	திருநில	205
செவ்வானுரு	273	திருந்தப் புவனங்	259
செறிதரும்	81	திருமகளுலாவு	239
சேந்தனை	261	திருமொழி	88
சேமக்கோமள	177	திருவுங்கல்வி	2
சேல்பட்டழிந்தது	260	திருவுருபு	250
சைவமது	31	திரைவஞ்ச	208
சொற்பிழை	116	திரைவார்கடல்	85
சொன்னகிரௌ	266	தினமணி	162
ஜயாநந்த	316	தீராப்பிணி	140
ஞானகொகள்	224	துள்ளுமறியா	10
தகரநறுமலா	41	தூசாமணியுந்	275
தசையாகி	219	தூராதமன	22
தசையுமுதிர	141	தெய்வத்திருமலை	260
தடக்கை	143	தெவ்வினையா	21
தடக்கொற்ற	267	தெரியலஞ்	92
தடங்கொள்	263	தெரியேன்	24
தண்டாயுத	262	தேதெனவாச	56
தண்டையணி	34	தேரணியிட்டு	267
தந்தைக்கு	262	தேனுந்து	226
தமரகுரங்களு	55	தேனென்று	267
தரணத்தனி	28	தொந்திரிய	38
தருணமணி	53	தொல்லைமுதல்	229
தருப்பிகழ்	31	தோரணகனக	251
தரையினில்	147	தோலாற்சுவர்	264
தலைநாளிற்	198	தோலெலும்பு	78
தலையேநீ	13	தோலொடு	149

தோழமை	89	நெடியவட	109
நங்கடம்பனை	13	நெற்றப்பசங்கதிர்	259
நச்சரவ	202	நெற்றவெயர்	43
நஞ்சினைப்போலு	58	பக்ருமுத்த	9
நடம்பிடு	302	பகலிவ்வினிற்	20
நடுநாடி	300	பகிரவினை	157
நற்பத்தார்	16	பக்கரை விசித்ர	3
நற்றமிழ்வல்ல	18	பக்குவவாசார	250
நன்றாய் ஞானம்	22	பசியாத	300
நன்றேவருகினு	295	பச்சையொண்கிரி	79
நாடாபிறப்பு	59	பஞ்சபாதக	37
நாதவிலை	304	பஞ்சபுலனும்	63
நாதமுடி	8	படமுடியாது	6
நாதவிந்து	69	படர்புவியின்	112
நாதாகுமரா	274	படிக்கின்றிலை	264
நாமார்க்கும்	17	படிக்குநதிருப்புகழ்	260
நாரியர்	219	படிபையன்	156
நாலுசதுரத்த	196	படைபட்ட	267
நாலுமைந்து	117	பதிபசுபாச	20
நாவேறு பாடணத்த	225	பத்தாய்	17
நாளென்செயும்	259	பத்தாழை	98
நித்தப்பிணிகொடு	133	பத்தித்திருமுக	265
நித்தியானந்தமாகி	2	பத்தித்துறையி	261
நித்யானந்தம் பிரமம்	312	பத்தியால்	102
நிராமய	227	பரத்தினில்	313
நிருதரார்	311	பாலியுனது	154
நிருத்தனை	18	பரவநெடுநு	107
நிலையாத சமுத்திரம்	183	பரவைக்கெத்தனை	68
நிலையாப் பொருளை	161	பருதியாய்	236
நிறைந்த	221	பர்வத	299
நினைத்ததெத்தனை	177	பல்பலத்தத்துவ	197
நினைப்பதொன்று	295	பழுத்த	158
நின்பக்க	310	பன்னரிய	30
நீங்காதுயிருக்கு	11	பாடுகின்ற	9
நீடியவேதம்	302	பாட்டியுருகிலை	171
நீதத்துவமாகி	214	பாததர்சனம்	299
நீதானெத்தனை	218	பாதிமதிநதி	119
நீருநில	207	பாறநறுந்	217
நீர்கொண்ட	29	பாருருவி	22
நீர்க்குமிழி	261	பாழ்வாழ்	273
நீலங்கொள்	204	பானினைந்தாட்டி	19
நீலச்சிகண்டி	265	பிணக்கலாத	18
நீலமுகிலான	869	பிறவியிலை	68
நீளநினைந்தடி	17	பிறவியான	78
நீள்புயற்	123	புகரில்சேவல்	216
நெஞ்சக்கனகல்	269	புடவிக்கணி	238

புத்தியைவாங்கி	262	மாங்காய்	296
புமியதனிற்	245	மாசில் வீணையு	16
புவனத்தொரு	120	மாண்டாரை	94
புவிக்குள்	126	மாதர்வசமா	87
புவிபுனல்	136	மாதவனோர்	314
புன்வாய்	24	மாயையெனு	5
புறத்திருளை	30	மாலினொலெடு	206
புனமடந்தை	103	மாலேதனில்	105
பூதகலாதிகள்	218	மாலோன் மருகனை	262
பூதமொடு	4	மாவேழ்சனைங்	274
பூமாதர	132	மின்னே நிகர்	273
பூரணவார	192	முடியாப் பிறவி	261
பூரணிபுராதனி	4	முட்டுப்பட்டு	184
பெருமடையு	265	முத்திரெறி	19
பேணிய நற்பிறை	15	முத்துநவரத்ன	140
பேதக விரோத	76	முத்தைத் தரு	132
பேராசையெனும்	271	முநது தமிழ்	35
பேராயிரம்	16	முந்தைகாண்	15
பொதுவதாய்	235	முருகன் குமரன்	271
பொய்யாதமொழி	5	முருகன் தனிவேன்	271
பொருபிடி	263	முனையழிந்தது	169
பொன்னாட்டேனி	17	மூலங்கிள	193
பொன்னைக்கொண்டு	22	மூலமநதிர	39
போக்கும் வரவும்	266	மூலமுண்ட	197
போதகநதரு	70	மூலாநிலமதின்	72
போதநிர்க்குண	187	மூவடி	317
மகாயை	269	மூலிரு	317
மக்கட்கு	230	மூன்றம் வினை	223
மங்குலின்புறு	252	மூஷிகவாகன	299
(அங்கைமென்)		மெய்ம்மையா முழவை	14
மட்டேர் குழன்	270	மெய்யேயென	272
மதனேவிய	67	மைக்குழ லொத்தவை	62
மதிசெட்ட	276	மைவரும் கண்டத்தர்	264
மதிதனை	159	மொய்தாரணி குழல்	259
மதியால் வித்தக	213	யாமோதிய	271
மந்திரமாவது நீறு	12	யான்ருனெனுஞ்	266
மரணப்ர தாபம்	261	ராமராம	303
மருவுலாவிடு	106	வங்கார	138
மருவே செறித்த	212	வசனமிக	127
மலையாறு கூற்றெழு	263	வஞ்சகலோப	100
மனத்தகத்தழுக்கு	295	வடிவுந்தனமு	271
மனத்தகத்தான்	15	வதனசரோருக	231
மனத்திரைந்	64	வந்துவந்து வித்தாரி	57
மனமெனும் தோணி	180	வந்துவந்துமுன்	161
மனமெனுமாட்டங்க	296	வரதாமணி	91
மாகத்தை முட்டி	260	வரிக்கலையி	101

வருபவர்கள்	51	வீழிக்குத்துணை	259
வரையற்ற	266	விழையுமணி	222
வலிவாதபித்த	104	விளக்கை	21
வளைபட்ட	269	விறகில்	16
வற்றாமது	257	விறல் மாரணந்து	36
(இத்தாரணி)		வினையோட	274
வாசித்தநூல்	191	வெட்டாத சக்கிரம்	20
வாசித்துக்கண்ணோத்து	227	வெல்லிக்கு	174
வாடினேன் வாடி	23	வெள்ளந்தாழ்	19
வாதபித்தமொடு	118	வெற்றிசெய்	49
வாதமொடு	47	வென்றுளே	317
வாதஜூனை	253	வேகமடக்கி	296
(சீதவாசனே)		வேட்செழுஞ்	109
வாதினையடர்ந்த	152	வேணு வேணுமென்று	295
வால் வயதாக்கி	167	வேதத்திற்	233
வாழி வாழி	317	வேதமும்	318
வாழையடி	6	வேதவெற்பு	76
வாழ்க	319	வேதாகமசித்ரா	264
வானோபுனல்	264	வேயுறுதோணி	12
விதிகாணு	272	வேலுமயிலு	257
விர்த்தநூறி	182	(வாளின் முனே)	
விந்து பேதித்த	126	வேலேவிளங்கு	266
விரகற	81	வேழமுண்ட	179
விரும்பி	294	வையநீடுக	316
விரைமருவு	99	ஸ்கந்தம்	303
விவேக்கு	125	ஹம்ஸஸ்ஸோஹம்	312

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	26	பன்னு	மன்னு
15	3	வரட்டி	வட்டி
„	6	சிற்ப்பும்	சிரிப்பும்
21	19	நாராயணைய	நாராயணைய
36	17	மய்யல் தீர	மயல் தீர
43	18	கோலா சலா	கோலாகலா
45	8	புகழ்நது	புகழ்ந்து
48	22	உருதிட	உருகிட
64	25	எணைக்க	எணைக்க
78	24	பணிகளான	பிணிகளான
80	26	விசையுமாகி	விசையமாகி
„	27	மகாப்பிரிய	மகாப்பிரிய
87	14	நாதவெளியே	நாத வெளியே
89	30	ராவண்	ராவண
93	31	மொழிய	மொழியு
99	30	லகுஸம்	லகுஸம்
102	24	புயனென்னுஞ்	புயனென்னுஞ்
111	25	வந்திறைஞ்சு	வந்திறைஞ்சு
117	18	கால்கை	கால்கை
146	20	வசனமு	வசனமு
150	3	காலையர்	காலையர்
161	32	மார்பா	மார்பா
183	13	தலைமீதில்	தலைமீதில்
184	10	வேலியே	வேலியே
218	26	வாலேபுராரி	வாலேபுராரி
222	25	தொலைவிற்	தொலைவில்
232	1	கலநது	கலநது
236	6	பாய்ப்பதி	பாய்ப்பதி
239	19	ஏடு	ஏடு
245	5	மீதேறி	மீதேறி
„	5	மிறைவர்	மிறையவர்
254	18	செய்தனை	செய்தனை
255	8	மகேஸ்வரி	மகேசுவரி
291	27	நியமமொ	நியமமொ
297	19	வாய்த்த	வாய்த்த
298	27	சூருவே	சூருவே
300	7	யந்தர	யந்தர
304	17	வாவேன்ற	வாவேன்ற
311	21	ஆறு தலையருள்	ஆறு தலையருள்
„	25	பெருநென	பொருநென